

تصوير ابو عبد الرحمن الكردي

خولانود له باز نه يه كي بو شدا

منذى حافر الثقافى

www.iraqiraqionline.com

دهقى چاوپىنگه وتن و دهه ته قيهك
له گهل (چهر جيس فته حوللا) ي پارين هردا

حوسين محهمهد عه زيز

2702 ك / 2002 ز

خولانه وه له بازنده يه كي بوښدا

دهقي چاوپيکه وتن و دهمه ته قتيه ک
له گه ل « جه رجييس فه تحوللا » ي پاريزمردا

حوسين محمدهد عزيز

2702/ک 2002ز

ISBN: 91 - 630 - 9872 - 5

خولانهوه له بازندهیهکی بۆشدا.
دوکتۆر حوسین محهمەد عەزیز.
چاپی دووهم.
چاپخانهی سیما
کوردستان - سولهیمانیی
ژمارهی سپاردن 375
سالی 2002
تیراژ 600 دانه.

پیشکەشیی، بە هەموو ئەوانەی، لە ژياندا
هەلۆستیان هەیه و هەڵپەڕست نین!

پیشہ کی

چاپی دووہم

کاتی، چاپی یہ کہ می ئہم چاپی پیکہ و تنہ، لہ لایہن دہزگہی چاپ و پەخشی « APEC »، لہ « سوید » چاپ و بلاوکرایہوہ، ئوہی زۆر سەرنجی راکیشام، چەن خالیکی گرنگبوو:

1. لہ « کوردستان »، بە ھەزاران دانەھێ لێ کۆپیکرا و بلاوکرایہوہ، بێ ئوہی، پرس بە خۆم بکەن، .

2. ئہم چاپی پیکہ و تنہ، لہ گەلێ شوین و لہ لایەن گەلێ « کەس، رێکخراوی دیموکراسیی و پارتی کوردستانی »یہوہ، بایەخپێدرا و لہ سەری نووسرا. ھیندێ بە چاک و ھیندێکی دیکەش، بە خراب ھەلیانسەنگاند.

3. « یەکیێ نیشتمانی کوردستان »، بەرھەمەکیان زۆر پێ باشبوو. چونکە، لہ بەرژوہەندی تایبەتی خۆیاندا بوو، لہ ھیندێ شتدا، کەلکی زۆریان لێ وەرگرت. تەنانت، رۆژنامە « کوردستانی نوێ »ش، لہ سەری نووسی و بە باشە ھەلیسەنگاند.

4. « پارتی دیموکراتی کوردستان »، بەرھەمەکیان زۆر پێ خراپبوو، زۆر پێی قالسبوون. چونکە، لہ بەرژوہەندی تایبەتی خۆیاندا نەبوو، لہ زۆر بەی شتەکاندا، زیانیکی زۆریان لێ بینی. ئہمەشیان نەشاردوہ، بەلکوو، چەن جارێ، لہ « ھەندەران » و لہ « کوردستان »یش، زۆر بە راشکاوی، بە دەمی

باسیانکردوه، له سهریان نووسیوه و گوشاریشیان، بۆ سهر مامۆستا « جهرجیس فهتحوڵلا » بردوه! چونکه چاوپیکهوتنهکه، له سهر « بنهمالی بارزانی، پۆخلهواتی شوێشی 11/ سیتیتیمبه و سهرانی پارتیی «، زۆر شتی نوێی تیداو، که تا ئه کاته، بهو شتیه زهقه، باس نهکراو.

تهنانت، کارمهندانى رادیۆی ههفتانهی « سهردهم » ی سهر به « پارتیی یش، له شاری « ستۆکهۆلم »، گوتارهکی مامۆستا، له سهر منی نووسیبوو، وهریانگیرا و به کوردیی بلایانکردوه، وایان زانی، بهو کارهیان، له بایهخی چاوپیکهوتنهکه و راستگویی من که مدهکه نهوه. ئهوهبوو، ههر له ههمان کات و له رادیۆکهی خوشیاندا، وهلامیکی پر به پیتستی خۆیانم دایهوه.

که چى هیندهی من ئاگام لى بى و بزنام، له کوردستان، تهنیا « موحسین دزهیی » و « حهبيب محمهد کهريم »، له رۆژنامهی « خهبات » و له وهلامی پهتووکی « زیاره لیلمازی ئهلقهريب » دا، ئاماژهیان بۆ ئه و چاوپیکهوتنه کرد بوو.

ههروهها، « سکریتیری پارتیی - جهوهه نامیق »، له شاری « ستۆکهۆلم » و له رۆژی « 1998/10/22 » دا، ئه و راستیییهی نهشاردهوه و زۆر به راشکاوی پتی گوتم: زیانیکی زۆری ههبو!

5. مامۆستا « جهرجیس فهتحوڵلا »، وولاتی « سوید » ی جیهیشت، بهروه لانه کۆنهکی خۆی گهراپهوه و له « کوردستان » گیرسایهوه.

6. جگه لهوهی، ئهوانهی به باشیی مامۆستا « جهرجیس »، دهناسن و دهلێن: وهک خووپهوشتی تایبهتی و ئاسایی خۆی، له هیندی شوین، به تایبهتی له « کوردستان »، له هیندی له قسهکانی خۆی پهشیمانبوتهوه، له هیندی شوینی دیکهش، قسهی به من گوتوه و تاوانباریکردووم.

ئمه ئه و خالانه بوون، که به شتیهکی گشتیی، باری سهرنجیان پاکیشام. منیش، له م روونکردنهوهیهدا ههولدهدم، هیندی له و خالانه روونکه مهوه و وهلامیانبدمهوه.

دواى ئهوهی، چاوپیکهوتنهکه بلایبووه، له نێو ریزی خۆتهران و جهماوهری نهتهوهکهدا، زۆر به شتیهکی سهیر، دهنگیداپهوه. چ به تیلیفۆن و چ به نامه، چهندین دۆست و برادر، سهرهراى ئهوهی، دهسجۆشانهیان لى کردم، پهتاپهیتاش، داوایاندهکرد، بۆیان بنێرم. منیش، به دهیان دانهم، بۆ ههموو وولاتانی جیهان نارد.

له بهرئوهی، له لایه که وه، مامۆستا « جهرجیس »، به یه کۆ له دۆسته ههره دیرین و نزیکه کانی بنه ماله « بارزانی » دادهنرئ. له لایه کی دیکه شه وه، له چاوپیکه وتنه که دا، گهلئ شتی نوئی باسکردووه. بۆیه، دهنگی زۆری دایه وه، وهک ئهندامانی « پارتیی »ش خۆیان ده لئین: زیانیکی زۆری لیداون، له بهرئوه، سهرانی « پارتیی »، به تهواوی راجله کین، گوئ قولاخبوون، چاویان کرایه وه، له مهترسیی ئه نووسینه وشیاربوونه وه. بۆیه، ههر له یه که مین ههنگاوه وه، هانایان بۆ مامۆستا « جهرجیس » برد، تا، ههم په شیمانیکه نه وه، ههم بئ دهنگیکن و هیچی دیکه نه درکیتئ. له بهرئوه، مامۆستا « جهرجیس »، بئ دلی نه کردن و زۆر زوو، به دهم داواکارییه که یانه وه چوو!

ئه وهبوو، نووسینه که بلاقرایه وه، چهن دانیه کم به دیاریی بۆ مامۆستا نارد. ماومه هیچ دهنگی نه بوو. پێش ئه وهی، هیچ شتی رویدا، شه وێکیان، له پر تیلیفۆنیکی بۆ کردم و گوئی: ئه ورۆ، « مه سهوود » تیلیفۆنی بۆ کردم. داوهتی کردم و دهیه وئ، سهردانیکی کوردستان بکه. منیش لیم پرسى: باسی چاوپیکه وتنه که ی نه کرد؟ گوئی: نه خیر. به هیچ شیویه، باسی نه کرد. پاشان، لئی پرسیم: تۆ ده لئی چی؟ منیش گوتم: خۆت چۆن به باشی ده زانی، وا بکه.

ئیدی، من یه کسه ر تیگه یه شتم، « مه سهوود بارزانی »، بۆچی تیلیفۆنی بۆ مامۆستا کردووه. به باوه ری من، وستهویه تی، ههر چی چۆنی بئ، زوو فریاکه وئ، لهو جیه دا بیوه ستینئ و دهمکووتیکا، چونکه، زۆر باش زانیویتئ، هیشتا نه ئینیی و دهکومینتی گرنکی زۆری لا ماوه، گهر فریای نه که وئ و بایه خی پئ نه دا، ئه وا مامۆستا، هه مووی بلأوده کهاته وه و نه یارمهکانیشی، که لکیکی زۆر، له خۆی و زانیارییه کانی وهرده گرن. له بهر ئه وهی، خۆی باشی ده ناسئ، کوئی دیشی و بۆ چی هه ولده دا! ههروه ها، زۆر چاکیش ده زانی، چۆن بئ دهنگیده کا!

ههر بۆ نموونه: مامۆستا له کاتی دهمه ته قئ و چاوپیکه وتنه که دا، باسی دوکتۆر « مه حموود عوسمان »ی کردووه، زۆر به ئاشکرا دانیپیداناوه و گوتهویه تی: (من بهو شیویه، پتوه ندیم له که ل « مه حموود » دا مایه وه، تا « تاران »ی به جیه یه شت. ته نانه ت، هیندئ شتی نه ئینیی و به لگه نامه ی دامئ، که پتوه ندیی، به گفتوگۆی یه که می « دارا » وه هه بوو، به ده ستوخه تی « دارا »

خۆی نووسراوه، به زوانه، چاپیده کهم. ههروهها، لیستی پارهکانی دامی، که به ناوی شۆرشهوه وهرگیرابوون و به ناوی کورپهکانی « مهلا مستهفا » به تۆمار کرابوون. ئهوانهم ههموو ههیه.

کاتی منیش، لیم پرسی: پارهکه چهن بوو؟

مامۆستا، له وهلامدا گوتی: (تکایه، من نامهویی، لێرهدا لهو باسه بدویم. له بهرئهوهی، به لامهوه گرنگ نییه. با وازی لێ بینین. دوکتۆر « مهحمود » خۆی دهرانی، چهن بوو. لهوانهیه، من پۆژی له پۆژان بیلیم. بهلام ئێسته، لهم چاپیکهوتنهدا نامهویی، بیدرکینم.)

جگه لهوهی، مامۆستا له قسهکانیدا، دهربارهی جووته برا « ئیدریس و مهسهوود بارزانی » گوتویهتی: (لهو کارانهی، پێوهندیی به « پارتیی » یا پۆلیتیکی گشتیی، یا کاروباری تایبهتی کهسایهتی خۆیانوه ههیه، لهو بارانهوه، کۆمهلی شتی زۆرم لایه و راستیی ئهو قسانهم دهسهلمێتی.)

ههروهها، وهک مامۆستا خۆی بۆی باسکردم، چهن دین جار « مهسهوود بارزانی »، داوهتی کوردستانی کردووه، بهلام ئهوه ههموو جارهمکان، پهرتی کردۆتهوه، چونکه دهیگوت: (لهو ئاژاوهمی لهوێ دروستبووه، لهو دهستدریژییهی لهوێ، بۆ سههر سههرهستییه دیمۆکراسییهمکان و ئازادیی گهل دهکری، جێی منی تێدا نابێتهوه.)

پاشان، له سههر قسهکانی خۆی بهردهوامبوو و گوتی: (ئهوهی لێرهدا سهیربێ، وا دهردهکهوێ، تا ئێستهش، ئاژاو له نێو « پارتیی »دا ههر بهردهوامه. له لایهکهوه دهبینم، « مهسهوود » له نامهکی خۆیدا، باسی پۆلی میژوویی من، له بزوتنهوهی کوردایهتییدا دهکا. له لایهکی دیکهشهوه، ئۆرگانی ناوهندی « پارتیی »، پتر له نهوه دێر، له پۆژنامهی « خهبات » تهرخاندهکهن، بۆ ئهوهی، درۆیلاوکه نهوه، جنیوم پێ بدهن و سوکایهتیی پێ بکهن، له بهرئهوهی، تووژینهوهیهکی درێژم، له سههر شیوازی داواکردنی « فیدرالیزم » نووسیوو، سهردهم و کاتی داواکردنهکهیم دیاریکردبوو، له باری سههرنجی یاساییهوه پوونمکردبووه و له پۆژنامهی « مهجلس ئهلعیراق ئهلهور »یشدا بلاوکرایهوه. لهوه دهچێ، لهو کاتهدا ئهوان، دروشمی « فیدرالی »یان، تهنیا وهک پروپاگندهیهکی پامیاریی راگهیاندبێ! لهوانهیه، کاتی من ئهوه گوتارهم بلاوکردبێتهوه، مه بهستهکانیانم پرسیواکردبێ. له بهرئهوه، لهو گوتارهدا جنیو بارانیانکردووم. ئهمهش، شتیکی زۆر سهیره، چونکه، پۆژنامهی « پارتیی »،

نزیکه‌ی یه‌ک له سه‌ر سی‌ی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می پۆژنامه‌که‌یان، بۆ من ته‌رخان کردوو، نه‌وهد دێر، وه‌ک خۆیان ده‌لێن: له‌ سه‌ر که‌ستیکی هیچو‌پو‌چی وه‌ک من بنووسن، ئهم‌ کاره‌، هه‌روا به‌ پێک‌و‌پێکی به‌ پێوه‌نا‌پوا. گهر من که‌سی‌یم، به‌و هه‌موو سو‌کو‌سه‌لی‌می‌یه‌وه‌، بۆچی، ئه‌و کاته به‌ نرخه‌ی خۆیان، به‌ فی‌ر‌قه‌ده‌ن؟ با‌ش‌تر نه‌بوو، له‌بری ئه‌وه‌ی، جێ‌بو به‌ من ده‌ن، هه‌ندێ شتی په‌روه‌ده‌یی، یا روونا‌کبیری، یا هه‌ر باب‌ه‌تێکی دی‌که‌ بێ، بنووسن؟! وا ده‌رده‌که‌وێ، قسه‌کانم له‌و رووه‌وه‌، با‌یه‌خ‌تێکی زۆری هه‌بێ!

جا، لێ‌رده‌ا له‌ مامۆستا ده‌پ‌رس‌م: ئایا، ئێ‌سته‌ چی گۆ‌پا‌وه‌، وا، مامۆستا ملی پێی گه‌پا‌نه‌وه‌ی گرت‌وه‌؟! ده‌لێم: جگه‌ له‌وه‌ی هیچ نه‌گۆ‌پا‌وه‌، خراپ‌تریش‌بو‌وه‌! شتیکی ئاش‌کرا‌یه‌، یه‌کێ له‌ گرفته‌ گه‌وره‌ و سه‌ره‌کی‌یه‌کانی روونا‌کبیر و نووسه‌رانی گه‌لانی «خۆ‌ره‌لاتی نی‌وه‌را‌ست» به‌ گشتی و کورد به‌ تایبه‌تی، خۆی له‌ «پا‌پایی، دو‌رو‌ویی، بێ‌هه‌لو‌تستی و هه‌له‌په‌رستی» دا ده‌بینی. وه‌ک ئه‌وه‌ی، چه‌ندین جار، ئهم به‌ر و ئه‌و به‌ر ده‌که‌ن، له‌م په‌ری چه‌په‌وه‌، بۆ ئه‌و په‌ری راست گێ‌ر ده‌گۆ‌رن، هه‌ر پۆ‌ژه‌ی، شتی ده‌لێن و پاشان، له‌ گوته‌کانی خۆشیان په‌شیمان‌ده‌بنه‌وه‌. جا، گه‌ر بلێم: روونا‌کبیر و نووسه‌رانی کورد وان، خۆ مامۆستا «چه‌رجیس» کورد نییه‌! ئه‌دی بۆ وا؟!!

ئه‌وه‌بوو، هه‌رچی چۆنی بوو، «مه‌سه‌وود بارزانی»، دانی بۆ پۆ‌کرد و ده‌می چه‌ور‌کرد. یه‌که‌م جار، گه‌پا‌یه‌وه‌ و له‌ چه‌ن جێ‌یه‌ک، کۆ‌ری گرت و له‌ سه‌ر چاپ‌تکه‌وتنه‌که‌، به‌ پرس‌یا‌کردن و په‌خنه‌ لێ‌ گرتن، به‌ گیر‌یا‌نه‌یتا‌بوو. به‌لام، کاتێ گه‌پا‌یه‌وه‌، گو‌تا‌ریکی له‌ گو‌فا‌ریکی «ئا‌شو‌وری» دا‌ب‌لا‌و‌کر‌ده‌وه‌، ستوون و نی‌ویکی گو‌تا‌ره‌که‌شی، بۆ با‌سی من و چاپ‌تکه‌وتنه‌که‌ ته‌رخان‌کر‌د‌بوو. منیش، کاتێ خۆ‌ت‌ند‌مه‌وه‌، زۆر سه‌یرم لێ‌هات و گوتم: ئهم نووسه‌ره‌ نا‌ودار و ئهم روونا‌کبیره‌ گه‌وره‌یه‌، بۆ وا ده‌کا؟!!

یه‌که‌سه‌ر، تی‌لی‌فۆنم بۆ کرد، دوا‌ی خۆ‌شه‌اته‌نه‌وه‌ و هه‌وا‌لپ‌رس‌ین، لێ‌م پرس‌ی: مامۆستا، ئه‌وه‌ جیت نووسیه‌وه‌؟ به‌ «عه‌ره‌بیی» یه‌که‌ی خۆی گو‌تی: «یا ئه‌خی ض‌غو‌طا‌ط مین کول ئه‌ل‌جه‌وانب» واته‌: برام، له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌، گو‌شا‌ریان بۆ هه‌تا‌وم. منیش گوتم: جا، تاز‌ه‌ تۆ له‌ چی ده‌تر‌سی؟ که‌س زۆری لێ‌ کر‌د‌بو‌وی، ئه‌و چاپ‌تکه‌وتنه‌، له‌گه‌ڵ من بکه‌ی؟ تۆ له‌ «سو‌ید» ده‌ژی، پێ‌ویست به‌ یارمه‌تی و ده‌ست‌گیر‌ویی که‌س نییه‌، ته‌مه‌نت پتر له‌ حه‌فتا سا‌ل ده‌بێ، بۆ وات کرد؟ دیار‌بوو، زۆر به‌ خۆ‌یدا شکا‌یه‌وه‌، بۆیه‌، که‌مێ بێ‌ ده‌نگ‌بوو. منیش گوتم:

وه لآمتدهدهمهوه. گوتی: « ئه رجوک، لا تجاوبنی » واته: تکات لی دهکهه، وه لآم مهدهرهوه. منیش گوتم: ناتوانم، بی دهنگیم. چونکه، تۆ دهتهوئی، دلی هه موو لایه رازیکه ی، له هه مان کاتیشدا، له راستوگیی نووسینه کانی من بدهی. گوتی: « نیزا ترید، سه داقه تنا تهسته میر، لا تجاوبنی ». واته: گهر دهتهوئی، دوستانه تیممان بهردهوامبی، وه لآم مهدهرهوه. ئیدی، هه ر ئه و خودا حافیزیی کردنه بوو، تا ئیسته، نه دیومه تهوه و نه قسه مان پیکه وه کردوه. « 1 »

سهیر ئه وهیه، ئه وانهی له نزیکه وه، مامۆستا « جهرجیس »، زۆر به باشیی دهناسن، کاتی لیان دهپرسم: مامۆستا بۆ وایه؟ له وه لآمدا دهلین: ئاخر، ئه وهیه « جهرجیس فهتحو لا! » بۆ تۆ نایناسی!! له راستییدا، نه مه ده زانی وایه. به لآم، ئیسته ده زانم، خه سلته و سرووشتی، وهک ئاو و هه وای، زه ریای « سپی ناوه راست » وایه. هه میشه، له هه لچوون و داچوون دایه!

که واته: زۆر جیتی خۆیه تی، گهر لیردها، که می به درێژی، باسی مامۆستا و چاوپیکه وتنه که بکه. له راستییدا، من ناتوانم، له هیچ قسه یه کی خۆم په شیمانبمه وه، چونکه، به راستیی مامۆستا، رازیه کی زۆر گه وهی، کوردی کردوه. به لآم خۆزگه، هه لسوکه وت و په وشتی، له گه ل ئه و هه موو « زانیاری، ژیری، نووسین و راژه کردن » هیدا بگونجانیه و به لانی که مه وه، به رانه ر بوونایه! چونکه، ئه وهی له نزیکه وه دهیناسی و پۆژی له پۆزان، کاری له گه ل کردوه، به جۆریکی دیکه باسیده کا.

هه ر وهک له پیشه کیی چاپی یه کهمدا، « ئه م چاوپیکه وتنه مان چۆن سازکرد؟ » زۆر به درێژی، له ژبانی مامۆستا دواوم. ئیسته ش لیردها، زۆر به راشکاویی ده لیم: له یه ک ووشه ی په شیمان نیم. چونکه، گهر خۆینه ری هێژا، له نووسینه که ی من وردبیته وه، ته نیا باسی ژبانه کهیم کردوه، له په وشت و خه سلته ی تایبه تی، مامۆستا نه دواوم. له به ره ئه وهی، چ ئه و کاتانه ی له نیو شوێش، چ ئه و کاتانه ی له « ئیران » و چ ئه و کاتانه ی له « سوید » یش بووه، گه لێ شتی خراپم، له سه ر بیستبوو. لیردها، به جوانی نازانم، باسیانکه م!

جگه له وهی، له لایه که وه، من ئه و شتانه م، به لاهه گرنگ نه بووه، به لکوه، ئه وهی من ویستوو مه و له لآم گرنگ بووه، ته نیا میشتک و زانیارییه که ی بووه. له لایه کی دیکه شه وه، من هیچ جۆره، ئه زمونیکی تایبه تیم، له گه ل مامۆستادا نه بووه. به لآم، کورد راستی فه رموو، کاتی گوتوویه تی: « سه فه ر و معامه له،

سهنگی مه‌حه‌که! « هر چهنده، من هرگيز، » سه‌فه‌ر « له‌گه‌ل مامؤستا نه‌کردووه، به‌لام، ره‌نگه‌ ئه‌م چاوپي‌كه‌وتنه، باشتري‌ن « معامه‌له » بووي، له‌گه‌ل‌مدا كردي! بويه، ئيسته‌ ده‌زانم، له‌ لايه‌كه‌وه، چي ده‌لي، له‌ لايه‌كي دي‌كه‌شه‌وه، مه‌به‌ستي چيه‌ و چي ده‌وي!

هر چهنده، كه‌س زوري له‌ « مامؤستا » نه‌کردبوو، تا چاوپي‌كه‌وتن له‌گه‌ل مندا بكا. به‌لام، له‌وه‌ ده‌چي، كاتي بي‌ستبووي، چاوپي‌كه‌وتني‌كي تايبه‌تييم، له‌گه‌ل مامؤستا « براي‌م ئه‌مه‌د » دا كرديو، زور تامه‌ زر‌بووي، وه‌ك هيندي كه‌س، بي‌زويان پتوه‌ ده‌كرد و خويان وه‌لاميان بۆ ده‌ناردم، كه‌ر به‌موي، ئامادن، چاوپي‌كه‌وتنيان له‌گه‌ل بكه‌م! له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا، مامؤستا، ده‌رباره‌ي چاوپي‌كه‌وتن له‌گه‌ل مندا، پيشه‌كيي، پرسى به‌ يه‌كي‌كي وه‌ك « فه‌ره‌اد عه‌بدولقادر كه‌ركوويي » كرديو. ئه‌ويش، زور به‌ راشكاويي پي گوتبوو: چاوپي‌كه‌وتن، له‌گه‌ل « حوسين مه‌مه‌د عزيز » دا مه‌كه! به‌لام، ئه‌و گويي لي نه‌گرت و هر كردي! ئيدي، بۆ ده‌بي، ئيسته، به‌نجي پeshimani خوي بگه‌زي؟ خو، هيجي له‌ كيس نه‌چوو، چي‌كه‌كه‌ي كه‌رم و نه‌رمه، له‌ ته‌ر ده‌خوا و له‌ وشك لي ده‌نوي، ئه‌وي بۆ ئه‌و لواوه، مه‌كه‌ر هر بۆ سه‌راني « پارتبي » لواي!

له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌مانه‌شدا، هيشتا مامؤستا « جه‌رجيس »، نه‌ به‌ ده‌مي، به‌ خومي گوتوو، نه‌ له‌ هيج شوي‌ني‌كي‌شدا نووسيوتتي، كه‌ من شتي‌كم به‌ ده‌مي ئه‌وه‌وه‌ نووسيوه. يا نه‌يگوتوو، من وام نه‌گوتوو. به‌لكو گوتويه‌تي: نه‌ده‌بوو، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ بلاوكاته‌وه، چونكه، هيندي‌كم بۆ خوي گي‌راوه‌ته‌وه، نه‌ك بۆ بلاوكرده‌وه‌ بووي! جا، كه‌ر من ئه‌و زانياري‌يانه‌م، بۆ بلاوكرده‌وه‌ نه‌بوويه، ئايا، ئه‌و چاوپي‌كه‌وتنه‌م له‌گه‌ل‌دا بۆ ده‌كردي!!

دواي چاوپي‌كه‌وتنه‌كه‌ش، هيندي دؤستي نزيك، ته‌نانه‌ت، خه‌لكي نه‌ناسياويش، به‌ نامه‌ و تيلي‌فون ئاگاداريانكردم، كه‌ هيندي هه‌له، له‌ وه‌لامه‌كاني مامؤستادا هيه. ته‌نيا وه‌لامي من، بۆ ئه‌وان ئه‌وه‌بوو: ده‌توانن، به‌ گوتار وه‌لاميبده‌نه‌وه‌ و راستي‌يه‌كان، بۆ جه‌ماوه‌ر روونكه‌نه‌وه. به‌لام، به‌ داخه‌وه، كه‌س وه‌لامي نه‌دايه‌وه‌ و ئه‌و ئه‌ركه‌ پيروزه‌ مي‌زووييه‌ي، له‌ ئه‌ستوي خوي نه‌گرت.

كه‌ر بشلي‌م: من راژه‌يه‌كي زور گه‌وره‌م، پيشكه‌ش به‌ مامؤستا « جه‌رجيس » كردوو، شتي‌كي سه‌ير نيه‌. چونكه، له‌ لايه‌كه‌وه، هر چي داخ و زووخواي

ئەو چەن سالەى، لە نىئو سكىدا پۆنگىخواردبۆو، ھەمووى ھەلپشت و ھىور بۆو. لە لايەكى دىكەشەو، ھەم بە ئاواتى خۆى گەبى، بۆ نىئو باوھشى گەرم و نەرم و چەورى بنەمالەى « بارزانىى » گەپايەو. ھەم بە كۆمەلانى خەلكىشم ناساند. چونكە، يەككىى ھەك مامۆستا « جەرچىس »، نەوھى نوئى نەياندەناسى. ئەو، دەربارەى ژيانى تايبەتتى خۆى و بەرھەمەكانى، لە ھەلەمى پرسىارىكتا و لە چاوپىكەوتنەكەدا گوتوويەتى: (لە پەرتووكى « ئاراء مەحزورە »دا، پيش ئەوھى چاپكرئ، خاوەنى چاپخانەكە ھات بۆ لام و گوتى: ھىندى كەس، ھىچ لە بارەى تۆو نازانن، ئاگايان لە پىوھندييەكانت، بە بزوتنەوھى كوردايەتییەوھ نىيە، پىوېستە لەم رووھو، خۆت بە خەلكى بناسىنى، چونكە خەلكى، بە تايبەتتى نەوھى نوئى، لە پىوھنديى تۆ بە شۆرشەو بە گومانن.)

سەير ئەوھى، مامۆستا « جەرچىس »، ھەموو ئەو گوتار و دەكۆمىنتانەى باسكردوون و بلالامكردوونەتەو، بە ئارەزووى خۆى داومىتتى، بى ئەوھى داواى لى بكەم. تەنانت، لە ھىندى جىي چاوپىكەوتنەكەشدا، خۆى باسى كردوو. ئىدى، لەم لا و لەو لا، سرتە و بۆلەى چى دەكا؟!!

با لىردا بېرسىن: مامۆستا « جەرچىس »، دواى ئەوھى، ئەو ھەموو قسانەى، بە ئەندامانى سەركردايەتى « پارتىيى » گوت، كە ھىندىكيان ھەك « حەبىب، سامىي، عەلى عەبدوللا ... تاد » ئىستەش لە « پارتىيى »دا كاردەكەن، كادىرى بالان و دەستياندەرەو، بۆچى، پىي لە وىژدانى خۆى نا، ھەموو شتىكى بىر خۆى بردەو، جارىكى دىكە، دەستى لە نىئو دەست نانەو؟ بۆچى، جارىكى دىكە، بۆ نىئو باوھشى پر لە ناز و دەولەمەنديى « پارتىيى » گەپايەو؟

سەير ئەوھى، مامۆستا، زۆر لە دەست سەركردايەتى « پارتىيى » و پەوشى شۆرشەكە بىزاربوو! ئەو، ھەر خۆى، لە كاتى دەمەتەفەكاندا، شۆرشەكەى بە « زۆنگاو » و خوشى بە « ناپاك » داناو، چونكە، بەشداریى تىدا كردوو. بۆيە، زۆر بە راشكاوى و لە چەندىن جىدا گوتوويەتى: (من لە نىئوياندا بووم، لە ھەمان زۆنگاودا بووم. من ئىستە، ناوى دەنيم، زۆنگاو.

– زۆنگاوى شۆرش؟

بەلى. من خۆم بە پاك نازانم و لە ھىچ بەرپرسيارىيەك را ناكەم، بەلام، ئەو كاتە نەمدەتوانى، وازيان لى بىتم.

– بۆ؟

له‌برئه‌وه‌ی، ئه‌و کاته، هه‌ر که‌سی وازی‌بینایه، به « ناپاک ! »یان داده‌نا. به‌لام، من خۆم دوورخسته‌وه. ئه‌وانیش، له‌سه‌ر په‌لویه‌یه و شوێن، له‌نی‌و خۆیاندا شه‌ریانده‌کرد. (که‌چی، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو قسانه، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سالانه‌ش، تازه له‌شارۆچکه‌ی « سه‌لاحه‌ددین » تۆزده‌کا، هه‌ر وه‌ک، نه‌بای دی‌بی و نه‌باران ته‌ری‌کرد‌بی!

هه‌لبه‌ته، وه‌ک له‌م رۆژانه‌دا، براهه‌کی دڵسۆز، له « سو‌یسرا »وه به‌تیلی‌فۆن پتی‌گوت‌م: (« جه‌رجیس »، پیش ئه‌وه‌ی بگه‌ڕێته‌وه، چه‌ن نامه‌یه‌کی بۆ نو‌وسی‌وم. له‌یه‌کێ له‌و نامه‌نه‌دا نو‌وسی‌وی‌تی: من پیربو‌وم، ناتوانم، به‌ته‌نیا بزیم و راژه‌ی خۆم بکه‌م، پتی‌ویستم به‌یه‌کێ هه‌یه، ئا‌گای لیم بی و راژه‌م بکا. بۆیه، ده‌گه‌ڕیمه‌وه بۆ کورسه‌ستان!)

له‌جێیه‌کی دیکه‌شدا، کاتێ، با‌سی پتوه‌ندی‌ی نی‌وان خۆ‌ی و « بارزانی » کرد‌وه، ده‌رباره‌ی سه‌رانی « پارتیی » گوت‌وه‌یه‌تی: (پتکه‌وه « شه‌ترنج »مان ده‌کرد و هیندی‌ی جاری دیکه‌ش، پتکه‌وه ته‌ماشامانده‌کرد. هیندی‌ی جار، ئه‌و سه‌ری له‌من ده‌دا، هیندی‌ی جاری دیکه‌ش، من ده‌جووم بۆ لای. ئه‌مه‌ش، هه‌مووی له‌به‌یانیا‌ندا بو‌و، پیش ئه‌وه‌ی، دانیشه‌تنه‌کانی ده‌ستپێ‌بکا. مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه، رۆژ نه‌بو‌و، ئیمه‌یه‌کدی نه‌بینین. له‌و کاتانه‌شدا، ئه‌و ده‌یزانی، پتوه‌ندی‌ی نی‌وان من و په‌لیتبی‌رو، به‌ته‌واویی پچه‌راوه و ته‌نانه‌ت، سه‌ره‌داوێکی‌شمان له‌نی‌واندا نه‌ما‌وه. هه‌زم نه‌ده‌کرد، به‌هیچ شتیه‌یه، که‌سیان لێ‌ببینم. « مه‌لا مسته‌فا » پتی‌گوت‌م: تۆ لای من ده‌بی. جا بزانه، پتوه‌ندی‌ییمان چۆن بو‌و! هه‌موویان، له‌وه‌ده‌ترسان، شوێنه‌کانیان له‌ده‌ستچێ. ده‌یانویست، دوامو‌وی پتوه‌ندی‌یه‌کانی نی‌وانیان، له‌پچه‌راندن پر‌زگار که‌ن.

به‌لام، « مه‌لا مسته‌فا » بڕیاربو‌و، جه‌نگ ده‌ستپێ‌بکاته‌وه. ئه‌و شته، کو‌تایی پتیه‌اتبوو. چونکه، هی‌چمان ده‌ست نه‌که‌وت‌بو‌و. به‌هۆی « سامیی »یه‌وه، ته‌نانه‌ت « که‌رکو‌وک »یشمان له‌ده‌ست‌چوو‌بو‌و.)

به‌م قسانه‌دا، وا ده‌رده‌که‌وئ، چ له‌سه‌رده‌می « بارزانی » باوک و چ له‌سه‌رده‌می « بارزانی » کو‌ردا، مامۆستا، له‌لایه‌که‌وه، پتوه‌ندی‌یه‌کی باشی، له‌که‌ل ئه‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌دا، له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، پتوه‌ندی‌یه‌کی خرا‌پی، له‌که‌ل ئه‌ندامانی سه‌رکر‌دایه‌تی « پارتیی »دا، هه‌بو‌وی. به‌لام، ئه‌م کاره، لای بنه‌ماله‌ی « بارزانی » گرنگ نه‌بو‌وه و نی‌یه. چونکه، هه‌ر که‌سی، با‌وه‌ری به‌

خۆيان ھەبووبى، دلسۆزى خۆي پيشاندابى، ئىدى، بە ھىچ شىۋە، گرنگ نەبوو ۋە نىيە، چى بە «پارتىيى» ۋە ئەندامانى سەرکردايەتتىيەكە گوتوو ۋە دەلى. ھەلبەتە، بنەمالە «بارزانىي»، لە سەروو «پارتىيى» يەو دەي، بۆيە، بەو شىۋە، لە شتەكان دەروان! واتە: ھەر كەسى، پەخە لە خۆيان نەگرى، يا سوکايەتتىيان پى نەكا، ئىدى، گەر ھەزار پەخەنش، لە «پارتىيى» بگرى، خراپترىن سوکايەتتى، بە سەرکردەكانى «پارتىيى» بكا، ئەوان گوتى نادەنى. بۆيە، بەو شىۋە، پىزى مامۇستايان گرتوو ۋە دەشىگرن! چونكە، ئەو ھەتەى ھەيە، ھەر بەو شىۋە پەفتارىكردوو ۋە ژياو ۋە خۆي بە نىزىكتىن، دۆست ۋە دلسۆزى بنەمالەكە داناو، گەر چى، چ لە «سوید» ۋە چ لە «كوردستان»، ھىندى لە ئەندامانى «پارتىيى»، خراپترىن قەسەيان پى گوتوو. من، ئەو نامەيە، خۆي پيشاندىم ۋە كادىرتىكى گەرەى «پارتىيى» لە «سوید»، بۆي نووسىبو، ھەر رووم نايە، باسىكەم، چى تىدابوو!

جا، ھەر ۋەك چۆن «پارتىيى»، بە روۋالەت، بەرگىسى ئالوۋالەي پازاۋەى «دىمۆكراسىيى» پۆشيو ۋە بە زۆر لە خۆيەو ئالاندوو، گەر بە راستىي، كەمى پارتىيىكى «دىمۆكراسىيى» بوۋايە، بۆ دەبوۋايە، بەو شىۋە، دزايەتتى من ۋە نووسىنەكانم بە گشتىي ۋە ئو چاۋپىكەوتنەى بە تايەتتى بگردايە؟! ئەگىنا، گەر شتى تايەتتىي خۆيان ۋە راستگۆيى نووسىنەكانم نەبى، خۆ ھىندەى مامۇستا، لە ھەر دوو بەرھەمى «ئاراء مەرزورە ۋە زيارە لىلمازى ئەلقەرىب» دا، باسى «پارتىيى» ۋە ئەندامانى سەرکردايەتتىيەكە، بە خراپە كردوو، لە چاۋپىكەوتنەكەدا، بەو شىۋە نەيكدوو. ئىدى بۆ دەبى، بەو چاۋپىكەوتنە پەستبن، بە مەرچى قەسەكانىش، ھەر قەسەى ئو بن ۋە من تەنيا، پرسىيارم لى كىردبى؟ ديارە، بانىكە ۋە دوو ھەوا!

لىرەدا، بە پىۋىستى دەزانم، كەمى دەربارەى، گوتارەكەى «ھەبىب» پىش بدویم. لە «ئۆكتۆبەرى/2000» ھە، تا «فېبرۋەرى/2001»، سەردانىكى كوردستانم كرد ۋە ماۋەى چوار مانگى، لە شارى «سولەيمانىي» مامەۋە. لە بەرتوۋكخانەى گشتىي «سولەيمانىي»، زۆر بۆ ئو گوتارانە گەرام، كە لە پۆزنامەكاندا، لە سەر چاۋپىكەوتنەكە نووسرابوون. بەلام، جگە لە گوتارەكەى «ھەبىب»، ھىچى دىكەم نەدۆزىيەۋە. ھەر چەندە، دوكتۆر «شوكرىە رەسوول» م، لە فېستىفالى «كەلاۋىژ» دا بىنى ۋە بەلىندامى، گوتارەكەى «مۇھسىن دزەيى» م بۆ كۆيىكا ۋە بۆم بنىرى، بەلام، تا ئىستە، دەنگى نەبوو!

ئەوئى « حەبىب » ئىش ۋەنەبى، مافى تەۋاۋى خۆى، بە چاۋپىككەۋتنەكە دابى، نەخىر. بەلكو، تەنبا بايەخى، بە شەرەدەنۋوكى نىۋان خۆيان داۋە، ئەگىنا، ھىچى دىكە نىيە. جگە لەۋەى، زۆر نەزانانە و كۆپرانە، باسى چاۋپىككەۋتنەكە ۋەنى كىردوۋە. ديارە، ئەۋەشى لە بەر رۆشنابى، راپۇرتى سىخوۋرەكانى دەرگەى « پاراستن » ى بەشى « سويد » دا نوۋسىۋە. ئەگىنا، لە ھەموو زىانى خۆمدا، يەك جار « حەبىب » م دىۋە. ئەۋىش، سالى « 1970 » ۋىستەم، لە كۆلئىزى « سەربازىي » بخۆيتەم. ناۋم لە لىستى « پارتىيى » دا نوۋسرا ۋە لەگەل برادەراندا، بەرەۋ « بەغدا » جمابىن. ئەۋ كاتە، سەردەمى زىپىنى دەسەلاتى « پارتىيى » بوۋ، تازە پىككەۋتنەنامەكەى « 11/مارس » مۆركرابوۋ، ھەرەتى پىۋەندىيى ۋە مانگى ھەنگوئىنى نىۋان، « پارتىيى » ۋە بەس « بوۋ، ئىنجاب، سەربازىكى عەرەبى رەشى لاۋازى ھىچۋىۋچ، لە بەر دەرگەى كۆلئىزى « سەربازىي » دا پاسەۋانبوۋ، نەيدە ھىشت، بچىنە ژوۋرەۋە، سۆراخى ئىشەكەى خۆمان بگەين ۋە پىرسىاركەين. گالتەى پى دەكرىن ۋە بە پىكەنەنەۋە پى دەگوتىن: (پروڭ، بە پارتىيى بلىن: « مەحمۇد ئەلحو » دەلى: لە كۆلئىزى سەربازىي ۋەرتان ناگرم.) ئەۋە جگە لەۋەى، نەشىدە ھىشت، لەۋ ناۋە بوەستىن، كەچىي، لە ھەمان كاتىشدا، لە بەر چاۋى ئىمە، عەرەبەكانى دەكرە ژوۋرەۋە ۋە بى گىرفت، خۆيان پىدا دەكر!

بە كورتىيىيەكەى، ئەۋە ئىشى پۇژ ۋە دوۋ رۆژمان نەبوۋ، بەلكو، ھەموۋ ھەفتەيەك، دوۋ جار دەچوۋىن، تا ھەۋالى بزانىن. چۈنكە، تەنبا ھەر ئەۋ دوۋ چارە، رىياندەدا، خەلك سەردانى كۆلئىزەكە بكا. بەلام، سەرەراي ئەۋەى، كۆلئىزەكە لە ئىمەۋە دوۋرەۋو، پارەيەكى زۆرىشمان خەرچەدەكر، ھىچ جارىكىش، كاكە « خولەى حىلو »، رىي ئىمەى كورد ۋە « پارتىيى » نەدەدا، بە دۋاى كارەكانى خۆماندا برۆين، چاۋمان بە لىپىرسراۋى بگەۋى، تا بزانىن، كارەكەمان بە چى گەيشتوۋە. ئىدى ناچاربوۋىن، ھەموۋ كۆيىنەۋە ۋە بىرارىبەدىن، لە پەلىتېرۋى « پارتىيى » شكاتبەكىن.

بۆ ئەۋ مەبەستە، برادەران بىرارىياندە، دوۋ كەس ھەلئىرن، تا نوئىنەرايەتتىيان بگەن ۋە بە دۋاى كىشەكەياندا برۆين. پاشان، يەكى لە شارى « ھەۋلىر » ۋە دوۋەمىشىيان، لە شارى « سولەيمانىي » ھەلئىزا. بۆ نەگەتتىي، ئەۋەى لە « سولەيمانىي » ھەلئىزا، مەن بوۋم. ئىۋارە، ھەر دوۋكەمان، سەردانىكى بارەگەى رۆژنامەى « ئەلتەنەخى » مان كىرد. لەۋى، چاۋمان بە « دارا توفىق »

کهوت. هه موو به سه رها ته کانی خو مان، بۆ گێڕایه وه. ئه ویش، له بری ئه وهی، یارمه تییماندا و دلنه واییمانیکا، گوئی: (ئیمه، لێزه هیچمان به دهست نییه. ئه و قسانهش، قسه ی سه ربازیکێ نهزان و نه خوێنده واره، خو، ته نیا له بهر ئه و قسه یه، رێککه و تنامه که تیک نادهینه وه. بچن، سه رێ له لقێ پێنجی « پارتیی » بدهن، بزائن، ئه وان چیتان پێ ده لێن.)

کاتی، چووین بۆ ئه وێ، هه ر یه که یان، خو ی له کاره که ده دزییه وه و ده یان گوئ: (لای ئیمه نییه، به لکوو، «عه قید ره ووف» بهر پر سیاری ئه و کارانه یه.) ده رگه وانێ له وێ بوو، به زه یی پیماندا ده هاته وه، گوئی: هه قال «حه بیب»، له و ژووره دانیشتوو، چاوه روانکه ن، ئیسته دێته ده ره وه، یه کێکتان قسه ی له گه ل بکه ن. منیش به هه لم زانی، قسه له گه ل هه قالی به رێز «سکر تیری گشتیی پارتیی!» بکه م و ده ردی دلی خو مانی بۆ هه لپێژم. سه یر ئه وه بوو، ئه و رۆژه، هه موومان له وێ خر بوو بووینه وه. هێنده ی نه برد، هه قال «حه بیب»، به خو ی و جانتایه کی دۆیلۆماسیی ره شی گه وره وه، وه ک مانگ له ده م که ل ده رکه وت. ویستی، برۆا، خێرا، به رده ممان لی گرت. من چوومه پێشه وه، به کور دیی هێندێ قسه مکرد. به لام، ئه و نه یه یشت، قسه کانم ته واوکه م، خێرا پێی بریم، به «عه ره بیی» وه لامیدامه وه و گوئی: «های مویمی - لای من نییه» و رۆی، منیش له داخاندان گوتم: خو تۆ لای خو ی، له جیی «برایم ئه حمه د» دانیشتووی، که چیی، کور دییش نازانی! ئیدی، براده ران، کۆلی جنیوی چه وریان بۆ نارد. ئاخ، ئیمه خاوه نی ئه و پیاوانه بووین، بۆیه، دوا ی ئه وهی، ئه و هه موو پارهی مان خه ر جکرد، دوا ی ئه وهی، سی مانگ چاوه روانیمان کرد، ئینجا، ناو ده رچوو. ته نیا، چوار که سه یشیان، له «سوله یمانیی» وه گرت، ئه وانیش، له پال لیسته که ی «پارتیی» دا، هه ر یه که یان، ده ستی رۆشتوو یه کی گه وره، بۆیان تیکه وتبوو. کاتی گه راینه وه، سالتکی خوێندنی کۆلێژیشمان، له کیسچوو بوو!

ئه وه ش چیرۆکی کاکه «حه بیب»، که هه میشه، کورده «فه یلیی» یه ساویلکه کان ده یانگوت: «حه بیب ها له بان!» وایانده زانی، گه ر «حه بیب»، له «بان» بێ، ئیدی کورد، له بنده ستیی و ناخو شیی پرگاریده بێ! نه یان ده زانی، هه ر له یه که م تیکشکاندا، کاکه ی سکر تیر، «بان» چۆلده کا، بۆ نیو باوه شی گه رم و پر له نازی «به عس» ده گه رێته وه، له «به غدا» ی پێته ختی تاوان ده گیر سێته وه!

ههروهه، دهرباره‌ی پەرتووکه‌که‌ی مامۆستا « جەرگیس »یش، « زیاره لیلمازی ئەلقەریب »، له لایه‌که‌وه، له نیوان « موحسین دزه‌یی » و مامۆستا، له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، له نیوان « حەبیب محەمه‌د که‌ریم » و مامۆستادا، ده‌مه‌ته‌قییه‌ک، له پۆژنامه‌ی « خەبات »دا دروستبوو. له نیوان ئه‌و شتانه‌ی باسیانکردبوو، ناوی من و گفتووکۆکه‌ش هاتبوو. به‌ داخه‌وه، من زۆر دره‌نگ پێم زانی. هه‌روه‌ها، جگه‌ له « پەرتوو‌خانه‌ی گشتیی سوله‌یمانیی »، هیچ که‌س و جێیه‌کی دیکه‌م ده‌ست نه‌که‌وت، په‌نای بۆ به‌رم، بۆ نه‌وه‌ی، هه‌موو ژماره‌کانم ده‌ستکه‌وی و چاویکیان پێدا بخشێنم، تا بزانی، له‌و باره‌یه‌وه، چی نووسراوه. هه‌ر چه‌نده، هه‌موو ژماره‌کانی پۆژنامه‌ی « خەبات » که‌پام، به‌لام، جگه‌ له‌ گوتاره‌که‌ی « حەبیب »، نه‌وه‌ی « موحسین دزه‌یی »م نه‌دۆزیه‌وه، چونکه، هه‌موو ژماره‌کانیان نه‌بوو.

به‌لێ، گوتاره‌که‌ی « حەبیب »م دۆزیه‌وه، زۆر به‌ وردیی، خۆتندمه‌وه. من لێره‌دا، باسی ده‌مه‌ته‌قییه‌کی نیوان مامۆستا و « حەبیب » ناکه‌م. چونکه، وا دیاره، هه‌ر دووکیان، یه‌کدی باش ده‌ناسن و با هه‌ر ته‌نیا خۆیان، داکوکی له‌ خۆیان بکه‌ن! به‌لام، هێنده‌ی پێوه‌ندی، به‌ من و چاویکه‌وتنه‌که‌وه‌ هه‌بێ، هه‌ر به‌ « عه‌ره‌بیی »، نه‌و به‌شه‌ی راده‌گۆژیم و به‌ « کوردیی »ش وه‌لامیده‌ده‌مه‌وه!
ئێسته‌ با بزانی، کۆنه‌ سکرتری « پارتیی »، دهرباره‌ی من و چاویکه‌وتنه‌که‌ چی گوتوه‌! دیاره، نه‌و پاله‌وانه، رابوردوی خۆی بیرچۆته‌وه، بۆیه‌ ده‌وێتی، ناوی خه‌لکی نیشتمانپه‌روه‌ر بێتی! یا وا ده‌زانی، هه‌موو که‌سی وه‌ک خۆی و هاوه‌له‌کانی وایه، هه‌ر ده‌مه‌ی له‌ سه‌ر په‌تی یاریبکا! بۆیه‌ گوتویه‌تی: (واخیرا، لم یتورع الاستاذ عن عقد صفقة مع حزب العمال الكردستانی يتولى هو بموجبها الطعن في الثورة الكوردية وقادتها لقاء ثمن يعرفه هو، وقد تم انجاز هذه الصفقة في كتاب « الدوران في حلقة مفرغه » عام 1997 مع الناشر حسين محمد عزيز وتمت ترجمه الكتاب الى اللغة الكوردية « لاتمام الفائده » تحت عنوان « خولانه‌وه له‌ بازنه‌یه‌کی بۆشدا » و الناشر هو احد اتباع ال « پ. ک. ک. » المعروفين في اورپا. وما نشره الاستاذ في كتابه‌ الاخير هو تکرار تقریبا لما نشره في كتابه « زیاره‌ للماضی القریب » مع فارق واحد هو ان الاستاذ كان يتجنب المس بشخص مصطفى البارزانی اما كتابه‌ الاخير فقد خرج عن هذه القاعده حيث اساء، ببذائه الى شخص البارزانی و علی الصفحه « 18 » من الطبعة الكوردية للكتاب..) (2»

جاری، با پیشه‌کشی، ئەو بەلێم: ئەو پەرتووکه بە عەرەبیی بلۆ نەکراوەتەو. بەلکوو، چاوپێکەوتنەکه، بە عەرەبیی کراو و بە کوردیی بلۆکراوەتەو. جگە لەوێ، من وەک نووسەرێ، چاوپێکەوتنەکم ئەنجامداو. واتە: «ناشر» نیم، وەک «حەبیب» بۆی چوو، بەلکوو، چاپخانەی «APEC» بلۆیکردۆتەو. پاشان، نەک هەر «حەبیب»، بەلکوو مامۆستاش، لە گوتارەکەی خۆیدا، بە هەمان ھەلەدا چوو! هەر چەندە، پیشەکشی پێم گوتبوو: من بێ لایەنم و ئەندامی هیچ پارتیکی کوردیی و کوردستانی نیم. کەچی، ئەویش بە قسەی ئازاوەچی و سیخوورەکانی «پاراستن»ی بەشی «سوید» ھەلخەلەتابوو، گوايه: من ئەندامی «P.K.K.»م. ئەمەیه دەلی: «بە دەنگی مەلا بڕوا ناکا، بە زەرەیی کەر، باوەردەکا!»

ئەز، ئەوەتەیی ھەم، لە ھەموو ژيانی خۆمدا، لەو بارانەو، نە پێویستم بەو ھەبوو، درۆ بۆ کەس بکەم، نە لە کەسیش تر ساوم. لەبەرئەو، کەر بلێم: ئەوەتە «کوردستان»م جێھێشتوو، لە سالی «1981» ھو، ئەندامی هیچ پارتیکی کوردیی و کوردستانی نەبووم و نیشم، ھەرگیز درۆم نەکردوو. چونکە، ھەرگیز، پێویستم بەو نەبوو و نییە، نە بۆ «حەبیب» و نە بۆ سەرکردەکانی ئەو پۆی «حەبیب»یش، پاکانە لە هیچ شتێ بکەم. ھەرچیشم بە راست زانیی، بۆ خۆم و نەتەوێکم کردوو، بێ ئەوێ، یەک دەنک، گوێ بە «جێتودان، سوکایەتیپێکردن، پیلانگێتێران، پروپاگەندەیی درۆ، گوفتار و پەفتاری ناشیرینی» ئەو رێکخراو لە ھێل دەرچووانە بدەم!

بەلام، لە راستییدا، خۆم لەو زۆر بە کوردتر و دڵسۆزتر دەزانم، «ئەو پۆ»، ئەندامی ھەر پارتیکی کوردستانی بم. جارتیکی دیکەش، دووپاتی دەکەمەو و زۆر بە راشکاویی دەلێم: خۆم لەو بە گەورەتر دادەنێم، لەگەڵ کۆنەجاش و سیخوورەکانی پزیمی «بەعس»دا، لە یەک رێکخراو و پارتی پامیاری کوردستانییدا ئەندامم! چونکە، هیچ چاکەیهکیان تێدا نابینم. تەنیا ھەر ئەوێش، منی لای جەماوەری خۆینەران، خۆشەویستکردوو، پزێز لە خۆم و نووسینەکانم دەگرن، کە تا ئێستە، لەکەیی «دزی، پیاوکۆشتن، ئاودیوکردن، جێتودان، بێ ھەلوێستی، ناپاکی، بەشداریبون لە جەنگی چەپەلی نێوخۆدا، مەراییکردن، خۆ ھەلواسین بە خەلک و رێکخراو کوردستانییهکاندا، پارایی و دڵەراوکه»، وەک قووپی زستان، چۆن دامێنی ھەموو کەسی پێسەدەکا، ھێشتا، دامێنی منی پێس نەکردوو!

بۆیە، چەندین بۆیە دۆلەت، چ لە هەندەران و چ لە کوردستان، داوایان لێ کردووم، هەر وەک خۆم چۆن بووم، هەر بەو شێوەیە بۆمەنەو و تێکەڵی، هیچ لایەک نەبم. تەنانت، ئەندامێکی پەلێتبیرووی « پارتی زەحمەتکێشانی کوردستان »، کاتێ سەردانی کردم و مالاوایی لێ کردم، گوتی: (زۆر تەکات لێ دەکەم، هەرگیز، توخنی پارتیایەتی مەکەو. باوەربکە، من ئێستە، شەرم دەکەم، بۆیە: ئەندامی پەلێتبیرووم و کوردایەتی دەکەم. بەلام، تازە ئێمە تووشبووین و چارمان نییه!)

لە هەمان کاتێشدا، نە خۆم لە هیچ کوردێ، بە پچووکتەر دەزانم، نە هەرگیز خۆشم، لە هیچ کوردێکی دیکە نیشتمانپەرور و دۆلەت، بە گەرورتر دانانێم! هەر چەن، ئەو کوردە، گەرورەیی و پەلەوایی پامیاری و کۆمەڵایەتی بەرزبۆ،

ئەم قەسەیی « حەبیب »، وەک برادەرێکی نزیکم گوتی: لەو دەجێ، « حەبیب » بەو کارە، یارمەتی یەکێ پێکۆلانی، پێشکەش بە دەوڵەتی « توورکیا » کردبۆ، گواهی: من یەکێ لە کادێرە ناسراوەکانی « P. K. K. »، تا بە لانی کەمەو، پێی ئەوێم لێ بگیرێ. یا، گەر بە ویدا تێپەریم، تووشی ئازار و گرێتم کا. ئەمەش خۆی لە خۆیدا، سیخوورپییەکی خۆپایی نەبۆ، هیچ دیکە نییه!

ئاخر، پیاوێ، سکرێتری پارتیی گەرورە، بە دەسلەلاتی وەک « پارتیی » بوو بۆ. پیاوێ، لە گەڵ سەرکردەیی مەزنی، وەک « بارزانی » دا کاریکردبۆ، ئایا دەبێ، لە یەکەم تێکشکاندنی شۆرشەکەدا، ئالای سپی هەلکا، دەسی خۆ بە دەست وەدان بەرزکاتەو و پەنا بۆ بەر « بەعس » بەرێ؟ ئەو « بەعس »، بە سەدان هەزار، هەر کوردی « فەیلی » لە « عێراق » دەرکرد! بە هەزاران کوردی هەلواسی. هەلبەتە، قوتابخانەکی « پارتیی »، وەک کەشتییە پان و پۆرەکی « نوح » وایە، لە هەموو کات و سەردەمێکدا، جێی هەموو چەشنە زیندەوهرێکی تێدادهبێتەو، وەک چۆن، کەشتییەکی « نوح »، جێی هەموو جۆرە « مەووف، ئازەل، پەلەوهر، جانەور و پرووهر » یەکێ تێدابوو بۆ، لە هەر پەرگەزێ، نێر و مێیەکی تێدابوو، تا تۆویان نەبێ و پاشان زاووزتیکەن! بەلێ، ئەو لە سەر داواکاریی خۆتەرانی هێژا، چاوپێکەوتنەکە، دواى پێنج سال، بۆ دووهمین جار، چاپ و بڵاوەکەمەو. تا، ژمارەییکی زۆرتەری، دەست خۆتەرانی نەتەوێکەم بکەوێ و کەلکی لێ وەرگرن.

لەم چاپە نوێیەدا، ئەوەی دەستکارییکراوە، تەنیا « پێننوس، قەبارەى پیت و ماوەى نێوان دێرەکان » نەبێ، هیچی دیکەى لێ نەگۆراوە. هەر چى، هەلەى پێننوس و چاپیشى تێدا بوو، هەموویم چاککردوو، هەموویم سەرلەنوێ، بەو پێننوسە نوێیە نووسىوتم، ئەو، کە لە ساڵى « 1998 » هەو پێرەویدەم. ئەو ووشە « عەرەبى » یانەى تیشیدا ما بوو، بەپێى توانا، بە کوردی نووسیومن. هەر وەها، نیشانەکانى « خالەندى شەم، بۆ سەر جەمى نووسینە کە داناو. پێشەکیى نوێم بۆ نووسیوه، گوتارەکەى مامۆستا و وەلامەکەى خۆشەم بەلاو کردۆتەو. بۆیە، ژمارەى لاپەرەکانى، لە ژمارەى لاپەرەکانى چاپى یەکەم زیاترە. هەر چیش پێویسبوو، بۆ ئەوەى چاپى دووم، بە شتووەکیى جوان و بێ هەلە، پێشکەش بە خۆتەرانی هێژاى نەتەوێکەمى بکەم، کردووم. هەستیشم بە هەر هەلەیک نەکردبێ و بازم بە سەریدا دا، ئەو، جگە لەوەى، داواى لێبووردن لە خۆتەرانی هێژا دەکەم، بۆ ئێوەى نازیزیشى بەجێ دێلم، تا هەلەکانم بۆ راستکەنەو، منیش و خۆستان، لەو چاکە گەورەیه، بێ بەش نەکەن!

لە گۆتایی ئەم روونکردنەوێەشدا، زۆر بە راشکاوی دەلێم: باوەرم بە هەر شتێ بووبێ و هەبێ، نووسیومه و دەشیننوسم. هیچ جۆرە لێکدانەوێەکیش، بۆ سەرتە و بۆلەى هیچ « کەسێ، بنەمالەیه، تیرەیه، هۆزێ، رێکخراوێکی دیمۆکراسیی، پارێتێکی پامیاری و دەولەتێکی داگیرکەر » ناکەم. چونکە، نەتەوێکەم لە هەموو ئەوانە، بە گەورەتر و پێرۆزتر دەزانم، بەرژمەندى بەلای نەتەوێکەشم، لە سەر و هەموو ئەوانەش دەدەنم. تا ئێستەش، هەر چیهەم نووسیوه، هەرگیز، لێى پەشیمان نیم، چونکە، لە باوەرێکی تەواو نووسیومن! لێرەدا دەموو، زۆر بە راشکاوی دەلێم: ئەز هەر چى بنووسم، یا چاوپێکەوتن لەگەڵ هەر کەسێکدا سازکەم، تەنیا بەو نیازە، دەیاننوسم و چاوپێکەوتنە کە سازدەم، تا، راستى رووت، بۆ جەماوەرى نەتەوێکەم روونکەم، بۆ میژوو تۆماریکەم و پاڤەى کوردی پێ بکەم. ئەگینا، هەرگیزاوەرگیز، بەو نیازە نانووسم و چاوپێکەوتن، لەگەڵ کەسدا ساز ناکەم، زیان بە لایەنێک و کەلک بە لایەنەکەى دیکە بگەیەنم. جا ئێدی، هەر کەس و هەر لایەنێ، زیان یا کەلک، لە راستى و دروستى کارەکانم دەبینێ، ئەوێان، گرفتێ تایبەتیی خۆیەتی. چونکە، نە لە دوور و نە لە نزیکەو، نە هیچ جۆرە پێوەندییەکی، بە منەو هەیه، نە هێندەش لای من گرنگە!

ئەو جگە لەوێ، من وەك كەسێ، تەنیا پرسىاردەكەم، ئەو كەسەى
چاوپێكەوتنەكەشى لەگەڵ دەكەم، دەتوانی، بە ئارەزووى خۆى وەلامبداتەو.
جا، ھەر چى دەلێ، چاك يا خراپ، تەنیا ھەر خۆى لێى بەرپرسىارە. كێش
پێى ناخۆشە و تووشى زيان دەبێ، با يەخەى ئەو بگرێ، نەك ھەر بە تەنیا،
گەرى بارە ترى، بە من بكا!

ستۆكھۆلم
2002/03/21

تێلېفونى:

1. لە پاشكۆى چاوپێكەوتنەكەدا، گوتارەكەى مامۆستا بە عەرەبى و
وەلامەكەى خۆم بە كوردى بەلاودەكەمەو. بۆيە بە « عەرەبى » دەینوسمەو،
تا ئەم جارەش، كەس نەلێ: بە خراپ وەرېگێراو!
2. حبيب محمە كريم، الاستاذ جرجيس فتح الله .. ما له و ما عليه، جريده
خەبات، العدد 963، الجمعة 2000/02/11، ص9.

ئەم چاوپىكە وتنە مان چۇن ساز كرد؟

دەمىبۇو، ناو و ناوبانگى، مامۇستا « جەرجىس فەتھوللا » م بىستېو. تەنيا
لە دورەو و لە پىتى بەرھەمەكانىيەو دەمناسى. بە تايىبەتتى، كاتى سالى
« 1972 »، پەرتووكە بە ناوبانگەكەى « دانا ئادەمز شمدت – رحلە الى رجال
الشجعان فى كردستان » م خويئندەو، كە مامۇستا، كىرېبۇوى بە « عەرەبىيى »
و بە روونكردەو و زانىيارى پىر بايەخ، پەراوئزەكانى دەولەمەندكرېبۇو،
هيندەى دىكە، پلەو پايەى، لە نىو دلمدا زيادىكرىد. بۆيە، زۆر تامە زىرېبۇوم،
پۆزى لە پۆزان، لە نىكەو و بىناسم. حەزمەدەكرىد، چاوم بە رەنگى بىكەوئى،
گويم لە دىنگى بى، كەلى پىرسىيارى ئاراستەكەم، تا سەرە داوى هيندى، لە
گرىكوئىرەى نەئىنىيەكانى شوئشى « 11/سىتېتېمبەر » م بىكەتەو.
سالى « 1990 »، لە « يەكېتى سۆفېت » ى پىشوو گەرامەو. ئىدى، بە
يەكجارىي، لە « سوئد » جىگىرېبۇوم. « نەبىلى نوورىي مەتىي » هاوئىم،
ماليان لە شارى « كاترىنەھۆلم » بوو. لە مېژبوو، يەكدىمان نەدىبوو. داوۋەتى
كرىد. منىش، بە خۆشېيىيەو بانگەشتەكەيم پەسەندكرىد و بىرەو
« كاترىنەھۆلم » بەركەوتم.

لەوئى، « نەبىل » گوتى: مامۇستا « جەرجىس » لىرە دەژى، دەلىتى چى،
سەردانىكى بىكەين؟ منىش، خۆشحاللى خۆم دەرېرى و ھەر ئەو پۆزە،
دەيدەنىمانكرىد. سەردانەكەى ئەو جارە، ھەر بەشى هيندەى كرىد، كەمى لىتى
وردېمەو و خۆمى پى بىناسىنم، ئىدى، لەو زياتر، فرىاي ھىچى دىكە
نەكەوتم. پاشان، سەردانەكان دووبارە و چەند بارەبوونەو. ھەموو جارئى، من
و ھەك شاكردىكى تىنوو، رىگەى زانست و زانىيارى، بى دىنگ، بەرانبەرى

دادەنیشتم، چاوم تێدەبیری و پرسسیارم لای دەکرد. ئەویش، بە سنگێکی فراوانەوه، بەو دەنگە گریه بەرزەیی خۆی، وەلامیدەدامەوه، هەرچی دەزانی، بە دوورودریژی، بۆی باسەدەکردم و درێغی نەدەکرد. منیش، بە دڵ و بە گیان، کوێم لای دەگرت، بە شێوەیە، هەموو گیانم، لە ئاستی وەلامەکانیدا، وەک درەختی، هیتشووی بیستنی دەگرت و شەپۆلی قسەکانی، تیکەلای زەریای هەست و هۆشم دەبوون. بەلام، هەرچیم دەکرد، تێرم لە قسە بەلەزت و زانیارییە پر بایەخەکانی نەدەخوارد. ئیدی، بەو چەشنە یەكدیمان ناسی. جگە لەوهی، بە شێوەیەکی بەردەوامیش، هەموو بەرەمە نوێکانیم دەخوێندەوه، جاروباریش، تیلیفۆنم بۆ دەکرد.

پۆژی «6/ئەپرێلی/1997»، «کوێمەلای کوردستان ئاواره»، «کوێکیان لە سەر، دووبەرەکییەکی نیوان «بارزانی» و «بەلەکی» پەلێتبیرو» بۆ مامۆستا سازکرد. منیش، چووم و بەشداریم لە کوێرەدا کرد. دواي ئەوهی، مامۆستا باسەکی پێشکەشکرد، پشووێکماندا. مامۆستا وەک پیشەیی هەمیشەیی خۆی، لای پرسم: کوێرەکه چۆن بوو؟ منیش گوتم: بە گشتیی باشیوو. بەلام، بە تەواویی، تینویتی منی نەشکاند. چونکە دەبووایە، زیاتر پێتان داگرتایە، رووداوەکانتان، باشتر شیکردایەتەوه، توندتر، دانتان بە ووشەکاندا بنایە و هەموو شتەکانتان، بە تەواویی ئاشکراکردایە. گوتم: لەوه دەچێ، کوێرەکهت بە دڵ نەبووبی؟ گوتم: بۆ نایە پێکهوه، کاریکی هاوێش بکەین؟ گوتم: باش... منیش گوتم: گەر بیرت مابی، مانگی «ژەنیوهری/1991»، من و «نەبیل» و ئەفسەر «کەریم سەلام» هاتین بۆ لات. دەمەتەقییەکی زۆرمان، لە سەر «بەکر سدقی» و «بارزانی» و شۆرش «11/سێپتەمبەر» کرد. من لایم پرسیت: ئایا، «بارزانی» هەلەیی هەبوو؟ تۆ گوتم: زۆر. «کەریم سەلام» ییش گوتم: ئەدی، بۆ نایاننوووسی؟ تۆش گوتم: «هەذا یکلەنی حیاتی». گەر ئێستەش، هەر بەو شێوەیە وەلام بەدەیتەوه، ئەوا، هەر نەیم باشترە، بە مەرچی دێم، هەموو شتیکم، لا بدرکێنی. گوتم: باشە، تۆ وەرە، من هەموو شتیکم، بۆ باسەدەکەم. ئێستە، گوێ بە هیچ شتی نادەم. بەلام دەبێ، پیش شوو و پۆژی، پرسسیارەکانم بە نووسین بۆ بنێری. ئیدی، لە سەر هەموو شتی پێککەوتین.

پۆژی «4/18»، بە خۆم و کامێرایەکی پچکۆلە و پێکۆردەرێکی گەورەوه، بەرەو لای مامۆستا سواربووم. بە دەم پێگەوه، هەر بیرم لە پرسسیارەکان

دەکردەوه. له دلی خوڤدا، لیکمدهدایهوه و دهمگوت: له کویتوه دەسپێکەم؟ تۆ بلی، مامۆستا هێنده سنگی فراوانیی، گوێ بۆ هەموو پرسیارهکانم رادێری، یهکه بهیهکه، وهلامیکی پر به پێستی خۆیان بداتوه و کالاً بهقه بالایی؟ گەلی بیر و ئەندیشهی سهیر، به میشکمد تێپه ریدهکرد، پرسیارهکان، وهک چەن پهله هه ورێکی، سکپری زستانی پر له باران، سهراپای ئاسمانی بیر و هۆشمیان داپۆشیبوو، له پر دهیانگرماند و رایاندهچلهکاندم. بهدهم ریشهوه، هه ر پرسیاریکی دیکهی نوێ، له منداڵانی بیر و هۆشمد له دایکدهبوون، خێرا تۆمارمهکردن.

« کاتریۆنه هۆلم »، له شاری « ستۆکهۆلم »وه، هێنده دوور نییه. به شهمندهفر، هه ر ههفتا خولهکێ دهخایهنتی. هه رچی چۆنی بوو، له کاتی خۆیدا گهیشتم. ئیدی، بهندی بیرکردنهوهم پسا. له پهنجه رهکهوه، « نه بیل »م بینی، له سه ر شۆستهی ئێسگهی شهمندهفرهکه، چاوه رپێدهکردم. به پیتی رهوشتی کوردهواری، باوهشمان بۆ یهکدی کردهوه. پاشان، یه کسه ر له رتوه، سه رێکی مامۆستامان دا. هه ر چاوی به من کهوت، رووی لێ گرژکردم و گوتی: من سه رم زۆر قاله، ئیشم زۆره و کاتم نییه. تۆش پرسیاره کانت زۆرن. رۆژانی شه ممه و یهکشه ممانیش، کار ناکه م، له گه ل هاوڕێکانمدا کۆده بینه وه و یاری ده کهین، ده بی، کاتیکی دیکه دانێن. سه رتا، دلم له خۆم داما. به لام، کۆلم نه دا. چونکه، له و بر وایه دا بووم، مامۆستا، له بارودۆختیکی ده روونی خراپدای. بۆیه، به زه رده خه نه یه که وه وه لامم دایه وه و گوتم: خوا گه وره یه، کاتمان زۆره و تۆ چۆن ده فرمووی، وا ده کهین. گوتی: ئاره زووی خۆته. من ته نیا، به یانیان ماوه هیه و ده توانم، کارت له گه لدا بکه م. هه رچی چۆنی بوو، پێکهاتین و بریارماندا، کارێری هه وتی سه ره له بیانی ده سپێکهین.

ئێواره، سه رمان لێ دایه وه. هێندێ گوتار و به ره مه می خۆی دامی و گوتی: پێشه کیی، ئەمانه بخوێنه ره وه، تا ئاگاداری، هێندێ شت بی و بزانی، چیم گوتوه و چیم نووسیوه، بۆ ئەوه ی، له کاتی وتووێژه که ماندا، پرسیار و وه لامه کان، دوویات نه بنه وه. منیش، هێنده ی ماوه هه بوو، بۆی دانیشتم و له ماوه ی چوار کارێردا، زۆریه ی زۆریانم ته واکرد. ئەویش، له گه ل میوانه کانیدا، له موبه قه که یاری کاغه زیان ده کرد، پێده که نین و جاروباریش، دهنگیان لێ به رزده کرده وه، وهک شه پۆلیکی گه وره، چۆن هێمنیی زه ریا یه ک ده ورژێنی و تا که نار راویدهنتی، هه ر به و چه شنه ش، دهنگه دهنگه که، زنجیره ی بیر و هۆشی

دهېچراندېم. دوايي، له گهال « نه بيل » گه راينه وه بڼه مالي خوځيان. نه و شوه، تا درهنگاني، پټكوه دانېشتين، باسي دښتايه تي خوځمان و هاورپكاني ديكه و يادگار تال و شيرينه كوڼه كاني سردهمي هفتاكانمان دهكرد. بڼه بهاني، به وړوڅي شه مهي، كاتي، زږبه ي زوڅي خلك، له شيرين خه ودا بوون، ئيمه كاژيري « 7.30 » دهسمان به كار كردن كرد و به يه كه م پرسيار، گومي مهنكي قوولي، بيره وهر ييه كاني ماموستام شله قاند.

ئمه، يه كه م جارم نيه، سهر داني ماموستا ده كم. به لام، هم جار، له گهال هم و جار ه كاني ديكه ي پيشوودا، گه لي جيا وازييان هه بوو. سهر تا، وه يه كه م جار بي، تا ماموستا، خو ي پټكخست و دانېشت، زوڅ به ورديي، سهرنجم له ماله كه ي دا. له هر دوو ژووري دانېشتن و نووستنه كه يدا، چند دولا بيكي، پر له پرتووكي قه به قه به ي به نرخ دانرا بوون، سهر ميژ و په نا و پاساري ژووره كانيش، به « كاغهزه شپه، نامه، رڅنامه، گوڅار و پرتووك » سيخنا خرابوون. چن پرتووكي، له سهر گزي پشت لي ي كه و تبوون و لاپه ره كانيان ه لدرابوونه وه. ده سنووس و ره سنووسه كاني خو ي، له و نيوه دا بلا بوو بوونه وه. هر كه سي، بڼه يه كه م جار، رپي بكو تايه ته لاي ماموستا و چاوي به ژووره كه ي بكو تايه، يه كسهر ده يزاني، ماله نووسره. به راستيي، هر چند سهيري ژووره كه يم دهكرد، له ژووري پياوړكي نووسره و زانا و گوره نه بي، له هيچي ديكه ي نه دهكرد.

ديواري ژووره كاني، به چن وټنه يه كي تايه تي، دوست و نازيزه كاني خو ي رازاند بووه. له سوچي كه وه، وټنه يه كي سردهمي كامل بووني خو ي، هه لواسي بوو، هر چند لي و رده بوومه وه، شيوه ي نه كته ري به ناوبانكي « نهرم نبي » « نهرمينيان جگر خوځنيان » م بيرده كه و ته وه. له و به روه، چن وټنه يه كي كلاسيكي ريزكرا بوون. بهرام به ريشم، وټنه يه كي ژمنه رال « بارزاني » بوو، له گهال چن پيشمه رگه و پاسه وانيكي خو يدا، له سهر كوومه لي به رد دانېشت بوون. وټنه كه، له دواړو ژه كاني شوږشي « 11/ سپټيمبر » دا گيرابوو. له پشتي سهريش ييه وه، وټنه يه كي ديكه ي ته ني اي، « بارزاني » هه لواسي بوو، كه له نيو قه دي به روه و ژوور دهر كه و تبوو. نه و دوو وټنه يه، نيشانه ي « دلسوژي، نه مكه و خو شه ويستي » يه كي گوره ي بي سنووري ماموستاي، به ران به ر « بارزاني » پيشانده دا. له م به ريشه وه، وټنه يه كي خو ي و « عه لي سنجاري »، به ديوار مكه دا د اكو تابوو.

ماموستا، له سهر کورسییه کی گه وړه، به ران بهرم دانیشتبوو، کراسټک و پانتولټکی بیجامه ی له بهر دابوو. هر چهند سهر مده کړد و لټی وردده بوومه وه، دیمه نی ماموستام، لا سهر نه بوو، وهک ناسیاوټی، دهاته پش چاوم، چونکه زوږ به ی زوړی، خه لکی ړوژه لات له یه کدی دهچن!

ماموستا، دهموچاوټکی ناسایی پتویه، که لاله یه کی زل و سهر ټکی روتواوه ی خړی گه وړه ی رټکی هیه، نه م لا و نه و لاکه شی، به چن تاله موویه کی سپی داپوشراوه. به لام، له نټو بوشایی نه و که لاله گه وړه یدا، چن گرامی، میشکی تیدایه، که له خه لکی دیکه ی جیاده کاته وه! نټوچه وانټکی که می پانیسی هیه، هیندی، خه تی کوورت و درټزی تیدا کټشراوه، له لایه که وه، نیشانه ی به سالاجوون و له لایه کی دیکه شه وه، شوین په نجه ی « نازار، ژان، خه م، چهرمه سهری و دهر به دهری » ژیانی پتوه دیاربوو. دوو برټی گه وړه و پریش، پشی چاویان ته نیووه. لووتیکی گه وړه ی به رانیی ړوژه لاتیش، له نیوه راستی دهموچاویدا، قیتبټه وه و به سهر به رسمیل و لټویدا شو پټه وه. به جووتی چاوی قولی مه نگه وه، تکیده پروانیم و به دهنگی کی گری، پر له په ژاره ی حه فتاوشه سالیپه وه، به زمانی « عهره بی » و به شیوه ی « موسلاوی »، هیواشه ټواش، وه لامی پرسیاره کانی دهمامه وه و بوم ددوا. جاروباریش، به پټی رهوتی قسه و باسه کان، دهنگی لټ به رزده کړده وه و هیندی جاریش، یادگار ټکی تال دیه ه ژاند و تور دهبوو، به و دهسته زلانی و به هه مو هټزی خوی، مستیکی توندی، له میزه که ی به رده می ددا و دهیله رانده وه. ته زبیحیکی ویسری رهشی، دهنک گه وړه ی به له کبه له کی به دهسته وه بوو، خټرا خټرا، دهنکه کانی ده بژاردن، دهنگی هینده رهق و ناساز بوو، به ته وایی، کاری له میشک و دهر وونم کړد بوو، بټزاری کړد بووم. به تایبه تی، کاتی بهر دهنکی کورسییه ته خه که ی ژیری ده که وت، هینده ی دیکه، ته قه ی دهات. رووشم نه دهات، داوی لټ بکه م، واز له و ته قه ته قه بټی و ته زبیه که ی دانی، تا، له ناکاو هه ستا و چوو ده کومینتی بټی. منیش، هه لم بو هه لکه وت و خټرا ته زبیه که م لټ شارده وه. به لام، بریا لټم نه شار دایه ته وه، چونکه نه یده زانی، خوی به چیه وه خه ریککا، به هه ر چوار لادا، ده سیده کوتا و زووزو، زرمه ی له میز و قه راغی کورسییه که هه لده ستاند. ناویه ناویش، جگه ریده کیشا، تا، کاغه زی سپی جگه ره که ته و او نه بووایه، نه که یشته یه ته سهر فیلته ره که ی، هه ر دوو په نجه ی ده سی راستی نه سو تان دایه و به هوشی نه هټنایه ته وه،

نهیده کوژاندهوه. دیمه‌نی مامۆستا، دیمه‌نی پیاوێ بوو، به ئاشکرا، رهنگی به‌ره‌وازه‌یی و نامۆیی پتوه دیاربوو. ته‌پوتۆزی ماندوویی، له‌ رووی نیشته‌بوو، له‌ قوولایی زه‌ریای، نێو چاوه‌ کاله‌ مه‌نگه‌کانیدا، غه‌مێکی بێ سنوور، شه‌پۆلی ده‌دا. کاتی، به‌ ته‌واویی، لێی ورده‌به‌ووته‌وه، به‌ ده‌یان گله‌یی و په‌خنه‌، له‌ نێو گلته‌نی چاوه‌کانیدا بریسکه‌یده‌هات.

مامۆستا، هه‌موو په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌کانی داخستبوو، په‌رده‌کانیشی دادابۆوه. ته‌نیا، یه‌ک گلۆپ ده‌سو‌تا و له‌ ته‌نیشته‌یه‌وه‌ شو‌پ‌بوو‌بووه. شه‌پۆلی دووکه‌لی جگه‌ره‌ و تیشکی گلۆپه‌که‌، تیکه‌ل به‌ یه‌کدی بوو‌بوون. ژووره‌که‌، که‌شێکی پر له‌ ئه‌ندیشه‌یی وهرگرته‌بوو. به‌ گه‌شتی، ماله‌که‌ی، بێ که‌بیانویی پتوه‌ دیاربوو. جگه‌ره‌ و ته‌نیا‌یی، ته‌نگیان پێ هه‌لچنیه‌بوو، وه‌ک دوو دوژمنی سه‌رسه‌خت، یه‌خه‌ی مامۆستایان گرته‌بوو. ته‌مه‌ن و نه‌خۆشیش، زۆریان بۆ ده‌هێنا و زوو زوو، به‌جێده‌هێشتم و سه‌ری « ته‌والێت »ی ده‌دا. هێندێ جاریش، له‌ شوێنی خۆی به‌رزده‌به‌ووه‌ و چاوێکی، به‌ په‌رتووکه‌کانی نێو دۆڵه‌که‌یدا ده‌خشان‌د و گوێچکه‌ی « نامه‌یه‌، ده‌کو‌مێنتێ یا په‌رتووک »ێکی ده‌گرت و بۆ به‌لگه‌ی قسه‌کانی، پیشانه‌یده‌دام. به‌و شیوه‌یه‌، من به‌ پرسیار دام‌گرته‌بووه‌، مامۆستاش، به‌ ده‌م وه‌لام‌دانه‌وه‌وه‌ گیرخوارد‌بوو، به‌رده‌وام بیریده‌کرده‌وه‌، قسه‌یده‌کرد و جار‌جاریش ده‌بیری. هێندێ جار، زۆرم بۆ ده‌هێنا و پرسیارێ قورسم لێ ده‌کرد، نه‌ویش، تو‌په‌ده‌بوو، ده‌قیژان‌د و ده‌یگوت: نازانم، تۆ چیت له‌ من ده‌وێ؟ ئه‌م پرسیارانه‌ بۆ ده‌که‌ی؟ ده‌ته‌وێ، له‌وه‌ زیاتر چی بزانی؟ منیش، هێورمه‌ده‌کرده‌وه‌ و به‌رده‌وام‌ده‌بووین. له‌ ناکاویش ده‌یگوت: باشه‌، پیکۆزده‌ره‌که‌ بکوژینه‌روه‌، با شتێکی تایبه‌تیت بۆ بگیرمه‌وه‌. به‌و شیوه‌یه‌، ته‌نگمان به‌ کات هه‌لچنی، تا ئاو‌پ‌ماندا‌یه‌وه‌، له‌ یه‌کی پاش نیسه‌پۆمان تێپه‌راند. ئینجا، مامۆستا هاواری لێ هه‌ستا و گوتی: ماندووبووم، ئیدی به‌سه‌، کاتی ناخواردنه‌ و برسیمه‌.

وه‌ک « نه‌بیل », له‌ پشت ده‌رگه‌که‌وه‌، خۆی ماتدابێ و گوێی، له‌ ده‌نگ و بێزاری مامۆستا بوو، یه‌کسه‌ر، به‌ سێ مه‌نجه‌ل چێشته‌وه‌، خۆی کرد به‌ ژووردا. ئیدی، مامۆستا بوژایه‌وه‌. نا‌مانخوارد و پاشان، کو‌مه‌لێ ده‌کو‌مێنتی دیکه‌ی، بۆ هێنام و گوتی: من ده‌نووم، تۆ ده‌توانی، له‌م ماوه‌یه‌دا، خۆت به‌م شتانه‌وه‌ خه‌ریکه‌ی، تا، با‌شتر له‌ شته‌کان بگه‌ی. نامه‌ و ده‌کو‌مێنته‌کان، زۆر بوون، هێندێکم لێ خوێندنه‌وه‌، به‌لام، جگه‌ له‌وه‌ی، شه‌و باش نه‌نووستبووم و

ماندو و شېبوم، هر که سېکی دیکه ش، له جېی من بووایه، دواى ئه و خوار د نه
چهور و نهر م و گهر م و برنجه به لاله زهت و شله خوښ و پر له گوشت و رانه
قه له گه ورانه، سه رخه و ټکى بؤ ده شکاند! بویه، یه کسه له سه ر قه نه فیه
کوڼه که ی ژووری میوان پراکشام و نووستم.

دواى ماوهیه، به دهم خه ووه، گویم لى بوو، مامؤستا، به کوکه کوک هه ستا و
به ره و «توالیت» کشا، منیشی به ته وایی، به ناگاهینایه وه. سهیری
کاتژمیرم کرد، چواری ئتواره بوو. ئیدی، دهموچاومان شت و دیسانه وه،
دهسمان پیکرده وه. له پر، هاواری لى هه ستا و گوئی: کوا ته زیچه که م؟ منیش،
خیرا بؤم دهره ټنا و دامه وه دهسی، تا، له سه ر قسه و باسه که ی خوئ
به رده وامبى. به لام، به هه مان شپوه و خیرا خیرا، یهک له دواى یهک،
دمنکه کانی دمخولانده وه و هینده ی بلئی یهک و دوو، سووړیکی ته و او ده کرد.
منیش، زږم بؤ هات، جاریکی دیکه ش، لیم شارده وه. ئیدی، بیرچووه وه و
داوای نه کرده وه. ماوهی دوو کاژیر، کارمان کرد، له ناکاو، هاوړیکانی له
دهرگه یان دا و مامؤستا، منی به جیه ټشت. نه وان وهک دوو ټنى شه و، یاری
کاغه زى خوځیان دامه زانده وه، منیش، به ته نیا مامه وه و خه ریکی خویندنه وه ی
گوتار و هیندئ شتی دیکه بووم. به و شپوهیه، شهومان درهنگرد، دیسانه وه،
له که ل «نه بیل» دا که پاینه وه بؤ مالی خوځیان.

پوژى یه کشه ممه، له هه مان کات و به هه مان شپوه، له سه ر کاره که مان
به رده وامبووین. تا نانی نیوه پو، تهقه مان له دوا پرسیار و وه لام هه ستان و
دمه ته قیکه مان ته و او کرد. پاشان، چن وینه یه که مان، بؤ یادگار پیکه وه گرت.
دواى ئه وه ی، دوو شه و دوو پوژ پیکه وه بووین و «25» کاژیری پر له فه و
خوځشان پیکه وه به سه ربرد، مالاواییم له مامؤستا کرد و لیک جیا بووینه وه.
پاش نیوه پوئ هه مان پوژیش که پامه وه.

مامؤستا «جهرجیس فه تحوللا»، وهک که له نوو سه ریکی ناسراوی «عیراق»،
که لى «گوتار، نامیلکه و په رتووک» ی به نرخی نوو سیوه و که لى شتی
کرنګیشی، له زمانه کانی «فره نسی و ئینگلیزی» یه وه و مرګی راوه. تا ئیسته،
یازده به ره می خوئ، به زمانى «عه ربیى» بلاوکردو ته وه، یازده په رتووکى
و مرګی راوه و هشت ده سنووسى و مرګی راوی دیکه شى، بؤ چاپ ناماده کردووه،
هیندئ له به ره مه کانیشی، چن جارئ چاپ کراونه ته وه. شتیکی ئاشکرایه،
مامؤستا «جهرجیس»، نهک هر لای خوینده وار و پووناکبیرانى، پوئه کانی

هەر دوو گەلی « کورد و عەرەب »ی « عێراق » ناسراوه، بە لکۆو، لە
 سەرانسەری هەموو وولاتانی « عەرەب، تورکیا، ئێران » و لای هێندێ،
 نووسەرانی وولاتانی دیکە جیهانیش، ناو و ناویانگی خۆی هەیە. لەبەر
 ئەوه، لێرەدا بە هیچ شێوەیە، بە پێویستی نازانم، بە خۆینەوارانی کوردی
 بناسینم و بە شانوبازوویدا هەلەم. تەنیا، شتێ هەیە، وەک کوردێ دەمەوێ،
 دان بەو پاژە گەورەییە مامۆستادا بنێم، لە کانگای هەستیکی خاوەنی بێ
 گەردەوه، بیروپرای تایبەتی خۆمی بۆ دەربرم و پێ بە دل، سوپاسی هەولی
 بێ پایانی بکەم.

لە راستیدا، هێشتا بە تەواویی، بۆم پوون نەبۆتەوه، مامۆستا لە بنەرەدا،
 خۆی بە پۆلێ کام نەتەوه دەزانێ. هەر چەندە، لەو بارەیهوه لە خۆشیم
 پرسى، بەلام، حەزى نەکرد، بۆم پوونکاتەوه. تەنیا، هەر هێندەى گوت: من
 « عەرەب » نیم. جا، گەر مامۆستا خۆی، بە کورد دابنی، ئەوا پێ بە دل،
 پیرۆزیایی لێ دەکەم و بە قەدەر بارتهقای دوورایی ئاسمان، شانازی پێوه
 دەکەم. بەلام، لە گەل ئەوهشدا، مامۆستا، لە گەلی کایەدا، سوارچاکانە و
 ئازایانە و مەردانە، ئەسپی دلسۆزی خۆی لێ تاوداوه، کورد بێ، یا، کورد
 نەبێ، هیچ لە باسەکه مان ناگۆڕێ، چونکە، گەلی زیاتر، لە زۆربەى
 «پووناکبیران، نووسەران و تیکۆشەران»ی نەتەوهکه مان، پاژەى کورد و
 کوردستانی کردووه و بەو تەمەنەشەوه، بە شێوهیهکی پێکۆپێک، لە سەر ئەو
 کارە پیرۆزهى خۆی، هەر بەردەوامە. لە « وەرگیران، نووسین و ناساندنی
 گەل »که شمان، بە گەلانی ناوچهکه درێغی نەکردووه. تا توانیویتی، گەلی
 کوردی، بە گەلانی جیهان ناساندووه، لە گۆڕی « خەباتی پامیاری، شۆرشى
 چهكدارى و هەولی دیپلۆماسیى »شدا، دەسڕەنگینبووه و شوێنپەنجەى
 دیاره. بە سەدان پۆلێ، بۆ گەلی کورد و کادییری پامیاری بۆ « پارتیی
 پێگەیاندووه. تا دواپۆژه پەشەکانى شۆرشى «11/سیپتیمبەر»یش، لە
 نزیکەوه، لە شۆرشى کورددا بەشدارییکردووه و دروستییهکی نزیک و
 هاوڕێیهکی گیانییهکیانی بە ئەمەکی « بارزانیى » بووه.

ئەو پیاوه، ئەو هەموو پاژە گەورەیهی کردووه، کهجیی، سەرەپای هەموو
 ئەمانەش، تا ئێستە بە تەواویی، مافی خۆی نەدراوتی. بۆ نموونه: لە کاتی
 چاپێکهوتنەکهدا، زۆر بێزاریی خۆی، بەرانبەر بە سەرانی « پارتیی
 دەرەهەری، گلەیییهکی زۆری لێ دەکردن و دەگوت: پۆژنامەى « خەبات »ی

ئۆرگانی نیوھندیی «پارتی دیمۆکراتی کوردستان - عێراق» له ژماره «680»ی
 رۆژی «23/6/1993» دا، له ژێر ناوێشانی «سکت دھرا فنطق کفرا»،
 گوتاریکیان بڵاوکردۆتووه، به شیوهیهکی زۆر ناشیرین، له سەریان نووسیوم و
 گەلی سوکایەتییان پێ کردووم.

به راستیی، سەیرم لێ دێ، له کاتیکیدا، «بارزانیی» هێنده پێزی لێ گرتیی و
 خۆشیویستیی، ئێستەش، بهو چەشنە هەلسوکهوتی لهگەڵدا بکری! با لێرەدا،
 شتیی باسکەم. له رۆژی «3/12/1993» دا، مامۆستا «جەرگیس»، به
 نامەیهکی دواژده لاپەرەیی، وازی له دەزگای سەرکردایەتی پێکخراوی
 «ئەلەجەلس ئەلعراق ئەلوحەر» هێناوه. له خالی پێنجی لاپەرە دەدا، باسی
 نامەیهکی «بارزانیی» کردووه، که پیش بیستوشەش ساڵ لەمەوبەر، بۆی
 ناردووه، لەوێدا «بارزانیی» نووسیویتی:

«... اعلم جيدا ايها الاخ انك لست من الذين تهمهم المناصب والالقاب و ان
 منزلتك عندنا و عند الامه الكردية كبيره و لا تخفى ...» به کوردییەکی:
 «... براکەم! باش دەزانم، تۆ لەو کەسانە نیت، پلەویایە و نازناو بە لاتەوه
 گرنگبێ، تۆ لای ئێمە و لای نەتەوهی کورد، جێگەیهکی گەورەت هەیە و
 ناشاردێتەوه ...» هەرەها، لەو نامەیهی «مەسعوود بارزانیی»ش بۆی
 ناردووه، دەسی پێزی لێ نراوه. کەچی، له رۆژنامەیی «خەبات» دا، بهو
 شیوهیه پەلاماریانداوه! تۆ بێتی، دواي ئەو هەموو «خەبات، راوانان، گرتن،
 ئازاردان، چەرەسەری، دەر بە دەری و پاژە گەورەیه»، شایانی ئەوەبێ، بهو
 شیوه رەقە، لهگەڵدا بدوین و سوکایەتی پێ بکەن، به مەرجی، ئەو پیاوه تا
 ئێستەش، داواي پاداشتی له کەس نەکردووه، لەو بروایەشدا، تازە، تا له
 ژياندا مابێ، ناشیکا؟!!

ئەز پێموایە، مامۆستا، بۆ تاھەتایە، له دڵە گەورەکی نەتەوهی کورددا دەژی،
 پلەویایەیهکی کۆمەڵایەتی و پێژیکی تایبەتی، لای هەموو «خوێنەوار،
 پروناکبیر و نیشتمانپەرور» کی دلسۆزی کورد هەیە. ئەو پلەویایە و
 پێژەشی، له لایەن کەس و هیچ لایەکەوه، به خۆپای و بە دیاری، پێ نه
 بەخسراوه، بەلکوو، به «ژیان، گیان، ماندوو بوون و خەباتی بێ پسانەوه» یی
 خۆی بە دەسیهێناوه.

با لێرەدا، لەو بارەیهوه، لەوه زیاتری له سەر نەپۆین، چونکە، مامۆستا، له
 کاتی وتووێژەکەدا، پەنجە بۆ هەموو ئەو شتانه پادەکیشتی. بەلام لێرەدا، بەم

کۆڤلەيەى مامۆستا، لە هەمان شوێندا بۆ ریکخراوى ناوبراوى نووسيووه و بە دەميش بوى گيترامه وه، کۆتايى بهم باسه ديمن. مامۆستا گوتهى: سالى «1990»، له شارى «ستوکھولم» له مالى «حهمه سابير»، چاو م به مامۆستا «جهلال تاله بانى» كهوت، دانىشتنى بوو، زياد له بيست كەسى لى بوو. وهك «هۆمەرى شېخموس و نهبيلى نوربى مهتبى ...»

«حه مه سابیر»، پروی تیکردم و کوتی: مامۆستا «جهرجیس»، مولکی خۆمانه. ئه‌و «تاله‌بانایی»یه‌ی، هه‌میشه ره‌خنه‌ی توندم لای گرتوووه، یه‌کسه‌ر وه‌لامیدایه‌وه و کوتی: «اخطات فهو ملک للشعب الکوردی و لیس صحیحا ان یدعیه ای حزب لنفسه» واته‌ا: «به هه‌له‌دا چوو، مامۆستا مولکی گه‌لی کورده، کاریکی راست نییه، گهر ههر پارتی، به هی خۆی دانێ.»

بۆيە، منیش لەو بېروایەدام، مامۆستا «جەرچیس»، بە راستیی، مولکی هەموو نەتەوێ کوردە. نووسینەکانیشی، جەرگی تاریکی شەو و زەنگی، پێی خەباتی بەردەم، پۆلەکانی ئەو پۆی کورد شەقەدەکا و بەر پێی نەوێکانی داها تووشمان، پۆشنەکا تەو، گەر چی، هێندێ کەس وەک دز بیانەوێ، خاوەن مال بگرن، یا، هێندێ دەنگی ناسازیش، لێرە و لەوێ بەرزیتەو و دزایەتی بکەن، هیچ لە باسەکا ناگۆڕێ. چونکە، مامۆستا بۆ کورد زێرە و قەدری زیتریش، لای زیترینگەرە!

خوینەوارانی ھێژا، لە کۆتایی ئەم پێشەکیییدا دەمووی، ھێندێ شت، دەربارە ی چاوپێکەوتنەکە پوونکەمەو. وا بزانم، ئەمە یەکەم کار و بەرھەمی مامۆستایە، بە زمانی کوردیی بلۆدەکریتەو. ئەم وتووێژە، لە سەر چوار کاسیتی نەو و خولکەیی، بە زمانی «عەرەبیی» تۆمارکراوە. ئەن، ووشە بە ووشە، لە بەر پیکۆزدەرکە، گویم لێ گرتوو و لە ماوێ پێنج پۆژدا، وەک خۆی و بێ دەسکاری، بە «عەرەبیی» نووسیومەتەو. پۆژی ھەشت کاژێر، بە بەردەوامیی، کارم لە سەر کردوو. ھەر شتیکیش، تێ نەگەشتبم، جارێکی دیکە، بە تیلیفۆن لە مامۆستام پرسبوو و ئێویش، بۆی پوون کردوومەتەو. ھەر پرسیارێکی دیکەشم، بە بیردا ھاتبی، بە نامە، ئاراستەم کردوو و ئێویش، وەلامیداومەتەو. پاشان، ھەموویم پیککردوو و ئەوانە ی دوبارەبوو بوونەو، قرتاندوومن. ئینجا، نووسینەکەم کردوو بە «کوردیی»، پوختەمکردوو، بە شیوەیەکی جوان، بە زمانێکی بێ گریوگۆل و ساکار دامرشتوو. ئەوا لێردا، دەقی ئەم چاوپێکەوتنە بلۆدەکەمەو، مامۆستا ھەر

چی گوتوو، بئی ئەو هی دەسکاری کرابی، یا، گۆرانیکی بەسەرداها تیی، یا، لئی پەڕێندرابی، تۆمارمکردوو. حەزمکردوو، لەگەڵ مامۆستادا، چۆن دواوین، هەر بەو شتووەشە بۆلایکەمەو، تا ناوەرۆکی بیروپراکانی، وەک خۆی بمێنیتو و نووسینەکش، بە زیندوویی، لەم پەرتووکی خنجیلانە قەشەنگدا، پێشکەش بە ئێوەی ئازیز بکەم.

لێردا دەمەوێ، ئەو هوش بایم، ئەم بەرەمە، تەنیا چاوپێکەوتنیکی رۆژنامەگەری رووت نییە. بەلکوو، لە هەمان کاتیشدا، دەمەتەقییەکە، لە نێوان من و مامۆستادا ئەنجامدراو. لە زۆر شوێنیشدا، پرسیارەکانم، شتووی روونکردنەو، بە خۆیو وەرەگرێ، تا بە تەواویی، کێشە و باسەکان تاووتوێکەین، بە قوولی لێیان بکۆڵینەو و گۆمی نەتینیەکانیش، پتر بشلەقین.

جگە لەمانەش، دەمەوێ، دوو شتی دیکە باسکەم. یەکەمیان: هێندێ جار، مامۆستا لە قسەکانیدا، پەنجە بۆ سیمینارەکی رادەکێشی، دیارە، مەبەسی ئەو سیمیناریە، کە لە سەرەتای ئەم پێشەکییەدا باسکردوو. دووهم: هەر چی لە دووتویی ئەم پەرتووکی دایە، بیروپرای تایبەتی مامۆستا خۆیەتی، مەرج نییە، من لەگەڵ هەموو بیروپراکانیدا یەکیبگرەم.

لێردا، مامۆستا بۆ یەکەم جار، هێندێ زانیاری، دەربارە « بارزانی »، ئەندامانی پەلیتبیرووی « پارتیی » و دەنگوباسی نەبیسراوی شۆرش « 11/سێپتیمبەر » دەدرکێتی. وەک سینارووییەک، میژووییەکی کوورتی « ژیان، تیکۆشان، خەسلەت، کەسایەتی و باری سایکۆلۆژیی سەرانی پارت » پیشان دەدا. وەک قوتابخانەیەکی رامیاری، لە خەسلەتەکانی « پارتی دیموکراتی کوردستان - عێراق » دەدوێ. لە لایەکەو، باسی نەبوونی دیموکراسیی و ئازادیی رادەبرپین، لە نێو شۆرش و « پارتیی »دا دەکا، بە شتووە، ئەو نەبوونی دیموکراسیی و ئازادییە، کەشتیکی وای، لە نێوان « بارزانی » و ئەندامانی سەرکردایەتی « پارتیی »دا خولقاندبوو، زۆربە زۆری، ئەو هەفالانەی سەرکردایەتی پارت، لە نێو خۆ و لەگەڵ یەکیددا، « هەلپەرسەت، دووروو، ناکۆک و ناچاک » بن، لە پێناوی « پلەویایە، دەسلەت، بەرژەوێندیی تایبەتی خۆیان و خۆنزیکردنەو » « بارزانی »، چال بۆ یەکدی هەلەکەن، تەپکە و فاقە بۆ یەکدی دانین، بێر لە بەرژەوێندیی بالۆی « پارت، شۆرش و گەل »کەمان نەکەو، بۆیە، « بارزانی »ش باوهری بە هیچیان نەبوو!

له لایه کی دیکه شه وه، ئه و ته ونه جالجاوکانه یه ی، دهرگه سیخورپیه کانی «C.I.A.» ی «ئهمپریکا» و «ساواک» ی «ئیران»، به چواردهوری شورشه که ماندا ته نیبوویان، مه گهر، ههر له وتووژیکی وادا، روونبیته وه. پیاوه کانی «ئهمپریکا»، له پتی «شا» ی «ئیران، ئیسرایل، سادات، که میل شه معون» و هیندی، له کاربه دهسانی شورشی کورده وه، وهک توژیکی یه کجار گه وره، سهره داوی پتوهندییه کانیان، له ناوچه که دا توندوتول گری دابوو، بهرزه وهندییه کانی گه لی باشووری کوردستانیسیان ژیر پی نابوو! جا، ئیسته ش فهرموون، ب، ا هموو پیکه وه، ئاوپی له رابوروودی خه باتی خویمان و گه له کامان بدهینه وه، تا بزانی، چه ندین ساله، چۆن له گوپی گادا نووستووین، ئاسنی سارد ده کوتین و له بازنه یه کی بۆشدا ده خولپینه وه! هیوادارم، توانیبیتیمان، تیشکیتیمان ئاراسته ی، هموو ئه و ناکوکی و دووبه ره کییانه کردبی، که له سهره تانی ده سپیکردنی شورش و له ناوه راستی شهسته کاندا، له نیوان «بارزانی» و باله که ی «په لیتبیرق» و ریزه کانی گه لی کوردا رویانداوه. مه به سیشمان، ته نیا راژه کردنه و ده مانه وئ، راستیییه کان بۆ جه ماوه ری گه له که مان روونکه ینه وه، گریکویره ی دوخینی که موکوری و نه ئینییه کانی شورشی کورد بکه ینه وه، مه ته لی راسته قینه ی ناکوکییه کانی نیوان «بارزانی» و سهرکرده کانی «پارت» هه لنین. بۆ ئه وه ی، جاریکی دیکه، کاره ساتی نه ته وه یی له و بابه تانه، روو نه ده نه وه و ریگه ی «ته بایی، یه کیتی و برایه تی»، ریزه کانی گه له که شمان پته وتری. له و باوه ره شدام، ههرگیز، هموو راستیییه کان دهر ناکه ون، تا، ههر دوو لای شه رکهر، دان به هه موو تاوانه کانیاندا نه ئین و ده کو میتنه کان بلاو نه که نه وه.

دوکتور حوسین محهمد عه زیز

ستوکهوالم

1997.07.07

پ1 : دهرباره‌ی ژيانی تايبه‌تیی خۆتان و به‌رهمه‌كانتان، چى بۆ خوينه‌وارانى كورد باسده‌كه‌ن؟

و1 : له راستيدا، كاتى دهرباره‌ی ژيانی خۆم و كار و وێهه‌يه‌يه‌كانم، پرسيارم لى ده‌كه‌ن، هه‌ميشه ته‌نگه‌ده‌مگري، چونكه ده‌مى، باسى خۆم بكه‌م. منيش له‌و شتانه‌وه دوورم. هه‌روه‌ها، له‌و پڕوايه‌شدام، له‌ رپتي ئه‌و شتانه‌ی ده‌ياننووسم و خوينه‌ران ده‌يانخوينه‌وه، خه‌لكى ده‌مناسن. به‌لام، هيندى جار ناچارده‌بم، ئه‌و كارهبكه‌م. له‌به‌رئوه‌ی، هيندى له‌ خاوه‌ن چاپخانه‌كان دين بۆ لام و داوام لى ده‌كه‌ن، كوورته‌يه‌كى ژيانى خۆمیان بۆ بنووسم، تا، له‌ سه‌ر به‌ركى يه‌كى، له‌و په‌رتووكانه‌ی بلاويده‌مه‌كه‌نه‌وه، بينووسن. وه‌ك له‌م دوايانه‌دا، شتى پڕويدا، تا ئىسته‌ش، شه‌رم به‌ خۆم دى. له‌ په‌رتووکی « اراء محظوره » دا، پيش ئه‌وه‌ی چاپكرى، خاوه‌نى چاپخانه‌كه هات بۆ لام و گوتى: هيندى كه‌س، هيج له‌ باره‌ی تۆوه نازان، ئاگايان له‌ پيوه‌ندييه‌كانت، به‌ بزوتنه‌وه‌ی كوردايه‌تییيه‌وه نيه‌، پيوسته له‌م پڕوه‌وه، خۆت به‌ خه‌لكى بناسى، چونكه، خه‌لك به‌ تايبه‌تیی نه‌وه‌ی نو، له‌ پيوه‌ندى تۆ به‌ شو‌رشه‌وه به‌ گومانن. ئیدی بى ئه‌وه‌ی پرس به‌ من بكا، چەند وینه‌یه‌کی دیاریکراوی دەسکەوتوو، چۆن له‌گه‌ڵ مه‌به‌سه‌كه‌ی خۆیدا گونجاوه، له‌ په‌رتووکی ناوبراودا بلاويکردۆته‌وه. له راستيدا، من هيج وینه‌یه‌ له‌و وینه‌نم، له‌ ئه‌لبوومه‌كه‌ی خۆم نه‌داوه‌تی و تا دوا ساتيش، په‌تمکردۆته‌وه. به‌لام، خاوه‌ن چاپخانه‌كان، بۆ ده‌سکەوتی تايبه‌تیی خۆيان، مافی ئه‌وه‌يان هه‌یه، چەن وینه‌یان بۆ په‌رتووکه‌کانیان بو، بێگرن. له‌به‌رئوه‌، من قسه‌ دهرباره‌ی خۆم ناکه‌م. به‌لام ده‌توانم، كوورته‌يه‌کی دیاریکراوت، له‌و باره‌يه‌وه بده‌م.

— گه‌ر بفرمووی، سالی له‌دايکبوون و جیگه و پڕوداوه گرنگه‌کانی ژيان، بۆ خوينه‌واران پڕونكه‌يته‌وه.

من له‌ پۆزی « 1923/8/14 »، له‌ شاری « مووسل » له‌دايکبووم. دایکم، هه‌شت منداڵی بووه. پنجیان کچ و سیانه‌که‌ی دیکه‌یان کور بوون. دووانیان مردوون. واته: خزانه‌که‌مان ئیسته، له‌ سى خوشک و سى برا پیکهاتوه.

ته‌مه‌نم پینج سال و چەن مانگی بوو، کاتى له‌ خويندنگه‌ وه‌رگیرام. دایکم، هه‌ميشه باسى ئه‌و چیرۆکه‌ی بۆ ده‌کردم، تا، له‌ بیرم نه‌چیته‌وه. له‌و سه‌رده‌مه‌دا، به‌پیتی یاسا، منداڵ له‌ ته‌مه‌نی هه‌وت سالیدا، له‌ پۆلی یه‌کی سه‌ره‌تایی وه‌رده‌گیرا. منيش، هيشتا شه‌ش سالم پڕ نه‌کردبۆوه، هه‌ر پینج

سال و نیو ده بووم. دایکم، په لیگرتم و بردمی بۆ خویندنگه که ی نزیك خویمان. وهك دایکم بۆی گتیرامه وه، به پتوه بهری خویندنگه که پتده که نی و ده لی: تو ئه مه ت بۆ له گه ل خۆت هیتناوه؟ دایکیشم پتی ده لی: « جهرجیس » بهم پۆژگار، له ماله وه هر خه ریکه، دهستکاریی ئه م په رتووک و ئه و په رتووک دهکا، پینووس دهفرینتی و دهیه وئی، شت بنووسی، منیش، بیرمکرده وه و له دلی خویدا گوتم: باشتترین پتی ئه وه یه، بیبه م بۆ خویندنگه .

له و کاته دا، سه ره تای دامه زانندی ده وه تی « عیراق » بوو. خه لک، به شیوه یه کی فه رمیی نه یانده توانی، ته مه نی خویمان به ته وایی دیاریکه ن. که م که س دهیزانی، له چ سالتیکدا له دایکبووه. له بهرئه وه، هه موو که سی، مافی ئه وه ی هه بوو، سه ر له دادگی « سولج » بدا و له ماوه ی « 25 - 26 » سالتا، ته مه نی خۆی دیاریکا. بۆیه، خۆگه وره کردن، یا، خۆپچووکه کردنه وه، بۆ هه مووان کاریکی ئاسانبوو. ئیمهش، که لکمان له و یاسایه وه رگرت، دوو سال گه وره یانکردم و له خویندنه وه رگیرام.

– دیاره، چانستان هه بووه!

نازانم..

– که ی کۆلژی مافناسیتان ته و اوکرد؟

سالی « 1944 » .

– ئه دی دوکتۆرا؟

دوکتۆرام وه رنه گرتوه .

– به لام، هیندی جار گویم لی ده بی، ده لین: دوکتۆر « جهرجیس » ؟

به لی. راسته که ی، ئه وه هه له یه و من هه میشه، له و شتانه راده که م. به لام، له راستییدا، له سالی « 1945 » دا، من هاوکاریم، له گه ل هیندی توێژه ره وه دا ده کرد، تا، بروانامه ی دوکتۆرا، له زانکۆی « ئه میتریکا » وه رگرم. کاتی، له زانکۆی « ئه میتریکا » ش بووم، هه موو ئه و مامۆستایانه ی ده مناسین، له وانه دوکتۆر « یوسف ئییش »، مامۆستای میژوو بوو، خۆی کورد بوو، له بنه ماله ی « عه بدولپه محمان » ی به ناویانگبوو. له سه رده می « عوسمانیی » یه کاندای میری « حه ج » بووه .

– خه لکی کام به شی « کوردستان » بوو؟

« سووریا » . دوکتۆر « یوسف » و هیندیکی دیکهش، ئه و که سانه ی، کاریان له بروانامه ی دوکتۆرا دا ده کرد، به تایبه تی، که ره له رووی پامیارییه وه،

تەرخانى تايپەتتاييان، پتوھندىيى بە كاروبارى « رۆژھەلاتى ناوھەراست » و
« عىراق » ھەببىوايە، ھەمىشە، رەوانەي لاي منيان دەکردن. من دوکتور
نېم، ھەك دەلەين: پروانامەكەم « لا ئىلاھە ئىلە ئەللا » يە.

– مامۇستا، لە چ سالتىكدا دەستان بە نووسىن کرد؟
نووسىن! ئەو گەرفتىكى گەورەيە. من لە پۇلى سىتى ئامادەيى بووم، دەسم بە
نووسىن و بلاوکردنەوە کردووە.

– گوتارت دەنووسى؟
بەلى. گوتار و چامەي پچووکم دەنووسى. بەلام، ئەو كەسەي، كارتىكى زۆر
قوولى، لە ژيانى وىژەيى و زانستىيم کرد، نووسەري بە ناوياك و ھۆنەري
گەورە و باشتەين وەرگىرى چوارىنەكانى « عومەر خەيام »، مامۇستا
« عەبدولھەق فازىل » بوو.

– خەلكى « عىراق » بوو؟
بەلى. « عىراق » ي بوو. پارىزەربوو، لە « مووسىل »، گۆفارى « ئەلجەلە » ي
دەردەكرد.

– سالى چەند؟
لە سالى « 1938 » دا.

– كەواتە دەتوانين، ئەو سالە، بە سەرھەتاي ژيانى وىژەيىتان دانتين؟
پىشتەر، لە رۆژنامەكاندا شتم بلاودەكردووە. ھەرچەندە، ئەو گۆفـاـرە، لە
« مووسىل » دەردەچوو. بەلام، گۆفارىكى گەورەبوو، لەو سەردەمەدا، باشتەين
گۆفاربوو. نووسەريكى زۆر، لەوانەي لە دواييدا ناويانگياندەركرد، لە « بەغدا »
و « نەجەف » و گەلى جىتى دىكەو، تىياندا دەنووسى، ھەك چىرۆكنووسى
ناسراو « زەنون ئەيوب ». دۆستايەتيمان، لەو كاتانەي گۆفارەكەو، دەسى پى
کرد. « جەغفەر ئەلخەلىلى »، ئەويش لە « نەجەف » ھەببىوايە بلاودەكردووە.
مامۇستاي گەورە « مەجىد قەدورى »، ئىستە لە زانكۆي « بۆستن » كاردەكا،
خاوەنى پەرتووكى « ئەلەيىراق ئەلستەقىل و ئەلجەمھورىيە ئەلەعراقىيە » يە و
يەككە، لە نووسەرە گەورەكان. لە راستىيدا، من لە زۆر پووى « وىژەيى و
مەرايىيە » يەو، سوودم لى وەرگرت. « عەبدولھەق »، ئاسۆيەكى گەورە و
فراوانى، لە پىش چاومدا كەردووە. بەلام، پىش ئەو، ئەو كەسەي ھانىدەدام،
بخوێنمەو، مامۇستا « گۆرگىس عەواد » بوو، ئەندامى دەزگەي كۆري
ئەكادىمىي « عىراق » بوو. چوار سال لەمەوبەر كۆچىدوايىكرد. تا ئىستەش

بیرمه، له پۆلی پینجی سه‌ره‌تایی بووم، مامۆستای زمانی «عه‌ره‌بیی» مان بوو. په‌رتووکیکي پچکۆلانه‌ی به‌ سه‌ردا دابه‌شکردین، نرخه‌که‌ی ده‌ فلس بوو، ناوی «رحيله ئیلا ئه‌لقه‌مه‌ر» بوو. نووسه‌ری به‌ناوبانگ «جول فیترنی» نووسی‌بووی. دوايش، کاتئ فیتری زمانی «فره‌نسیی» بووم، له‌ سالی «1933» دا، جارتیکی دیکه‌ خویندمه‌وه. ئه‌و مامۆستایه، زۆر ئاگادارییده‌کردم، له‌ په‌خشاندا، پله‌ی ته‌واویی بۆ داده‌نام. به‌ئێ، ئه‌و دوو که‌سه، زۆر کاریان تیکردم.

— یه‌که‌م په‌رتووکتان وه‌رگێران بوو، یا دانان بوو؟
یه‌که‌م په‌رتووکم، وه‌رگێران بوو. ناوی چی بوو؟ له‌ بیرم چۆوه. له‌ سالی «1946» دا، من یه‌کئ بووم له‌وانه‌ی، پارتی «ئه‌لشه‌عب» مان دامه‌زراند.
— جارئ، با واز له‌ پارتی «ئه‌لشه‌عب» بێنین، دوايی له‌و باسه‌ش ده‌دوین.
داوايان لئ کردم، په‌رتووکه‌که‌ی «ای. جی. کامبل» وه‌رگێرم. ناوی «ئه‌لئوسول ئه‌لته‌ریخیه‌ لیحه‌رکه‌ ئه‌لعومال ئه‌لعاله‌میه» بوو. وه‌رگێرا، به‌لام ناوی منی، له‌ سه‌ر نه‌بوو.

— له‌ زمانی «ئینگلیزی» یه‌وه‌ وه‌رتانگێرا؟
به‌ئێ، ئه‌وه‌ یه‌که‌م کارم بوو. پاشان، نزیکه‌ی چوار سال، به‌ سه‌ر ئه‌وه‌دا تیپه‌ری، دواي ئه‌وه‌ی، ماوه‌ی شه‌ش سالی، کاری پارێزه‌رییم ده‌کرد، رۆژنامه‌یه‌کی هه‌فتانه‌ی ئیخوخییم ده‌کرد و هه‌ر خوشم، سه‌رنووسه‌ری بووم. له‌وه‌ به‌ دوا، چهندین په‌رتووکم، له‌ زمانه‌کانی «فره‌نسیی و ئینگلیزی» یه‌وه‌ وه‌رگێرا و پاشان بلاوکړانه‌وه. گه‌ر ناوه‌کانیان ده‌وئ، هه‌یه.

— وا بزاتم، ناوی په‌رتووکه‌ دانراوه‌کان و وه‌رگێراوه‌کان، له‌ سه‌رچاوه‌کاندا هه‌ن، گه‌ر پتویستمبوو، له‌وئ وه‌ریانده‌گرم. به‌لام، ئایا ده‌توانن، ته‌نیا، ناوی ئه‌و رۆژنامه و گۆفاره‌مان بۆ ببژێرن، که‌ به‌رێرتان ده‌رتانکردوه؟
به‌ئێ. گۆفاری «ئه‌له‌جه‌له»، له‌ سالی «1938»، تا سالی «1943»، گوتارم تێدا بلاوده‌کردوه.

دواي ئه‌وه‌ی گویزرایه‌وه‌ بۆ «به‌غدا»، کۆمۆنیسته‌کان ده‌سیانبه‌سه‌رداگرت و چهن که‌سیکی وه‌ک «داود سایغ و یوسف سه‌لمان و عه‌بدوللا ئه‌له‌سه‌عوود» تێیاندا ده‌نووسی. ئه‌مانه‌ش، له‌ سه‌رکرده‌کانی «پارتی کۆمۆنیستی عێراق» بوون.

— ئایا، به‌رێرتان رۆژئ له‌ رۆژان، کۆمۆنیست بوون؟

نەخىر، ھەرگىز كۆمۇنىست نەبووم. بەلام، زۆر لە كۆمۇنىستەكان ھاورېم بوون.

— دۆستايەتى باسكى دىكەيە. ئەدى، گۆفارى دووم ناوى چى بوو؟
دواى سالى « 1950 »، دوو پۆژنامەى دىكە ھەبوون، ناويان « ئەلپەوافىد و ئەلجەداويل » بوو. پاشترىش، لە سالەكانى « 1958 — 1959 » دا، دوو پۆژنامەى تايبەتتى خۆم ھەبوو، ناويان پۆژنامەى « ئەلپرائىد و ئەلەحەقىقە » بوو. خۆم، بەرپرسىارى نووسىن و خاوەنيان بووم. لە سالى « 1955 » دا، لە « مىسر » نووسىنم بلأودمكردهوه.

— گوتار؟

بەلى. « ئەلكتاب »، گەرەتريىن و بەرزتريىن گۆفارى « مىسر » بوو. چەن نووسەرىكى وەك « عەبباس مەحمود عەقاد، مەحمود تەيمور، ئەحمەد حەسەن زىاد » و ھىندىكى دىكە تىياندا دەنووسى. گوتارەكانى منىش، لەگەل ئەوانەى ئەواندا دەردەچوون. ناوەكەم، لە پال ناوەكانى ئەواندا دەنووسرا. تا ئىستەش لە بىرمە، ئەو يەكەم جار بوو، نرخى ئەو شتەى دەينووسم، وەرى گرم. گوتارى يەكەم، دەربارەى « تەحقيقات جنائيه جەديده » بوو. توژىنەوہىكى ياساىى گرنكى، كەم وىنەبوو، لىكۆلىنەوہىكى زۆر جوانبوو. تەنانت، لە « ئوردون و سووريا »، دەربارەى ئەو بابەتە، چەن نامەيەكم بۆ ھات. ئىدى، دواى ئەو گوتارە، ناوى من لە سەر ھە دەنووسرا. لەبەرئەوہى، ھەميشە گوتارەكان، بەگۆرەى ناو و ناويانگى نووسەرەكە، بايەخيانيپتەدرا. تا تىستەش، ھەر لە بىرمە، ناوى خۆم و ناوئىشانى گوتارەكەم، يەكسەر پيش چىرۆكەكەى « مەحمود تەيمور » و گوتارەكەى « ئەحمەد حەسەن زىاد » و لە دواى گوتارەكەى « عەبباس مەحمود عەقاد » ھە نووسرا بوو.

— راستە دەلىن: « عەقاد » كوردبوو؟
بەلى. كوردبوو. دواتر لە سالى « 1955 » بە دواو، ئەو بەرھەمانەى وەرم گىرا بوون، لە دەر ھەوى « عىراق » دەرکەوتن و بلأوبوونەوہ.
— مامۆستا بېوورە، من تەنيا، مەبەسم ناوھىتانى ئەو پۆژنامە و گۆفارانەيە، كە بەشداريتان لە دەرکردنياندا کردووه؟

تەنيا سىيان بوون، گۆفارى « ئەلجەلە » و پۆژنامەى « پەوافىد و جەداويل ». — ئەدى پۆژنامەى « ئەلتەنەخى » ؟

من سەرنووسەرى بووم.

– واتە: پوژنامەى «ئەلتەئەخى»، دوا پوژنامەىە بوو، کارتەن تىدا کردوو؟
بەلى. دوا پوژنامەبوو.
– ئەدى پىش ئەو؟

پىش ئەو، پوژنامەى «ئەلحەقىقە – راستىى» بوو. لە سالى «1959» دا، بە
هەر دوو زمانى «عەرەبىى و كوردىى» دەر دەچوو. سەرنووسەر و
خاومەنەكەشى، هەر خۆم بووم. ئەو پوژنامەىە، بۆ من، هۆى بە لا و نەگبەتىى
بوو. چونكە، لەو سەردەمەدا و لە شارى «مووسل»، پوژنامەىە، نىوەى بە
زمانى «كوردىى» دەرچى، ئەو وەك، تاوانىكى گەورە وابوو. كاتى،
«بەعسىى» يەكان، لە «1963» دا هاتن، فرمانى خنكاندنەن بۆ دەر كردم. بە
لاى ئەوانەو، گەورەترین تاوانى من ئەو بوو، ئەو پوژنامەىەم دەر كردبوو.

پە: پىش ئەو، بچنە دەرەو و تىكە لاوى كارى شوپشگىرىى بن، هىچ
جۆرە پتوهندىيەكى راميارىيتان هەبوو؟
2: بەلى، لە «پارتىى» دا ئەندام بووم. بەلام، پىش ئەو، يەكى لە
دامەزرىنەرەكانى پارتى «ئەلشەعب» بووم. لە مانگى «ئەپرىلى/1946» دا،
لەگەل «عەزىز شەرىف و عەبدولەهەمىم شەرىف» دا، پارتى «ئەلشەعب» مان
دامەزراند. ناوى منىش، لە لاپەرە بىستوشەشى بەشى شەشەم، لە پەرتووكى
«تەئرىخ ئەلەو زارات ئەلەراقىە» دا هاتوو. بەلام، تەنیا لە «مووسل»، جىى
برواى «ئەلشەعب» بووم. دواى چوار مانگىش، وازم لى هەنان.
– بۆچى وازتان لى هەنان؟
لە بەر دوو هۆ:

يەكەم: رەبازىكى چەپى ماركسىى تىدا دروسبوو. ئىمە، نەزىكەى لە دوو
دەستە پىكەتابووين. دەستە يەكى دىمۆكراسىيەخاوى لىبرالى دامەزرىنەر و
دەستە يەكى ماركسىى وەك «عەزىز، عەبدولەهەمىم و توفىق منىر ... تاد».
دووهم: كاتى پارتەكەمان دامەزراند، بىروباوەرمان وابوو: پوگرا مەكەمان،
شتىكى دەر بارەى، مافە نەتەو هەيىەكانى گەلى كورد و مافى كەمە
نەتەو هەيىەكان تىداى. بەلام، دواى هەستەمكرد، كاتى، پوگرا مەكەمان
پىكەپىككرد و پىشكەش بە وەزارەى نىوخۆ كرا، ئەو شتەى تىدا نەبوو.
دەتوانى، ئەو لە پەرتووكى «تەئرىخ ئەلەو زارات ئەلەراقىە» دا بخوینتەو.
لەبەر ئەو، بەرانبەر ئەو كىشەىە، شىوە گومان و نىمچە كار دانەو مەكەم، لا

دروسبوو. هر كه بېنېم، كه سايه تېييه چهپه كان، به سهر پارتكه ماندا زال
بوون و دهسيان به سهر داگرت، ئيدى، من يه كسهر كشامه دواوه.

— چهپه كان، دژى مافه كانى گهلى كورد بوون؟
نهخير. حوكومەت دژبوو. دوايى تيگه ياشتم، «عزيز شەريف، عامر عەبدوللا،
عەبدولرحمان و توفيق منير»، كه هه موويان، له دهستهى دام—ه زرینهى
«ئەلشەعب» بوون، له ژیرهوه به نهئینی، كۆمۆنیست بوون. به لām، له گهـ
«پارتى كۆمۆنیستی عێراق» دا، ناكوكی و جیاوازییان، له نێواندا دروس
بووبوو، بۆیه، وازیانه ئینابوو، دهیانویست، پارتیكى تایبه تیی دروسكهـ.
— پارتى «ئەلشەعب»، پرویهكى دهرهوهى ئاشكرای پارتى كۆمۆنیست نهبوو؟
نهخير. به پچه وانهوه.

— ئەدى چى بوون، خو ئهوانه، له نێو پارتى «ئەلشەعب» دا نهچێندرابوون؟
نهخير. لهو بابتهش نهبوون.
به لām، لهو بارهیهوه، بیروپرای جیاوازهیه. دوايى، كیشهكه مان بۆ روونبووه،
چییه و چى نییه. «پارتى كۆمۆنیستی عێراق»، به شیوهیهكى بهردهوام،
هێرشى توندى، دهكرده سهر «پارتى ئەلشەعب». دهتوانین، بلیین: وهك
پتوهندی نێوان، «چینی میلیی» و «یهكیتی سۆفیت» ی كۆن وابوون، ههر
دوو لایان، كۆمۆنیست بوون، به لām، ههر یهكهیان، قورقوراكه ی نهوى
دیکه یانى گرتبوو.

— پێتان وا نییه، ناكوكی و دووبهركییهكه ی نێوانیان، له سهر كیشهى
نایدۆلۆژى و دهسهلات بووبى؟

نهخير. كیشهى بیروپاره و نایدۆلۆژى، له گۆریدا نهبوو، بهلكوو، هه مووى
تهنیا، كیشهى نێو خوێان و تاكهكسیى بوو. له بهر ئهوه، من وازمه ئینا. به لām،
تا سهر، له گهـ «عزيز شەريف» دا، وهك دوو هاوپى مایه وه و پارتیزگاریی
ئهو دۆستایه تیییه م کرد.

— بیروپرای ئهنامه ماركسییهكانى، نێو پارتى «ئەلشەعب»، دهربارهى مافه
نهتوهیییهكانى گهلى كورد و كه مه نهتوهیییهكان چۆن بوو؟

دهربارهى بیروپرای، ماركسییهكانى ئهو سهردهمانه، دهتوانی، له هه موو
پهرتووكهكاندا بیانخوێنیته وه، به تایبه تیی، له پهرتووکی «لیمازا تهبقا
ئهلحقایق مهكتومه عن ئەلشەعب ئەلكوردی؟» دا به جوانیى باسكراوه.
— لێره دا دهكری، به كورتیى بۆمان باسكهـ؟

به‌لئی. دواى ئه‌وه‌ی، پێنج یا شه‌ش ساڵ، به‌ سه‌ر دامه‌زاندنی « پارتی دیمۆکراتی کوردستان » دا تێپه‌ری، ئه‌و کاته، کۆمۆنیسته‌کانی « عێراق »، به‌ نه‌ئینی کاریانده‌کرد. هه‌لۆیسته‌کانی « پارتی » یان داده‌گرتوه‌. له‌ رووی بیروب‌اوه‌ و ئایدۆلۆژیاوه‌، هێرشێکی زۆریان ده‌کرده‌ سه‌ریان. ساڵی « 1952 »، کاتی « به‌هادین نووری » هات و بوو به‌ سکرتیری گشتیی « پارتی کۆمۆنیست ». ئه‌م دید و بۆچوونه‌ی کۆمۆنیسته‌کان، به‌ شیوه‌یه‌کی کتو‌پ‌پ‌ری گۆ‌را. له‌ هه‌مان ساڵدا، « باسَم » که‌ ناوی نه‌ئینی « به‌هادین نووری » بوو، دانی به‌ وه‌دا نا، کورد نه‌ته‌وه‌یه‌ و مافی دیاریکردنی چاره‌نووسی خۆی هه‌یه‌. دواى ئه‌وه‌ی، له‌ سه‌رده‌می « یوسف سه‌لمان »وه‌، کۆمۆنیسته‌کان، له‌ ئاستی نه‌ته‌وه‌بوونی کورده‌دا، له‌ درۆنگی و گوماندا ده‌ژیان، له‌ژێر گوشاری « پارتی کۆمۆنیست » و تیۆرییه‌ نه‌ته‌وه‌یییه‌که‌ی « ستالین » دا، ئه‌وه‌یان په‌ته‌ده‌کرده‌وه‌، کورد نه‌ته‌وه‌ بێ، به‌لکوو، به‌ گه‌لیان داده‌نا.

پاشان، له‌ کاتی خۆیدا، « به‌هادین » لا‌برا، ئه‌وه‌ش یه‌کی بوو له‌و هۆیانه‌ی، دوا‌ی له‌ دانپێدانانه‌که‌ی خۆی په‌شیمانبووه‌. تا دوا‌ی، « عه‌بدوڵکه‌ریم قاسم » هات و له‌ کۆتایی سه‌رده‌می ده‌سه‌لّاتی « عه‌بدوڵکه‌ری »مدا، « جه‌مال هه‌یده‌ری » نامیلکه‌یه‌کی ده‌رکرد. له‌و نامیلکه‌یه‌دا، دانی به‌ وه‌دا نا.

– من مه‌به‌سم له‌ پارتی « ئه‌لشه‌عب » بوو، نه‌ک « پارتی کۆمۆنیستی عێراق » جیاوازییه‌کی زۆریان نه‌بوو.

– دواى ئه‌وه‌ی، وازتان له‌ پارتی « ئه‌لشه‌عب » هێنا، له‌ گه‌لّ چ لایه‌کدا، کارتانکرد؟

له‌ سه‌ره‌تای ساڵی « 1948 » دا، من و « سالّح یوسفیی » له‌ « مووسل »، پێکه‌وه‌ کارمانده‌کرد. ئه‌و کاته، « سالّح یوسفیی »، « پارتیی » بوو.

– واته‌: به‌ پێرتان له‌ ساڵی « 1948 » وه‌، له‌ پیزه‌کانی « پارتیی » دا کارتان کردووه‌؟

به‌لئی. من پارێزه‌ر و که‌سایه‌تییه‌کی ناسرا‌بووم. « پارتی دیمۆکراتی کوردستان »، پارتیکی نه‌ئینی‌بوو، « سالّح یوسفیی » له‌ « مووسل »، له‌ دادگه‌ی « شه‌رعی » کاریده‌کرد و نووسه‌ری یه‌که‌می دادگه‌ بوو. هه‌موو زنجیره‌ی شانه‌کانی « پارتیی »، به‌ ده‌س ئه‌وه‌وه‌ بوو، هه‌موو پێکه‌وه‌ کۆ ده‌بووینه‌وه‌، به‌لام، من هێندێ له‌و که‌سانه‌م ده‌ناسیی، ئیدی له‌و کاته‌وه‌، خۆم به‌ « پارتیی » ده‌زانی و خه‌لکیش ده‌یانزانی، که‌ من « پارتیی »م. وا بزاتم،

« برایم نه‌حمه‌د » و برادره‌رانی دیکه‌ش ده‌یان‌زانی، من له « پارتیی » «ا»
 نه‌ندامم. به‌لام، پیش نه‌وه، مه‌یل‌تکی دیار‌یکراوم، بۆ کیتشه‌ی کورد هه‌بوو.
 کاتێ، شۆرش‌ی سالی « 1945 » ده‌سیپ‌تکرد و دادگه « عورفیی »یه‌کان
 فرمانی له‌نیو‌بردنی « بارزانیی »یه‌کان و نه‌وه کوردانه‌ی، پتوه‌ندییان به
 شۆرش‌ه‌وه کردبوو، دهرده‌کرد. من، یه‌کێ له‌و دوو پارێزه‌ره بووم، له‌ دادگه
 « عورفیی »یه‌کاندا، داکو‌کیم له « بارزانیی »یه‌کان و شۆرش‌گیره‌کان ده‌کرد.
 - له‌ چ سالتیکدا؟

له‌ سالتیکانی « 1945 - 1946 » تا سالی « 1950 ». که‌سی دووهم، « عه‌ونی
 یوسف » بوو. به‌لام، « عه‌ونی » زوو به‌زیی و من هه‌ر به‌رده‌وام‌بووم.
 دوایی، چهن پارێزه‌ریکی دیکه‌ی وه‌ک « محمه‌د شاهین ئه‌لسوفیی » هاتن و
 داکو‌کییان، له « بارزانیی »یه‌کان و نه‌وانی دیکه ده‌کرد. ئه‌ویش، هه‌ر له
 « مووسل » پارێزه‌ره بوو، نه‌ندامی « پارتیی »ش بوو. هه‌روه‌ها، « فه‌ریق
 عه‌قراویی »ش شانی دایه به‌ر نه‌وه کاره.
 نه‌وه کاته، « مه‌لا مسته‌فا » له « یه‌کیتی سو‌فیت » دهر‌به‌ده‌ریبوو. له‌وه کاته‌وه،
 منی ده‌ناسی. له‌ دووره‌وه ناوی بیست‌بووم، ده‌یزانی، پارێزه‌ری هه‌یه و
 داکو‌کیی له « بارزانیی »یه‌کان ده‌کا. کو‌مه‌له‌که‌ی « برایم نه‌حمه‌د »یش،
 ئاگیان له‌وه بوو، من داکو‌کییان لی ده‌کم.

3پ : پیش نه‌وه‌ی، رابکه‌ن و به‌ شی‌وه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، به‌شداریی له
 شۆرش‌ه‌که‌دا بکه‌ن، ئایا، له‌ نیو‌شاردا، پتوه‌ندییان له‌گه‌ڵ شۆرش‌گیره‌کانی
 شاخدا هه‌بوو، یا، هه‌ر وه‌ک نه‌ندام‌تکی ئاسایی کار‌تانه‌ده‌کرد؟ گه‌ر هه‌بوو، نه‌وه
 پتوه‌ندییه‌ چۆن بوو؟

3و : من، یه‌کێ له‌وه که‌سانه بووم، له‌ رۆژنامه‌ی « خه‌بات » دا کار‌ده‌کرد.
 - نه‌وه کاته، « خه‌بات » به‌ نه‌تییی یا به‌ ئاشکرا دهرده‌چوو؟
 به‌ ئاشکرا دهرده‌چوو. ده‌سته‌ی نووسه‌ران له‌ من، « برایم نه‌حمه‌د، جه‌لال
 تاله‌بانیی، حیلیمی عه‌لی شه‌ریف و حه‌بیب محمه‌د که‌ریم » پتکه‌اتبوو. من له
 « به‌غدا »، له‌ باره‌گای « پارتیی » ده‌زیام. نه‌وه کاته، تازه سه‌ره‌تای
 پتوه‌ندییه‌کی راست‌په‌وان، له‌ نیوان من و « برایم و جه‌لال »دا دامه‌زرا‌بوو.
 نه‌وه پتوه‌ندییه‌، هه‌ر سێکمانی به‌ ته‌واویی، پتکه‌وه گرێدا‌بوو.
 - ته‌نیا، به‌ هه‌ی رۆژنامه‌ی « خه‌بات »ه‌وه؟

نەخىر. پېشتەر دەمناسىن. بەلام، لەو كاتەوه، پېتوھەندىيە كەمان بەھىز تەربوو. «جەلال» منى دەناسى. جارىكيان، لە نىوان سالاھەكانى «1956 – 1958» دا، سەرى لى دام. بە تەواوى بىرم نەماوه، كەى بوو. خۆى بۆى گىزىامەوه و گوتى: خۆتەندكارى بووم و لە نامادەيى دەمخۆتەند، بۆ «مووسل» دوور خرابوومەوه. يەكئى لە پەرتووكەكانى تۆم كړى و ھاتم بۆ لات. ئەو كاتەى، ئەو باسیدەكا، پەرتووكى «كەيفە تونطیح ئەلسما» م وەرگىزىابوو. پەرتووكىكى زۆر ناسك و خۆشە، بە داخەوه، ئىستە لام نىيە.

– كەى لەگەل «برايم ئەحمەد» دا، يەكديتان ناسى؟

«برايم»، پارىزەر بوو. سەردانى «بەغدا» و «مووسل» ى دەكرد. لە سالى «1948» دا، كۆمىتەى «ئىنزیبات» مان ھەلبژارد، لەو كاتەوه يەكدى دەناسىن.

– لە پىتى «پارتىيى» يەوه؟

نەخىر. ئەو كاتە، نە من و نە «برايم ئەحمەد»، ئەندامىكى دەرکەوتوو – «پارتىيى» نەبووین.

– ئەدى مەبەستان، لە ھەلبژاردنى كام كۆمىتەيە؟

مەبەسم كۆمىتەى «ئىنزیباتى پارىزەران» و ھەلبژاردنى سەندىكاي پارىزەرانە.

– واتە: لە پىتى پىشەكەتانەوه، يەكديتان ناسى.

بەلى. لە پىتى كارى پارىزەرييەوه، يەكديمان ناسى.

– ئەدى، كەى لە پىتى «پارتىيى» يەوه پىكگەيشتن؟

لە سالى «1958» دا.

– دەربارەى دۆستايەتتیتان، لەگەل «ھەمزە ع.» دا، چیمان بۆ دەگىزەنەوه؟

من لە ھەموو ژياندا، دوو جار، چاوم بە «ھەمزە» كەوتووه.

جارى يەكەم: زۆر كتوپرىبوو. «ھەمزە»، خەلكى شارۆچكەى «زاخۆ» يە. لە

سەرمتاي چلەكاندا، لای ھاوړپێك لە شارى «مووسل» خۆى شارەبۆوه.

ئەو ھاوړپێكە، لە كۆلێژى «شا فەيسەل» مامۆستا بوو. لە كۆمۆنىستەكان

بوو. يەكئى لە ھەرە ھاوړپێكەى، دلسۆزەكانى خۆشم بوو. دوايى، لە سەردەمى

«عەبدولكەرىم» دا، بوو بە پەرتووبەرى گشتىيى «ئىرشاد». ناوى «محەمەد

توفىق حوسەين» بوو. تا ئىستەش ماوه و جاروبار، لە «عێراق» ەوه، سلۆم

بۆ دەنێرئى. لە بىرمە، لە چايخانەيە دانىشتبووین، يەكسەر لى پرسیم: خۆ

پیت ناخۆش نىيە، گەر ئىستە، مەروڤىكى پيشكەتووخواز بى بۆ لامان و

دانیشتی، مرقفیکي خوشه و له خوشتانه کورده؟ نه و کاته، به کۆمۆنیسته کانیان دهگوت: پيشکه وتووخواز، دواي ماوهيه، «همزه» هات. ئويش، مني نه دهناسي و ناوي مني نه دهناني. هر وا، دانيشتنيکي کوورت بوو، له بهر نه وهي خوئي شارديوه، دهترسا.

جاري دووهميش: له دانيشتنيکي پچووکدا له «به غدا» ديمه وه. — له دوو دانيشتنه دا ده مه ته قتي راميار پيتان نه ده کرد؟ هيچم له بير نه ماوه.

— ده توانن، دهر باره ي که سايه تبي «همزه»، هيندي شتمان بۆ باسکه ن؟ نه خير. به لام، هينده ي من ئاگادارم، «مه لا مسته فا»، بپروايه کي کويرانه ي پي بوو.

— له چ ساليکدا؟

له سالي «1958» دا. چاکم له ياده، ئيمه دانيشتبووين، «مه لا مسته فا»، په راويکي هه لگرت و به سپيتي له خواره وه ئيمزايکرد و داي به «همزه». — ئايا، کاتي «بارزاني»، «به غدا» ي به جيه تيشت، پاشان شوړش ده سي پي کرد، پتوهندي له گه ل «همزه» عه بدوللا «دا ما بوو؟ نه خير. نه و له «پارتي» دهر کرد. به ئي. ده زانم، به لام، له سه ره تاي هه فتا کاندا بيستم، سه رداني «بارزاني» ده کرد.

من له گرتوو خانه بووم، ئاگام له شتي وانيه.

— جگه له دوو جاره، ئايا، جاريکي ديکه، ماموستا «همزه» تان بينيه وه؟ هيچتان له باره يوه بيستوه؟

نه خير. له دانيشتنه کاني «مه لا مسته فا» دا نه مابينيه. له و بپروايه شدام، تا، «مه لا مسته فا» مرد، به هيچ شيويه، پتوهندييان نه بوو. له بهر نه وهي، هيچي نه ده کرد. دواي نه وهي له «پارتي» ش دهر کرا، له «پارتي» کۆمۆنيستي عيراق» دا، وهک نه دامي مايه وه.

— همزه؟

به ئي. ناسنامه ي پارتي کۆمۆنيستي هه بوو. نه داميکي ئاسايي بوو. ئويش و «نووري شاوهيس» يش، هر دوو کيان کۆمۆنيست بوون. «نووري»، تا مريش، هر نه دامبوو. له هه مان کاتدا، نه دامي په ليتيروي پارتيش بوو. — چون شتي وانه دي؟

نازانم. به لّام، ئەو پاککردنەوهیە « مەلا مستەفا »، لە ریزەکانی « پارتیی » دا کردی، تەواو نەبوو. ئەو هەش، چیرۆکیکی دوورودرێژە.

— پاشان، باسی ئەو هەش دەکەین. کە « بارزانی » تان لە نزیکەوه ناسی؟ کاتی، سالی « 1958 »، لە « یەکیستی سوڤیت » گەرایەوه. وێنەشمان پێکەوه گرتوو. لە یادمه، من و « شیخ عەزیزی شەمزیدینی و جەوهەری عەزیز پاشای دزەیی » دادگەر، لەگەڵ چەن کەسیکی دیکە و « مەلا مستەفا » دا، بەرو پیری ئەو « بارزانی » یانی لە « یەکیستی سوڤیت » گەراپوونەوه، هەموو پێکەوه چووین و پێشوازییمان لێ کردن.

— لە « بەغدا »، یا لە « بەسرە »؟
لە « بەغدا ».

— ئایا، هیچ گفتوگۆیەکتانکرد؟

بەلێ. « مەلا مستەفا » پوویتی کردم و گوتی: من تۆ دەناسم و سوپاستەدەکم. تۆ بێ ئەوهی، چاوهراونی هیچ پاداشتی بکە، داکوکییت لە ئێمه کردوو. لەبەر ئەوهی « مەلا مستەفا » عەرەبییهکی باشی دەزانی، هەمیشە بە عەرەبیی قسە لەگەڵ من دەکرد و بە عەرەبیی گوتی: « لا جەزائە و لا شەکوراً ».

— ئەدی جاری دووهم؟

دوای ئەوه، نزیکە هەموو رۆژی، یا رۆژە نارۆژی، لە مائی خوێان، لە میوانخانەکی بەکدیمان دەبینی. لە دانیشتنەکانیدا، ئامادەدەبووم. ئەو کاتە، لە خانووکانی هێلی ئاسن، لە ماله کۆنەکی « نووری سەعید » دا دەژیا.

— دەکرێ، هێندێ لەو شتە گرنگانە، لە نێوانتاندا هەبوو، بۆمان باسکەن؟ ئەو کاتە « مەلا مستەفا »، هێرشیکردە سەر « پارتیی » و پەلاماری بارهگای دا، « هەمزە عەبدوللا »ی دەرکرد، من لە « مووسل » بووم.

— مەبەسم تەنیا، هەر ئەوه نییه. بەلکوو، هەر شتیکی دیکە، پێوهندیی بە خۆت و ئەوه هەبێ.

بەو شتیه نەبوو. لە راستییدا، پێوهندیی من بە « بارزانی » یهوه، تەنیا، پێوهندیی سەرەدانبوو. دادەنیشتن و شتی ئاساییمان باسەدەکرد.

— ئەدی پێوهندیی پارتایهتیی و پامیاریی؟

نەخێر. ئەو شتانهمان لە نێواندا نەبوو، باسی پۆلیتیکمان نەدەکرد. بە لّام، پێوهندیی پارتایهتیی توندوتۆڵم، لەگەڵ « برایم، جەلال، زوبیحی » و کۆمهڵیکی دیکە دا بوو. پێوهندییمان، لە سەرو باشیشهوه بوو، زۆر پێکەوه دەگونجاین.

— کاتئ شۆرش دەسیپیتکرد، بەرێزتان لە کوئ بوون؟ چیتان دەکرد؟ پیش ئەوهی هەلێن، راتان بەرانبەر شۆرشەکە چۆن بوو؟
کاتئ شۆرش دەسیپیتکرد، من لە « بەغدا » بووم. دواي ئەوهی، زۆربەیان پۆشتن بۆ شاخ و چالاکییان دەسپیتکرد، ئیش و لیپرسراوییم بۆ دیاریکرا. من لە « بەغدا »، لەگەڵ « ش—هوکەت عەقراویی »دا مامەوه، کە پشتەر « بەعسیی »یەکان کوشتیان.

— بۆچی کوشتیان و لە چ سالتێکدا کوژرا؟
لەبەرئەوهی، خۆی لەگەڵ « بەعسیی »یەکاندا بوو. دواي، لەگەڵ ڕەشەکوژییەکی « شیخ عوسمان و عوبیدوللا »دا، هەموویان پێکەوه سەریان تێداچوو. پیش ئەوهی ڕاکەم، من لیپرسراوی بووم. کاتئ شۆرش هەلگیرسا و کلپەیسەند، ئێمە بە نەینیی، لە ماله پچکۆلەکی « ئەنوەر دزەیی »، یەکلیمان دەبینی و کۆدەبووینەوه. ئەو کاتە « پارتی »، یاداشتەکی نووسی و بۆ « عەبدولکەریم قاسم »ی نارد، منیش بەشداریم تێدا کرد.
— سالی چەند بوو؟

دواي ئەوهی، هەرا و ئاژاوه و بزوتنەوهی چەکداریی، لە « کوردستان » دەسپیتکرد.

— واتە: سەرەتای شۆرش بوو؟
بەلێ. لە سەرەتای شۆرشدا بوو. بەلام، پیش ئەوهی « پارتیی »، دەس بە سەر جولانەوهکەدا بگری و سەرکردایەتی بکا. ئەو یاداشتەش، لە پەرتووکهکاندا هیه و دەتوانی، ببینی. لەو کاتانە ئێمە، لەوئ کۆدەبووینەوه، فرمانی گرتنی « ڕایم ئەحمەد و جەلال » دەرچوو. لەبەرئەوه، هەموویان هەلاتن. من ڕام نەکرد. « شەوکەت عەقراویی »ش، لەبەرئەوهی لە وەزارەي شارەوانیی فرمانبەریبوو، مایەوه. پێکەوه بە نەینیی، ڕۆژنامە « خەبات »مان دەرەکرد.
— ئەو کاتە، « شەوکەت » ئەندامی کۆمیتەي ناوەندیی بوو؟

نەخێر. هەر دوو کمان، ئەندامی کۆمیتەي ناوەندیی نەبووین. بەلام، لە راستیییدا، کاتئ نوێنەرێ، یا میوانتیکي گەورە بەاتایە و سەردانی ڕۆژنامەکەمانی بکردایە، دەربارەي « پارتیی » پرسیاری بکردایە یا نەیکردایە، « جەلال » هەمیشە، پیش هەموو ئەندامەکانی دیکە، منی پێشکەشدەکرد و دەيگوت: ئێمە ئەندامتیکي بەرزی « پارتیی »یە. نەمان دەگوت: ئەوه ئەندامی کۆمیتەي ناوەندییە، تەنیا دەمانگوت: ئەندامتیکي دەرکەوتوو، تا بیانزانایە،

ئەو كەسە، لە كادىرە بالاكانى « پارتىيى » يە و قسەيان لەگەلدا بگردايە. لە راستييدا، « برايم ئەحمەد و جەلال »، پىزيان لى دەگرتم و لەو بروايەدام، تا ئىستەش، ھەر پىزم لى دەگرن. ھەروەھا، لەو كاتەدا، ئەلقەي پىئومەندي، نىوان شۆرش و دەزگە بيانپىيەكان بووم.

– بە نەيتىنى؟

بەلى. ھىندى لە نوێنەرە بيانپىيەكان دەھاتن، دەربارەي شۆرشى كورد، داواي ھىندى زانىارييان دەگردد. بۆ نموونە: بىرم دى، پۆژىكيان « جەمىل تۆما »، يەكى لە پاميارە ناسراوكانبوو. ھاورپىيى بالۆيزى دەولەتى « چىن » بوو. بالۆيزى « چىن » دەيوست، راپۆرتى دەربارەي شۆرشى كورد، پىشكەش بە كاربەدەسانى دەولەتەكەي بكا. زانىاريپىيەكى زۆرىشى، لەو بارەيەو نەبوو. منيش، لەو دەترسام، بچم بۆ ئەوى و پىئومەندي دامەزىنم، كەسى بمىنى و تىدابچم. بەلام، « جەمىل تۆما » كەسايەتپىيەكى ناسراو و بەرپۆتەبەري گشتىيى بوو. لەبەرئەو، بالۆيز من و ئەوى داوھتى نانخواردن كرد و بانگى كردين بۆ مالاوھە. لەوى راپۆرتىكى تەواوم، دەربارەي شۆرش پىشكەشكرد.

پ4 : كەي بە تەواويى، ھەلاتن و بوون بە پىشمەرگە؟

و4 : دوو پۆژ پيش ئەوھى، كۆدەتاكەي « 8 / فېبروھرى / 1963 » روويدا، من گىرام. ئەمە دەبى، باسكەم، لەبەرئەوھى، ھەر كاتى ئەم رووداوھم بىر دەكەوتەوھ، دلم ژاندەكا. چونكە، ئەو ھەلەيەكى گەورەبوو، « پارتىيى » كردى. لە سالى « 1963 »دا، مالاكەمان لە « عەرەسات ھىندىيە » بوو. « شەوكەت عەقراويى »، مالاكەمانى دەزانى. پۆژى خەرىكبوو، لەگەل ئەندامانى خىزانەكەماندا، بۆ سەردانىكى ئاسايى، لە مالاوھە دەرەچووين، ئۆتۆمۆبىلەكەي « عەقراويى »، لەبەرەماندا راوھستا. « سالىح يوسفىي » دابەزى و ئەويش لە دوايەوھ بوو.

– « سالىح يوسفىي » لەو كاتەدا، چۆن گەيشتبووھ « بەغدا » ؟

نازانم. من حەپەسام، سەرمسورما، لەبەرئەوھى « سالىح يوسفىي » لە شاخ بوو. يەكسەر زانيم، شتىكى خەتەر ھەيە. بە براكەم گوت: تۆ خىزانەكە بەرە و برۆ، من نايم، دەبى، ئەم ماستە موويەكى تىدابی!

خوشكە گەورەكەم « سەبىحە »، ھەك پياوٲىكى رىكوپىك وابوو. بەرپۆتەبەري خويندنگە بوو. زىرەك و وريا بوو. ھەر زوو، ھەستى بە رووداوھەكان دەگردد.

« مەلا مستەفا »، پېزىكى زۆر گەرەھى لى دەگرت. كاتى، لە گىرتووخانە دەرجووم و يەكەم پۆز، دواى ئەوھى چوومە دەرەوھ، « جەلال بالئە، عەبدوللا پشدرى، نورى شامەيس » و كۆمەلىكى دىكەش، لاي « مەلا مستەفا » دانىشتبوون. لە يادە، پووى تىكردم و گوتى: « جەرچيس »، تۆ خوشكىك ھەيە، تەنيا خوشك نىيە، بە پەنجەكانى دەبىزارد و دەيگوت: بەلكوو لە ھەمان كاتدا، « خوشك، برا، ژن، دايك و باوك »، من لە ژيانى خۆمدا، ژنى وام نەديوھ.

ھەرچى چۆنى بوو، « سالىح يوسفى » ھات و لە مالاھوھ دانىشتىن. گوتى: كاكا! من ھاتووم، دوو شت پى راگەيەنم.

يەكەم: بە فرمانى كۆمىتەى ناوھندى و شۆرش، دەبى، يەكسەر بىتتە نىو شۆرش، بەرپرسى وىزگە و بەشى راگەياندن لە ئەستۆبىگى. يا دەبى، نىشوکارەكانى خۆت، بە شىوھىە پىكخەى، خۆت دەرپازگەى و لە « ئەوروپا » نوئەرى شۆرش بى.

دووم: ئىمە، دواى ئەوھى تۆمان بىنى و ئاگادارى بارودۆخى تۆ بووين، دەچىن، « عەلى سالىح ئەلسەعدى » و كۆمەلى « بەعسى » يەكان دەبىن، لەبەرئەوھى، نىازيان ھەيە، كۆدەتايەك پىكخەن. من دان بەوھدا دەنم، كاتى خۆى، لەو بىروايە دابووم، ئەو قسانەى « بەعسى » يەكان، دەرپارەى كۆدەتا دەيانكرد، لاي من، وەك نوكتە وابوو! پىمابوو، ناتوان، ھىچ بكن!

بەلام، دواى دەرگەوت، « ئەمىرىكا » و « ئىنگلىز »، لە پشت كۆدەتاكەى « 8/فېبروھى » يەوھ بوون. من ھىچم نەگوت. « يوسفى » گوتى: ئىرە ھەستام، دەرپۆم، لە سەر پاشەپۆژى شۆرش و داواكارىيەكانى كورد، لەگەل « بەعسى » يەكاندا پىكدەكەوم. « سالىح »، مەوفاىكى زۆر باشبوو. بەلام، راميار نەبوو، پىاوئىكى ساكاربوو، مەوفاىكى پاكبوو، دلى وەك، دلى منداڵ خاوتىنبوو، لە راستىيشدا ئازابوو. لە سالى « 1945 » دا، ھەموو ناوچەكانى دوزمنى دەرپى، نامەى لە « بەغدا و مووسىل » ھوھ بۆ شۆرش دەربرد، گەر بىان گرتايە، يەكسەر ھەلياندەواسى. بە راستى، ئازا و دلسۆزبوو. تەنانت، لە يادە، ژنەكەى لە « زاخۆ » مامۆستابوو، دواى ئەوھى، لە سالى « 1963 » دا، جەنگ لە كوردستان دەسپىكردەوھ، لە سالى « 1964 » دا، ژنەكەيان ناچار كرد، لە نىوان دوو شتدا، سەرپىشكى، يا دەبى، حاشا لە مەردەكەى بكا و لە پۆزنامەكاندا بلاوىكاتەوھ، يا لە سەر كارەكەى لايدەبەن و دەریدەكەن.

– ئەم ڀووداوانه خوشن. به لّام، شتيكى لاهوگيڤن. با، باسه كهى خۆمان ته او كهين.

پاشان، كه مى بېرمكردهوه، له وه زياتر نه متوانى و خۆم پى را نه گيرا، دهمزاني، هيچ مافتيكى مسوگهري بۆ كورد تيدا نيه. گوتم: «سالح»، تو دهړوى بۆ لاي ئەوان، له وانه يه سهركوتووين، له وانه شه ژيركه وتووين. به لّام، تو «به عسيى» يه كان دهناسى، پتويسته، دوو شت بگن. يه كه م: ده بى، شتيكيان پى بنووسن و ئيمزاكانيان وهرگرن.

دووم: ئەم پيشنيازهى من، به كۆمپتهى ناوهنديى راگهيه نه. له م پيكه وتنه دا ده بى، باسى ئەوه بگن و بيسه پيښن، كاتى كۆده تاكه ده سپيده كا، پتويسته، هيزه كانى پيشمه رگه، يه كسه ر وهك گه رهندييه، شارى «كهركوك» داگيركهن. گوتم: كاكه ئەو كي شه و باسانه قوورسن. گوتم: ئەوه بېروپراى منه، له بهرئوهى ئيمه، له گه ل نه ته وه ييه كانى عه ربه دا گرفتمان هيه. ئەوانيش، نه ته وه ييه كى كويزن، دوايى، نكولوى له هموو شتى ده كه ن، ده يانه ويى، وهك ئامرازى به كارمان پيښن. پاشان، كۆده تاى «8/ فيبروهري» ڀوويدا و بۆمان دهركه وت، هيچ شتيكيان نه كرد و هه مووى هه ر ته نيا قسه ي ڀووتبوو.

منيش، دواى ئەوه به چوار ږوژ، يه كسه ر خۆم شــــارده وه و پتوهنديم به «شه و كه ت عه قراوى» يه وه كرد، تا بمگويزي ته وه و پاكه م بۆ شاخ. چونكه دهمزاني، «به عسيى» يه كان سهركه وتنيان ده ويى. ئيدى، خو كوومه ت منى گرت، ئەوه ش هه مووى، له ئەنجامى ته مه لى و كه مه تر خه مىي «شه و كه ت عه قراوى» يه وه بوو، له بهرئوهى، له كاتى پتويستى خويدا نه هات، به ئۆتۆمبيل ده ربازمكا.

منيان گرت و په وانه ي ئەنجوومه نى «عورفيى» يان كردم، فرمانى له ستي داره دانيان دام. له سالى «1963» دا، به حسيب ده يانو يست، به ره لامكه ن، به لّام، له مانگى «يول» دا، دووباره له «كوردستان»، جهنگى سه ربازيى ده سپي كرده وه، كوشتن و بړين سه ريه ه لدايه وه. بهو شيويه، سى سال و نيو، له ژوورى له ستي داره دانداندا مامه وه و چاوه پروانى مه رگمده كرد. هه ر چه نده، ئەو سالانه، به بهرهمترين ساله كانى ژيانم داده ئيم، نزيكه ي چوار هه زار لاپه رم، له ژيانى گه وړه پياوانى «بلوتارك» و ژور په رتووكى ديكه شم، له گرتووخانه دا وهرگيړا.

بئی گومان له سالی «1963 - 1964» دا، من، رِمخنهم له فرمانی خنکاندنه کهم گرت و داوامکرد، چاوتکی پتدا بخشیننه وه. له نیو «48» که سدا، که هه موومان فرمانی خنکاندنمان دهرچوو بوو، من تنیا که سی بووم، دادگی بهرز بریاریدا، هیچم له سهر نییه و بی تاوانم. پتشنیازیان بۆ سه روک کو مار کرد، تا بریاری دهرکا و ئه و فرمانه پوچکاته وه. به لام، «عه بدولسه لام عارف» پشگیری ئه و بریاره ی نه کرد و بهری نه دام. چونکه، له رۆژهکانی کۆلیژی سهر بازیییه وه، یه کدیمان دهناسی و دۆژمنی تایبه تی من بوو، له که له ئه وه سدا، فرمانی هه لواسینه که یان بۆ کوژیم و به گرتنی هه میشه یی شکایه وه. له سالی «1968» دا، له سهر داواکاری «ناجی تالیب» ی سه روک وهزیران، که هاو پتی خۆیندنگه م بوو، «عه بدولر محمان عارف»، ئه رکی سهرشانی سوککردم و له ژوو ری خنکاندن دهر باز بووم.

— باشه مامۆستا، که ی له گرتووخانه پرگارتان بوو؟

له «1968/7/17» و دوا ی کۆده تای دووه می «به عس».

— ئه دی که ی «به غدا» تان به جێهێشت و چوونه نیو شوڕشه وه؟

یه کسه ر. دوا ی ئه و می، له گرتووخانه به ربووم، پاش دوو رۆژ، «برایم ئه حمه د» پتوه ندیی پتوه کردم. ئه و کاته ئه وان له «به غدا» بوون، رۆژنامه ی «نور» یان دهرده کرد.

براده ران به تیلیفۆن، له ژی خوشکمه وه زانی بوویان، چونکه، خوشکم هه میشه، سه ری لی دهدان و باسی کیشه که ی منی بۆ ده کردن.

بئی گومان، «برایم»، به یه کی له خۆیانی داده نام، له به ره ئه و می، ئه و ماوه دوو رو درێژ ه ی له باره گای «پارتیی» بیکه وه بووین، پتوه ندیییه کی توندو تو لی دیاریکراو، له سهر بنچینه ی «دۆستایه تی، ژیگزرتن و بیروبا وه» له نیتوانندا دروس بوو بوو، بیروبا وه ریشمان له یه کده چوو.

— وهک من بزاتم، «برایم ئه حمه د» و جه لال تاله بانیی «مارکسی بوون. ئایا، چ جوژه هاو ئاههنگیییه کی ئایدۆلۆژییتان، له نیتواندا هه بوو؟ ئه وان پروایان به «سۆسیالیزمی مارکسی» هه بوو.

— به لام، ئتوه پرواتان پتی نه بوو. ئیدی چۆن، له رووی بیروبا وه ره ی بیکبوون؟ راسته، من و نه بووم. به لام، هه ر بیکبووین، له به ره ئه و می، ئه وان، له و کاتانه دا، به هه مو وریایییه که وه، مه یله «سۆسیالیستی» یه که ی خۆیان دهشارده وه.

— پتیا ز و بیروبا وه ری خۆیان دهشارده وه؟!

به لئی، ده توانم، زۆر به دلتیاییه وه ئه وه بلیتم. جگه له وهی، ئه وان له و بریویه دا
 بوون، منیش وهک ئه وان، بروام به « سۆسیالزم » ههیه، چونکه، یهکی له
 دامه زینه رهکانی پارتی « ئه لشه عب » بـووم، که ئه ویش هه ر پارتیکی
 « مارکسی و سوسیالیستی » بوو. ههروهها، منیان به یهکی، له چه په
 پێشکه و تووخواز مهکان داده نا. له و سه رده مهانه دا، یا کۆنه په رست هه بوو، یا
 ووشه ی دیمۆکراسی هه بوو، که واتای « چه پی مارکسی » ده گه یاند و دژی
 نه ته وه یی بوو.

له کاتی « عه بدوله کهریم قاسم » دا، دوو ووشه هه بوو، دوو زاراوه هه بوو، ئه و
 پیاوه، پیاوێکی « دیمۆکراسی » یه و ئه و ی دیکه یان « نه ته وه یی » یه. به بریوای
 خۆم، گه رموگوریی بیروباوه ره نه ته وه ییه که ی « برایم و جه لال »، به سه ر
 بیروباوه ره « سۆسیالیزمی » یه که یاندا زالبوو. به لام، هه له ی هه ره زهقی، بیر
 و بۆچوونیان ئه وه بوو، ئه وانیش، وهک « مارکسی » یهکانی دیکه، به قوولی
 مارکسییه تیان نه خۆتندبووه و لێیان نه کۆلیبووه، وهک من، به وردی لێ
 کۆلیبوومه وه. بۆ؟ له بهر ئه وه ی « برایم و جه لال »، هه چ زمانیکی بیانیییان
 نه ده زانی. به لام، من « مارکسیزم » م، له چه ندین سه رچه وه ی جیاوازه وه
 خۆتندبووه و ده مزانی. ئه وان خۆتندنه وه مکانیان، هه مووی « پۆژه لاتنی » یانه
 بوو.

— باشه مامۆستا، بۆچی پێوه ندییان پێوه کردی؟
 وایانده زانی، به شیوه یهکی ئۆتوماتیکی، دوايان ده که وم و کاریان له گه لدا
 ده که م.

— ئه دی چیتان بریاردا؟

تا ئێسته ش، قسه کانی « برایم » م، به ته وایی هه ر له بیره. گوته: کاکه!
 ئێمه به ی به ربوونه ت، زۆر دلخۆشبووین. ئێمه، له ماوه ی ئهم پێنج سه له ی
 رابردوودا، که تۆ گیرابووی، هه میشه هه ولمانداوه و به هه چ شیوه یه، له و
 بواردا که مه تره خه مییمان نه کردوو. من ده زانم، راسده کا. چونکه، دوا یی
 خوشکم، هه مووی بۆ باسکردم. ئه و کاته ی ده یانویست، له « به غدا » وه بۆ
 ئه نجوومه نی « عورفی مووسل » م به رن، « جه لال » چووبو بۆ لای « فوواد
 عارف » و داوای لێ کردبوو، به هه ر شیوه یه بی، له « به غدا » گلمبده نه وه و
 په وانه ی هه چ شوێنێکی دیکه نه که ن، تا به ره لامده که ن. هه ر واشبوو،
 بروسکه هات، بۆ ئه وه ی نه مـجـوـلـێـن. که چیی، له و کاته ی من، له

شەمەندەفەرەكەدا بووم، ئەفسەرێكى «بەعسىيى» مان لى پەيدا بوو، خۆى بە سەرۆك كۆمار نەدەدا! پىتى لى داكرتین و گوتى: من هەقى ئەم شتانەم نىيە، من دەتەبەم بۆ ئەو. مەبەسم ئەو، لەو سەردەمەدا پاشاگەردانىي بوو، چەن حوكومەتتى هەبوو. هەروەها، خوشكم گوتى: لەبەردەمى خۆمدا، «جەلال» م بىنى، تفى لە «شەوكەت عەقراوىي» كرد، لەبەر ئەو، كەمتەرخەمىي لە ئەركى سەرشانیدا كردبوو، منى دەرباز نەكردبوو
 - مامۆستا! يا بگەرێنەوه بۆ لای «برايم ئەحمەد».

لە تىلەفۆنەكەدا گوتى: ئێستە من، براى تۆم، تۆش من دەناسى. ئىمە، لە «بەغدا» خانووێك، بۆ خۆت و ئەندامانى خێزانەكەت بە كرێدەگرين، هەر خانووێك تۆ دلت بىگرێ. پاسەوانىشت بۆ دادەنێن. هەروەها، رۆژنامەى «نور» شىشت بە تەواوىي دەدەينى. بەلام، پيش ئەو پىويستە، بە بۆنەى بەربوونتەوه، ئاھەنگىكى تايبەتیی بگێرين. دياربوو، لەو كاتانەدا لە «بەغدا»، دەسەلاتىكى فراوانيان پى درابوو!

لە راستیدا، زۆر تامەزۆرى بينىنبووم، چونكە زۆر شت لە نىوانماندا هەبوو. بەلى. لە ئۆتیلی «ئاشوربانيپال»، داوھتێكى تايبەتیی بۆ كردم. تەنيا ئاھەنگى نانخواردن بوو. «برايم ئەحمەد، عەلى عەسكەرىي، حىلمىي عەلى شەریف، عومەر مستەفا و ئەحمەد دزەيى»، هەموويان ئامادەبوون، هیندێكى دىكەش لەو بۆنەى بۆن. نزىكەى بىست كەسى دەبوون. لە كاتێكدا دەمويست، بە شىوھەكى جوان، قسەيان لەگەڵدا بكەم و بلىم: ئەم دووبەرەكییە راست نىيە. «برايم» گوتى: دواى ئەو، لە نانخواردن بووینەوه، پاشان من و تۆ، دوو قۆلى دادەنیشین و لەو بارەيەوه، بە هتواشیى قسەدەكەين. لە راستیدا، من لەو هەلوێستەمدا، لە نىوان هەست و سۆزى ناسكى دۆستانە و لە نىوان ئەو خەباتەى لە كوردستاندا دەكرا، هیشتا دوو دلبووم. هەر چەندە، لەو كاتەدا، ئەو خەباتەى لە كوردستاندا هەبوو، ديسانەوه، خەباتى تەواو نەبوو، نىمچە خەبات بوو. چونكە، دواى رێككەوتننامەى «1966/6/29»، «سالىح يوسفىي» هات بۆ «بەغدا» و لەو، رۆژنامەى «ئەلتەئەخى» دەرەكرد. هەروەها وا بریاربوو، لە وەزارەتا بەشدارى بىكەن و «سالىح يوسفىي و موحسین دزەيى»، بىن بە وەزىر.

لە يادىمە، لە ماوھى ئەو پازدە رۆژەى، لە «بەغدا» بووم، پتوھەندىيەكانم لە نىوان، هەر دوو لاياندا دا بەشبوو بوون. بەلام، لە رۆژنامەى «ئەلتەئەخى»،

کارمدهکرد و یهکسەر دهسمرکدهوه به نووسین. بزانه، مروّف چه سهره!
چهن ساتیکى ورد، له ژيانیدا ههیه، چاره نووسی ژيانى، له سه رهتاوه تا
کوژتایى دهگۆژى.

– چۆن؟

لهو ساته ناسک و دهگمه نه دا، ئاورمدايه وه، چوار ئۆتۆمۆبیلی فۆکسواگنم
بینى، دهورى ئۆتیله کهیان دابوو، چهن کهسیکی تیدابوو. به لام، کاتى دهچووم
بۆ باره گای رۆژنامه ی «ئه لته نه خى»، «حه بیب محمه د که ریم» له وى بوو،
«موحسین دزه یی» و خه لکی دیه کهش، به رده وام ده هاتن و ده رۆین، هه رگیز،
هیچ ئۆتۆمۆبیلیکم لهو ناوه نه ده بینى. ئه وه به ته واوی، تیکیشکاندم و هه ر
بهو شه وه، دوا بریارى خۆم دا، تا به زووترین کات، پتومهنی به شۆرشه وه
بکه م و برۆم.

– مه به ستان ئه وه یه، ئه وانه ی نیو ئۆتۆمۆبیله کان، چاودیریانده کردن ؟

چاودیریشیانده کردن و پارێزگاریشیانده کردن.

– پارێزگارییه که، له لایهن پیاوهکانى خۆیانوه بوو، یا له لایهن
حوکوومه ته وه بوو؟

له لایهن حوکومه ته وه بوو. سیخوړه کان، چوارده وریان ته نیبووین. لهو
کاته دا، چوار ئۆتۆمۆبیله سیخوړه کانم بینى، بۆ پارێزگاریی ئه وان، به
چوارده وری ئۆتیله که دا ده سورانه وه. بیرم له وه ده کرده وه، هه مووی ماوه یه
له مه و پێش بوو، من لای ئه وان گیرابووم و ده یانووست، هه لمواسن. ئیسته،
دواى ئه وه و له ماوه ی چاو تروکاندنیکدا، بریاربده م، دوايانبکه وم و له گه لیاندا
بم!! بى گومان، شتى وا نابى، روویدا. ئیدی، یهکسەر تیلیفۆنم بۆ «سالح
یوسفی» کرد، تا له دهس ئه و تهنگوچه له مه یه رزگارمى.

پتم گوت: «سالح»، من ده مه وى، یهکسەر برۆم بۆ «کوردستان». پاشان،
هات بۆ لام بۆ ماله وه و گوتى: به یانیى خۆت ئاماده که، له به یانیى زووتر نییه،
«حه بیب محمه د که ریم»، له گه لت دى، ئیدی، یهکسەر ده رچووم.

پ5: چۆن بوون به پێشمه رکه و بۆجى، ئه و رێبازمه تان هه لێژارد؟

و5: من نه مه ده توانى، له گه ل حوکومه ته دا هاوکاریبیکه م.

– باشه نه ده کرا، له گه ل کۆمه له که ی «برایم ئه حمه د» دا کاربکه ن؟
هه رگیز نه مه ده توانى، بهو شێوه یه، له گه ل ئه و کۆمه له دا کاربکه م.

— ئايا نەدەكرا، واز لە ھەموو شتێ بێن، لەگەڵ ھیچ لایەکیاندا کار نەكەن،
و ھەك فەرمانبەرێ لە « بەغدا » كاریكەن و بۆ خۆتان بژین؟
نەخێر. چونكە، من بروایەكی تەواوم، بە « بارزانێی » ھەبوو. ئەو بروایەشم،
بە ھیچ شتێوھە، لەق نەدەبوو.

— من مەبەسم لە برواپێكردن نییە. بەلام، گەر ھەك فەرمانبەرێ، لە « بەغدا »
كارتانێكردایە و دانیشتنایە، ئایا، ھوكومەتی « عێراق » دژایەتیاندا ھەكردن؟
نەخێر. بەلام، من لەوێ نەماموھە و دەرچووم.

— واتە: بە بروایەكی تەواوھە، چوونە ریزی شۆرشوھە؟
بەئێ. لە پێی باوھەرھە چووم. من پارێزھەرێكی باشبووم. دەمتوانی،
سەرگەوتنی پتر بەدەسبێنم. سەرھوت و سامانیشم ھەبوو. ئەو كاتە
پتوھەندیبم بە « پارتیی »یەوھەكرد، لە مالاھەكەیی خۆمدا، دوو ئۆتۆمبیل ھەبوو.
بەلام، گەرھەرێن كەسیان، جووتی پێلاویان نەبوو!!!
— مەبەستان لە سالی « 1948 »؟

بەئێ. سالی « 1948 » و تا سالی « 1958 »یش، ھەر باری ئابوورییم باشبوو.

پ 6 : كاتی چوونە دەرھوھ، كەم و لە كوێ، بۆ یەكەمین جار، چاوتان بە
« بارزانێی » كەوت؟ لە سەرھاتادا، پتوھەندیان لەگەڵیدا چۆن بوو؟
و 6 : لە كۆتایی مانگی « سێپتەمبەر »، یا سەرھاتای مانگی « ئۆكتۆبەر »ی
سالی « 1968 »دا راكمرد. ھەر كە چووم، یەكەم جار، « ئیدریس و مەسعوود »
پیشوازییان لێ كردم. ھەر دوو كیان ھێشتا تازە، لە بزووتنەو ھەكدا كاریان
دەكرد. یەكسەر، بردیانم بۆ لای « مەلا مستەفا ». لە راستیییدا، « مەلا
مستەفا » بیرى زۆر تیز و بەھیزبوو. دیارە، ئەو تەنیا ھەك ئەمەكێ وابوو، بۆ
ئەو شتانەكە كاتی خۆی، ھەك پارێزھەرێ، لەگەڵ « بارزانێی »یەكاندا كەردبووم.
بۆیە، جگە لەو چیرۆكە، دەربارەیی خوشكەكەم بۆم گێڕایتەوھە، گوتی:
« جەرگیس » دەمەوێ، شتیك پێی بێم: لە كاتی گەفتوگۆكاندا، دەربارەیی تۆ
زۆرم نووسی، تا بەرھەلاتەكەن. بەلام، ئەو سەگە نەفرەتێكراوانە، پەسەندیان
نەدەكرد. بە « عەرەبیی » دەیگوت: « كلالیب » نەیدەگوت: « كلاب ». گوتی:
دوای ئەوھە، فرمانی لەسێدارەدانان دەرچوو، دوو كەس لەو گێراوانە، بە لای
منەوھە گرنەگبوون، یەكێ لەوانە تۆ بووی، ئەوێ دیکەشیان، زەعیم « حەسەن
عەبوود » بوو. راستیدەكرد، چونكە، لەو بارەییەوھە شت زۆرە و درۆ ناكە.

– «حەسەن عەبوود» كۆپىنچە؟ عەرەب بوو؟

بەلى. عەرەب بوو. كاتى خۆى لە «مووسىل»، فرماندەى لىوای پىنج بوو. ئەم پىاو، لە كاتى شۆرشى «بارزان» دا، فرماندەى ئەو ھىزە چەكدارەى «عىراق» بوو، بۆ ئەو، «بارزان» داگیركەن. كاتى پەلامارىندا، جاشى «زىبارى» يان لەگەڵدا بوو. «حەسەن» ھاورپم بوو، لە خۆپىندىگەش، لە يەك پۆلدا بوو. ئەمە خۆى بۆى گىرامەو: تەماشادەكا، «زىبارى» يەكان دەيانەو، تۆلە لە «بارزانى» يەكان بگەنەو، بە تەنەكە نەوتەو، پەلامارىان دەدا و دەيانويست، خانووەكانى «بارزان» بسوتىن. «حەسەن»، لە بەر جۆگەى ئاوەكەى «بارزان» دا پادەووسى، دىمانچەكەى دەردىنەى و دەلى: ھەر كەسى پىتە پىشەو، يەك گوللە بە تەوقى سەريەو دەنىم. بەو شتو، ھەر گوندى «بارزان» ى، لە سوتاندن رىزگار كەردبوو. «بارزانى» يەكان، بەو بەسەرھاتەيان زانىبوو، «مەلا مستەفا» ش، لەو دورەو ئاگادارى ئەو رووداو بوو.

– واتە: «بارزانى» پىاوئىكى بە ئەمەكبوو؟

بەلى. خەلكىكى زۆر دانىشتبوو، «عەزىز عەقراوى» ش لەو پىنج بوو. دواىى گوتى: نوپىنەرى «كۆمۆنىستى عىراق» ھاتن بۆ لام و گوتيان: ئىمە، پلانكى تايبەتيمان داناو، بۆ ئەو، دەرگەى گرتوو خانە بشكىنن و ھاورپىكانى خۆمان دەر بازكەين. بۆ ئەو كارە، پىويستمان بە چەك و پارە ھەيە، دەبى، ئۆتۆمۆبىل بگري. گوتم: چەندتان دەو؟ گوتيان: دە ھەزار دىنار. «بارزانى» گوتى: وەللاىى وە بىلاىى وە تەللاىى، لەو كاتەدا، شۆرش لە دە ھەزار دىنار زياترى نەبوو. گوتم: ئەو، دە ھەزار دىنارەكە لای منە، بەلام، من ئەو دوو كەسەم دەو، «جەرجىس و حەسەن عەبوود».

جا، ھەر لە راستىيشدا، «كۆمۆنىست» يەكان نىيازى شتىكى واپان ھەبوو. لەبەرئەو، ئەو كۆمۆنىستانەى گىرابوون و لە گرتوو خانەدا، فرمانى خىكاندىيان درابوو، ھەموويان كادىترى پىشكەوتوو و لە ئەندامانى لىژنەى ناوچە و سەر كەردايەتتى كۆمۆنىستەكان بوون.

– ئەمە چ سالى بوو؟

لە سالى «1963» دا بوو. دواى ئەو، «بەسىي» يەكان كۆدەتاكەيانكرد. دواىى، «بارزانى» گوتى: پاشان، «كۆمۆنىست» يەكان روشتن و نەگەرەنەو. منىش گوتم: باش بوو نەگەرەنەو، وا من خۆم بەر بووم، تۆش دە

هزار دینار هکت بۆ که رایوه و هیچت له کیس نه چوو. « بارزانی » پتکه نی. نه وه به که م پتکه گه یشتنمان بوو.

– ئایا، لهو دانیشتنه دا باسی پۆلتیکتان کرد؟ نه خیر. ته نیا قسه کردبوو.

– کهی دانیشتنی رامیاری، له نیوان ئیوه و « بارزانی » دا دهسیپتکرد؟ دانیشتنی رامیاری، له نیوان من و « مه لا مسته فا » دا نه بوو. « مه لا مسته فا »، نهو جوژه شتانهی نه بوو. هیندی شتی پچووکی دهگوت، پتیازی خوئی، پی روونده کردوه. « مه لا مسته فا »، نهو پیاوه رووناکبیره نه بوو، وهک من و « برایم نهحمه »، پینووس و راسته به دهسه وهگری، تا، شتهکان بپیوی و بیانبری، پاشان وهک جلویهرگ له بهریانکا. چهن ووشهیهکی دیاریکرای پتیشاندهری هه بوو، بۆ نهوهی بیلئ، وهک جوتیارئ، به شیوهیهکی پتچویهنای دیارکراو دهگوت. تۆش دهبووایه، له مه بهسه کهی تیبگه یشتیتایه. – واته: به شیوهیهکی راسته وخۆ، قسهی نه دهکرد؟

نه خیر. راسته وخۆ قسهیده کرد، به لام، به شیوهیه له شیوهکان دایده پۆشی. نهو قالب و لیکدانه وه تایبه تییبانهی، من و تۆ « برایم نهحمه » و کهسانی دیکه به کاریاندینن و له خویندنه وهوه فیترانبووین، نهو به کاری نه دهینا. – ئایا، له کیشه و باسی رامیاریدا، پاوژی پی دهکردن؟ نه خیر. هه رگیز نهیده کرد.

– ئایا، هیچ گرفتیکتان له گه ل « بارزانی » دا هه بوو؟ نه خیر. من هیچ جوژه گرفتیکم له گه لیدا نه بوو. به لام، هیرشمده کرد. هه کاتی پتکده گه یشتین، باسی شتیکی ناخۆشم بۆ دهکرد. هه موو جارتیکش، شتی ناخۆش نه بوو. دهبارهی نهو شته تایبه تییبانهی، له شوێرشدا پووین ده دا، هیندی شتی دیاریکراوم پی دهگه یشت و منیش، به شیوهیهکی ناخۆش بۆم دهگت رایوه.

– نهو شتانه دهبارهی که موکوپیهییهکانی شوێرش بوون؟ به لئ. دهبارهی که موکوپیهییهکان بوون.

– نه دی « بارزانی » چی دهگوت؟

له بیرمه، جارتیکیان، کارهساتیکی خراپ روویدا بوو، تاوانئ له لهشکری یهک کرابوو. لهو کاتانه دا، له « نامیدی »، « نهسههه خوێشهوی » سه رکردهی لهشکری یهک بوو. « کهریم سنجار »یش، لهوئ لیتیرسراوی دادگه بوو.

راووروت و دزییه کی بئی وینه هه بوو، به شتویه بوو، ته نیا خوا نه بئی، کهس ناتوانی، باسیکا.

– له چ سالیکدا روویدا؟

له سالی « 1970 » تا « 1974 »، به شتویه کی بهردهوام بوو.

– مه بهسم له رووداو هکهیه؟

رووداو هکه، له سالی « 1974 » دا بوو. یه کی له دیانه کان نهیده ویست، سهر بۆ « ئه سعه د خۆشه ویی » دانه ویتنی و واز له زهویه هکه ی خوی بیتی. له بهرئه وه کوشتی.

– ناوی چی بوو؟

ناوه کهیم له بیر چۆته وه. له و کاتانه دا، من خۆم له کۆمیتهی ناوه ندیی و هه موو شتیکی دیکه دوور خست بۆوه. بئی گومان، دوا یی ئه مه ت بۆ باس ده کهم. لیپرسراوی داد « سالح یوسفیی » بوو. نووسراویکم نووسی. « کهریم سنجاریی » له وانه یه ترسائی، یه کسه ر، تاوانبار هکه ی بهردابوو. « ئه سعه د خۆشه ویی » زۆر زۆردار بوو. ئه و « عیسا سوار »، له زۆرداره خوینریژه کان بوون. ته نانه ت، کاتی له سالی « 1975 » دا، سوپای « عیراق » چوو ه نێو « نامیدی » یه وه، خه لک به هه له هه و چه پله لیدان، به ره و پیریانچوون. شۆرش که یشت بووه ئه و راده یه!

– باشه، « بارزانیی » بۆ لیتی نه ده پرسینه وه؟

له بهرئه وه ی « مه لا مسته فا »، ده سی له شۆرش بهردابوو. من ده توانم، به دلنیا ییه وه بلیم: پزیشکه کان گوته بوویان: تۆ تووشی نه خۆشیی « شیری نهجه » بووی، چه ن پۆژتیکی کهم، له ژياندا ماوه. له بهرئه وه، « مه سهوود و ئیدریس » هه ر دووکیان، کاروباری شۆرشیان به ده سه وه گرته بوو، به لام، رایان نه بوو، ته نیا « دارا، محمه د مهحموود عه بدولرحمان و مهحموود عوسمان »، رایان هه بوو. شۆرش بهم شتویه به رتوه ده چوو. له گه ل ئه وه شدا، رای « مه لا مسته فا » یان، له فرمانه گه ره کان و بریاره مه زنه کاندان وه رده گرت، وهک ئه وه ی، فرمانده ی هیژئ لا ببری، لیپرسراویکی گه و ره، له ناوچه یه که وه بۆ ناوچه یه کی دیکه بگوێز رته وه، دهس له ناوچه یه کی دیاریکراو بوه شتن ... تا. له دوا پۆژه کانی شۆرشدا، چه ن هیژتیکی سه ربازیی « عیراق »، به خیرایی، نزیکي « دۆلی شه هیدان » بوونه وه. ئه و ناوچه یه بۆ شۆرش، ناوچه یه کی ستراتیژیی زیندووی گرنگبوو. گه ر به ته وایی، ئه ویتیان بگرتایه، چه ن

یه که یه کی سهریازی جه نگاوه دهیانتوانی، له پشته وه بۆمان بۆن و چوارده ورمان لی بگرن. دواى ئه وهی، جهنگ له کوردستاندا دهسیپتکرده وه، وره ی پتشمهرگه روخابوو. ئه وه گهرموگوری و وره بهرزه ی پتشیو نه مابوو. — پاشان، باسی ئه وهش دهکین. ئیسته، باسی جوتیاره « دیان » هکه مان بۆ تهواوکه.

« مه لا مسته فا » هات بۆ لام. وهک پیشه ی خو ی، ده وره بهری کارتری دوازه، یه کی شه و سهردانیده کردم. تکایه کی تایبه تی لی کردم، گو تی: گهر هیندی شت هه بوو، وهک ئه وه دهنگوباسانه ی لای من و تو گرنگن، بۆم بنووسه. ئه وه شه وه، باسی ئه وه باب ته م بۆ کرد. پتم گوت: ئه م شتانه راست نین، شو رشه که مان له ده سده چی. به خوا من هه رگیز ناتوانم، درو به ده م مردوو و پیاوی چاکه وه بکه م. تا ئیسته ش له یادمه، گو تی: گهر به و شیویه بی، من کوتومه و ده شیلیم: پیاو له کوردستاندا نییه! منیش، به سو عبه ته وه پتم گوت: من و تو ش؟ من وهک هاو پتیه ک قسه م له که ل ده کرد. ئه وه به ناوی پرو تی خو مه وه، بانگیده کردم و منیش، ته نیا به « مه لا مسته فا » بانگمه کرد. ته نانه ت « ئه زیه نیی » و « کاکه » ش نه بوو. ئه وه خو ی، منی له سه ر ئه وه راهیتنا بوو. هه ر که به ناوی « جه رجیس » وه و بی « کاکه » بانگی کردم، یه کسه ر تیگه یستم، منیش پتویه سته، به « مه لا مسته فا » بانگی که م. گو تی: چیت ده وئ؟ ئه مه قسه ی ئه و بوو. گو تی: گهر ده ته وئ، سزایان بده م، ده بی، هه موو ئه و لپرسراوانه، له قوژبنی گرتوو خانه کان توند که م. ئه مه ی پت گوتم. له بهر ئه وه ی پتویه سته نه ده کرد، ئه و قسانه بکا، له بهر خو یه وه، داوا ی لپووردنیده کرد. — مه بهستان ئه وه یه، « بارزانیی » نهیده توانی، هیچ شتی، در ی ئه و زۆردارانه بکا؟

به خوا، من له و باوه ره دام، دهیتوانی، شتی بکا. — ئه دی، بۆ نهیده کرد؟

من له و پروه وه، پرو داویتیکی دیاریکراو بۆ ده گتیره وه. « سالح یوسفی »، هه ر چهن د، بیریده که وته وه، ده له رزی. ده یویست، بگری. زۆرداریکی دیکه هه بوو، نزیک بوو، سه گتی بوو بۆ خو ی، نه فره ت له گیانی بی، « عیسا سوار »ی فرمانده ی هتزی « زاخو » بوو. ئه م پیاوه، ته مه نی هه زده سال بوو، کاتی، له که ل « مه لا مسته فا » رۆی.

— بۆ « سو فیه ت »؟

به لئی. له دواى کارهساته که، بهر هو « ئيران » به پټوه بوو، کوشتيان و سزايان دا. ئهوى پټى بللى شه هيد، نه فرمت لى کراوه! ئهم پياوه، له ناوچه که دا، و مک پټگيه کى نيوده وله تى و ابوو. « حه شيشه، کوکايين و هيرؤين » ي دهر باز ده کرد. ههروه ها، ئه و پټنج پټشمه رگه يه ي کوژران، ئه و بهريرسيار بوو. له بهر ئه وى، ئه وانه هه ژار بوون، نه يانده زانى، ئه و شتانه ي، به پشتى يه ستر ده يان گواسته وه، بارى « هيرؤين و کوکايين » بوو، به لکوو، وايانده زانى، که ره سه ي سه ربازييه. حوکومه تيش، به پټى ياساى خؤى گرتنى و له گرتووخانه ي « مووسل » خنکاندى. ئهم پروداوه ي دهمه وى، ئيسته باسيکه م، ئه وى پټوه ندى به « مه لا مسته فا » وه هيه، له سيميناره که دا باس مکرد. من له زؤر شت و له و بارانه وه، « مه لا مسته فا » به راست نازانم و پاكانه ي بؤ ناکه م. به لام، راميار مه کان چا که يان هه يه و هه لئى گه وره شيان هه يه.

بازرگانى هه بوو، له کورده گانى « سووريا » بوو. پټى بؤ ئه و کراوه بوو. له پټى « زاخؤ » وه، جگه ره و هيندى شتى گرنگى ديکه شى ده هينا و ده يفرؤشت، پټده چوو، ده سه لاته مؤنؤپؤلييه کى « ئه سعه د خؤشه وى و عيسا سوار » ي، له ناوچه که دا شکاندى. له بهر ئه وه، « عيسا سوار » گرتى و له گرتووخانه ي توند کرد. ئه و پياوه، حه وت مندا لى هه بوو. دواى ئه وى، ماوه ي مانگى ديار نه ما و نه گه رايه وه، ژنه کى ها تبوو بؤ « زاخؤ » و به دواى مټرده که يدا ده گه را. ئه وانيش، سوکايه تيب يان پټى کرد بوو، سوکايه تيب يان پټى کرد، سوکايه تيب يان پټى کرد، تا له کو تاييدا، گه يشته لاي « عيسا سوار ». ئه و يش، پټى گو تبوو: بابه! من هه قم چييه به سه ره وه، « سالف يوسفيى » فرمانيدا وه، بگيرئ. له بهر ئه وى « عيسا سوار »، رقى له « سالف » بوو. ته ماشا که، بزانه، شو رشه که به چ پله يه کى نزم گه يشت بوو!

« سالف يوسفيى » گو تى: به خوا کا که « جه رجيس »، من له « به غدا » ده چووم بؤ « ته ئه خى ». ده بينم، ژنيک و حه وت مندا لى، له دهر وه لاي ديواره که وه دانيش توون. کاتى چومه ژووره وه، ژنه که هه سته، ئه ژنؤى گرتم، گريا، پارايه وه و گو تى: تکات لى ده که م، مټرده که م بؤ به ره لاکه. گو تم: بابه مټرده که ت کټيه؟ من تو نانا سم، تو کټى؟ به خوا، گه ره زار سو ټندم بؤ بخوار دايه، که من مټرده که ي نانا سم و هيچ شتى له و باره يه وه نازانم، برواى پټى نه ده کردم و هه ر برواى به « عيسا سوار » ده کرد. « عيسا سوار » يش خؤى گرت بوو.

دواى ئەوھى، ھەموو چىرۆكەكەى بۆ گىرامەوھ، بروسكەيەكم بۆ « مەلا
مستەفا » نارد و بۆم نووسىبوو: ئەمە كارىكى جوان نىيە. من لە « بەغدا »
نوئەنرى شۆرشم، برادەرمەكت « عيسا سوار »، بەم شىۋەيەم لەگەلدا دەكا.
« مەلا مستەفا » ش، درىژەى بەم شتە دا و ھەر بروسكە بوو، دەھات و دەچوو.
« سالىح »، بە شىۋەيە ئو كىشەيەى گرتىبوو، لەوانە بوو، « مەلا مستەفا »
تورەبىبووايە و « عيسا سوار »ى لاپردايە. گوتم: بەرەلايەكن. بەرەلاكارا. بەلام،
پازى نەبوو، « عيسا سوار » لاپەرن!

جارتىكيان پىم گوت: « عيسا سوار »، كارى وامان بۆ دەكا. گوتى: من
ناتوانم، دەمەتەقى لە سەر ئەو بەكم و لەوئ دەرىكەم، لەبەرئەوھى، گەر دەرى
كەم، ئازاۋەيەكى تەواو، لەو ناۋچەيە دروسدەبى.

ھەر بە راستىش، لەو پرووھە لە سەر ھەقبوو. ئەو ناۋچەيە، پىۋىستى بە
پىاۋىكى زۆردار ھەبوو. بەلام، ئەو بە تەواۋىي، بۆگەنىكردبوو، يەكئ شىۋىكى
بكردايە، سزايەدا و پارەى لى دەسەند، لە سەر حىسبى شۆرش، بە تەواۋىي
دەولەمەندبووبوو.

– دوايى، پىۋەندىيتان لەگەل « بارزانىي » دا گەيشتە كوئ؟
لە دواپۆژەكانى سەردەمى « مەلا مستەفا » دا، بە دوو مانگ پىش ئەوھى،
شۆرش كۆتايىپىتى، بە شىۋەيەكى تايبەتى، داواى لى كردم، پىرۆژەيەكى
« ئۆتۆنۆمىي » بۆ بنووسم. پاشان، بۆم نووسى و بۆشم چاپكرد. گوتى:
پىۋىستە، ئەمە تەنيا، لە نىۋان خۆماماندا بى و كەس بەم شتە نەزانى. منىش
نووسىم. وئەيەكىشى تا ئىستە، ھەر لاي خۆم ماوھ، ئىستەش لە بىرمە،
چۆنم زانى، « بارزانىي » دەيۋىست، ئەو پىرۆژەيە، پىشكەش بە « كىسەنجەر،
نىكسۆن و شا »ى « ئىران » بكا، لەبەرئەوھى، لە كاژىرى پىنجى بەرەبەياندا،
« عەبدولمۇھەيەمنى كورى شىخ سولەيمان » ھات بۆ لام، كە ئىستە پارىزگارى
« ھەولتر ».

– ئەو زووترىبوو.
بەلى. نازانم، ئىستە چىيە. بەلام، ئەو كاتە، ھەك « بۆى » كارىدەكرد. لەو
كاتانەدا، « بۆى » ھەك « پەيامبەر » وابوو.

– تەتەر؟

ئە. تەتەر.

– لە نىۋان ئىۋە و « بارزانىي » دا؟

نەخىر. لە نىوان ھەموو خەلگە ھەلە دەسورا. ھات وگوتى: « مەلا مستەفا » دەيەوئ، سەردانى « ئىران » بگا. گوتم: يەك لاپەرەي ماو، وا چاپىدەكەم. گوتى: من دادەنىشم و چاوەرپىدەكەم، ھەر ئىستە دەيەوئ، چونكە، جەلە ئەفەندىيەكانى خۆي لەبەرکردوو و چاوەرپىدەكا. دانىشت، تا تەواو بوو، پاشان، بردى.

— بە « عەرەبىي » نووسىتان؟
بەئى. پاشان، لە « تاران » ھەميشە پىكەو ھەبوو.
— دوايى، دىينە سەر ئەو باسەش.

پ7: پتوھنديستان لەگەل، ئەندامانى سەرکردايەتیی و پەلەتبیروۆ « پارتیی » پێش دووبەرەكیيەكە چۆن بوو؟

و7: پێش دووبەرەكیيەكە، جگە لە « برايم، جەلال، عەبدولعەزیز شەمزینی و عەبدولرحمان زوبیحيی »، كەسى دیکەم، لە ئەندامانى پەلەتبیروۆ نەدەناسى. — تەنیا ئەو چوار كەسەتان دەناسى؟

بى گومان، پتوھندييەكی دیاریكراوی دۆستایەتییشم، لەگەل « نووری شاوھیس » دا ھەبوو.

— ئەو كاتە، ئەندامی پەلەتبیروۆ بوو؟
بەئى. بەلام ئەو لە « مووسل »، بەرپۆبەری « ئیشغال » بوو، جاروبار دەھات. من باسی ئەو كەسانەت بو دەكەم، كە لە « بەغدا » دەرئان. لەگەل « حیلیمی عەلى شەریف » یشدا، پتوھنديیم ھەبوو، ئەویش لەوئ بوو. بەلام، ئەو ئەندامی كۆمیتەي ناوھنديی بوو. ئەو كاتە، « حەبیب » ئەندامی كۆمیتەي ناوھنديی نەبوو.

— « جەلال تالەبانیی »، ئەندامی پەلەتبیروۆ بوو؟
لەو برۆایەدام، ئەندام بووئ.

— ئەدی پتوھنديستان، لەگەل ئەو چوار كەسەدا چۆن بوو؟
زۆر باشبوو. من ھیچ كاتى، ناكۆكی رامياری، تێكەلاوی دۆستایەتیی ناكەم. دەتەوئ، نامەكانی « عەزیز شەمزى » نیت پيشان دەم؟

— دوايى. ئەدى دواي دووبەرەكیيەكە، پتوھنديستان لەگەلئاندا چۆن بوو؟
پتوھنديی سۆز و خۆشەويستی بوو. واتە: بەرانبەرئان، ھەستم بە دوژمنایەتیی نەدەكرد، بەلام، ھەستم بە ئازاردەكرد. چونكە، بە روشتنى

ئەوان، «پارتیی» کادیری ریکویک و راستی ونکرد. لە دەروونی خۆمدا،
هەستم بە ئازار و غەم دەکرد.

– پێوهندیستان، لەگەڵ ئەندامانی پەلێتبیرووی، پارتەکەیی «بارزانیی» دا، چۆن
بوو؟

ئەو کێشەیهکی زۆر ئالۆزە. بێ گومان، کاتی چووم بۆ ئەو، پێشوازییەکی
زۆر باشیان لێ کردم. منیش، هۆی ئەو پێشوازییە گەرموگۆڕەم دەزانی.
– دیارە، پێویستیان پێتان بوو؟

تا بلێی، پێویستیان پێم بوو. هەموویان ماندوو بوون. ئەمە وام لێ دەکا، باسی
خۆم بکەم. لەبەر ئەوەی، لە پێی قسەکانمەوه دەتوانین، شتێ لە چۆنتی، ئەو
پێوهندییەیی نێوان من و ئەندامانی پەلێتبیروو هەڵینجین،
– فەرموو. تکام وایە، زۆر بە روونی و راشکاوی باسیان بکەیی. لە راستیدا،
ئەم لایەنەم زیاتر مەبەسە.

گەر بەراوردی، لە نێوان ئەوان و ئەو کادێرانەیی، کۆمەڵەکەیی «برایم
ئەحمەد» بکەم، ئەوانەیی کارم لەگەڵدا دەکردن و لەگەڵیان رێکدەهاتم،
کارەساتە، کارەسات. ئێستەش دەیبینی، ئەو کارەساتە گەورەیه، هەر
بەردەوامە.

– مەبەستان ئەوەیه، سەرچاوەی ئێش و ئازار بوون بۆ بەرێرتان؟
بەلێ. سەرچاوەی ئازار بوون. تا ئەو رۆژەیی، لە نیوگۆرم دەنێن، بیرم
ناچیتەوه.

– یەزدان تەمەنتان درێژکا. دەکری، یەکەبەیهکە، لە «حەبیب» هەو تا،
پچووکتترین ئەندامی کۆمیتەیی ناوەندییان، بە ناو باسیانکەن؟
هەولەدەدم. هەرگیز، درژی ئەو نیم. پێش ئەوەی، شۆرش دەسپێکا، جگە لە
«حەبیب»، کەسی دیکەم، لەو تاقمە نەدەناسی. ئەو، ئەو کاتەبوو، سالی
«1959»، لە سەر دەمی «عەبدولکەریم قاسم» دا خۆم شار دەبوو. ئەمەش،
بەسەر هاتیکی دیاریکراوی خۆی هەیه. یەکەم شت، لە کوردستان
بەرپرسیاریی دادگەیان بەرەوپووی من کردەوه. دواي چەن رۆژێ، «حەبیب»،
ئەو «حەبیب» هە کە دەزانی، چۆن بوو بە سکرتیری «پارتیی». دەیزانی؟
– بەلێ. لە کاتی دووبەرەکییەکەدا بوو بە سکرتیر.

بەلام، بە درێژیی ئاگات لێیه؟

– نەخێر.

دواى ئه‌وه‌ى، وه‌لامى ئه‌م پرسىاره ده‌دهمه‌وه، بىرمخه‌روه، تا، بۆت باسكه‌م. به‌ئى. «حه‌بىب» لىپرسراوى رۆژنامه‌ى «خه‌بات» و «ده‌نگى پىشمه‌رگه» و گوڤارى «كادىر» بوو. هينده ماندووېوو، ده‌ويست، له‌و به‌رپرسىارىيانه خوى رىزگاركا. هه‌مووى له‌ مى منه‌وه ئالاند. من بووم به‌ لىپرسراوى، به‌شى راكه‌ياندى نووسىنى «پارتى». له‌به‌رئه‌وه‌ى، چەن زمانىكى بيانىم ده‌زانى، ئاماده‌کردنى به‌رنامه‌كانى راډيۆى «عه‌ربىي» يان پى سپاردم. پاشان، به‌ ته‌واوى بارىانكردم، هه‌موو به‌رنامه‌كانى به‌شى «ئىنگلىزى و ئاشوورى» پشان دا به‌ سه‌ر مندا. ده‌نگوياسه‌كانم، به‌ «ئىنگلىزى»، له‌ راډيۆوه ده‌خوينده‌وه، دوكتۆر «مه‌حمود» يش، ده‌يكرد به‌ «فره‌نسى» و پاشان ده‌خوينده‌وه. به‌لام، به‌ «ئاشوورى»، «فره‌نسى» ه‌ريزى «ده‌خوينده‌وه».

هيندى كادىرى «پارتى» م ده‌بينى، له‌ هه‌ر يه‌كى له‌ جوتياره‌كانى كوردستان نه‌زانتربوون. هىچ شتىكان نه‌ده‌زانى. باسى هه‌ر بابەتت، له‌گه‌لدا بگردنايه، ته‌قه‌ى سه‌ريان ده‌هات. هه‌ر شتى پتوه‌ندى به‌ بارى «رىكخستن، پارتايه‌تتى، پۆلىتتىك و جيهان»ى ده‌روه هه‌بووايه، ئه‌وان «كه‌ي، لال و كوێر» بوون. ته‌نيا ئه‌وه‌بوو، پىشمه‌رگه‌بوون و چه‌كيان، بۆ كورد هه‌لگرتبوو، ئه‌گينا، كه‌رى بوون، باره‌ گوێز لى بنانايه، خه‌ريان نه‌ده‌هات!

چووم بۆ په‌لىتبىروى «پارتى» و پىم گوتن: برايينه‌! «پارتى» فه‌وتاوه. هه‌موو سه‌رسامبوون و سه‌يرى يه‌كدىيان ده‌كرد. گوتيان: پىشنيازت چيه‌؟ گوتم: پىشنيازده‌كه‌م، په‌يمانگه‌يه‌كى كادىرانى به‌رز بكه‌ينه‌وه. گوتيان: چى؟ تۆ ده‌لئى چى؟ ئه‌وه‌ لای ئه‌وان، شتىكى نوێ بوو! هه‌موو پارتى، به‌ تايبه‌تتى، پارتە چه‌كداره‌ تىكو‌شه‌ره‌كان، به‌ شىوه‌يه‌كى به‌رده‌وام ده‌بى، كادىر ئاماده‌ كەن، تا، گه‌ر سه‌ركردايه‌تتیه‌كه‌يان تىداچوو، بتوانن، سه‌ركردايه‌تى رىكخراوه‌كه‌ به‌ ده‌سه‌وه‌بگرن.

گوتم: ئیوه هه‌مووتان، له‌و گرنگیه‌ تىده‌گه‌ن، به‌لام ده‌بى، سه‌ركردايه‌تتیه‌كه‌ جىگرى دىكه‌ش هه‌بى. ئىمه‌، ئه‌و كه‌ره‌سه‌يه‌مان نیه‌. ئیوه، له‌ هه‌موو كوردستاندا، هه‌موو ئه‌ندامانى لىژنه‌ى ناوچه‌كان، باش ده‌ناسن. ئه‌وانه، هىچ نازانن. گوتيان: كه‌واته‌ چى بكه‌ين؟ گوتم: با په‌يمانگه‌يه‌كه‌ى كادىران بكه‌ينه‌وه. دياربوو، ئه‌وان پىشنيازكه‌يان به‌ دلبوو، بۆيه گوتيان: باشه، پتروه‌كه‌يمان بۆ بنووسه. ئه‌مه‌ گه‌واهیه‌كه‌ كه‌سیان ناتوانن، نكولى لى

بکه‌ن. منیش، هه‌موویم نووسی. هه‌روه‌ها، ئه‌و وانه و باب‌ه‌تانه‌ی، له په‌یمانگه‌که‌شدا بریاربوو، بخوێنری، هه‌موویم به‌نووسین پێشنیازکرد. ئه‌وانیش، یه‌کسهر په‌سه‌ندیانکرد و پارهیان بۆ برپیه‌وه.

« ئیدریس و مه‌سه‌عوود «یش، زۆر به‌گه‌رمیییه‌وه، پێشوازیییان لێ کرد. پێم گوتن: من په‌یمان‌تانه‌ده‌مم، باب‌ه‌ته‌ قوورسه‌ زانستییه‌ رووته‌کان، له‌ ئه‌ستۆی خۆم بگرم. دوو باب‌ه‌تم هه‌لبژارد. یه‌که‌م: میژووی « عێراقی رامیاریی ». دووهم: « فهره‌نگی رامیاریی ». واته‌: ئه‌و زاراوه‌ رامیارییانه‌ی، به‌ زۆری به‌کار دێنران. « هاشم عه‌قراوی «، بوو به‌ به‌رپوه‌به‌ری په‌یمانگه‌که‌. له‌و کاته‌دا، هه‌چ ئیشیکێ نه‌بوو. خو‌شه‌ویستیش نه‌بوو.

— له‌ لایه‌ن کێوه‌؟

له‌ لایه‌ن هه‌موانه‌وه‌.

— ئه‌ندامی کۆمیته‌ی ناوه‌ندییش بوو؟

به‌لێ. ئه‌مه‌م له‌ نیوان دوو که‌وانه‌دا بۆ دابنێ، پێویسته‌ باسیکه‌م. یه‌که‌یه‌که‌، باسی هه‌مویان بۆ ده‌که‌م. تو‌ناته‌وئێ، یه‌که‌یه‌ک بیانناسی؟

— ئه‌دی کو!!!

داوی پێکه‌وتنه‌نامه‌ی «11/مارس»، نوێنه‌ره‌کانی « پارتیی « وه‌ک « مه‌حموود عوسمان، سامیی، موحسین دزه‌یی، نافیز جه‌لال « و چه‌ن که‌سیکی دیکه‌ش، بۆ وتووێژکردن له‌ « به‌غدا « بوون. من و « حه‌بیب که‌ریم «، پێکه‌وه‌ له‌ سه‌روه‌ه ما‌بووینه‌وه‌. « حه‌بیب « هات بۆ لام. گوتی: « ئه‌حمه‌د حه‌سه‌ن به‌کر»، داوی له‌ « مه‌لا مسته‌فا « کردووه‌، بلافۆکی ب‌لاوکاته‌وه‌، له‌ هه‌موو سه‌رۆک تیره‌ و هۆزه‌ نه‌یاره‌کانیی و هه‌موو ئه‌و جاشانه‌ی، چه‌کیان دژی شۆرش هه‌لگرته‌بوو، خو‌ش بێ. چونکه‌ له‌ کاتی خویدا، له‌وه‌ ده‌ترسان، « مه‌لا مسته‌فا « لێیان خو‌ش نه‌بێ. — واته‌: « بارزانیی «، به‌ ویست و ئاره‌زووی خو‌ی، ئه‌و کاره‌ی نه‌کردووه‌؟ نه‌خێر. به‌ فهرمانی « سه‌رۆک کۆماری عێراق — ئه‌حمه‌د ح. به‌کر « کردی. — ئه‌مه‌ یه‌که‌م جاره‌، شتی وا ده‌بیسیم!

ئه‌دی من بۆچی، ئه‌و شتانه‌ بۆ تو‌ ب‌اسده‌که‌م؟ له‌و بارانه‌وه‌، من له‌ « برایم ئه‌حمه‌د « زیاتر، شتم لایه‌ و ده‌زانم.* چونکه‌، ئه‌و له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌وه‌ دووربوو. من له‌ نیویاندا بووم، له‌ هه‌مان زۆنگاودا بووم. من ئێسته‌، ناوی ده‌نیم، زۆنگاو.

— زۆنگاوی شۆرش؟

به‌لئی. من خۆم به پاک نازانم و له هیچ به‌پر سیارییه‌ک راناکه‌م، به‌لام، ئه‌و کاته نه‌مه‌توانی، وازیان لی بینم.

— بۆ؟

له‌به‌رئه‌وه‌ی، ئه‌و کاته هه‌ر که‌سی وازی‌بنایه، به‌ناپاکیان داده‌نا. به‌لام، من خۆم دوورخسته‌وه. ئه‌وانیش، له‌سه‌ر پله‌وپایه و شوین، له‌نی‌و خۆیاندا شه‌ریانده‌کرد. سه‌یر ئه‌وه‌بوو، «عه‌بدولوه‌هاب ئه‌تروشیی» و تاقمه‌که‌ی، له‌سه‌ر جاده‌کانی «ناوێردان»، به‌ده‌نگی به‌رن، جینیویان به‌«دارا» دهدا. چونکه‌ده‌ترسان، پارێزگاریی «سوله‌یمانیی» بۆ خۆی دانئ. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، «دارا» ده‌هات و ده‌چوو، خۆی ده‌کوشت، ده‌یویست، ببی به‌پارێزگاری «سوله‌یمانیی»، پاشان، باسی «دارا» شت بۆ ده‌که‌م. کاتی خۆی، هه‌ر زوو، خۆم له‌و کێشانه‌ دوور خسته‌وه. ئه‌و خه‌لکه‌ی له‌وێ بوون، وام تیگه‌یاندن، که‌ من له‌ سالی «1970» دا ئه‌ندامێکی جیگری کۆمیته‌ی ناوه‌ندیی بووم. رۆژتیکیان هه‌یبب هات و گوتی: ئه‌ز بلا‌فۆکێکم، ده‌رباره‌ی ئه‌و لی‌خۆش‌بوونه‌ نووسیوه. «مه‌لا مسته‌فا» ده‌لئ: با «جهرجیس» بی، تا له‌و باره‌یه‌وه قسه‌بکه‌ین. به‌ته‌واویی له‌ بیرم نه‌ماوه، «هه‌یبب» چی نووسی‌بوو. به‌لام، باشم بیره، ئه‌وه‌ی «هه‌یبب» نووسی‌بووی، خۆتندمه‌وه. گوايه: «مه‌لا مسته‌فا» ش خۆتندبوویه‌وه. به‌«هه‌یبب» م گوته‌ هێندئ وشه‌ و لی‌کدانه‌وه‌ی دیاریکراوی تیدا نووسراوه، «مه‌لا مسته‌فا» ئه‌وانه، له‌هه‌موو شتێکدا نالئ! — «هه‌یبب»، بلا‌فۆکه‌که‌ی به‌ناوی «بارزانیی» یه‌وه نووسی‌بوو؟

به‌لئ. به‌ناوی «بارزانیی» یه‌وه. گوته‌: هه‌رچی چۆنئ بی، تۆ برۆ، بزانه، ئیشه‌که‌ چی لی به‌سه‌ردئ. نازانم، چۆن بلا‌ویۆوه، گوايه: من پتوه‌ندیم به‌ خوالی‌خۆش‌بوو دوکتۆر «خالید» یه‌وه کردوه. ئه‌وه‌ی له‌«هه‌ولێر» کوشتیان، ئه‌وه نه‌بوو، په‌رتووکیکی له‌سه‌ر ژانی کوردستان نووسی‌بوو. — مه‌به‌ستان له‌«عه‌بدولخالق مه‌عروف»؟

به‌لئ. خوا لئی خۆش‌بئی، براده‌رم‌بوو. مرۆفێکی چاک‌بوو. هات بۆ لام و ریکۆرده‌ریکی پئ بوو. نازانم، ئه‌و ده‌نگوباسه، چۆن بلا‌ویوویۆوه، چۆن زانی

* کاتی خۆی، نووسه‌ر له‌ کۆتایی سالی «1994» دا، چاوپێکه‌وتنیکی، له‌گه‌ڵ مامۆستا «برایم ئه‌حمه‌د» یشدا سازکرد و له‌ سالی «1995» دا، له‌ شێوه‌ی په‌رتووکی‌کدا بلا‌وکرایه‌وه. بۆیه، مامۆستا «جهرجیس» لێرده‌ا، ناوی مامۆستا «برایم» دیتئ.

بوو، من دهچم بۆ لای « مه لا مسته فا ». له پر، له دهرگه ی ماله که یان دام. کردمه وه، دهبینم، « هاشم عه قراوی » بوو. هاته ژورده وه و هه موو گیانی دهله رزی. به شیوه یه کی سهیر دانیشت. خوشه اتنم لێ کرد و گوتم: چیه؟ گوته: کاکه « جهرجیس » بیستومه، دهچی بۆ لای « مه لا مسته فا ». منیش دهزانم، تۆ لای « مه لا مسته فا »، شوین و پێژیکه تایبه تیت ههیه. من دهمه وئ، قسه یه کی باشم بۆ بکه ی.

– ئه مه هه موو، داوی پێککه وتننامه که ی « 11/مارس »؟

به لێ. پێم گوته: « هاشم »، تۆ ئەندامی کۆمیته ی ناوه ندیت و چهن شتیکی دیکه شم، بۆ باسکرد. گوته: کاکه! من دهمه وئ، بېم به پارێزگاری « دهۆک » و براده رانیش، هه رایانه له سه ری و ئه وهش مافی خۆمه. تۆ خۆت دهزانی، من دوو مام، له شوێشدا کوژراون. یه کێکی دیکه شم، چهن ساله له گرتوخانه دایه. خۆشم له سه ره تاوه، به شداریی شوێشم کردوه. پێم گوته: دهمه وئ، به راشکاوی، شتیکی پێ بلێم: من تۆ دهناسم و دهزانم، له « مووسل » مامۆستای سه ره تای بوو. کاتێ پیلانه که ی « شهواف » روویدا، تۆ خۆت، به یه کێ له کۆمۆنیسته کان دادنا. کاتێ گۆرانکاریش دهسیپتکرد، به و پێیه ی تۆ، یه کێ له پێشکه وتووخوازه کان بوو، کردیانی به پشکنه ر. واته: به رز کرایته وه. ئێسته ش، پریارانداوه، ببی به به رپۆه به ری گشتی. ئیدی، له وه زیاتر، چیت دهوئ؟ گوته: نا، من پارێزگارییه که ی « دهۆک »م دهوئ. من دهمزانی، ژنه که ی زۆری لێ کردبوو. نامه وئ، دهرباره ی ژنه که ی قسه بکه م.

– باش نه بوو؟

ئا. گوتم: گوتبگره، من بۆ خۆم، داوی ههچم نه کردوه، ناشتوانم، داوی ههچ بۆ که س بکه م. چونکه، من « مه لا مسته فا » باش دهناسم. کاتێ، یه کێ ههول بۆ یه کێ دهدا و دهیه وئ، له کاریکی حوکومه تدا دایمه زینتی یا، پێشیخا، ئه و رقی لێ دهیته وه. ئه و شته ی هه بوو. کاتی خۆی، « ئهحمه دهسه ن به کر » پێشنیازیکرد، « ئیدریس »، ببی به جێگری سه رۆک کۆمار. « مه لا مسته فا » گوته: هه رکیز، شتی وا نییه. « بارزانی » یه کان نابێ، ببن به فرمانبه ری دهوله ت. من ئه وه م دهزانی. جگه له وه ی، ههچ بۆنه یه کی وا نییه، ئه و باسه ی له گه لدا بکه مه وه. چونکه، من بۆ کاریکی دیکه دهچم. به لام، گهر له و باره یه وه قسه کرا، په یمانده ده مئ، دهرهق به تۆ، قسه ی باش بکه م. سوپاسیکردم و

پۆی.

چووم بۆ لای «مەلا مستەفا» ، بە خوا ، تا ئیستەش لە بیرمە ، چوارچێوەی چاویلکەکە ی ئاسنبوو ، هەر ئەو چاویلکە یە بوو ، کاتی خۆی ، لە «یەکی تێی سۆفیت» دروسیکردبوو ، بە دەسییەووە گرتبوو ، «عەبدوللا ئاغای پشەدریی» لابوو ، هەستا و پۆی . هەر دوو کمان دووقۆلیی ماینەووە . «عەبدولخالق»یش ، لە دەرەو بوو . نامەکەم دایە . «مەلا مستەفا» هەستا ، خوێندنییەووە و گوێی : من ئەمەم بە دل نییە . من قسە ی وا ناکەم . تۆ ئەم بلاقۆکەت خوێندۆتەووە ؟ گوتم : بەلێ .

– ئەوێ « 11/مارس » ؟

نەخێر . بلاقۆکی لیخۆشیوونەکە ی ، کە «حەبیب» نووسیبووی ، گوێی : من شتی وا ناخوێنمەووە . پێم گوێ : گەر من تۆزێ چاکیکەم و پێکوپێکیکەم ، تۆ دەلێ چی ؟ گوێ : دەمچ نوێژدەکەم . دوا یی ، قسە ی لێ دەکەین .

– « بارزانی » نوێژیدەکرد ؟

نوێژی چی ! با بۆت باسکەم . دوا پۆژی بوو ، کاتی ، بۆ نەخۆشییەکە ی دەبیست ، سەردانی « واشنتۆن » بکا ، کۆمەلێکی پچکۆلە بووین و هەموو پێکەووە دانیشتبووین .

من و «مەلا مستەفا» بووین . «لیوا» کەمالەلەمدار «یش» لای ئێمە پەنا بەر بوو . هەروەها ، «عەمید پوکن» تەها یاسین ، موحسین دزەیی ، عەلی عەبدوللا « و هیندی کەسی دیکەشی لێ بوو . ئاوری لە «سالح مەحمود» ی کورێ خوشکی دایەووە ، ئەو نوێژیدەکرد و بە پۆژوودەبوو ، گوێی : با دوا پێک ، لە کەل ئەم کۆمەلەشدا بخۆینەووە . لەوانە یە ، ئیدی نەیانبینمەووە . بە خوا ، «سالح» پۆی و قاپێ «ویسکی» هێنا . پێکیکی دەبلی ، بۆ «مەلا مستەفا» تێکرد ، بۆ هەر یەکەش لە ئێمە ، پێکیکی ئاسایی بۆ تێکردین . «مەلا مستەفا» ، یە کسەر هەلیقوراند .

– واتە : نوێژیشیدەکرد و دەشیخواردەووە ؟

ئە . ئەووە گرفت نەبوو . «سۆفی» یەکان ، ئەو گرفتانه یان نییە .

– باشە . ئەدی بلاقۆکەکە چی بەسەر هات ؟

«مەلا مستەفا» چوو بۆ نوێژ . منیش دانیشتم و ئێشەکەم جێبەجێکرد . دوا ی ئەوێ هاتیشەووە ، هەر تەماشاشی نەکرد و نەشیخوێندەووە . ئەو بریوایەکی دیاریکراوی ، بە من هەبوو . یە کسەر ، ناردی بۆ وێزگە و خوێندرایەووە . – هیچ جیاوازییەک ، لە نێوان نێو پۆکی هەر دوو نووسینەکەدا هەبوو ؟

باش له بیرم نه ماوه. به لّام، هیندی ووشه‌ی نه رمی تیدابوو، شتیکی پیشاندهدا.

— وهک بلّین: لاوازی شوّرش؟

شتی لهو بابّه تانه بوو. چی دیکهت دهوئ؟

— ئهوه، چاوپتیکه وتنی نیوان خووتان و « بارزانی » بوو. به لّام، باسی سه رکرده گانی « پارتیی » تان، بۆ ته‌واو نه کردم، وهک « هاشم عه‌قراوی ». ئه‌وه‌مان ته‌واو کرد. به هیچ شیوه‌یه لای « مه‌لا مسته‌فا »، باسی « هاشم » م نه‌کرد.

— باسی « حه‌بیب محهمه‌د که‌ریم » مان ده‌کرد.

کاتی خوئی، « حه‌بیب »، یه‌که‌م که‌س بوو، له په‌نجاکاندا، ناسنامه‌ی کۆمۆنیستی وهرگرت. پاشان، له‌گه‌لیان تیکچوو، بوو به نه‌ته‌وه‌یی و هاته‌ پیزی « پارتیی » یه‌وه. پتوه‌ندییم له‌گه‌ل « حه‌بیب » دا، زۆر پتوه‌ندییه‌کی توندوتۆلیوو. دوا‌ی دوویه‌ره‌کییه‌که‌ی سالی « 1964 »، « مه‌لا مسته‌فا » ویستی، ئه‌و رووداوه، جارتیکی دیکه دووباره نه‌بیته‌وه.

— مه‌به‌ستان، له رووداوه‌که‌ی « برایم ئه‌حمه‌د » ؟

به‌لّی. ئه‌وه مه‌به‌سی « مه‌لا مسته‌فا » بوو. رۆژیکیان، « عه‌لی عه‌بدوّللا، نووری شاوه‌یس » و هه‌موو ئه‌ندامانی دیکه‌ی، په‌لیتبیروئی « پارتیی » له‌وئ بوون. « عه‌لی عه‌بدوّللا » چه‌پوو، « مارکسی » بوو. « جه‌لال تاله‌بانی »، له‌گه‌ل « عه‌لی عه‌بدوّللا » دا پتیکه‌وه‌بوون. له‌به‌رده‌می خو‌مدا، « جه‌لال » ناو‌ری له « عه‌لی عه‌بدوّللا » دایه‌وه و پتی گوت: تۆ بووی منت فتری مارکسییه‌ت ده‌کرد! هه‌ر سێکیان ده‌سیان‌کرد به پتیکه‌نین. که‌ر تۆ په‌رتووکه‌که‌ی منت خویندبیته‌وه، « ئه‌ل‌ه‌رب ئه‌ل‌کردیه »

— « وه ئینشیقاق 1964 ».

به‌لّی. « مه‌لا مسته‌فا »، هه‌ر سێکیانی پتیکه‌وه‌گرتیوو.

— وا بوو. دوا‌یی، « عه‌لی عه‌بدوّللا » په‌شیمانبوو‌بووه.

« مه‌لا مسته‌فا »، « عه‌لی عه‌بدوّللا » ی دوو مانگ گرت. « ناهیده » ش، لای « مه‌لا مسته‌فا »، هه‌ولئ بۆ « نووری شاوه‌یس » دا، به‌ره‌لایان‌کرد و گرفته‌که‌ کۆتایی‌په‌تات. هه‌روه‌ها، « عه‌بدو‌لعه‌زیزی شه‌مزینی »، له‌به‌ره‌ئوه‌ی، کوری « شیخ عه‌بدو‌لقادر » بوو، یه‌کسه‌ر، به‌ریدا و گوتی: برۆ. چونکه، کیشه و باسی تیره‌گه‌ری، رۆلی خوئی هه‌یه.

— بهائی، راسته. « بارزانیی » پښتړیش، له « سوځیت » دهیناسی.
 بهائی، وا بوو. « مهلا مستهفا » ویستی، کۆمیتهی ناوهندیی دامهزړینیی و به
 دهس خۆیهوه بئی. ئهو کاته، « حهیب » له شۆرشدا نهبوو، بهلکوو له « بهغدا »
 بوو. « مهلا مستهفا »، لهو کاتهوه « حهیب »ی دهناسی، که له پزنامهی
 « خهبات » کاریدهکرد. نازانم، چۆن بیرى لهوه کردهوه و پهسهندیکرد!

نامهیهکی بۆ نارد بۆ « بهغدا ». بۆی نووسیبوو: وهره دهرهوه و له نیو
 شۆرشدا کاربکه. وهک بیرم بئی، « حهیب » ئهو کاته، لهگهڵ « یهدوللا
 عهبدولکهریم »، پتکهوه کاریاندهکرد و لقى پینجی « بهغدا »یان بهریتوهدهبرد.
 ئهو کاته هیتشتا، « حهیب » ئەندامی کۆمیتهی ناوهندییش نهبوو.

— « یهدوللا » برای « حهیب » بوو؟

نهخیر. ههر دووکیشیان، له کورده « فلیلی »یهکان بوون. لهوانهیه، له یهک
 تیره بووین. پاشان، « حهیب » هات. « بارزانیی »، « حهیب »ی به سهردا
 سهپاندن، تا، سهریان پت شۆرکا و قسهیان بۆ نه مینیتتهوه. واته: تا پتیا
 بلئی، من ئەم پیاوهم هینا، که ئەندامی کۆمیتهی پشکنین بوو، کردم به
 سکرتیری « پارتیی ».

— ئهوه له کاتیکدا بوو، « نووریی شاوهیس، عهلی عهبدوللا، دوکتۆر مهحمود
 و سامیی » لهوئى بوون و « بارزانیی »، هیچ بایه خیکیشی پت نهان.

نا، ئهو کاته هیتشتا، « سامیی » هیچ نهبوو. « کۆمۆنیست » بوو، پهناى بۆ
 شۆرش هینابوو، له خۆی دهترسا، له سهه کیشهی « مووسل »، دوو جار، به
 گرتنی ههمیشهیی و کارکردنی قوورس، فرمانی گرتنی درابوو، ئهویش، رای
 کردبوو.

— له لایه ن حوکوومهتهوه؟

بهائی.

— باشه. کهواته، له باسی « حهیب » بووینهوه؟

نهخیر. ئینجا « حهیب »، ههر چهند پتکهوت، بهلام، ههمیشه ههستی به
 لاوازیی خۆی دهکرد. له بهرتهوهی، « بهغدا »ی لهکیسچوبوو، زۆر دلتنگ و
 بیتاقهت بوو. خۆی پیاوکی شاریبوو، ههزی به خواردنهوه، دانیشتن و
 رابواردن دهکرد. تهنا نهت، زۆر جار، به من و هیندی کەسى دیکهشی دهگوت:
 میان به سوخره گرتووه و به زۆر هیناویانم. ههر له سههرهتاوه تا کۆتایی،
 ئەمه، ههموو قسهکانی ئهوی پیاوه بوون!

« حەبیب »، باش دەینووسی. واتە: نووسینەکانی باشبوون. بە تایبەتی،
دوایی گوتاریکت دەدەمێ، کە لە سەر مەن نووسیویتی و جێی زۆری پێ
داوم، لە سەر ئەوێ، دەربارەیی « فیدرالیزم »، پای خۆم دەربریو، پێش
ئەوێ بگەڕێتەو، کۆپییهکی ئەو هشت دەدەمێ.

بەلام، گەر باسی « عەلی عەبدوللا » بکەین، نزیکەی پشگۆخرابوو. واتە:
دانیشتیان پێ گەرمەکرد. کاتی، کۆیونەو دەبوو، بۆ ئەوێ، دەمەتە قێکەن
و بیرو وەرێگرن، ئەو دەنگی نەدەدا و چاوەڕێدەکرد، تەماشایدەکرد،
ژمارە پەنجەکانی دەژمارد و یەكسەر، دواي دەنگی زۆر بە دەکەوت.

— واتە: پیاویکی بێ هەلۆتستبوو؟

لە راستیدا، نازانم چی بوو. « عەلی عەبدوللا » مەوێ بوو، لە هەموو گەشتی
خۆی دوور دەخستەو. لەبەر ئەو، لە هەموو ژێانی پامیاری خۆیدا، هیچ
ناخۆشییهکی نەدیو. هەمیشە، وەک قالب وابوو، لە گەڵ هەموو شتەکاندا،
دەقیدەگرت و خۆی دەگونجاند. نازانم، بۆچی! بەلام، لەو بریوایەدام، تەواو
نەبوو، کە موکوری لە میتشیدا هەبوو، زۆر پقەڵگر و دلەش بوو.

— ئایا، شتیکی تایبەتیتان لە سەری هەیە، بۆمان باسکەن؟

بەلێ. چەن چیرۆکیکی دوور و درێژ و پانوپۆری زۆری، لای من هەیە. بەلام، لە
سەر کێشەیی پارێزگاری « سولهیمانی »، شتیکی بۆ باسەدەکەم. « عەلی »
دەبوو، بێ بە پارێزگاری « سولهیمانی ».

پۆزێکیان، مەن لە پۆزنامەیی « تەنەخی » کارمەدەکرد. ئەویش لەوێ، لە
پەلیتبیرویی « پارتیی » بوو. « عەزیز عەقراوی » هات. ئەو کاتە، « عەزیز »
لای « مەلا مستەفا »، پلەوپایەکی گەورەیی هەبوو. بێ گومان، « عەزیز »
هاوڕێبوو، بە شتێوەیهکی بێ سنووریش، پێزی لێ دەگرت. ئێستەش،
هەمیشە نامەم بۆ دەنێرێ، مەن بە مامۆستای خۆی داونێ. منیش، بە شتێوەیه
قسەم لە گەڵدا دەکرد، وەک چۆن، قسە لە گەڵ شاگردێکی خۆمدا دەکەم.
ئەویش، بە هەموو سەنگفراوانییەکەو، لێ قەبوڵ دەکردم، لەبەر ئەوێ، دلی
زۆر باشبوو. بەلام، شتێبوو، زۆر زوو تۆرەدەبوو، خێراش پازیدەبوو،
توانایەکی فراوانی گەورەیی هەیە. بەلام بە داخەو، ناتوانی، کەلکی لێ
وەرگرێ. کەم چیکلدانەیه و هێمن نییه، هەر پۆزەیی، لە سەر بیروباوەریکە و
هەلبە زودا بە زەکا. لە پێ هات، خۆی کرد بە ژوورا و گوتی: بە خوا، باوکی
باوکی بە نەحەتەدەکەم. پێم گوت: « عەزیز » کێ؟ گوتی: ئەوێ لەوێ

دانیشتوو. گوتم: مه به ست « عه‌لی عه‌بدوللا » یه؟ گوتی: به‌لی. پیم گوت: ئیوه هر دووکتان، ئەندامی په‌لیتبیروڤن! ده‌سیکرد به پیکه‌نین. زۆر رقی لئی بوو. گوتی: ئا ئەو ره‌شه‌ولاخه ده‌یه‌وئ، ببی به پارێزگاری « سوله‌یمانیی ». هر که‌سی، له بازاره‌کانی « سوله‌یمانیی » بگری، که‌لی له‌و زیره‌کتره. جا، هر له راستیشدا وایه، دانیشتووای « سوله‌یمانیی »، خه‌لکیکی شارستانی و پتیشکه‌وتوون، خه‌لکیکی هوشیارن. واته: ئەوه شتیکی گالته نییه. تو خه‌لکی « سوله‌یمانیی » ت؟

— به‌لی.

من نه‌شمزانی، تو خه‌لکی ئەه‌وئ. به‌لام، به‌رزترین ده‌سته له نیو کوردا، له روهی زیره‌کیی و تواناوه، له نیو خه‌لکی « سوله‌یمانیی » دا هه‌لکه‌وتوون. که‌س له هیچ شتی‌دا، فریایان ناکه‌وئ.

گوتی: « عه‌لی عه‌بدوللا »، ئیسته هاتوو و ده‌یه‌وئ، ببی به پارێزگاری « سوله‌یمانیی ». له‌و شته‌دا، « عه‌زیز » هه‌قیبوو. به‌لام، په‌لیتبیروڤ له نیو خۆیاندا، بوویون به دوو به‌شه‌وه. واته: پتیه‌ندییان، وه‌ک چیرۆکی « جبه و خه‌نجر » هه‌ک وایوو. عه‌ره‌به‌کان، « جبه » له‌به‌رده‌که‌ن خه‌نجره‌کانیشیان، له دواوه پتیه، هر یه‌که‌ی ده‌یه‌وئ، ئەوی دیکه‌یان دا‌پا‌چ‌ئ. گه‌ر چیرۆکه‌کانی ئەوانت بۆ بگێرمه‌وه، پتیه‌ستی به‌سی تا چوار رۆژ هه‌یه. منیش پیم گوت: تو بۆ خوت دا‌وه‌ته‌ فه‌رمانبه‌ری؟ له‌به‌ره‌ئه‌وه‌ی، کاتی خۆی ده‌مزانی، « عه‌زیز » پارێزگاری « سوله‌یمانیی » ناوئ. به‌لام، چونکه « عه‌لی عه‌بدوللا » ده‌یویست، نامه‌یه‌کی بۆ « مه‌لا مسته‌فا » نووسی‌بوو، پتی گوتبوو: من ده‌مه‌وئ، بۆ پارێزگاری « سوله‌یمانیی » بم‌پا‌لی‌و‌ی. ئەو له‌ کاتی خۆیدا، به‌پیتی ئەوه‌ی خۆیندبووی و به‌گۆیره‌ی ئەو بڕوانامه‌یه‌ی هه‌یبوو، بۆ پله‌ی لیوا به‌رزکرا‌بو‌وه و به‌ سه‌ر‌کرده‌ی تیپی هه‌شت دانرا‌بوو، که‌ ته‌نیا له‌ سه‌ر کاغه‌ز‌بوو، جگه‌ له‌ چادری‌کش، هیچی دیکه‌ی نه‌بوو. جلی سه‌ر‌بازی‌شی له‌به‌ر نه‌ده‌کرد و ده‌وامی‌شی نه‌ده‌کرد.

— مه‌به‌ستان له‌وه‌یه، له‌ سه‌ر کورسیی پارێزگاری « سوله‌یمانیی »، له‌ نیوان ئەندامانی په‌لیتبیروڤا، پتیشپیکه‌یه‌کی زۆر هه‌بوو.

نه‌ک هر له‌ سه‌ر ئەوه، به‌لکوو، له‌ سه‌ر زۆر شتی دیکه‌ش، ناکۆکییان هه‌بوو.

— من ته‌نیا مه‌به‌سم، له‌ پۆستی پارێزگاری « سوله‌یمانیی » یه، له‌ نیوان « دارا توفیق، عه‌لی عه‌بدوللا، عه‌بدوله‌هاب و عه‌زیز عه‌قراوی » دا، ئەو به‌زمه‌هه‌بوو.

به‌لئی. به‌لام، پاشان «دارا» وازی له داواکارییه‌که‌ی خۆی هینا. چونکه ده‌یزانی، دای نانین، له‌به‌رئه‌وه‌ی، ئهو «کۆمۆنیست» بوو. من کاتی خۆی ده‌مزانی، ته‌نانه‌ت، گهر «عه‌زیز» یش به‌پاریزگار دانین، خۆی نایه‌وئ، ههر نه‌شده‌چوو. خۆی چاک ده‌یزانی، توانا و به‌هره‌ی به‌پتوه‌بردنی نییه. به‌لام، له‌رقی «عه‌لی» ئه‌وه‌ی ده‌کرد. پتم گوت: «عه‌زیز» برام! واز له‌و به‌زمه‌ بینه. گوتی: به‌خو، باوکی باوکیشی به‌نه‌حله‌تده‌که‌م. پاشان، ملی پتی گرت و پۆی.

دوای ماوه‌یه‌گی که‌م، «مهممود عوسمان» هاته‌ ژووره‌وه. ئهو کاته، ئه‌ویش له‌ «به‌غدا» بوو. به‌پتکه‌نینه‌وه‌ گوتی: لای تۆ بوو؟ گوتم: به‌لئی. له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، من و «مهممود»، نێوانمان زۆر باشبوو. گوتم: چینه‌؟ گوتی: به‌خو، ئه‌وه‌ ماوه‌ی دوو کاژیره، له‌گه‌ڵ «عه‌زیز» دا پیاسه‌ده‌که‌م و ده‌مه‌وئ، رازیبکه‌م، واز له‌ داواکارییه‌که‌ی خۆی بێتی و ئهو گرفته‌ چاره‌سه‌رکه‌ین. به‌لام، که‌لکی نییه. «مهممود عوسمان» ده‌یویست، «عه‌لی عه‌بدوللا» دانرئ. بۆ؟ چونکه، «عه‌لی» لاوازیوو، ئه‌ویش ده‌یتوانی به‌ئاره‌زووی خۆی و چۆنی بوئ، وایری پت بکا.

پتی گوتم: ناتوانی، له‌و کێشه‌یه‌دا هه‌ولێبه‌دی و چاره‌سه‌ر بێدۆزیته‌وه‌؟ پتم گوت: له‌ به‌ر خاتری تۆ، هه‌ولده‌دم، له‌به‌رئه‌وه‌ی «عه‌زیز»، شایانی ئهو شوینه‌ نه‌بوو. جا، ههر له‌ راستیشدا وابوو. ته‌ماشاکه، چ گالته‌بازاریبوو! هه‌مووی ههر گه‌مه‌کردنبوو! شتی نه‌بوو، ناوی مافی گه‌ل و «پارتیی» بووبئ، هه‌رگیز، شتی وا نه‌بوو، نه‌ ده‌نگی هه‌بوو، نه‌ ره‌نگی هه‌بوو. هێرشیان، بۆ سه‌ر فه‌رمانبه‌ریی ده‌برد، وه‌ک چۆن هێرش، بۆ سه‌ر لاشه‌یه‌کی مردوو ده‌بن.

– وه‌ک چروچانه‌وه‌ر!
ئا، ئا. به‌و شتیه‌یه‌، هێرشیانده‌کرد. پتم گوت: هه‌ولده‌دم. دوکتۆر «مهممود» ده‌یزانی، «عه‌زیز» چهن ریز له‌ من ده‌گرئ، له‌به‌رئه‌وه‌ هات بۆ لام، تا یارمه‌تیبه‌دم. «عه‌زیز» یش، فه‌ره‌ه‌نگیککی به‌ ده‌سه‌وه‌بوو، هه‌میشه، پتیویستی به‌ من بوو. کاتیکیش، له‌ «مووسل» پارێزه‌ربووم، زۆر به‌ ناوبانگبووم و ده‌یناسیم. مه‌به‌سم ئه‌وه‌یه، ئهو که‌سه‌انه‌ی له‌وئ بوون، منیان ده‌ناسی. ته‌نانه‌ت، «فوواد عارف»، هه‌میشه‌ سه‌ری لی ده‌دام.

«فوواد عارف» ده‌ناسی؟

– به‌لئی.

ئەویش، لە شۆڤر شەدا بوو، گوتی: « جەر جیس »، خەلک لەم شۆڤر شەدا، دوو جۆرن. جۆرێکیان: کاتی خۆی شت بوون و ئێستە هیچ نین، جۆرەکی دیكەشیان: کاتی خۆی هیچ نەبوون، بەلام ئێستە، بوون بە شت. من و تۆ، لە جۆری یەكەمیانین. بەلام، تۆ خەفەت مەخۆ. پێم گوت: کێ دەلی، من خەفەت دەخۆم؟ ئەو کاتێ ئەو شتانە دەبینی، زۆر ئازاریدەدا. ئەم گۆچانە جوانەش، یادگاری دۆستایەتیمانە و خۆی پێشکەشیکردم، تا ئێستەش، هەر ماومە.

دوای ماوێیە، « عەزیز » هاتەو. پێم گوت: ئادەدی لە بەر چاوم، نامەییە بۆ « مەلا مستەفا » بنووسە و بلێ: من پۆستی پارێزگاییم ناوی، شوورەییە بۆ تۆ! گوتی: بۆ؟ تۆش بووی بە برادەری ئەو؟ نازانم. چیان لە نیاواندا هەبوو! گوتم: من نە هاوڕیتی ئەوم و نە هیچ. تۆ خۆشت دەزانی، ئەو پیاو، پلەوپایەیی لای من چۆنە، چەن رووداویکی دیاریکراوی تایبەتی هەیە، نامەوێ بیان درکینم، ناشیرینە. پێی گوتم: من پارێزگاییم ناوی، چی لێ بکەم. کیش دەلی، ئەوێ من نووسیومە، « مەلا مستەفا » پەسەندیدەکا! لەبەرئەو، ئەو شتە، لە بیرێ خۆت دەرکە. پێم گوت: تەواو؟ لە بیر خۆمی بەرمەو؟ گوتی: بەلێ، وازی لێ بێنە. گوتم: بچۆ بۆ لای « مەحمود عوسمان » و پێی رابگەیەنە. گوتی: هەقی « مەحمود عوسمان » ت نەبێ. دوای ماوێیە، چووم بۆ مالی « عەلی عەبدوللا ». سەیرمکرد، دانیشتوو و نامە دەنووسی. لەو دەچوو، زۆری نووسی بێ و فرییدابی. چونکە، سەبەتەکی بەردەمی، پر کرد بوو! پرسیم: چی دەکە؟ گوتی: بە خوا، دەربارەیی پارێزگارییەکە دەمەوێ، نامەییە بۆ « مەلا مستەفا » بنووسم. من تازە نامەوێ. گوتم: نا، پێویست ناکا. ئەو پیاویمان، لە بەزمەکە دەڕینا و کێشەکە تەواو بوو. دوایی، بوو بە پارێزگار. بەلام، خەلکی « سولەیمانیی »، نوکتەیان لە سەر دادەنا، بیستووتە؟

— بەلێ. « خالە رەجەب »، نوکتەیی لە سەر دانابوو. ئەدی تێبینییەکان، لە سەر دوکتۆر « مەحمود » چییە؟

لە « بەغدا » دوکتۆر « مەحمود » نەدەناسی. ئەو کاتە، لە « بەغدا » ستاژێر بوو. واتە: دوا سالی کۆلێژی پزیشکیی بوو. جاروبار، سەهری لە بارەگای « پارتیی » دەدا. پاشان، پێومندیی بە شۆڤر شەو کرد و هەلات. ئەو کارەشی، بە بریوایەکی تەواو مەو کرد.

— وا بزانی، ئەویش لە سەرەتادا هەر « کۆمۆنیست » بوو.

به‌لّی، «کۆمۆنیست» بوو. به‌لام، وازی له «پارتی کۆمۆنیستی عێراق» هێنا. دوکتۆر «محمود»، مڕۆڤێکی تا بلّی زیره‌که. زیره‌کییه‌که‌ی، نه‌که‌هر ئاسایی نییه، به‌لکۆو، له‌سه‌روو ئه‌وه‌شه‌وه‌یه. جگه‌ له‌وه‌ی زیره‌که، توانایه‌کی سه‌رسووهرینه‌ری سه‌یری، شت وهرگرنتی هه‌یه، واته: کاتێ تۆ، له‌باره‌ی بابه‌تێکی دیاریکراوه‌وه، قسه‌ی بۆ ده‌که‌ی، ئه‌و شته، چاکه‌کانی پوخته‌ده‌کا و ده‌توانی، بیانگۆڕی و که‌لکیان لێ وهرگرێ. له‌هه‌مان کاتیشدا، خۆینه‌واره‌ و ده‌خۆینیتیه‌وه. کاتێ، زمانی «فره‌نسی» فێربوو، وه‌ک «فره‌نسی» یه‌ک، قسه‌ی پێ ده‌کرد. هه‌روه‌ها، له‌دواییشدا، خۆی فێری «ئه‌لمانی» کرد.

«محمود»، هه‌میشه‌ ده‌یوست، خۆی بۆ سه‌رکردایه‌تی، په‌روه‌رده‌ و ئاماده‌ بکا. من نا‌لێم، شاره‌زاییم، له‌لیکۆلینه‌وه‌ی ده‌روونناسییدا هه‌یه، من سایکۆلۆژیست نیم. به‌لام، له‌سه‌رده‌میکی دیاریکراوی شۆرشدا، پێوه‌ندیم له‌گه‌ڵ «محمود عوسمان» دا، له‌پێوه‌ندی هه‌ر که‌سیکی دیکه‌ گه‌وره‌تربوو.

– پێوه‌ندی دۆستایه‌تی؟
نه‌خێر. ته‌نیا پێوه‌ندی دۆستایه‌تی نه‌بوو، به‌لکۆو، له‌رووی بیروباوه‌ڕیشه‌وه، له‌یه‌کدییه‌وه‌ نزیکبووین. من به‌هه‌موو برۆایه‌که‌وه‌ ده‌لێم: ئه‌و پیاوه‌ کادیترکی باشبوو. به‌لام، له‌گه‌ڵ تیپه‌ریبونی رۆژگاردا، هه‌ستمکرد، پیاوێکه، ئیراده‌ی لاوازه. توانای خۆراگرنتی نییه. هه‌ر که‌سێ، لێی نزیککه‌وتیه‌وه‌ و مه‌رایێ بۆ بکا، زوو ده‌یخه‌له‌تینی و باوه‌ری پێ دینی. ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌بوو، که «سامی» پێی کرد. ئه‌وه‌ خه‌ڵکی لاوازی، زۆر گه‌وره‌بوو. له‌به‌ره‌وه‌ی نه‌یده‌زانی، «سامی» کییه؟ ئه‌و وه‌ک که‌سیکی، خواپه‌رستی ساده‌ و ابوو، هه‌ر که‌سێ به‌هاتایه، ئه‌و کاره‌ی پێ ده‌کرد. من پێوه‌ندیم له‌گه‌ڵیدا توندبوو. هاوکارییمان، له‌سه‌ر ئه‌و بنچینه‌یه‌ دامه‌زراوو. به‌لام، من له‌گه‌ڵ «سامی» دا جیاوازیووم. چونکه، من شیوه‌ و پێی «سامی» نه‌بوو. له‌م دواییانه‌شدا، که‌مێ له‌خۆی گۆرا و لوتیه‌رزیه‌ی په‌یداکرد. «محمود»، له‌به‌ره‌وه‌ی پزیشکبوو، هه‌ر زوو له‌ «مه‌لا مسته‌فا» نزیککه‌وته‌وه.

– واته: به‌هۆی پێشه‌که‌یه‌وه‌ ئه‌و نزیککییه‌ی په‌یداکرد.
به‌لّی، به‌هۆی کاره‌که‌یه‌وه. پاشان، ورده‌ورده‌، بوو به‌ نه‌هێنگری. هه‌موو ئه‌و کاتانه‌ی، «مه‌لا مسته‌فا» به‌ نه‌هێنی، سه‌ردانی «ئێران» ده‌کرد، دوکتۆر «محمود» ی له‌گه‌ڵ خۆی ده‌برد.

– زمانیشی ده‌زانی؟

فیری « فارسیی » یه کی زۆر باشبوو، به ږټکوږټکی، قسه ی پئی ده کرد. من بهو شتویه، پیو مندیم له گه ل « مه محمود » دا مایه وه، تا « تاران » ی به جی هشت. ته نانه، هیندی شتی نهیینی و به لگه نامه ی دامی، که پیو هندی، به گفتوگویی یه که می « دارا » وه هه بوو، به ده سوخته ی « دارا » خوی نوو سراوه، بهو زووانه چاپیده که م. ههروه ها، لیستی پارمکانی دامی، که به ناوی شۆر شه وه رگیرابوون و به ناوی کورمکانی « مه لا مسته فا » وه تو مارکرا بوون. نه وانه م هه مو هه یه.

— پارمه که چن بوو؟

تکایه، من نامه وی، لیره دا لهو باسه بدویم. له بهرئه وه ی، به لامه وه گرنگ نییه. با وازی لی بینین. دوکتور « مه محمود » خوی ده زانی، چن بوو. له وانه یه، من ږوژی له ږوژان بیلیم. به لام نیسته، له م چاو ږټکه و تنه دا نامه وی، بیدرکینم. — به لی باشه. وهک تو ده فهرمووی، گرنگ نییه!

که ی « مه محمود » که وت؟ کی خستی؟ « سامی » خستی. چۆن؟ دوا ی نه وه ی « سامی »، که شته په لیتبیرۆ، ویستی، جی که که ی « مه محمود » داگیرکا، لهو کاره شدا ســـــهرکه وت. چونکه، که لک ږټکی ته وایی، له خاله لاواز مکانی « مه محمود » وه رگرت. دوا یی، له باسی « سامی » دا، له مهش ده دوین. کاتی وهک نوینر، چوون بۆ « به غدا »، « سامی » شیان له گه لدا بوو. « مه محمود » به ته وایی، ههستی به بارودوخه که نه کردبوو. نه و نوینرانه ی وهک کو میته یهک، بۆ وتوو ږ بۆ « به غدا » چوو بوون، سه رو کیکیان نه بوو. به لام، کاتی که شتنه نه وی، « مه محمود » یه کسه ر خوی به جیگری « مه لا مسته فا » و سه رو کی کو میته که دانا. لهو کاتانه دا، له گه ل « نه حمه ده سه ن به کر » و لیتر سراوانی دیکه ی حوکومه تدا در ده که وت. هه میشه، له پتش « ئیدریس و مه سعود » وه ده رو شت. من، له چن دانیشتینکدا ئاماده یوم و ئاگاداری نه وه واته هه م. به لام، پتش نه وه ی، نه و شتانه روو بـــــدا و من ئاماده م، « سامی » له « به غدا » وه، دوو که سی لی هاندا بوو.

— ئیدریس و مه سعود ؟

به لی. « سامی » پئی ده گوتن: « مه محمود »، پتش ئیوه ده که وی و ئیوه ی، دوا ی خوی خستوه. وا در ده که وت، نه وانیش، بۆ باوکیان نوو سیبوو، گوایه: « مه محمود »، زیاده له بهر که ی خوی، پئی لی را کیشاوه! « سامی »، به رده وام بهو شتانه، میشکی پر ده کردن. له یادمه، ږوژیکیان، له گه ل « مه لا

مستهفا «دا دانیشتبووین. نوښته ره‌کان، هیشتا له « به‌غدا » بوون. « سامیی » یه‌کټکی نارېدبوو، دوکتور ټکی کوردی « فه‌یلیی » بوو، هیشتا خویندکار بوو، له « ئه‌لمانیا » ده‌خوړند، ناوه‌کیم له بیرچووه، به‌لام، یه‌کدیمان بینووه. مروقتکی هینده خراپ بوو، هیشتا، له‌وه خراپ‌تر نه‌دیوه. نامه‌یه‌کی بۆ « مه‌لا مستهفا » هیناوو. « مه‌لا مستهفا »، نامه‌کې کرده‌وه و خویندییوه. دانیشتبوو، به شپوه‌یه‌کې ئاسایی، قسه‌یده‌کرد. پاشان، لاسایی « مه‌حموود عوسمان » یی ده‌کرده‌وه. له سهر کورسیییه‌کې به‌رز دانیشتبوو، قاچه‌کانی نه‌ده‌گه‌یشتنه سهر زه‌ویی و پیده‌که‌نی. « مه‌لا مستهفا »، ئاره‌زووی پټکه‌نینی هه‌ستابوو. ده‌سیپ‌ټکرد و گوتی: ههر ئه‌و قسه‌ده‌کا، ههر ئه‌و فه‌رمانده‌ده‌کا، ههر ئه‌و وه‌زاره‌ته‌کان دیاریده‌کا و دابه‌شیانده‌کا. له‌م جوړه قسانه ... تاد.

« مه‌لا مستهفا »، نه‌ریت‌ټکی سه‌یری هه‌بوو. گهر نا‌کوکییه‌ک، له نیوان دوو که‌سدا، له سهر شتې دروسبووایه و به شه‌ر به‌اتنايه، یه‌کسهر، مافی به‌وه دهدا، که یه‌که‌م جار هاتوته لای و هانای بۆ هیناوه. ئه‌مه‌ش، نه‌ریت‌ټکی خپله‌کییه. ئه‌م بیره‌شی، له چیه‌وه هیناوو؟ ئه‌م بیره‌ی، له‌وه‌وه وه‌رگرتبوو، ده‌یگوت: هه‌موو کاتې، پټش نه‌وه‌ی زۆردار، هاواری لای هه‌ستی، یه‌کسهر، زۆر لیکراو ده‌قیژنئ. واته: شت‌ټکی سایکۆلۆژی تیدا بوو.

ماله‌که‌ی من، له خواره‌وه بوو. به‌لام، ماله‌که‌ی « مه‌حموود »، به سه‌ده‌مه‌ترئ، له سه‌روو منه‌وه بوو. شه‌وانه، له به‌ر چرا داده‌نیشتم، ئاگام له هه‌یج نه‌بوو. شه‌وئ، چوومه ده‌ره‌وه. ده‌بینم: هیشتا، ژوره‌که‌ی دوکتور « مه‌حموود » پرووناکه. من ده‌مزانئ، باری ده‌روونی زۆر خراپه. « سامیی » هه‌والی کشانه‌وه‌ی نارېدبوو. یه‌کسهر کشانیانه‌وه. چووم بۆ لای. له بار‌ټکا بینیم، پیاو به‌زه‌یی پيدا ده‌هاته‌وه. ئه‌و شه‌وه، به‌ته‌نیا ههر منی لایبووم. ده‌سیپ‌ټکرد، قسه‌ی بۆ ده‌کردم. من قسه‌کانیم به‌ دل نه‌بوو. پټم گوت: « مه‌حموود » نازانم، له‌وه ده‌جئ، تۆ نووستی و ئاگات له « مه‌حموود » ی بئ زه‌وا نه‌بئ! تۆ هه‌یج، ئاگات له‌و پیلانانه هه‌یه، دژ تۆ ده‌گټررئ؟ من ئه‌مه‌م به‌ راشکاویی پئ گوت. چونکه له راستییدا، خۆشم ده‌ویست و هاو‌نشینیم ده‌کرد. به‌لام به‌ داخه‌وه، چه‌ن رووداو ټکی دیار لیکراو خولقا، نامه‌وئ، لیرهدا باسیانکه‌م. ئه‌و رووداوانه، دل‌نیا یکردم، « مه‌حموود » که‌سیکه‌ که‌م تر سنۆکه و ئازایه‌تی روویه‌روو بوونه‌وه و قسه‌کردنی تیدا نییه. ئه‌وه‌ش ده‌رباره‌ی دوکتور « مه‌حموود »، ته‌واو؟

— باشه. ده‌رباره‌ی « سامیی » چی ده‌زانن؟

من له سه رهتاوه، « سامییم » م نه دهناسی. له سالی « 1959 » دا، براکهم له « به غدا » ئەندازیار بوو. پۆژیکیان هات بۆ لام. ئەو کاته، ههلبژاردنی سهندیکی ئەندازیاران بوو. پتی گوتم: پیاوێ ههیه، ناوی « محهمهد مهحمود عهبدولرهمان » و ئەندازیاره. له « ئینگلتیره » گهراوتهوه. له کاتی ههلبژاردنی، سهندیکی ئەندازیاراندا دهیویست، لیستی پیشه دارهکان دهرچی. ئەویش، لیستی « کۆمۆنیست » هکان بوو. وهک یهکیکی پیلانگیر دانیشتبوو، به سه ره ئهم و ئەودا دهقیژاند و هاواریدهکرد. زۆر چالاکبوو. دیاره کۆمۆنیسته. دهلێن: « مووسلوی » یه و خه لکی « ژمنگار » ه. پیاوێکی رهق و توند و خراپه و له م بابه تانه. گوتم: به خوا، من نایناسم. ئەوه یه که م جار بوو، ناوی « سامی » ببیستم.

هێنده دهزانم، « سامی » کاتی خۆی، ئەفسه ری یه دهک بوو. له کاتی ههراکهی « شهواف » دا، له « ته له عفر » دامه زرابوو. له وێ، ئەندامی لیژنه ی ناوچه ی « پارتی کۆمۆنیست » بوو. کاتی، پیلانه که ی « شهواف » رویدا، ئەفسه رهکان رایانکرد. به لام، وهک دهلێن، پێش ئەوه ی، خۆیان بگه یه ننه سه ر سنوور، گرتیان و هێنایاننه وه بۆ « ته له عفر » و فه رمانی له سێداره دانیان به سه ردا دان. هێندیکی دیکه ش دهلێن: هێنایان بۆ « مووسل » و فره مانه که یان له سه ر دهر کردن، بۆ گومان، « سامی » له و کوشتاره دا گوناحی نه بوو. به لام دیاره، ئەو به هۆی ئەوه ی، له و لیژنه یه دا کاریده کرد، ناسراو بوو، بۆیه گرتبوویان. هه رچی چۆنی بۆ، تۆ ده زانی، ئەوه فره مانی دادگه کاتییه تایبه تییه سه ربازییه که نه، به ئاره زووی خۆیان، بریار ده دن و بریاره که شیان، زۆر کوێرانه یه. له ئەنجامدا، بۆ ئەوه ی، خۆی له وێ بۆ، دوو جار به گرتن و کارکردنی هه میشه یی، بریاری ده سگیرکردنی دهرچوو بوو. به لام، ئەو خۆی له وێ نه بوو، چۆن ئاماده نه بوو؟ چۆن خۆی دهر یاز کرد؟ نازانم چ جوړه فیلکی، به کار هێنا بوو.

کاتی، دوا ی کۆده تاکه ی « 1963/2/8 »، « به عسی » یه کان، ده سسیان به « کۆمۆنیست » گرتن کرد، ناوی ئەویش، له لیسته که دا هه بوو. له و کاته دا، ئەویش گیرا بوو. به لام نه یان ده زانی، ئەوه ئەو « سامی » یه، سه ندیکی ئەندازیارانه، که به دوایدا ده که رێن. له یادمه، پێش ئەوه ی بمگرن، چونکه دوا ی کۆده تاکه ی « فیه ره وری »، من هه شت پۆژ له دهر وه مامه وه، ئیدی، منیش گیرام. « حه بیب و یه دوللا عه بدولکه ریم » هاتن بۆ لام و گوتیان:

زۆريان له ئەندامانى «كۆمۆنىست و پارتىيى» گرتووه. دەوروپەرى چوارەزار كەس گىرابوو. ئەوان ھاتن بۆ لام، نازەزايىيەك بنووسىن. من چاپمكرد و دام به «حەبىب»، تا پىشكەشيانكا، منىش ھىشتا، ھەر خۆم حەشارداوو. ھوكوومەت پتى گوتبوون: گوئى مەدەنى، بارودۆخەكە، بە تەواوى شلەقاو و كەس بە كەس نىيە، ئىوھ برۆن، ھەموو گرتووخانەكان بگەرئەن، ھەر كەسى، سەر بە «پارتىيى» بوو، بەرەلایكەن. بەو شىئوھە، چوووبون بۆ يارىگەيەك، نزيكەى شەش ھەزار كەسى تىدا گىرابوو. يەكئى لەوانە «سامىيى» بوو. ئەم قسانە، پىت بە پىتى «سامىيى» خۆى بۆى گىراومەتەوھ.

– بەلئى، فەرموو.

«سامىيى» گوئى: كاتئى لىژنەكەم بىنى، له دلى خۆمدا گوتم، بەم رىگەيە خۆم رىزگار نەكەم، ھەرگىز، رىزگارم نابئى. گوئى: يەكسەر، چوار پىنج كەسم كۆ كردهو و خۆم لەگەلدا رىكخست، تا گەر دەربارەى من، لىيان پرسىن، گەواھىيم بۆ بەن، منىش ئەندامى «پارتىيى»م. خىرا، چووم بۆ لای ئەفسەرى سەربازگەكە و پىتم گوئى: ئىمە، ئەندامى «پارتىيى» دىمۆكراتى كوردستان «ىن و ئىوھ بئى ئەوھى، جىاوازیى له نىوانماندا بگەن، ئىمەتان گرتووه. كاتئى لىژنەكە ھات، ئىمە يەك كۆمەلەبوو، ھەموومان چووین بۆ لایان. ئەفسەرەكە گوئى: بەریانەن. ئىدى، يەكسەر دەرچووم. گوئى: دەمزانى، دواى ماوھە، ھەست بە ھەلەى خۆيان دەكەن. لەبەرئەوھ يەكسەر پىئوھندىيم، بە مامەوھ «عەبدۆ عەبدولرەحمان» كرد. ئەو، ھەم مامى بوو، ھەم خەزورىشى بوو. پىتم گوئى: دەمەوئى، يارمەتىمبەدەى و بچم بۆ كوردستان. ئىدى رامكرد. وەك خۆشى گوئى، ھەر واش دەرچوو، رۆژى دووھم، ھەستيان بە ھەلەكەى خۆيان كردبوو، بە دوايدا گەرابوون. من بە بىرى خۆم، وەك ياساناسى، وام بىردەكردهو، لەو كاتانەدا، «پارتىيى» بە نەتەنى كارىدەكرد، كەسكەسى نەدەناسى و كەسەش، ناسننامەى تايبەتەى ئەندامەتەى «پارتىيى» پئى نەبوو، تا پىشانى لىژنەكەى بدا. لەبەرئەوھ، «سامىيى» كەلكى لەو ھەلە وەرگرتبوو. لە راستىيشدا ھەر واشبوو. پاشان، گەشىتبووھ كوردستان. سەرەتا، ھىچ نەبوو، بەناپەرىكى ئاسايى «كۆمۆنىست» بوو. دەسى بە كاركردن كرد. سەركردياھەتى شۆرشىش، كاریان بە «كۆمۆنىست» ھەكان دابوو، كەلكيان لە توانايان وەرگرتبوو. لەگەل «سەلىم فەخرىيى» دا كارىكردبوو. «سەلىم» دەناسى؟

– ناوم بىستووھ.

پتکەوہ لە یەک پۆلدا بووین، ھاوپیەکی نزیکبووین، مرد. لە سەردەمی «عەبدولکەریم قاسم»دا، بە پێوەبەری وێزگە بوو. یەکێ لە «کۆمۆنیست» ناسراوەکان بوو. «پارتیی» لە دەرەوێ کاریان پێ سپاردبوون، لەبەرئەوێ، کادێری باش و نووسەریان نەبوو. ئەوانیش، دەسیان بە نووسین کرد. دەربارەیی ئەو شتانە، لە پەرتووکی «عێراق فی عەھد قاسم»دا نووسیمو. تۆ پتوویستە، ھەموو پەرتووکی کانی من بخوینیتەو، گەر نەیانخوینیتەو، ناتوانی، دەربارەیی ئەو شتانە بنووسی.

— زۆربەی بەرھەمەکانم خویندۆتەو.

بەلام، بە سەر ئەو شتانەدا بچۆرەو.

«سامیی» گوتی: ھەک نووسەر، کاریان پێ سپاردین و بەکاریان دیتانین. دیارە، «سەلیم» و «سامیی»، گوتاریان بۆ وێزگە دەنووسی.

«عەلی سنجاریی»، خزمی «سامیی»یە و لە ھەمان تیرەن. ئەو کاتە «عەلی سنجاریی»، ئەندامی کۆمیتەی ناوەندی «پارتیی» بوو. گوتی: پۆڤی «سامیی» ھات بۆ لام و پتیی گوتم: کاکە بە داخەو، من وا ھەستدەکەم، «پارتی کۆمۆنیستی عێراق»، گەلی کورد، بە ئامانجە نەتەوہییە راستەقینەکانی خۆی ناگەینێ. لەبەرئەو، ئێستە من پتوہندییم، لەگەڵ «پارتی کۆمۆنیست» پچراندوو، دەمەوێ، لە ریزەکانی «پارتیی»دا کاربکەم. پتیم گوت: خۆشھاتی و فەرموو. ئەوێش، وێنەی من و «عەلی سنجاریی»یە، بە پشتی سەرتەو ھەلواسراو. — بەئێ، دەزانم.

«عەلی» گوتی: پتشیان زانکرد، لە ماوہی دیاریکراوی خۆیدا، بە پالیئوراوی مایەو و پاشان، بوو بە ئەندام. بێ گومان، من ئەو کاتە لە گرتووخانە بووم. گوتی: پۆڤتکیان «حەبیب» ھات و پتیی گوتم: کۆمەلێ ھەوالنێری بیانیی ھاتوون، دوکتۆر «مەحمود عوسمان» لێرە نییە. «مەلا مستەفا» داوی وەرگێڕ دەکا. منیش گوتم: ئەو کورەیی خزم لێرە، لە «ئینگلتەر» دەرچوو و «ئینگلیزیی»یەکی باش دەزانێ و دیالیکتەکەشی «کرمانجیی»یە. «حەبیب» گوتی: باشە، با بێ. تۆ نازانی، «سامیی»، یەکێ لە خۆی گەورەتر بێ، چۆن مەراییی بۆ دەکا و سەرنجی، بە لای خۆیدا پادەکیشتی. شیوازی زۆر گرنگ و سەیری، لەو بوارانەدا ھەیە. گوتی: بردمان، دەسیکرد بە وەرگێران، زۆر لەگەڵیان دانیش و مایەو.

دوای ئەو هی، چاوپێکەوتنە کە تەواو بوو، خەڵکە کە روشتن، « مە لا مستەفا »
 ئاوری لای دامەو و کوتی: « عەلی »، ئەمە کییه؟ کوتی: بە خوا، ئەو خزمە و
 ئەندامێکی تازە ی « پارتیی » شە. کوتی: باشە. تۆزە تۆزە، لە « پارتیی » دا
 پیشەخەن. ئیدی لەو کاتەو، ژانی پامیاری « سامیی » لە « پارتیی » دا
 دەسپێکەرد. « عەلی سنجاری » خزمی یارمەتییدا، بە لام، « سامیی » دوایی،
 ناپاکی بەرانبەر کرد. لە « عەلی » یان دا. « عەلی سنجاری »، یەکی لە
 قوربانییەکانی « سامیی » بوو.

– ئەو کورتهیەکی، میژوویی ژانی « سامیی » و چۆنتی پتوهندییکردنی بە
 شۆڕشەو بوو، ئەدی، تییینییهکانی خۆتان لە سەری چییه؟
 « سامیی »، وەک پیاویکی پامیار، پۆلێتیکی « پارتی کۆمۆنیست » ی جێبەجێ
 دەکرد. بۆ ئەو هی سەرکەوتی و بە پلەکانی سەروو بگا، دەسی لە هیچ جۆرە،
 شتوازی نە دەگێرایەو. هەمان شتوازی و ڕێگەکانی، « پارتی کۆمۆنیستی
 سوڤیت » ی بە کار دینا. هەموویان بەو شتوویه، بە پۆستەکانی پارتی
 گەشتوون.

– واتە: لە سەر ڕێبازی « ماکیفیلیی » بە پتوهدەری.
 بە لای، هیندی جار، گەر پتووستبووایە، دەس ماچکا، هیچ شەرمی نە دەکرد.
 هیندی جاریش، گەر وا پتووستیکردایە، وەک زۆرداریکی خۆنریژ، خۆی
 پیشاندا، بۆ ئەو هی، دەسەلاتی خۆی بە تەواوی بچەسپێتی، هەرگیز، یەک و
 دووی لای نە دەکرد. کورێکی زیرەکە، توانا و دەسەلاتیکی تایبەتی هەیه، ئەو
 شتانه یارمەتییدا، ئاواتە تایبەتییهکانی خۆی بە دبێتی. هەرگیز، لە ڕوودا
 دانامی و ئامادەیه، لە پێناوی ئامانجەکانی خۆیدا، پێ بە پەراسوو و
 بڕبڕە پشتی، هەموو کەسێکدا بنی و وردوخاشیانکا. بۆیه، بە لایەو گرنگ
 نییه، ئەوانە دوژمنی بن، یا دوستی بن، لە نێوانبەری.
 – واتە: گێرەشتوینە؟

ووشە ی گێرەشتوین، لەو باسەدا بەس نییه. وەک « دیاگو » ی پالەوانە کە ی
 چیرۆکی « ئۆتیلۆ » ی « شەکسپیر » وایە. ئەو بخوینەرەو، کە سایەتی ئەو،
 بە تەواوی، وەک کەسایەتی « سامیی » وایە. ئاگات لەو هەیه، « عەلی
 عەسکەری، دوکتۆر خالید و شیخ حوسین بابە شیخ » ی، لە « هەکاری »
 کوشت؟

– بە لای، وەک دەلێن: « شیخ محەمەدی هەرسین » ی، هەر ئەو کوشتی.

خوینى « شېخ محمەدى ھەرسين », لە مىلى « سامىيى » دايە.

— له ملی « سامیې » دایه، یا له ملی خوی دایه؟

[illegible]

– بۆ پارەى نەبوو؟ ھىندى كەس، لە بارەى « شىخ محەمەد » ھو دەيان گوت:
لە شۆرشدا دزبوو، ئايا ئەو راستە؟

دزی چی و ته ره ماشی چی! بازرگان بوو، بازرگانیی بۆ شۆرش دهکرد. دههات بۆ لای من، نووسراوهکانم به « ئینگلیزی » بۆ کۆمپانییهکان بۆ دهنووسی، لهوه زیاتر هیچی دیکه نهبوو. « مهلا مستهفا »، زۆری خوش دهووست، پلهوپایهکی تاییهتی، لای « مهلا مستهفا » ههبوو. دواى ئهوهی، به یه کجاریی هاتین بۆ « ئێران »، دههات بۆ لای و ئهویش، لێ دهپرسی: چیت دهوئ؟ رۆژێکیان پتی گوت: من هیچ شتێکم ناوئ. من بیاوێکم دهمهوئ، له بازرگانییدا کاربیکم. به لām، گرفتیکم ههیه، ئهویش: کێشه ی رهگه زنامه کهمه، له بهر ئهوه ناتوانم، ئیشبیکم. گهر یارمه تیممده ی و رهگه زنامه « ئێرانی » یه کهم بۆ جێبه جێکه ی، زۆر سوپاستده کهم. ئهویش گوتی: باشه. ئیشه که ی بۆ کرد. پاشان، بازرگانییده کرد و ماله کهشی له نیو « که رهج » دا بوو. « شیخ محهمد » خۆی، خه لکی گوندی « هه رسین » ی « ئێران » بوو. به سه رهاته که ی ده زانی، چۆن هاتن، بر دیان و کوشتیان؟

– به‌ئۆ. ئۆھۈى مەن بېستېتېم، لە كاتى ناشتىنى تەرمەكەى « بارزانى » دا بوو. نەخپەر. وا نىيە. ديارە نايزانى. كاتى « سەركرديايتى كاتىي – ئەلقىيادە ئەلمۇهقەتە » دەيانويست، كارى راميارىي دەسپتەكنەۋە، پتويستيان بە پارە بوو. بەپىي ئۆ پۈپاگەندەنەى ھەبوون، دەيان گوت: ھەموو پارەى فرۆشگەكانى شۆرش، لاي ئۆ بوون. لەبەرئۆھۈى، ئۆ بەرپىرىسى دارايىبوو. سالى « 1974 »، لە كاتى شۆرشدا، بىرۆيەكى تايەتپى، لە « تاران » ھەبوو. – به‌ئۆ. واىە، خۆم ديومە و ناۋى بازارى « حوسىنىي » بوو.

له ږوژی چله‌ک‌ه‌ی « مه‌لا مسته‌فا » دا، به‌حس‌ت‌ب، بچ‌ن بۆ « شنۆ »، له‌ده‌رگ‌ه‌ی مه‌اله‌که‌یان دا و پ‌ت‌یان گوت: کام‌ت‌راکه‌ت ب‌ینه و وه‌ره، تا پ‌ت‌که‌وه بچ‌ن بۆ کوردستان. گوتی: باشه. کام‌ت‌راکه‌ی هه‌لگرت و ږو‌ش‌ت. له‌نا‌ش‌تنه‌که‌یدا نه‌بوو. چونکه، له‌نا‌ش‌تنه‌که‌یدا ئ‌یمه پ‌ت‌که‌وه‌بووین. ئ‌یدی بردیان و له‌و‌ی و ن‌یان کرد. دوا‌ی ئه‌وه‌ی، ل‌ت‌یان دا‌بوو، کو‌ش‌ت‌بو‌یان. ژنه‌که‌ی ده‌هات و ده‌چوو. له‌دوا ش‌ت‌دا، من لای « ش‌یخ مح‌مه‌د خالیدی کوری ش‌یخ ئه‌حم‌ه‌د » دان‌ی‌ش‌ت‌بو‌وم، ژنه‌که‌ی هات، سو‌را‌خی م‌ت‌رده‌که‌ی ده‌کرد و ل‌تی پرس‌ی. « ش‌یخ مح‌مه‌د خالید «یش، زۆر تو‌ره‌بوو. پ‌تی گوت: دا‌یکه‌که‌م! ئ‌یدی مه‌یه بۆ ئ‌یره و له‌وه زیاتر مه‌گه‌ړی، ب‌ړۆ پرس‌ه‌ی بۆ دان‌ی، مرد. ئه‌و‌یش ده‌سیکرد به‌گریان، هه‌ستا و ملی ږنگ‌ه‌ی وه‌برگرت. « گه‌لاو‌ت‌ژ خۆی ماوه و ناگای له‌هه‌موو ش‌ت‌ی هه‌یه. – به‌ل‌ی ده‌یناسم. ئایا « ش‌یخ مح‌مه‌د خالید » بۆ کو‌ش‌تنه‌که‌ی پ‌تی ناخۆش‌بوو؟ نه‌خ‌یر. خه‌فته‌ی بۆ نه‌ده‌خوارد. به‌لام، زۆر تو‌ره‌بوو، ئه‌و د‌زبان‌بوو.

– ئ‌یدی، ده‌رباره‌ی « نو‌وری شاوه‌یس »، ده‌ل‌ت‌ن چی؟
هه‌رگ‌یز، نکوولی له‌وه‌ناکه‌م، « نو‌وری »، مرو‌فت‌کی ن‌ی‌ش‌تمان‌په‌روهر و زیره‌ک بوو. ئه‌وه‌که‌له‌پو‌وری ب‌نه‌مه‌اله‌که‌یان بووه. هه‌ر چه‌نده، له‌« پارتی کۆمۆن‌یستی ع‌ی‌راق »دا ئه‌ندام‌بوو، به‌لام، له‌و ب‌روا‌یه‌دام، له‌ک‌یش‌ه‌ی دو‌یه‌ره‌کی‌یه‌که‌دا، له‌« ب‌رایم »، م‌ش‌کی کراو‌تر، سنگ‌ی فراوان‌تر و نه‌رم‌تر‌بوو. چونکه، وا هه‌ستی ده‌کرد، له‌گه‌ل « مه‌لا مسته‌فا »دا ب‌م‌ن‌ت‌ته‌وه، گه‌ل‌ی با‌ش‌تره، له‌وه‌ی له‌ژ‌یر سایه‌ی حوکومه‌ت‌دا ب‌ی. واته: له‌و با‌وه‌ره‌دا‌بوو، ده‌توان‌ی، راژمه‌یه پ‌ش‌که‌ش، به‌ک‌یش‌ه‌ی کورد بکا. به‌پ‌ت‌چه‌وانه‌وه، نه‌که‌له‌به‌ره‌وه‌بو‌وی، « مه‌لا مسته‌فا »ی به‌ش‌یوه‌یه‌کی ئاسایی، خۆشو‌یست‌ی، یا، پ‌تی با‌ش‌تر‌بو‌وی، کار له‌گه‌ل « مه‌لا مسته‌فا »دا بکا، وه‌ک له‌وه‌ی، له‌گه‌ل « ب‌رایم »دا کار بکا. نه‌خ‌یر. به‌لام، من، له‌و ب‌روا‌یه‌دام، هۆی ئه‌مه‌ش دوو ش‌تبوو. یه‌که‌م: گه‌ر له‌شو‌رش‌دا ب‌م‌ن‌ت‌ته‌وه، باشه ږو‌ژی شو‌رش با‌ش‌تر‌ده‌بی. دو‌وم: به‌پ‌تی بی‌روبا‌وه‌ره « مارک‌سیی »یه‌که‌شی، ئه‌و ږ‌یه‌ی، به‌ږ‌یه‌کی را‌ستر ده‌زان‌ی.

– تو‌ب‌لی، به‌راس‌پارده‌ی « پارتی کۆمۆن‌یستی ع‌ی‌راق »، له‌گه‌ل « بارزانیی » بو‌وی؟

ئه‌وه‌یان نازانم، ده‌سی ئه‌وان‌ی ت‌ی‌دا‌بووه، یانا! ه‌ین‌ده‌ی من ناگادارم، « مه‌لا مسته‌فا »، « مه‌سعوود مح‌مه‌د »ی، به‌سه‌ر « پارتی کۆمۆن‌یست »دا سه‌پاند و کرد‌ی به‌سکر‌ت‌یر.

« مه سعوود محمه مد » يا « عه زيز محمه مد » ؟
 « عه زيز » من نه وه م ناگا ليته و لي شى دلنيام. نه و يه كيكي نارد بو لايان و
 گوتى: ده بى، « عه زيز محمه مد » ببى به سكرتيرتان.
 - له جى « به هادين نوورى » ؟
 به لى. چونكه « مه لا مسته فا » چاره ي « به هادين نوورى » نه ده ويست.
 - چون، « بارزانيى » رقى له « به هادين نوورى » بوو؟
 ئوى! به هيچ شيويه، خوشى نه ده ويست. ده ته وى، بزاني، چى له باره يه وه
 ده گوت.
 - به لى.

به نووسين ده ته وى، يا خوم بوت بخوينمه وه؟
 - به ئاره زوى خوت.

« مه لا مسته فا » « به هادين نوورى » بانگ كرد، داواى لى كرد، هه لو يستى
 خويان، به رانبهر كوومه له كه ي « برايم نه حمه د » ديار ييكه ن. ناگا دار يكر دن و
 سه رنجى بو نه وه راكي تشان، هيچ جو ره پردى، له نيوانياندا درس نه كه ن،
 بو لتيكيكي راست و ره وان به كار بين و پتچويه ناي له كه لدا به كار نه هين.
 « به هادين » يش، ده سى به راوړتوى هينانه وه كرد. راسته وخو، هيچى به
 ده سه وه نه ده دا. « بارزانيى » ش، به شيويه كي توندوتيز پتې گوت: يا ده بى،
 ئيوه ي « كومونيس ت »، نه م ناوچه يه به جيب تلن، يا ده بى، دژى كوومه له كه ي
 « برايم نه حمه د » شه ريكه ن. « به هادين نوورى »، كو يونه وه كه ي به جيه تيش ت
 و رقى. « بارزانيى » ش، ئاوپرى له خه لكه كه دايه وه و گوتى: گهر نه و پيا وه
 بكوژرى، « كومونيس ت » مكان دنيا مان لى ده وروژين و هيچيشيان پى ناكړى،
 دوايش ده لئى: « بارزانيى »، سه ركړده يه كي « كومونيس تى » كوشت، نالين:
 « به هه » كه چه لى كوشت. به دلته بوو؟

- باسى « نوورى شاو هيس » مان ده كرد.

كاتى « نوورى » م ناسى، من پاريزه ربووم. نه و يش، به رتوه به رى « نيشغال »
 « مووسل » بوو. پتوهند ييمان باشبوو. هيندى جار، بانگيده كردم و پيكه وه
 داده نيش تين، به لام نازانم، بو وا بوو! له وه ده چوو، « كومونيس ت » كانى
 « مووسل » پتيان گوتبى، هه موو شت، لاي من باس نه كا و ناگاي له خو ي
 بى. كاتى، ده رباره ي هيندى كي شه قسه مانده كرد، به پاريزه وه قسه يده كرد.
 نه و كاته، نيمه پيكه وه، له يه ك ري كخ را وادا كار مان نه ده كرد. دوايى، شتيكى

دیاریکراو پرویدا، هەر چەندە، دۆستایەتییمان مابوو، پێوەندییمان باشبوو، بەلام، یەكسەر هەستمپێکرد، كەمێ لە من دووركــــوتەو وە زیاتر، لەگەڵ «كۆمۆنیست» مەكاندا دەپۆی، دلی بۆیان لێدەدا و داكوکی لێ دەکردن.

پێم گوتی: كاتی خۆی، پێش ڕێككەوتنامەكەیی «11/مارس»، لێپرسراوی بەشی راگەیانندی شــــۆرش بووم. «بەعسیی» یەكان دەیانویست، لەگەڵ «ئەڵمانیای ڕۆژەلەت» دا، پێوەندیی دامــــەزریتن. نوێنەرەكانیان هاتن بۆ «بەغدا»، تا، لە سەر چۆنیتی دامەزراندنی ئەو پێوەندییە، گفتوگۆیکەن. هەواڵنێری ڕۆژنامەیی «ئەلجمهوریه»، چوو بۆ لایان و چەد پرسیارێکی لێ كردن. یەكێ لەوانە ئەوەبوو، راتان بەرانبەر شۆرشی كورد و «مەلا مستەفا» چییە؟ نوێنەرەكانی «ئەڵمانیا» ش، بە ئارەزووی خۆیان، نرخیان بۆ دانابوو. گوتیبووین: ئەو یەكسەر، دەوڵەتە سەرمايەداریی و كۆنەپەرەستەكان دەیان بزویتن و لە نیۆئەو خولیا تەسكانەدا دەجۆلێنەو. كاتێ، ڕۆژنامەكەیانم پێگەیشت، یەكسەر، ناردم بۆ «مەلا مستەفا». گوتاریكیشم، لە لاپەرەیی یەكەمی ڕۆژنامەیی «خەبات» دا نووسی و لە سەر ئەو، هێرشمكردە سەر «ئەڵمانیای ڕۆژەلەت». ئەمە لە سالی «1969 – 1970» دا بوو.

– واتە: پێش ڕێككەوتنەكە بوو؟

بەلێ. ئیدی، زەویی ژێرژووربوو! بەو خوايەیی دروسیكردووی، «سالح یوسفیی» نەیدەزانی، لە دیوەخانان چ باسە! بەلام، «عەلی عەبدوللا و نووری شاوھیس»، لێیان تیزكردبووم. یەكەم جار، «سالح» یان نارد. دواي، هەر دووكیان هاتن. پەخنەیان لێ گرتم، گەلەییەكی زۆریان كرد و گوتیان: چۆن گوتاری وا دەنووسی و هێرش، بۆ سەر «ئەڵمانیای ڕۆژەلەت» دەبی؟

– «سالح یوسفیی» گوتی؟

بەلێ. من «سالح» م چاك دەناسی، لای هەموو شۆرشی، ناسراو بوو، هەمووشیان دەیانزانی، تەنیا هەر من دەتوانم، دەماربێگرم. واتە: لە كاتیكد، هەموو لێی دەترسان و پێیان دەگوت: «سەییذا!» نەمدەهێشت، قەسەبكا و پامدەكیشا. بۆ نموونە: كاتێ، «مەحمود عوسمان» دەیزانی، «سالح» دێ بۆ لای من، دەیگوت: تۆ تەمبێیكە. گوتم: «سالح»، تۆ چی تێدەگەیی؟ تۆ ئەو شتانەت خۆیتنۆتەو؟ هێندێ جاریش، لێی توورە دەبووم. پێم گوت: ئەمانە بگرە و بیخوێنەرەو. گوتی: باشە. دواي، «نووری شاوھیس» گەراپەو و گوتی: ئەوانە راست نین، تۆ چۆن، هێرش بۆ سەر «ئەڵمانیای دیمۆكراسیی»

دەبەي؟ پىتم گوت: كاكە! ئەمە وا نابى، با پىت بلىم، يەككى لەم دوو شتە، بەدەر نىيە. ئەو شتەي لە پۇژنامەكەدا بلاوكر اوتهوه، من لاي خۆمەوه ئامادەم، قوتىبدەمەوه و داواي لىبوردنيان لى بكم، گەر ئەوان گوتيان، ئىمە قسەي وامان نەكردووه. «پارتى كۆمۇنىستى عىراق» و «عەزىز محەمەد» يىش لىترەن، گەر ئەو باسەيان بەلاوه گىرنگە، با بىن بۆ لام. گوتم: دەمەوى، لە يەكدى تىبگەين. «عەزىز محەمەد» هات، ئەويش گوتى: ئەو شتىكى راست نىيە. ئەو كۆمۇنىستانە شتىكى سەيربوون، تيشكى پۇژيان دەبىنى، بەلام دەيانگوت: كوا هيچ ديار نىيە! شتىكى سەيره! من نازانم، تۆ كۆمۇنىستىي، يا ماركسىيت، يا هيچيان نيت، نازانم؟

– ئەويان خوا دەيزانى.

گوتم: كوتىبگرە «عەزىز»، ئىوھ بۆ بەخۆرايى، ئەم گىژەلوكەيەتان دروس كىردووه؟ ئەوانە، تازە نرخى رامىيارىي خۆيان بە دەسەوهدا. دەيانەوى، پىتوھندىي دىپلۇماسىي دامەزرىن. زۆر لە مېژە، پارتە كۆمۇنىستە دەسەلاتدار و فەرمانرەواكانى وولاتە سۆسياللىستەكان، تەنانەت «يەككىتى سۆفىت» يىش، لەوان خراپىرتىبوون. لەگەل «هېتلەر» دا رىك نەكەوتن؟ «پۇبلىتروپ»، لەگەل «مۆلۆتوف» دا دانەنىشت و لەگەل «نازىي» يەكاندا پەيماننامەيان ئىمزا نەكرد؟ وا نىيە؟

– بەلى. ئاگادارم. لە سەردەمى «ستالين» دا، لە نىوان خۆياندا رىككەوتن و خاكى «پۇلۇنيا» يان دابەشكرد.

گوتم: ئىمە، ھەموو شتى بە نرخى خۆي ھەلدەسەنگىنين. گوتى: بىروا ناكەم، بەو شىئوھىيەيى. گوتم: باشە. ئىمە واز لەو شتە دىنين. بەلام، ئىوھ لە پۇژنامەكەتاندا بنووسن، ئىمە پىتوھنديمان بە «ئەلماناي پۇژھەلات» ھوھ كىردووه. ئەوان وەلاميانداوھتەوه و دەللىن: شتى وا لە ئىمەوھ دەر نەچووه. ئەو كاتە، من ئەوھ پەسەندەكەم. ئىدى، ھەموويان پۇيشتن. «نوورىي شاوھيس» بەو گوتارە، زۆر زویر و توورەبوو. دوا جار، زۆر توورەيكرىم، گوتم: تەواو، من وازدىنم. ھەر كاتى، ناوى وازھىنانم دەبرد، ھەموويان دەلەرزىن.

– ئاخىر دەيانزانى، «بارزانىي»، دوا بىريار لە سەر ئەو شتەانە دەدا و لەوانەيە، لىشىيان زویر و توورەيى!

نازانم. ئەو شتەانە، لاي «مەلا مستەفا» بوو، يا نا! بەلام دەيانزانى، لە من زياتر، كەسى دىكەيان نىيە، كارىيان بۆ بكا. لەبەرئەوھ، ئەوھ گەورەترىن

گرفتني ئەوان بوو. چونكە، من دواي ئەو، ئەركىكى دىكەم بەسەرداكتەوت، جگە لە پەيمانگەي كادىران، پيشوازييم لە ژورناليسته بيانىيەكان دەکرد و كوررتەيكەم لە بارەي كورد و شۆرشەو بۆ باسەدەکردن. ھەر ئەو شەبوو، واى لى كردم، لە بارى سايكۆلۆژىي ئەندامانى پەليتيرۆي « پارتىي » تىبگەم. « مەحمود عوسمان و سامىي »، لەبەرئەو، زمانى بيانىيان دەزانى. پيش ئەو، من بچمە دەرەو، كاتى ژورناليستهكان دەهاتن، ھەر ئەوان قسەيان دەکرد، ھەموو ئەوانى دىكەيان، مۆلدا بوو. لە بەر چاوى ژورناليستهكان، خۆيان وا پيشان دەدا، تەنيا سەرۆكى تاقانەن.

بەلام، كاتى من چوومە دەرەو، ھەموو سەرکردايەتى « پارتىي » دەهاتن بۆ لام، ھەموو ئەو كادىر و فەرماندەي ھىزانەش، سەردانىان دەکردم و دەيان بينى، ژورناليستهكان ھاتوچۆي من دەكەن، ئەوانىش، ھەر يەكەيان، بەسەرھاتىكى تايبەتیی سەريان ھەبوو. منىش، پيشكەشى ژورناليستهكانم دەکردن، ھەر يەك، ھەر شتىكى گرنگى كردبووى، من بۆم باسەدەکردن. ئەوانىش، زۆر سوپاسيان دەکردم. بۆ نموونە: رۆژىكيان « شىخ رەزاي گولانىي » ھات بۆ لام. دەيناسى؟
— بەلى. خزمایە تىيمان ھەيە.

خزمەتە! « شىخ رەزا » پتي گوتم: ئەي كاكە « جەرچيس »!، بە خوا تۆ، شۆرشىكت لێرە بەرپا كەردووە. پيم گوت: شۆرشى چيم كەردووە؟ گوتى: كاتى خۆي، ژورناليسست و بيانىيەكان دەهاتن، ئيمە، زمانمان نەدەزانى، كەس باسى ئيمەي نەدەکرد. ئەوانەي زمانيان دەزانى، ئيمەيان، بەوان نەدەناساند، تەنيا، قسەيان بۆ خۆيان دەکرد. « شىخ رەزا »، پياويكى كراو و قسە لە روو بوو. لە گرتوو خانە، ھەر دوو كەمان پتەو ھەبووين. ھەميشە دەيگوت: « جەرچيس » شەترنجى فير كردم. كاتى، « سەرکردايەتى كاتىي » دامەزرا، « نوورىي شاوھيس » لە « لەندەن » بوو. بە ھاو كاريى لەگەڵ « سامىي »، لەگەڵ « سەرکردايەتى كاتىي »، كارايان دەکرد. دوايى، لە « پارتىي » دەرچوون و كاتى خۆي پتەو، پەرتوو كى « ئەلبەدیل ئەلسەورىي » يان دەر كرد.

ئەوان، ھۆي تىكشكاندننى شۆرشەكەيان، بۆ لادان لە « ماركسىزم و لىنينزم » دەگيرايەو!!! ئاگات لێيە، چۆن بوو!!! ئەو ش، كۆمپنتارىيى زۆر گەورەي تايبەتیی، خۆي ھەيە. من نامەوي، ھەموو شتى لێرەدا، باسكەم، لەبەرئەو، ھەمووي لەو پەرتوو كەدا دەنووسم. « نوورىي » لە « لەندەن » مايەو. منيان

داوہ تکرر بۆ لای خۆیان. «ناھیدە» ش، ئەو کاتە لەوێ بوو. ھەر ھەھا «پۆژ» و برا گەرەکی ھەشی لەوێ بوون.

— «رەنج».

بەلێ. مەبەسم ئەو ھە، پێوەندییمان، ھەمیشە بەردەوام بوو. پێوەندییەکی باشمان، لە نێواندا ھەبوو، پێزی یەکییمان دەگرت. چ—ونکە، من خۆم، «نووری شاوھیس» م خۆش دەویست، لەبەر ئەو ھە، لە بیروباوەری خۆی، لای نەدەدا و زیرەکیبوو. لە ھەمان کاتیشتا نەیدەویست، لە سەر حسیبی خەلکی دیکە، پێشکەوی، لێیاندا، خۆی بە پلەویایە بەرزەکان بگەینێ و دەسیان بەسەردا بگرێ.

— بەلام، من لەو ناگەم، چۆن لە یەک کاتدا، ئەندامی ھەر دوو پارتی — دیمۆکرات و کۆمۆنیست «ھکانیش بوو؟

ئەو ھەیان، من ناتوانم، وەلام تەبەدەم ھە، ھێندێ شت ھە، ناتوانم، وەلامی بەدەم ھە. بەلام، ئەو ھە شتیکی راستە و لە «پارتی کۆمۆنیست» دا ئەندامو.

— بەلێ. دەزانم راستە. تەنانت «بەھادین نووری» ش، لە یادداشتەکی خۆیدا، باسی ئەو دەکا. ئەدی، راتان بەرانبەر «دارا توفیق» چۆنە؟

ئوف! ئوف! من کاتی، «دارا» م ناسی، «پارتیی» نەبوو، بەلام، سەری شۆرش دەدا. بێ گومان، «دارا» خزمی ژنەکی «ئیدریس» بوو. یەکەم جار، لەو پێگە ھە، پێوەندیی لەگەڵ شۆرشدا پەیدا کرد، دەھات، لەگەڵ کاربەدەسانی شۆرشدا قسەیدەکرد و بیروباوەری دەگۆرییەو. خۆی کۆمۆنیست بوو. ئەو «سامیی»، ھەر دووکیان پێکەو، لە «لەندەن» دەیانخویند. ھەر دووکیان لە نێوان خۆیاندا، ھاوکاریییان دەکرد.

— برادرەربوون؟

ھەر برادر نەبوون، بەلکوو، ھاوڕێی خویندەن بوون و پێکەو، لە «پارتی کۆمۆنیستی عێراق» دا کاریان دەکرد. چوار دانە سال، لە «پارتی کۆمۆنیست» دا پێکەو ھەبوون. دوایی، خویندەیان تەواو کرد و پێکەو گەرانەو. بێ گومان، ئەو کاتە، ئەو پێوەندیی لەگەڵ شۆرشدا دامەزراند، من لەوێ نەبووم، من گیرابووم. چونکە، ھەک بیستم، پێوەندییەکی لە سالی «1966» دا دروسبوو. وا دەرەکیو، «دارا» پێی گوتبن: من دەتوانم، پێوەندیی لە نێوان شۆرش و «یەکییتی سۆفیت» دا دروسکەم و یارمەتی بۆ شۆرش پەیدا کەم. «مەلا مستەفا» پیاوی بوو، یارمەتی لە راست و چەپ وەر دەگرت. پیاوی

کاربوو. له هه موو دهوله ته کان، یارمه تیی وهرده گرت، هر له « ئیسراییل و ئیران » هوه، تا « یه کیتی سؤفیت ». وا پئی ده چی، « یه کیتی سؤفیت » ییش، لهو باره یه وه، هیچ زانیارییه کیان نه بوو یی. « دارا »، « ئو بیرهی لای نه وان چاند. بۆ؟ چونکه ده یویست، له هر دوو لایان نزیکه و یت هوه، تا خۆی، به سهر هر دوو لایاندا بایدا، چاکه ی به سهر هر دوو لایانه وه هه بی و لای هر دوو لاشیان، پله و پایه په یدا کا.

— واته: لای « سؤفیت » و لای « بارزانی » ش.
به لئی. توانیبوو، په یمانیان لئی وهرگرئ، له ماوه یه کی که مدا، و یتزگه یه ک یین. « دارا »، « ئه وه ی به « مه لا مستافا » راگه یان دبوو، ئه ویش گوته بوو: به لئی، ئیمه پتویستمان، به و یتزگه یه کی به ه یتزه. چۆن ده یگوژنه وه و چۆن ده به یتن، سئ سأل درتزه یکی ش. دوا یی، وازیان لئی ه یتنا. وا بزنام، پاشان، پاره یان ده نارد، سالی شه ست هه زار دۆلاریان بۆ ده ناردین. ئه وه ش پاره یه کی زۆر که م بوو. به لآم، « مه لا مسته فا » باوه رپکی هه بوو، ده یگوت: مادام ئه و پتوه ندیییه، له گه ل « سؤفیه ت » دا دروس بووه، پتویست نا کا، بپچر یتنرئ. کاتئ منیش، سالی « 1968 » چوومه ده ره وه، « دارا » ه یتندئ جار ده هات، دوو سئ پۆژ، یا هه فته یه ک ده مایه وه و پاشان ده گه رایه وه. سه ری له منیش ده دا و چن کاژیرئ لام ده مایه وه. به و پتیه ی ده یزانی، من له وئ، شو یتنکی تایبه یتیم هه یه و بایه خم پئی ده دن. نازانم، له وانه یه وای زانیبی، من بۆ ئه و کاره هانیده دم. من هر پۆژه ی، بۆ ئه م پرۆسیسه و بۆ ئه و نه خشه ی به پتوه برده، جۆره پلان یتکی دیاریکراوم هه بوو، واته: پلان یتکی نه گۆرم نه بوو.

پۆژ یتکیان کتوپر، له سالی « 1970 » دا، « دارا »، جلی چاکه توپانته و لئی له بهر کردبوو، هات و گوته: کاکه من ده مه وئ، ما لا واییت لئی بکه م. ده چم، گف توگۆ له گه ل « به عس » دا ده که م. چۆن له « به عسی » یه کان نزیکه و ته وه و گف توگۆ یی له گه لدا دامه زانندن، باسیکی زۆر دوور و درتزه. به لآم، وا ده ره ده که وئ، به شیوه یه کی به ره دوام، راپۆرتی نارد بی. ئه و راپۆرتانه ی، به خه تی خۆی نووسراون، هه موویانم هه یه. کاتی خۆی، « مه حمود عوسمان » دا ییمئ. منیش، فۆتۆکۆ یتیم کردوون. له م په رتووکه ی ئه م جار هدا، بلاویان ده که مه وه.

« دارا »، چۆن له نیتوان « سؤفیت » و « بارزانی » دا کاریده کرد، به هه مان شیوه ش، له نیتوان « به عس » و « بارزانی » دا هه لده سوړا، بۆ ئه وه ی، لای

« به عسیی » یه کانیس، رهواج پهیدا کا. نالیم، خوا لئی خویشی، چونکه،
قوربانی دهسی خوی بوو، به دهسی خوی، گوری بۆ خوی هه لکه ند.
— مه بهستان ئه وهیه، دواى هه ره سه که ی سالی « 1975 »، بۆ لای « به عس »
گه رایه وه؟

به لئی. دواى ئه وه ی شوړش روخا، چوو بۆ لای « به عسیی » یه کان. بزانه، له
به ر خاتری شوین و پله و پایه، چی پئی کردین؟! بزانه، له به ر خاتری خوی،
چی به سه ر شوړ شه که هینا؟! ئه ویش و « سامی ش، پیکه وه تاوانبارن.
هه ر واش دهر چوو، رۆی.

به لām، دهنگوباسی گفتوگو کردن، ئه وه ئیشی « عزیز شریف » بوو. ئه مه ش،
خوی بۆی باسکردم. چونکه، کاتى دههات بۆ سه ره وه، به بۆنه ی منه وه،
ئاهه نگیان بۆ ده گپرا، هاوړتیه کی زۆر گه وره مېوو. کاتى، به « عزیز » بانگم
دهکرد، قسه م له گه ل دهکرد و به گژید ده چووم، پیم دهگوت: تۆ چۆن، بووی به
وه زیر؟ « مه سهوود »، ته ماشایده کردم و پتی دهگوتم: تۆزى ئاگات له
قسه کانت بى، ئه وه پیاوړیکى به ریزه. منیش پنده که نیم و پیم دهگوت: « ئه بو
هیلال » وهره، بزانه، « مه سهوود » ده لئی چی؟ « مه سهوود » نازانى، پتوهندی
نیتوانمان چۆنه و له که یه وه ده سی پیکر دووه؟ من چۆن، وا به ئاسایی قسه م
له گه لدا دهکرد، یا، ئه وه به و شتیه وه دهیدواندم، هه موو ئه و شتانه، بۆ
سه ر ده میکی دیاریکراوی کۆنتر دهگه ریته وه. به پتی ئه و قسانه ی، « عزیز »
بۆی گپرا مه وه، له « ئه لماناتا »، کۆنگره یه ده به سړی. له وئ، « سوڤیت » پتی
ده لئین: ده بی، کیشه ی کوردستان چاره سه رکه ی. دیاره، « به عسیی » یه کان
له و باره یه وه، داواى یارمه تی یان لى کردبوون. من نامه وئ، ئه و باسه لیرهدا،
به درتزیی بگپرمه وه، بى گومان، ئه و ده کو مینتانه ش، له چاپی سییه می،
باشکوی په رتووی « لیمازا ته بقا ئه له حقائق مه کتومه عه ن ئه لشه عب
ئه لکوردی؟ » دا بلاو ده که مه وه. کاتى دارا چوو بۆ ئه وئ، ئیشه که ی « عزیز »
ته واوکرد. لیرهدا نامه وئ، باسی ئه و هه وله ی « دارا » بکه م، به لām، قسه
قسه دینى، به تایبه تی، ئه و راپۆرتانه ی، له وپه بۆی دهناردین، هه مووی،
دهرباره ی ئه و گفتوگو یانه بوون، له گه ل « به عسیی » یه کاندایه یکرد. هه رچی
چۆنى بوو، کاتى « دارا » زانی، ئیشه که سه ر ده گری، زۆر به گه رمی، که وته
خوی، تا له و ناوهدا، پارچه نانیکى ده سه کوئ!
— ئه و کاته، « دارا » ئه ندامی « پارتی » بوو؟

« دارا »، هەرگیز ئەندامی « پارتیی » نەبوو. چوار رۆژ پێش کۆنگرەوی
هەشت، لە مانگی « 8/1970 »دا کرا بە ئەندام.
— سەیرە!

چوار رۆژی مابوو، کۆنگرەکە بگێرێ. « دارا »، نامەیهکی نووسیی، تا، لە
« پارتیی »دا وەرگیرێ. ئەندامانی پەلێتبیرو، هەموو رقیان لێی بوو. لەبەر
ئەوی دەیانزانی، هەر کە هات، دس بەسەر هەموو شتیکدا دەگرێ.
— لەبەرئەوی لە « بارزانیی »یەو نزیکبوو؟

جگە لە مالی « بارزانیی »، « مەحمود عوسمان و سامیی »ش، مولکی خۆی
بوون، لە هەر دووکیانەو نزیکبوو. هەەر دووکیانی، دەستەمۆکردبوو. بێ
« سامیی »، هەرگیز هیچی نەدەکرد، پێکەو بە پرس و را، کاریانەدەکرد و
هاوکاریانەدەکرد.

پەلێتبیرو، داواکارییەکیان پەسەند نەکرد. لەبەرئەوی، پێرەوی نێوخۆی
« پارتیی » دەگوت: سەرەتا دەپالێتوێ، پاشان پێویستە، ماوەی شەش
مانگیکی بەسەردا تێپەربێ، ئینجا، بە ئەندام وەرەگیرێ.

« دارا »، چوو بۆ لای « مەلا مستەفا »، نارەزایی خۆی دەربری. ئەویش،
نامەیهکی بۆ پەلێتبیرو نووسی. نامەکە، « ئیدریس » نووسی و « مەلا مستەفا »
ئیمزایکرد. لە نامەکەدا نووسیبووی: لە بەر باریکی ئاناسایی دیاریکراو،
لەبەرئەوی، هەر لە سەرەتای سالی « 1966 »، بۆ کێشەیی کورد دلسۆز
بوو و کاری بۆ شۆرش کردوو، من بۆ ئەندامی « پارتیی » دەپالێتوم. ئەم
پالۆتنەیی ئێستەشی، لەبری سالی « 1966 »، بۆ حسێبکەن. لەبەرئەو
پێویستە، لە « پارتیی »دا وەرگیرێ. ئێستە تێگەیشتی، چۆن لە « پارتیی »دا
وەرگیرا؟

پاشان، لە کۆنگرەشدا بەشدارییکرد. « عزیز عەقراویی » خۆشی نەدەویست.
کاتی خۆی، بۆی باسەدەکردم، پێدەکەنی و دەگوت: سبەیی هەلبێژاردنی کۆنگرە
دەسپێدەکا. « ئیدریس » و « مەسعود »، ناوی لە لیستەکەدا دهنووسن،
پازیبیی و رازیبیی نەبی، هەلدەبێژرێ! هەر واشیوو، بە ئەندامی کۆمیتەیی
ناوەندیی دانرا. کاتی، هەلبێژاردن دەسپێکرد، کۆنگرەم بەجێهێشت و چووم،
نووستم. زۆر کەس، منیان هەلبێژاردبوو. دەشمزانی، وەک ئەندامی
کۆمیتەیی ناوەندیی رەسەن، لە هەلبێژاردنەکەدا دەرەچم. بەلام، دوايي هێندێ
برادەر، بۆیان باسکردم، لەبری ناوەکەیی من، ناوی « دارا »یان دەخوێندەو.

له گهال نهوهدا، به جیگری یه کهم، یا دووه می ئه ندامی کۆمیتهی ناوهندیی
دەرچووم. کاتی، «عزیز عهقراوی، هاشم عهقراوی، سمایی مهلا عزیز»
و چهن کهسیکی دیه کهش پریانکرد، من له کۆمیتهی ناوهندییدا، بووم به
ئه ندامی تهواو.

– باشه، کاتی خۆی، له سالی «1973» دا، ئه کۆمه له بۆ هه لاتن؟
ئێی، نهوهدش چیرۆکیکی درێژه. دهتهوی، شتی لهو بارهیهوه بزانی؟
– بێ گومان.

«عزیز عهقراوی»، پقی له «زوبیر ئاغا» بوو. ناویان نابوو «هۆلاکو»
– مه بهست له «زوبیر ئاغا» ی «زێبار»؟

به ئێ، خاله کهی «مهسعوود». کاتی خۆی، جاش بوو، هات و «مهلا مستهفا»
لێی خۆشبوو. وا بزنام، دواپی، له شوینتی بوو به فرماندهی هیز. له کاتیکدا،
«عزیز» چوو بۆ «ئاکری»، له گهال کۆمه له خه لکدا دانیشتبوون. له پر،
«زوبیر ئاغا» خۆی دهکا به ژووردا، جگه له «عزیز»، هه موویان له بهری
هه لدهسن. «زوبیر ئاغا» داده نیشی، «عزیز» هه لدهسی و دهروا، ته نانهت،
سلاویشی لێ نه کردبوو. وا دهرده کهوی، دواپی «مهسعوود»، له سه ر نهوه،
گلله پی لێ کردبێ. له بهر نهوه، له سه ر نهوه به زمه، گرفت له نێوانیاندا پهیدا
بوو. «هاشم عهقراوی» خالی «عزیز» بوو.

– ئه دی «شه وکهت عهقراوی»؟

«شه وکهت»، ئه ندامی کۆمیتهی ناوهندیی نه بوو.

– به لام، نهویش له گه لیاندا پۆی.

به ئێ، نهو و پینچ تا شهش کهسی دیکهش پۆیشتن. «عهلا» ش له گه لیان پۆی.
برای به پێوه بهری پاراستنه که مان بوو، ناوی چی بوو، له بیرم چۆه.

– «شه کیب»، کهواته، هۆی تیکچوونه که، رامیاریی نه بوو؟

لهوه زیاتر، هیچ شتیکی دیکه ی دیاریکراو، له نێوانیاندا نه بوو. هیندی کیشه
و باسی دیکه هه بوو، پێوهندیی به به پێوه بردنی «پارتیی» یه وه هه بوو. له بهر
نهوه ی «عزیز»، دوا ی نهوه ی، وازی له بیر ی پارێزگاری «سوله یمانیی»
هینا، له «هه ولێر»، بوو به سه کرتیری لقی دوو، وهک بۆم باسکردی.

«عزیز»، مرقفیتی زۆر ساویلکه بوو، دال و دهروونی باشبوو، دهیویست،
پارزه بکا. هه ر له سه ره تاشه وه، ئه ندامی «پارتیی» بوو، کاتی خۆی، «سالح
یوسفیی» رایکی شابوو.

– ئايا، كۆمەلەكەي «عەزىز عەقراوىي» و ئەوان، پىشتەر، ھىچ جۆرە، پىتوھەندىيەكى نەينىيان، لەگەل حوكومەتى «عىراق» دا ھەبوو؟
 نەخىر. يەكسەر پوشتن. ھىچ جۆرە پىتوھەندىيەكى نەينىيان نەبوو.
 – ئايا، لە نىوان «بارزانىي» و ئەو كۆمەلەدا، ناكۆكىي راميارىي ھەبوو؟
 نەخىر.

– واتە: تەنيا شتى تايبەتتىي و تاكەكەسىي پووتبووھ؟
 بەلى. بە تايبەتتىي ئەو شتانەي «هاشم» كردنى، يا با بلّين: ژنەكەي «هاشم»
 لە «دھۆك» كردبوونى، ناخۆشبوون و ئازاريان زۆربوو. كاتى خۆي، «عەلى
 سنجارىي» ھات بۆ لام. تەماشاكە، مېشكى ئەو جۆرە كەسانە، چەن تەسكە.
 بزائە، ئەو كىشانە، بە چ پلەيەك گەيشتبوو. ھات و وینەكەي خۆي پى بوو.
 گوتى: من ئىستە، لە كۆشكى كۆمارىيەو ھاتووم و سویندمخوارد. منىش
 گوتم: سویندت لە سەر چى خوارد؟ گوتى: بووم بە جىگىرى پارىزگارى
 پارىزگەي «دھۆك»، كاتى خۆي، «هاشم» زۆر ھەولیدا، دواي ئەوھي،
 ھەموو ھەولدانەكانى، لەگەل من و كەسانى دىكەدا، سەرى نەگرت. پاشان، لە
 ھەزارەتى راگەياندن، بە بەرپوھەرى گشتىي پۆشنبىرىي كوردىي داياننابوو.
 چوو بۆ لاي «شىخ ھەمە خالىد» و پىي گوتبوو: من پارىزگارىي «دھۆك» م
 دەوئ. ئەويش يەكسەر، نامەيەكى بۆ نووسىبوو، بە يەككەدا نارەبـووي بۆ
 «مەلا مستەفا»، نووسىبووي: ئەمە دەيەوئ، بىي بە پارىزگارىي «دھۆك».
 – بەم قسانەدا، وا دەرەكەوئ، ئەندامانى پەلىتبىرۆي «پارتىي»، لە نىو

خوياندا، پىتوھەندىيەكى باشيان نەبووھ؟
 ھەموويان وا بوون. ھەر يەكەيان، دژى ئەوي دىكەيان بوو، تەلەيان بۆ يەكدى
 دادەنا، دژى يەكدى، پىلانساندەگىترا. كاتى، يەكدىيان دەبينى، پىكەوھ
 دادەنىشتن و پىدەكەنين. بەلام، كاتى جىادەبوونەو، ھەر يەكەيان، ئەوي
 دىكەيانى، بە قسەي ناشرىن دەشت.

– «بارزانىي»، ئاگاي لەو پىتوھەندىيەي نىوانيان ھەبوو؟
 ھەرگىز، بەو شتانەي نەدەزانى. چونكە، كەس نەبوو، دژايەتتىبكا. ھىچ ھىزى
 نەبوو، لە پوویدا راوەستى. واتە: لە دوا پۆژەكانىدا، كوژربوو. ھەموو شتى،
 ھەر ئەوھبوو، كە «ئىدرىس» و «مەسعوود»، پىشكەشيانەكرد. «لىوا –
 عەبدولرحمان قازىي» دەناسى؟
 – ناویم بىستوھ.

کاتی خوئی، له سالی « 1945 » دا، فرماندهی بهشی « تۆپ » بوو. له کاته شهوه، هاوړتی « مه لا مسته فا » بوو. روژیکیان هات بۆ لام. تا بلتی، پیاوړکی تووره بوو. نیوچه وانی دابوو به یه کدا، له دهرگی دا، خوئی کرد به ژوردا و پتی گوتم: نهوه، ماوهی چوار روژه لیږم، دهمه وئ « مه لا مسته فا » ببینم و ناتوانم، نه مه له کوئی روویداوه؟

من، باسی « دارا » م بۆ ته واهه کردی. دواي نهوهی، « دارا » به و پله و پایه یه گه یشت، مرخی له پۆستی پارێزگاری، پارێزگهی « سوله یمانی » خو شکرد. وا بزنام، « مه لا مسته فا » ناوی دابوو، به لام، حوکومته په سه ندهی نه کرد. « مه لا مسته فا »، له سه داسه نه پیا لا وتبوو، به لام گوته بوو: گه حوکومته پارزی بئ، منیش پارزیم و هیچ شتی کم له سه ری نییه. « دارا »، ئیشی بۆ نهوه زۆر کرد، به لام، سه ر نه که وت. له دوا ییدا، بوو به ئه لقه ی پتو هندی، نیوان شوړش و حوکومته. ژوریکیان، له نهومی سه ره وه دابوو یه، هه موو نهو شتانه ی، پتو هندی به ئیش و پیشه و خانه نشینی یه وه هه بوو، نهو رایدیه پانندن. « دارا » خوئی، بۆ شوړنیکي گه وړه ئاماده کردبوو، به لام، ده سی نه ده که وت. دوا جاریش، پیا لا نیکیان، دژي من گپرا، تا، له روژنامه ی « ته نه خی » دوور مخه نه وه. پیا له نه که ش سیتقو لی له لایه ن، « دارا، سامی و عه لی عه بـ دلوللا » وه کرا و به سه رکه و توویش نه جماندا. بئ گومان، « عه لی » له و پړوسیسه دا، رو لی ئامرازیکي ده بیني، تا له که ل « سامی » دا بئ.

– واته: کلویان له سه ر نابوو!

له و بروایه دا نه بووم، بگاته نهو نه ندازه یی، داوی شه ړم بۆ بچنی! به لام، وه ک دهرزی و ابو، ئامراز بوو. بئ گومان، نهوه تپروانی نی منه بۆ « عه لی ». نهو به خه سلته تی خوئی، پیاوړکی شه رانگیز نه بوو، به لکوو، پاشکوئی نه وانه بوو، که نهو به زمه یان ده گپرا. ده یزانی، پاشه روژي « پارتی »، به ده س « دارا و سامی » یه وه یه، له به ره نهوه، گوپرایه لی نهو دووانه بوو.

پیش نهوه ی، نهو باسه م له بیر چیت نه وه، شتی کی زۆر گرنگ هیه، با بیگپرمه وه. کاتی، په لیتبیرۆ بریاراندا، من له « ته نه خی » دوور خه نه وه، من له کار کردن، مانمگرت و داوا ی مافی خو شمم نه کرد، نه چووم بۆ کو می ته ی ناوه ندی و لیم نه پرسینه وه. له به ره نهوه، نهوانیش به و هه لویتسته ی من، دلخو شبوون، چونکه، من نهو بزماره بووم، که له سمتیان ده چه قیم. ئیسته

تیگه‌یشتی، بوونی ئەوان چی بوو؟ ئەوان خۆیان لێ بێ دەنگکردبوو. هەروەها، منیش دەنگم لێوە نەدەهات. لە دواییشدا، هەر ئەوان پەلاماریاندام. بە هەمان شێوە، پەلاماریاندام، کاتێ، پەیمانگەیی کادیترانم دامەزراند. منیش، لە تاو شیوازی گوتارەکانی وێزگە، مێشکم دەله‌رزێ. لە سالی «1974»دا، وێزگەکە بە تەواویی، وێزگەبەکی کۆمۆنیستەکان بوو. ئەمەش، کاتێ ڕوویدا، دواي ئەوەی، جەنگ لە کوردستاندا دەسپێکێکە. هەموو بەشی ڕاگەیانندن و وێزگەیان، بە «دارا» سپارد. خۆی سکرێتێری ڕاگەیاندن بوو. «دارا»، یەکەم کەس بوو، مافی ئەوەی هەبوو، تا بیستوێتیج دینار، بۆ خەلکی بنووسی. ئەوەش شتێکی تایبەتی بوو. چونکە، تەنیا ئەندامانی پەلێتێرێ، ئەو دەسەلاتیان هەبوو. ئەو جگە، لە ڕۆژنامە و بڵاوکراوەکانیان، من مێشکم وردبوو بوو.

شەوێکیان، «مەلا مستەفا» سەری لێ دام. وەک پێشەیی خۆی، کاژیری دوازدەهێ شەو هات. پێم گوت: «مەلا مستەفا»، تۆ گوتی لە وێزگەیی دەنگی «کوردستانی عێراق» ڕادەکری؟ گوتی: کام «کوردستانی عێراق»؟ من ئەو وێزگەبە ناکەمەو و نامەوێ، گوێم لێی بێ. گوێبەرگە، «مەلا مستەفا»، زۆر لێیان توورەبوو، گوتی: باسی وێزگەم بۆ مەکە، من گوتی لێ ناگرم. پێم گوت: با ئیدی، واز لەو قسەکانە بێن، پێم نالێی، ئەو نامەبە چیبە، بۆ «سالم رەبیع عەلی»یان نووسیووە و لە وێزگەبەیی خۆماندا بڵاویان کردۆتەو؟ ئێمە، چ هەقیکەمان، بە سەر «یەمەن» هەو هەبە؟ کە ئێمە، لەوێ بووین؟ کە ئەوان، باسی ئێمەیان کردووە؟ پێکەنی و گوتی: تۆ لەو بارەبەر، پرسیارم لێ مەکە. من لە مێژە، تەواو بووم. بە خوا، بەو شێوەیە وەلامیدامەو. دواي دوو سێ ڕۆژ، «حەبیب» هات بۆ لام و گوتی: کاکە! ئێمە دەمانەوێ، بەشەکانی ڕێکخستنی «پارتیی» ڕێکخەینەو، بەشی ڕاگەیانندن چاککەین، لەبەرئەو، لە پەلێتێرێ ڕایارمانداو، تۆ سەرپەرشتیی، بەشی ڕاگەیانندن شۆرش بکە، «نووری شاوھیس»یش، خەریکی بەشی ڕێکخستنی «پارتیی» بێ. ئەمە ڕایاری پەلێتێرێ.

– بێ گومان، بە ئاگاداری «بارزانی» بوو.

نەخێر. نازانم. من ئەو مەلە «حەبیب» بیست. «مەلا مستەفا»، قسەیی لەو شتەکانە نەدەکرد. ئەوەی بۆم گێڕایەتەو، «مەلا مستەفا»، هەر هێندێ گوت. لەو بارەبەر، هیچی باس نەکرد. پێکەنیم و پێم گوت: «حەبیب»، ئێوە شەرم ناکەن! کێشەکان بەم پلەبە گەیاندا! ئێستە دەتانەوێ، بە شتەکاندا بچنەو،

کاتی ئەو ماوه، پیزهکانی رێکخستنی « پارتیی » چاکهکن؟! ئەو ماوهی چوار پینج سال تێپەریبوو، کاتی من، ئەو بەشی راگەیاندهنم، بۆ ئێوه بەجێ هێشت، ئاوابوو؟ بۆ بەو شیوهیهی بەسەر هات؟ گوتی: چی بکەم! گوتم: من نایکەم. هەر له راستیییدا، لهو شتانه زۆر بێ تاقەتبووم، رۆی.

پۆزی دووهم، « مەحموود عوسمان » هات بۆ لام. کۆمەڵی خەڵکم لا دانیشتبوو. گوتی: تۆ، بۆ بەو شیوهیه، لهگەڵماندا دەجولیتێهه؟ نامەیهکی دامی. خوێندمهوه و پێم گوت: کاکه! ئەو کاتهی ئێوه، منتان له پۆژنامە « ته‌ئەخی » لابرد، تاقمێکی مۆبیلە دانیشتن، له باره‌گای پۆژنامەکه مابوو، گوایه: تاقمه‌که که‌می هێنا‌بوو. ئەو کاته، ئەو بەلگه‌یه‌یان دروسکرد‌بوو. کاتی خۆی، دوو مانگ پێش رێککه‌وتننامەکه‌ی « 11/مارس »، « مه‌لا مسته‌فا »، ده‌ه‌زار دیناری دامی، بۆ ئەوه‌ی بچم، چاپخانه‌یه‌کی پتی بکرم. کاتی رێککه‌وتننامەکه‌ی « 11/مارس » خوێندرایه‌وه، پاره‌که‌م دا به « حه‌بیب ». پاشان، هێندێ شتمان کری. من پاره‌م له « حه‌بیب » وهرده‌گرت و وه‌سڵم ده‌دا. واته: هێشتا پاره‌که به ده‌س منه‌وه بوو، گەر که‌می هێنا‌بی، دزی تێدا نه‌کراوه. به‌لام، شتیکی دیکه هه‌بوو، ئەویش ئەوه‌بوو، « سو‌فیت » شکاتیان لی کرد‌بووم. ئەوه‌ش باسیکی دیکه‌ی سه‌ربه‌خۆیه.

— باشه. له باسی « دارا »ش پرگارمان‌بوو.

نه‌خێر. ئاخر، ئەمه‌ ئەو بابەتـــه‌ی « دارا »یه، بۆت باسده‌که‌م. به‌ دوکتۆر « مەحموود »م گوت: گەر « دارا »ی تێدابی و ئەو به‌رپرسیاری، من له‌و ناوه‌دا، پۆلم چی ده‌بی؟ ئەمه‌ کێشه‌ی « پارتیی » و شو‌رشه‌ و ده‌بی، پوون بکریته‌وه. گوتی: نه‌خێر. تۆ ئەندامی کۆمیته‌ی ناوه‌ندییت. تۆ و « نووری شاوه‌یس », هەر که‌سه به‌شی خۆی هه‌یه، پێکه‌وه هاوکاریده‌که‌ن. ئێمه‌ بۆ ئەو کاره، ئێوه‌مان هه‌لبژارد‌وه. من و « نووری », له یه‌ک ته‌مه‌ندا بووین، له‌وانه‌یه، ئەو سالی له‌ من گه‌وره‌تر بووی. پێم گوت: من مه‌رجێکم هه‌یه، بۆتان ده‌نووسم، گەر جێبه‌جێتانکرد، من دێم. له‌به‌رئـــه‌وه‌ی، من ئەندامی « پارتیی »م، چاره‌نووسی « پارتیی »م به‌ لاوه‌ گرنگه. راگه‌یانندی « پارتیی », به‌و شیوه‌ نزمه‌ که‌یشتوه، به‌ پێویستی ده‌زانم، له‌و باره‌یه‌وه شتی بکەم. من وه‌ک « عزیز عه‌قراوی » و که‌سانی دیکه نیم، زویریم و برۆم، له‌به‌رئـــه‌وه‌ی، له‌و بر‌وایه‌دام، کاتی ده‌بینم، کاروباره‌کانی « پارتیی », به‌و شیوه‌یه پشگو‌ی ده‌خړی، ئا له‌و کاتانه‌دا، من به‌ هۆش خۆم ده‌یتمه‌وه و ئه‌رکی سه‌رشانی خۆم

جیبەجێدەمکەم. ئەوێش، بە ئەرکیکی تەواویی، نیشتمانیی خۆم دەزانم. گوئی: باشە. بەلام چۆن؟ گوتم: تەنیا بەو شیوەیە. گوئی: داواکارییەکانی خۆت بنووسە. ئەو و «حەبیب»، منیان باش دەناسی. وا دەردەمکەوئ، ھەر دووکیان پێکەو، دانیشتبووین و گوتبێتیان: بە خوا، لەوێ دەچێ، «جەرچیس» نیازتکی دیاریکراوی ھەبێ، لەوانەییە، ئێمە دەرەقەتی نەیین. دووم پرۆژ، بە شەو بە «ئیدریس»یان گوتبوو. «ئیدریس» ھات و لە ئێو دەرگەدا راوێستا. بە شەو، حوکومەت ئەو ناوێ بۆمباراندەکرد. گوئی: کاکە «جەرچیس!» بۆ ناچی بۆ بارەگەکەیی خۆت؟ پێم گوت: بۆ کوێ بچم؟ گوئی: ئێشەکەیی خۆت وەرگری. پێم گوت: من ئامادەم، ئێشەکەیی خۆم وەرەگرم، بەلام، بە مەرجێ، ھەموو چاپخانەکە بە دەس منەو بێ و من بەرپررسیم، وێرگەکش، ھەمووی لە ژێر دەسی مندا بێ. گەر ئەو دووانەم، بە دەسبێ و کەس ھاوێشیم نەکا، ئەوا من لێرم و ئامادەم. بە خوا، من درۆی بە دەمەوێ ناکەم، چونکە مردووە، پێی گوتم: ئەمە چۆن وا دەبێ؟ ئەمە وەک ئەو وایە، شتەکە لە سەری «دارا»دا بشکینی. گوتم: من سەری کەس ناشکێتم. وا دەرەمکەوت، لەو ناویدا «دارا» و ھێندێ کەسی دیکە، زیانیان لێ دەکەوت! گوتم: من دەمەوئ، بارەگە راستکەمەو و بە رێکوپێکی، کارەکان راپەرێتم. تۆ خۆت لەو بارەییو، من باش دەناسی. پێی گوتم: بە خوا، من تۆ دەناسم، تۆ نابەزی. گوتم: نابەزم! ئەوێ بۆ من، ووشەیکە قوورسە. من ماوێ، سێ چوار مانگە، لێرە دانیشتووم، وەک دوورخراو و دەسبەسەر وام، کەس لێم ناپرسیتەو، ئێستە، بایەخی منتان ھەستپێکردووە، تازە ھاتووی، دەرەوئ، لە ژێر دەسی یەکیکی نەزان و نەخوێندەواردا دامنی و نامووسم بشکینی؟! گوئی: نەخێر. پێویست ناکا، تۆ لە ژێر دەسی ئەویدا بێ. ھەر کەسێ، لە شوێنی تاییبەتی خۆی ئێشەکا. گوتم: من چاپخانەکەم دەوئ. چونکە، لەو پروایەداووم، گەر من راپکێشم، ئەو شلیدەکا. گوتم: دەبێ، ھاوئاھەنگییەک لە کارمەدا ھەبێ، من لە سەر پێبازێ برۆم و ئەو لە سەر پێبازتکی دیکە برۆا، نابێ. گوئی: بۆچی دەرەوئ، چاپخانەکە لە بندەسی تۆدا بێ؟ سەیرکە، بزانی، ئەمە چۆن بێر و ھۆشیکە، بۆ پێ لە سەر چاپخانەکە دادەگری؟ چاپخانەیکە بایی چەندە؟ گوتم: مەبەست چییە؟ گوئی: دەمەوئ، بزانی، چەندت دەوئ؟ گوتم: گەر تۆ منت دەوئ، سەد ھەزار دیناری تێدەچێ. گوئی: بەیانێی پارەکت پێ دەکا و برۆ چاپخانەیکە بکەر. ئەمە ھەمووی، پێش ئەو

بوو، دهرباره ی ړټککه و تننامه کې « جه زایر »، هیچ زانیاری بیه کمان ه بئ.
 گوتم: ئه دی چاپخانه کې دیکه، چی به سر دی؟
 - دیاره، « کومو نیست » مکان به کاریان دینا!
 گوتم: هه رچی چوئی بئ. من له و باره یه وه نامه وئ، قسه ت له گه لدا بکه م.
 به یانی، پارمکه ت بؤ دهنی ر م.
 - پاره زؤربوو؟

هر له ودا نه بوو، به میلیو ن قسه یانده کرد. بؤ پوژی دوا یی، پتی خو م دیاری
 کرد. هه موو مه رجه کانی خو م نوو سسی. تا زؤر به ړټکوپټکی، له ړټگه ی
 « پارتیی » یه وه، شته که قالبی خو ی وهر گړئ. چووم بؤ « چومان »، « حه بیب »
 و « مه حموود »، هر دوو کیان، له نیو چادر ټکا دانیش ت بوون. نامه که م، له بهر
 ده میاندا دانا. یازده مه رجم بؤ نوو سی بوون، مه رچی یه که م.
 - له و بروایه دام، پتو یست نا کا، هه موو مه رجه کانی خو تان، لی رده باسکه ن،
 ته نیا هه ره گرنگه کیان به سه.

هر که چاویان، به مه رچی سی ټیم که وت، یه که سر گو تیان: ئه وه یان، هر
 نابئ! مه رجه که ش ئه وه بوو، چاپخانه که و ویزگه که، له « دارا » به سه ندر ټته وه.
 پټم گوتم: بؤ نابئ؟ هر دوو کیان، ده سیان به رز کرده وه و گو تیان: ئه ی گوا یه،
 نازانی!!؟ « دارا » ناناسی!!؟ نازانی کی ټه!!؟ ئیدی واز مه ټینا. پاشان،
 کاره ساته که پو ویدا. ئیمه، پټش ئه وه ی، بچین بؤ « تاران »، هه موومان له
 « ورمی » بووین. له « ورمی »، « دارا » و ژنه که یم بی نی. شو قی ر که ی ناوی
 « عه بدوللا ئا کره یی » بوو، ئه وه ش وټنه که یه تی له و ټدا.
 - ئه وه یان زؤر گرنگ نیی ه.

گوتم: ها، « عه بدوللا » ئه وه چی دم که ی؟ گوتم: ژنه که ی « دارا » ه ټنا وه، له
 به یانی یه وه تا ئیسته ها تو وه بؤ بازار، به قه دهر ئاسمان، کوتال و شتی
 دیکه ی کری وه و ئو ټو مویله که ی پر کرده وه. گوتم: بؤ؟ گوتم: له بهر ئه وه ی
 بریاریاندا وه، کوچبکه ن و بگه ر ټنه وه بؤ « به غدا ».
 - ئه وه له پوژی کاره ساته که دا؟

به لئ. دوا ی کاره ساته که. کاتی خو ی، یه که سر گه رانه وه بؤ « به غدا ».
 - دیاره، سه ر کرده ی چا ک بو وه! باشه، له نیو ئه ندامانی سه ر کرده یه تی
 « پارتیی » دا، له پووی « بروا، پټو هن دی و خو شه ویستی » یه وه، کامیان له
 هه موویان زیاتر، له « بارزانی » یه وه نزیک بوون؟

به پیتی بارودوخه که دهگۆرا. به پیتی بۆچوونی خۆم، له سهردهمێکدا، دوکتۆر « مەحموود » بوو. مەبەسم ئەوهیه، هەر یهکەیی، له کاتیکی دیاریکراودا ههڵدەسەنگاند. هەر یهکەش، له سهردهمێکی جیاوازا دا پێشدهکهوت.

8: کەمی ههستان بهو ناکوکییهی نێوان « بارزانیی » و پهلیتبیرو کرد؟
8: ناکوکیی نهبوو.

— ئەدی ئەو دووبه رهکییهی له نێوانیاندا رویدا، چی بوو؟
باسی کام دووبه رهکیی دهکە؟

— دووبه رهکییهکەیی سالی « 1964 ».

من، هیچ شتی لهو بارهیهوه نازانم. له سالی « 1964 »دا گیرابووم.

— باشه، کەمی یهکەم جار، گوێتان لهو ناکوکییهی نێوانیان بوو؟

من ئەو کاته گیرابووم. له سالی « 1966 »دا، ئەو ناکوکییهی بێست. وا خۆم پیشاندا، ئاگام له دووبه رهکییهکە نییه. گەر ناکوکییهکیش، له دید و بۆچوونیاندا هەبێ، هیچ شتی، دهربارهی ئەو گرفته نازانم. چونکه، دلم پهسەندی نهدهکرد. تهنانت، من پێموابوو، هەر دوو لایان، ئیش بۆ کێشهی کورد دهکەن. کاتی، « بهزازی » بلاقۆکهکەیی « 29/یونی/1966 »ی خۆتندهوه.

دوو نامه، به بۆنهیی ئەو رێککهوتنهوه نووسی. یهکتیکیان بۆ « مهلا مستهفا » و ئەوی دیکهیان، بۆ « برایم ئەحمەد » بوو. له گرتووخانه، پاسهوانیکی لی بوو، ئەندامی « پارتیی » بوو. ئەو له نێوان من و « پارتیی »دا، ئەلقهیی پێوهندیی — بوو. ئەو کاته، « عەبدولرحمان زویتیحیی »، سکرتیری لیژنهیی ناوچهیی « بهغدا » بوو. وا دهردهکهوێ، نامهکەیی به کوومهلهکەیی دیکه نهگهیاندهبوو.

داوام لی کردبوون، ئاگیان له بلاقۆکهکە بێ و به چاوی گومانهوه، سهیری کەن. بۆم نووسیبوون: ئەوه بلاقۆکیکی باش نییه و هیچی تیدا نییه. بێ گومان، من له رووی یاسایییهوه، بیرم لی دهکردهوه. نه مەمزانی، دهسی « ئەمیریکا، ئینگلیز و سوڤیت »ی تێدايه. واته: شتهکه لهوه زیاتریوو. ئەوان دهیانویست، « عەبدولرحمان بهزازی »، کهمی به هیزبێ. بلاقۆکهکە و به درۆخستنهوهکەیی « بهزازی »، له پهرتووکهکه مەدا دهردهمچی. « بهزازی »، دوايي پهشیمانپۆوه، دهقه کهیم ههمووی، به تهواویی ههیه. ئاگات لێیه؟

— به لی. « به عسیی » یهکان ئازاریاندا و ناچاریانکرد، ئەو بلاقۆکهی دووهم بنووسی.

پ 9 : به پروای به پرتزان، فاکتیره سهره کی و راسته قینه کانی،
دو به ره مکینه که ی سالی « 1964 » چی بوون؟
و 9 : نه و هیانه دور و دریزن و له پرتو و که که مدا، با سمر کردون.

– ده توان، تنیا بومان ببیزن؟

تکایه، له پرتو و کی « الحرب الكردیه و انشقاق 1964 » دا هیه، بیخوینه ره وه.
– بۆ نمونه: ده توانین بلین: نه و نا کوکی یانه ی له نپوان « بارزانی » و
کو مه له که ی « برایم نه حمده » دا بوو، نا کوکی یه کی رامیاری و دیلو ماسی
بوو؟ نا کوکی یه کی بوو، له سهر کیشه ی دیمو کراسی بوو، له به ره وه ی،
« بارزانی » ده یوست، خو ی به سهر نه دمانی په لیتبیر و دا به پیتی؟

« برایم نه حمده »، که سایه تی یه کی پرونا کبیر و شارستانی بوو. وهک
پیای، له کو ی خه باتی رامیاری دا قالبو بوو، وهک سکرتری « پارتیی ش
ده یوست، له سهر ده ی نیو پرتو و که کان به پرتو هپروا.

– مه به ستان له پرتو و که « مارکسی » یه کانه؟

نه خیر. نه مه چه مکیکی ئینگلیزیه، ده لی:

(He was determinat to go a long the book)

نمونه یه کت، له و باره ی وه بۆ دینه وه. کاتی « مه لا مسته فا »، بۆ یه که م جار،
چاوی به « عه بدولکه ریم » که وت، « برایم نه حمده » یشی له که ل بوو. « مه لا
مسته فا »، ده سی به با سکردنی کرد، به شانویازی « قاسم » یدا هه لده دا و
ده یگوت: تو سهر وهرمانی، تو که وهرمانی، تو وایت و تو وای. « برایم نه حمده
»، نه و قسانه ی پی ناخوشیوو. ده یگوت: نابی، سهر بۆ « عه بدولکه ریم »
دا به نه ویتی. به لام، « مه لا مسته فا » له « برایم نه حمده » زیاتر، شاره زای باری
سایکولژی « عه رب » بوو، چاکی ده ناسین. « برایم »، له به ره روشنایی،
ده ی نیو پرتو و که کانداهنگاویدنا. ده یگوت: له به ره وه ی من، به ناوی «
پارتیی » وه قسه ده که م، ده بی، ره قیم، به هیزیم، وایم وایم. به لام « مه لا
مسته فا »، وهک جوتیاری قسه یه کرد و ده یگوت: به خوا، ئیمه به و شیوه یه
ده دوتین ... تاد. وهک بیه وتی، سهرنجیانرا کیشی.

– وهک « جوو » مکان.

ناخر. ها ها ها. نه وه جیاوازی نپوان نه و دووانه بوو.

– مه به ستان نه وه یه، شیوازی کارکردنیا جیاوازیوو؟

به لی. شیوه ی کارکردنیا، قسه کردنیا جیاوازیوو. نه وه یه کی بوو، له و

شتانه. دووم: هیندی شت هه بوو، بۆ نمونه: «برایم»، وهک درمختی وابوو، له بهرانبهر بادا نه دهنوشتایه وه.

– واته: که سایه تیبیهکی به هیزی هه بوو؟

دهلیم: وهک درمختی وابوو، له گهڵ هیزی باکه دا، خۆی نه دهگونجاند. زۆر به داخوه، ئه وهش گرفت و کاره ساتی زۆری، بۆ «برایم» دمخولقاند. ئیستهش، پرووداویکی سهیری دیاریکراوم له بیرماوه، له سالی «1963» دا، له «موفیتی ئه زهر» ی وولاتی «میسر» وه، بریارێ دهرچوو. لهو سههردهمانه دا، دژی «کۆمۆنیست» هکان ههولیانده دا، چهن شتی بکن. یهکی له وانه ئه وهبوو، بریاریاندا، ههر پیاوی، کچیکی «کۆمۆنیست» مارهکا، مارهیی نای و ژهینانه کهی، دروست نییه، به پێچه وانه شه وه.

– کاتی خۆی، له سههرتای سالی ههفتاکاندا، «مهلا عهلی» کوردیش، له شارۆچکهی «ههلهبجه»، فتوایهکی لهو بابتهی دهرکرد.

به لێ. له ههمان کاتدا و بۆ پۆژی دووم، بریارێ له «فاتیکان» وه دهرچوو، ده لێ: بیروباوهری رامیاری، له گهڵ بیروباوهری ئاینینیدا جیاوازه.

– واته: به پێچه وانهی «موفیتی» ئیسلامه وه.

جا، ته ماشاکه، ئه وه جیاوازی، نیوان ئه و دووانه بوو! «فاتیکان»، له بهردهمی بادا دهچمبیه وه، ئه و بایهش، بای «کۆمۆنیستی» بوو. به لام، ئه وانی دیکه نه دهچمانه وه، به لکوه، به تهواوی دهشکان. ئیسته تیگهیشتی؟ ها؟ نمونه که راسته؟

– به لێ. باشه. ئه وه له پووی شیوهی کارکردنه وه، ئه دی، له باری رامیارییه وه، ئایا، ناکوکییان له نێواندا هه بوو؟

ههر دووکیان، بۆچوونێکی دیاریکراویان، دهربارهی چه مکی «ئۆتۆنۆمی» نه بوو.

– «بارزانی» و «برایم ئهمهد»؟ به لێ.

– مه بهستان له کاتی دووبه رهکییه کهیه؟

به لێ. با بۆت باسکه م، کهی به تهواوی، باسی «ئۆتۆنۆمی» ده فیرت. کاتی رێککه و تننامه ی «11/مارس» کۆتای پێهات، حوکومهت، کۆمه لێکی له و کوردانه ی، له «به عدا» ده ژیان، کۆکرده وه و ده مه ته قی له گه ل کردن، وهک خۆشت ده زانی. دوا یی، شیوه ی پرۆژه یه کی به رێمه ردنێ نێوخۆیان بۆ نار دین.

من لهوئى بووم. « حەمەى عەزىز، دوكتۆر مەحمود، عەلى عەسكەرى، برايم
ئەحمەد، عومەر مستەفا و شەفيق قەزاز »، ئەو كۆمەلەش، ھەموو لەوئى بوون.
— لە « بەغدا »؟

نەخىر. لە « ناوپردان ». دواى ئەوئى، رېككەوتننامەكەى « 11/مارس »
خوئندرايەو ھەموو شتئى تەواويو، « برايم » و ئەوان ھەموويان، ھاتنە
سەرھەو. چونكە، « مەلا مستەفا » گوتى: دەبئى، ھەموو ئەندامانى
سەرگردايەتتيان، بئىن بۆ « ناوپردان » و لە ژيەر چاوديري خۆمدا بن.
پيشنيانمەكانى حوكومەتم لايە، بە دەسوختى « دارا »، لە سەرى نووسراو،
وەك خۆى مابۆو. كاتئى من و « برايم » خوئندمانەو، زەردەلگەراين. پيتم
گوت: « برايم ! » ئەمە ناخوئنيئەو؟ خوئندييەو و گوتى: ئەمە چيە؟ ئەمە
وەك ئەو وايە، تازە لە سەرھەتاو دەسپيئەكەينەو. ئەمە، ھەر خالەكانى
سەرھەمى « عەبدولسەلام عارف » و كۆمەلەكەيەتى. نە « ئۆتۆنۆمىيە » و نە
ھيچ. بەلكو، خۆيەريئەبەردنى « ناناوھنديى » ھەموومان توورەبووين.
« برايم » گوتى: مادام ئەوان، بۆچوونتيكى ديارىكراويان، بۆ « ئۆتۆنۆمىيە »
ھەيە، با ئيمەش، بۆچوونى ديارىكراوى خۆمان، بۆ « ئۆتۆنۆمىيە » ھەبئى.
« برايم » غەرابوو. تيگەيشتى مەبەسم چيە؟ من بۆچى، پيئت دەلئيم: ھيتئى
جار، ھەموو شتتيكى بيردەچيئەو و بە حسيئى نيشتمانپەرورەرى خۆى سەر
ناكەوئى. منيش پيتم خۆشبوو، گوتم: بە خوا باشە. « مەحمود » يش گوتى:
زۆر چاكە. پيتم گوتن: ئيمە پرۆژەيەكى « ئۆتۆنۆمىيە » دەنووسين، لە
راديئوكەى خۆمانەو بەلاويەكەينەو. گوتيان: باشە. يەكسەر، كۆميتەكەمان
دامەزراند. كۆميتەكە، لە من و « برايم، شەفيق، عەلى عەسكەرى و عومەر
دەبابە » پيئكەت. دانيشستين و پرۆژەيەكى زۆر باشى « ئۆتۆنۆمىيە » مان
نووسى، « 113 » خال بوو. تا ئيستەش، وئينەيەكەيم لا ماو، زياتر من و «
برايم »، رۆلى سەرھەكيمان ھەبوو، ئەوانى ديكە، بۆ پرسورا، لە كۆميتەكەدا
بوون. بۆ نموونە: « شەفيق »، بريارەكانى تۆماردەكرد. ئەندامەكانى ديكەش،
لە سەر ئەو بۆچوونانە رازيىدەبوون، كە ئيمە دەرماندەبرين. ئيمەش، لە
نيوان خۆماندا، لە سەر دارشتنى شتئەى پرۆژەكە، پيشبەريكتماندەكرد.
— بەريزتەن و مامۆستا « برايم »؟

بەلئى. دواى ئەوئى نووسيمان، برياربوو، لە راديئو بەلاويەكەينەو. نوئتەرەكان
لە « بەغدا » گەرانەو. من لە كاتى خۆيدا، « ئيدريس و مەسعوود » م بينى.

پټم گوتن: ئېمە پرۆژەيەكى تايبەتتيمان بۆ « ئۆتۆنۆمىيى » گە لالە كر دووه، شتېكى باش و سەر به خۆيە. گوتيان: له كۆيپه؟ گوتم: ئەو هتە تەوا بووه و لاى منه. دامنى و گوتيان: تەماشاي هەر دووكيان دمهكين. به لام، بۆ پرۆژى دووه، ئېشەكه هەلگەراپهوه. كهس لىتى نەپرسىنەوه، نهيان نارد به دواماندا و سلاؤيكيشيان لى نەكردين. چووم بۆ لاى دوكتۆر « مەحمود ». بۆچى، من پټت دەلټم: ئەو كهسانە، خاوهنى قسەى خۆيان نين! لټم پرسى: پرۆژەكه مان چى به سەر هات؟ ئاخىر ئېمە، پازدە پرۆژە، كارى تيدا دمهكين. پټكهنى و گوتى: پهليتبيرۆ برياريدا، هيتندى دەسكارىي پرۆژە « ئۆتۆنۆمىيى » يەكهى حوكومت بكا و پټشنيازى له سەر بنووستى.

– پهليتبيرۆيەكى لاوازبوون.

يەكسەر، چوومه دەر هوه. شهو، سەرم له « برايم » دا. پټم گوت: ئەو پازدە پرۆژەى من و تو، كارمان لهو پرۆژەيەدا كرد، هەروا به خۆرايى پۆى. « برايم » كۆمىنتارىكى جوانى، له سەر ئەو بريارهى ئەوان دا، به لام، من بيرم چۆتەوه. كۆمىنتارى زۆر جوانى هەيه.

– ئەوه دەر بارەى « ئۆتۆنۆمىيى » بوو. به لى. راستە، تىگەيشتم، شۆرش هېچ چۆرە بەرنامەيەكى نەبووه، له سەر بۆش دەر پۆى. ئەدى له سالى « 1964 » دا، ناكۆكىي راميارىي له نيوان « بارزانىي » و « برايم ئەحمەد » دا هەبوو؟ كاكە، گەر تو، ئەو بەشە تايبەتتییەى، له سەر كټشەى كورد نووسراوه و پټوهندى، به ناكۆكيبهكهى سالى « 1964 » هوه هەيه، بىخۆتتیتەوه، ئەو كاتە، بۆت دەر دمهكوئى، چۆن پټت به پټت به درټزى لىتى داووم.

– خويتندومه تەوه، وهك سەرچاوهيەكيش، بۆ يەكئى له بەر هەمهكانى خۆم به كار مهيتناوه، به لام، ئەو بەر هەمه، هيتشتا چاپ نەكراوه. لټرەدا، من دهمهوى، هيتندى زانيارىي نوټم دەسكهوئى. بۆ نموونه: دەر بارەى ناكۆكىي راميارىي نيتوانيان.

من لهوى نەبووم.

– باشە، ئەدى ناكۆكىي ئايدۆلۆژيان هەبوو؟

كاتئى بۆ دوا جار، له « لەندن » بووم، تىلټفۆنم بۆ « برايم » كرد، پټم گوت: دهمهوى، چاوم پټت بكهوئى. گوتى: باشە. ناو نيشانى مالهوى دامى. سوار بووم و چووم. له ئيسگەى شهەندەفهركە بېنينم. به سزمانە، به خۆى و به دارەساكهى دەسييهوه، چاوهروانىدەكردم. سوارى ئۆتۆمۆبيل بووين و

رۆيشتين. « جه لال » يش له وئى بوو. گوتم: باشه، « جه لال » يش ليريه، تا هيندى، له باره ي ئو باسانه وه قسه بكهين. من گوتم له « برايم » واكرت، گوتم له « جه لال » يش بوو. هيندى شتمان باسكرد. منيش، له و بارهيه وه، هيندى شتى پچووكم هه بوو، حهزم نه كرد، ئاراسته يانكه م.
 - كاتى، له گه ل « بارزانيى » دا پتكد هگيشتن، باسى ناكۆكييه كانى نيتوانيانى بۆ نه ده كردى؟

نه خير. به شتويه كى ته مومزاوى دهريده بى.
 - چۆن؟

دهيگوت: من « برايم » م هينا. بروام به « جه لال » هه بوو. به لام « برايم » و « جه لال »، ناپاكيييان لى كردم. بهو شتويه باسيده كردن. پيش كار هساته كesh، دوا شت نه وه بوو، « برايم » هات بۆ لام. خوئى باشى له بيره. كوتى: با برۆين، مالاوايى له « مه لا مسته فا » بكهين. پتكد هه بچين و ده باره ي پتكد هوتنه كى « جه زير » قسه ي له گه ل بكهين.

- ماموستا « برايم » يش، له چاوپتكد هوتنه كهيدا، باسى ئو شتانه ي كردوه. ئو شه وه، لاي من مايه وه. تا نزىكى به ره بهيان، قسه ي بۆ كردم. بۆ به يانيى، « برايم » لاي من دانىشتبوو. وه لاممان بۆ « مه لا مسته فا » نارد. بى گومان، ناوى منى نه بر دبوو، چونكه، من زه وقم نه بوو، حهزم نه ده كرد، بچم. « برايم » دهيگوت: كه چووين بۆ لاي، پتي ده ليم: با دهس به بهر گريي كردن بكهين، وهك چۆن له سه ره تادا دهسمان پتكد. ئيمه، له سه ره تادا هيچمان نه بوو، يارمه تيمان له « ئيرانيى » به كان وه رده گرت. ئيسته، هه موو شتيكمان ههيه، چهكمان ههيه، هيزتيكى زۆرمان ههيه ... تاد. « مه لا مسته فا » گوتبووى: كاتيكيان بۆ ديارىي كهن. منيش گوتم: من نايمه، بۆچى بچم؟

- ئايا، له سه ر پاره و چهك، ناكۆكى له نيوان « بارزانيى و برايم ئه حمه » دا هه بوو؟
 نه خير.

- له سه ره تاي شوپشه وه تا سالى « 1964 »؟

نه خير. ههركيز، باسى پاره و چهك له گوپيدا نه بوو. به لام، شتيكى ديكه ههيه، « جه لال »، تا دوا ساتيش، له نيوان هه ر دوولاياندا دوو لبوو.
 - ده مه وئى، ئه م خاله م بۆ روونتر كه يته وه.

نازانم، نازانم. « مه لا مسته فا »، « جه لال » ي زۆر خو شده ويست.

— «هزاری موکریانیی» ش له باسی ژیننامه ی خویدا، له پاشکوی پرتووی
«شهره نامه» دا، هه مان شتی نووسیوه و گوتوویه تی: «بارزانیی» دهویست،
له بری «برایم ئه حمده»، «جه لال تاله بانیی» به سکریتیر دانی. ئایا، ئه
قسهیه تا چهن راسته؟

من، چۆن قسه م له گه ل «مه لا مسته فا» دا ده کرد، «هزار» یش، هه ره به
شیوهیه، قسه ی له گه ل ده کرد.

— وهک براده ر؟

واته: به کراوه یی له گه لی دهدوا.

— له سیمیناره که ی «ستۆکهۆلم» دا گوتتان: له سه ره تای شوێشدا، ده رباره ی
کیشه ی «ئه مێریکا و یه کیتی سوڤیته»، ناکۆکیی له نیوان «بارزانیی و برایم
ئه حمده» دا هه بوو. ئه و ناکۆکییه ش، له رووی پتوه ندیییه کانی ده ره وه ی
شوێشه وه، به ناکۆکییه کیی دیپلۆماسیی داده نرێ. ئایا دواتر ئه و ناکۆکییه،
له نیوانیاندا قوولبوه؟ ئایا ده توانین، به یه کێ له خاله کانی دووبه ره کییه که ی
سالی «1964» ی دابنێین؟

ئاخر، ئه وه ئه و به زمه ی دروسکرد و گه یان دنیه ئه و باره. له کاتی خۆیدا،
«ئه مێریکایی» یه کان ده یانویست، ده سه لاتی «عه بدولسه لام عارف»
بچه سپێن. بۆ؟ له به ره ئه وه ی، «به عسیی» یه کانی دامرکانده وه و په رشوبلاوی
کردنه وه. «به عسیی» یه کان، له سه ره تادا، پاره یان لی وه رگرتن، په یمانتکی
زۆریان پێ دان. پاشان، پشتیان تیکردن و به لای «سوڤیته» دا دایان شکاند.
کاتی، «عه بدولسه لام» هات و له «18/نۆقه مبه ر» دا له «به عسیی» یه کانی دا،
«ئه مێریکایی» یه کان، له وه ده ترسان، «عه بدولسه لام عارف»، خۆی له
باوه شی «جه مال عه بدولناسر» به او وێژێ. کاتی، «عه بدولسه لام» به کرده وه
سه لماندی، نایه وێ، وهک سیبهره که ی «عه بدولکه ریم قاسم» وایی و دوا ی
بکه وێ، له هه مان کاتیشدا، «عه بدولناسر» به سه روکی خۆی قه بوول ناکا،
ئیدی، له و رووه وه، ئاوێ به دلی «ئه مێریکایی» یه کاند کرا. هه ره ها، کاتی
بینیان، پتوه ندیی له گه ل «سوڤیته» دا خراپه، یه کسه ر، باوه شیان بۆ کرده وه.
«ئه مێریکایی» یه کان، له و باره یه وه، وه لامیان بۆ «مه لا مسته فا» نارد. له وه
ده چی، «مه لا مسته فا»، ئۆرگانی هه ستی شه شه می به هیزبووی. ده یزانی،
«سوڤیه ته» بروای پێ ناکهن. گه ر، تۆ پرتووی «ریحله ئیلا رجال»
ئه لشو جعان «ت خوێندۆته وه، له سالی «1947» دا، کاتی «بارزانیی» له

« تاران » له گهل بالوتيزمه که دا يه کديان بينی، داواي په نابهری لی کرد. من، نهو کاته، سالی « 1973 » رویشتم بۆ « بیروت »، بهو مه بهسه پتوه ندیم کرد. لهو کاته دا، پتوه ندی له گهل « ئەمیریکا » دا، ته نیا له پتی منه وه نه بوو، به لکوو، له پتی « زهید ئەحمده عوسمان » یشه وه هه بوو. بالوتیزی ئەمهریکی ناوی « Bathm » بوو، که دواتر، له وهزارهتی دهره وه کاریده کرد و سه روکی بهشی « پوژه هلات » بوو. من له « بیروت »، له گه لی دانیشتبوم، قسه مان ده کرد، پتی گوتم: ئیسته، « زهید » له فلان شوینه وه، بۆ « واشنتون » به ئاسمانه وه وه هه مان پاسپاردهی تۆی پتیه.

– به لی. من دهمه وی، نهو بزانم، ئایا « بارزانی »، له سه هه ر کیشهی « ئەمیریکا و سوڤیت »، نا کوکی له گهل « برایم ئەحمده » دا هه بوو، له بهر نهو، تۆ له سیمیناره کهی خۆندا باس کرد؟

بی گومان، نهو بۆ چوونیکه. به لام، بابته که خوی له چیدا ده بین، نهو، له ناخی خۆیدا ده ویست، بۆ « ئەمیریکایی » یه کانی به ملیتی و پتیان به لی: نهو که سهی، ئیوه برواتان پتیه تی و ئاموژگاریی من ده کهن، تا له گه لی ریککه وم، هه رگیز، هیچ جوړه مافی به کورد نادا. – نهو که سه کی بوو؟

« عه بدولسه لام عارف » بوو. له بهر نهو، « مه لا مسته فا » ده ویست، دوو چیشکه، به به ردی بپیکتی. ئەم شتهش، کهی دهرکه وت؟ کاتی، نوینه رانی ده ولتهی « عیراق » هاتن، « مه لا مسته فا » چاوی به نوینه رمان که وت، تیگه یشته، نوینه رمان، هه لویتستی خویان نا کوژن و ناله قین، ته نانهت، نه یانده ویست، دان به مافه نه ته وایه تیبه کانی گه لی کوردا بنین. ناردی به دواي « برایم ئەحمده و جه لال » دا. واته: به لای نه واندایه وه، تیشکی سه وزی بۆ هه لکردن و پتی گوتم: من قسه ناکه م. ئیوه، نهو شتهی ده تانه وی، داوا یکه ن. نهو یه که م کاری بوو، تا به نوینه رمان کهی « ئەمیریکا » به لی: ته ماشا کهن، من، تا نه ندازهی ناگر به ستیش، له گه لیاندا رویشتم، به لام نه وان، له شوینی خویان نا جو لین و بیرو پای من وه رنا گرن. ئەم هشی بۆ نهو کرد، تا دۆستایه تی خوی، له گهل « ئەمیریکا » تیک نه دا. به لام، « برایم » له مه به سه کهی تی نه ده گه یشته و هه ستی به وه نه ده کرد، که ئەم کاره ی « مه لا مسته فا »، پرۆسیستیکی سه رکه وتوو و قازانجی لی ده کری. دواي، هه مو یانی کو کرده وه، کو نگره ی به ست و بریاریان له سه ر نهو شته دا.

– واته: مامۆستا «برایم ئەحمەد»، بە پێچهوانەی «بارزانیی» یەوه، بە لای
«سۆفیت» دا داڕێژراوە؟
بەڵێ، بروای پێیان بوو.

پ10: ئایا، دیمۆکراسیی وەک شێوازی کارکردن، لە نێو «پارتیی» دا، بە
شیوەیهکی گشتیی و لە نێوان ئەندامانی پەلێتبیرودا بە شیوەیهکی تایبەتی،
ڕەهاو دەمکرا؟

پ10: بە هیچ شیوەیه. هەرگیز، شتێ نەبوو، لە نێو پەلێتبیرودا، ناوی
دیمۆکراسیی بێ. هەموو فرمانەکان، لە سەر ڕێوشوونی «پارته
کۆمۆنیستەکان»، لە سەرەوه بۆ خوارەوه دەردەچوون.

– باشه. گەر دیمۆکراسیی نەبوو، پێوهندیی نێوان «بارزانیی» و پەلێتبیرو
چۆن بوو؟

بیرویی «ئیدریس و مەسعود» هەبوو.

– مەبەستان لە بارهگای «بارزانیی» یه؟
بەڵێ.

– ئایا دەتوانین، «بارزانیی» بە دیکتاتۆریی لە سەر «پارتیی» ناوبەزین؟
«مەلا مستەفا»، دەسەلاتی دیکتاتۆرانەیی، لەگەڵ «پارتیی» دا پیادەدەکرد.
بەلام، لەگەڵ شیوە و ئەو پێناسانەی دیکتاتۆریی، کە لە پەرتووکاندا هەیە،
جیاوازیبوو.

پ11: ڕۆلی «پارتی کۆمۆنیست»، لە دووبەرەکییەکی سالی «1964» دا،
چی بوو؟

پ11: زۆر ئالۆزیوو. چونکە، ڕۆلی ئەوان، دووسەرەبوو. ئەمەش، بۆ
دەرکەوتەیهکی دیاریکراو دەگەرێتەوه. دواي کۆدەتاکەي «8/فەبروهری»،
کاتێ «کۆمۆنیستەکان»، بە کۆمەڵ بۆ «کوردستان» رایانەکرد، لەوانەش،
«عەزیز شەریف» و هەموو ئەندامانی کۆمیتەي ناوەندیي، پەنایان بۆ شۆرش
دەهێنا. ئەو کاتەش، ڕێککەوتن لەگەڵ «بەعسیی» یەکاندا، بە دەس «برایم
ئەحمەد» هەو بوو. ئەویش، بە هۆی «کەریم قەرەنیی» یەوه دەسیپێکەرد.
ئەفسەریکی کۆن بوو. دەیناسی؟
– بەڵێ.

« کهریم »، پتوهندی له گهل « تایر به حیا » دامه زرانده. یه کهم ههنگاو نهوه بوو، دهیانویست، دهسپتسکه ریبه که، له دهس باره گای « بارزانیی » وهرگرن و کتیشه که، له گهل دهسه لاتدارانی نویدا بپرتنه وه. هه موو نهو کۆمۆنیستانه ی دههاتن، دهیان گرتن و دهیان دانه وه دهس « به عسیی » یه کان. — کۆمه له که ی « برایم نه حمده » ؟!

به لئ.

— نهوه یه کهم جاره، شتی وام گوئی لئ دهبی!

له منی وهرگره. من، بۆت باسده کهم. لهو کاتانه دا، « مه لا مسته فا » ده رگی بۆ کردنه وه و هه موویان، هاتن بۆ لای نهو. له وانهش، هه موو نه دامانی په لیتبیرۆ هه لاتن و هاتن. نه دی، له بهر چی، من به دلمبوو! له بهر نه وه ی، لهو بارانه وه، زۆر به باشی، دهسی خۆی دهو ه شانده، زۆر سه یربوو! نهو پیاوه، دووربینوو. واته: دهیزانی، رۆژی له رۆژان، له گهل « به عسیی » یه کاندا، رێک ناکه وئ. به لام، به رانه بر « کۆمۆنیست » هکان دهبی، هه لویتستی هه بی. هه ر له بهر نهو هۆیه شه، « کۆمۆنیست » هکان خوشیانده وئ.

— به لئ. ته نانه ت، له دووبه ره کییه که شدا، دژی کۆمه له که ی « جه لال تاله بانیی » پشگیریی « بارزانیی » یان کرد.

دوایی، بوون به دوو به شه وه. به شتیکیان دهیانویست، ئاشتیانکه نه وه. واته: هه میشه نه وان، وهک نهو « تورکمانه » سه گانه ی، ئیسته له « کوردستان » هه ن، وابوون. تۆ، گویت له قسه گانی « عیسمه ت قۆجاق » بووه؟

— به لئ. له رۆژنامه ی « نه لسه رق نه لئه وسه ت » دا خویندمه وه.

ته ماشاکه، بزانه، کار به چی گه یشتوو؟! چهن شوورهییه! به چ نزمیی و سوکییه ک گه یشتوون! نه وان، چه کدار کـــــــراون، له نئوان « پارتیی » و یه کیـتیی « دا، وهک هیزکی نئوبزیکار دامه زراون. نهو به شه ی کۆمۆنیسته گانیش دهیانویست، نهو رۆله ببین.

— وهک کی؟

وهک کۆمه له که ی « به هادین نووریی » و هیندیکی دیکه ش.

— واته: دهیانویست، رێکیانخه نه وه؟

به لئ. نه وهش، نهو کاته لای « مه لا مسته فا »، په سه ند نه بوو. به داخه وه، زۆر له کۆمۆنیسته کان گیانیان له دهسدا، له بهر نه وه ی، دایانه وه به حوکومه ت.

— نه دی نهو کۆمۆنیستانه ی، پشگیریی « بارزانیی » یان ده کرد، کی بوون؟

هه موو ئەندامانی کۆمیتەیی ناوەندیی بوون.

— واتە: جگە لە « بەهادین نووری »؟

بەڵێ. ئەوانەیی، پەنایان بۆ « مەلا مستەفا » هێنا، هه موویان، لە کەلەکانی جوولانەوێ « کۆمۆنیستی » بوون، وەک « عەبدولقادر ئیسماعیل، عەزیز شەریف، عەبدوللّا ئیسماعیل بوستانی و عامر عەبدوللّا ». پاشان، بەرەو « سووریا » ڕۆیشتن، لەوێشەو، چوون بۆ « سوڤیت ». « مەسعود محەمەد » و هێندێ کۆمەڵی دیکە مانەو.

— « عەزیز محەمەد ».

هەمیشە تێکەڵاویان دەکەم.

— کەواتە: لە هه موو بارێکدا، کۆمۆنیستەکان دەسیان لە دووبەرەکییەکە و قوولبۆنەوێ ناکۆکییەکەدا هه بوو؟

بەڵێ. حەزێانەکرد، هێزێکی لاواز هەبێ، لەبەرئەوێ دەیانویست، ڕۆلی نێوڕیکار ببین و لەو نێویدا، جێ پێی خۆیان بکەنەو و وردەورده بەهێزین.

پ12: ڕۆلی ئەم دەولەتانەیی لای خوارەو لە دووبەرەکییەکەدا چی بوو؟

— « عێراق ».

و12: لە ناکۆکییەکەدا ڕۆلی هاندەریان هه بوو.

— « ئێران ».

ئەو کاتەیی، « برایم » و ئەوان، بۆ « ئێران » هەلاتن، وەک خۆی بۆی باسکردم، لە بارودۆختیکی زۆر خراپدا بوون. « ئێران » دەیویست، لەو ناوەدا، گەمەیه بکا. دەیویست، لەگەڵ سەرکەوتوودا بێ. لە هه مان کاتدا، لە بنەڕەتدا، پێوهندییەکە لەگەڵ « برایم »دا بوو. لەبەرئەوێ، « مەلا مستەفا »، کاتێ « ئێرانیی » یەکان پێوهندییان پێوه کرد، لە پێی مامی « عەلی عەبدوللّا » پێوهندییان پێوه کردن.

— مامی « عەلی عەبدوللّا »؟

بەڵێ. ئەو پیاو، ژەنەرال « سەیادیی » دەناسی، سەرۆکی « ساواک »ی « ورمی » بوو. بەو شێوەیه، دەنگی ئەو پێوهندییە بۆلاویۆوه. « مەلا مستەفا »، لە سەر ئەو سووربوو، « برایم ئەحمەد » و « جەلال » بنێرێ، تا لەگەڵیان ڕێککەون.

— مامۆستا « برایم »یش، هەر بەو شێوەیه باسیدەکا.

به‌ئێ. به‌لام، «برایم» ئه‌وه‌ی په‌ته‌کرده‌وه. تو، ئه‌و شتانه‌ی له‌ منی وهرده‌گری، وینه‌ی نییه. کاتی، «برایم» و «جه‌لال» و کۆمه‌له‌که‌یان، به‌ره‌و «ئێران» دهرچوون، ماوه‌ی ساڵ و نیوێ مانه‌وه. «برایم و جه‌لال»، له‌ باره‌ی ژیا‌نی خۆیا‌نه‌وه، زۆر شتیان بۆ باسکردووم. بێ گومان «محهم‌ده‌ جه‌میل پۆڤه‌یا‌نیی»ش، باسی بارێ ژیا‌نی خۆیا‌نی بۆ ده‌کردم. له‌بهره‌وه‌ی، «پۆڤه‌یا‌نیی»شیان له‌گه‌ڵدا بوو. «جه‌میل»، برا و دۆستیکی ئازیزمه، نامه‌م بۆ ده‌نێرێ و داوا‌ی به‌ره‌مه‌کانم ده‌کا.

– ئێسته، له‌ «به‌غدا»یه؟

به‌ئێ. پاشان له‌ سه‌ره‌تای سا‌لی «1966» دا، «برایم و جه‌لال»، پێوه‌ندییان کرد و گه‌ڕانه‌وه. له‌ سه‌ره‌تاوه، پێوه‌ندییه‌که‌ به‌ «تایه‌ر یه‌حیا» و ئه‌فسه‌ره‌کانی سوپاوه‌ بوو. گ‌رنگ ئه‌وه‌یه، پێوه‌ندییان به‌ «ع‌به‌دول‌رحمان به‌زاز» ه‌وه‌ کرد. له‌و پ‌روا‌یه‌دام، «برایم» خۆی، «به‌زاز»ی ده‌ناسی.

– وا بزاتم، له‌ زانکۆی «به‌غدا»، مامۆستای «جه‌لال تاله‌بانیی» بووه، ئه‌و زیاتری ده‌ناسی.

به‌ئێ. «جه‌لال»یش ده‌یناسی. بێ گومان، ئه‌مه‌ خۆی له‌ خۆیدا، کارتیکی دیاریکراوی باشبوو. خۆشه‌اتنیان لێ کردن، هه‌موویان گه‌ڕانه‌وه و مافی دهرکردنی، پۆژنامه‌یه‌کیان دانێ. به‌ ناوی «پارتی دیمۆکراتی کوردستان – عێراق»یشه‌وه‌ کاریانده‌کرد. کاتی، له‌ سه‌ر بلاوکراوه‌که‌ی «29/یون»، گفتوگۆ ده‌سیپێکرد، «به‌زاز»، پێی له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ داگرت و گوتی: ده‌بێ، لای دووه‌میش ئاماده‌بێ و له‌ گفتوگۆکه‌دا به‌شداریبکا. «مه‌لا مسته‌فا»، پێی ناخۆشبوو، تا دوا ساته‌کانی گفتوگۆ، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ سووربوو، نابێ، دوو گفتوگۆ هه‌بێ. به‌لام، ئه‌ندامانی په‌لیتبیروکه‌ی خۆی، به‌ سه‌ریدا سه‌رکه‌وتن. «مه‌لا مسته‌فا»، دیکتاتۆربوو، به‌لام، کاتی پ‌روبه‌پ‌رووی، کۆمه‌ڵێکی یه‌که‌ده‌نگ ده‌بۆوه، ملیده‌دا. من، له‌ چه‌ن شتیه‌یه‌کی وادا بینیمه.

– بۆ نموونه؟

بۆ نموونه: سا‌لی «1974»، پێش ئه‌وه‌ی، جارتیکی دیکه، جه‌نگ له‌ کوردستاندا ده‌سپێکاته‌وه، ئه‌ندامانی په‌لیتبیرو، هه‌موویان له‌ ترسی تازهبوونه‌وه‌ی جه‌نگ، زاره‌تره‌که‌بووبوون، مرده‌بوون. هه‌ر له‌ «نافیز جه‌لال» ه‌وه تا «سامیی»، هه‌موویان دژی جه‌نگبوون. ئه‌و کاته، من و «مه‌لا مسته‌فا»، ته‌نیا یه‌که‌ دیوارمان له‌ نێواندا بوو. هه‌موو پۆژێ، من ده‌مبینی. هێندێ جار،

پتکهوه « شه ترنج » مان دهکرد و هیندی جاری دیکهش، پتکهوه ته ماشامان دهکرد. هیندی جار، نهو سه‌ری له من دهدا، هیندی جاری دیکهش، من دهچووم بۆ لای. نه‌مه‌ش، هه‌مووی له به‌یان‌ییاندا بوو، پیش نه‌وه‌ی، دانیشتنه‌کانی ده‌سپێکا. مه‌به‌سم نه‌وه‌یه، رۆژ نه‌بوو، ئیمه‌یه‌کدی نه‌بینن. له‌و کاتانه‌شدا، نه‌و ده‌یزانی، پتکهوه‌ندی نیوان من و په‌لیتبیرو، به‌ ته‌واوی پچراوه و ته‌نانه‌ت، سه‌ره‌داوێکیشمان له‌ نیواندا نه‌ماوه. هه‌زم نه‌ده‌کرد، به‌ هیچ شتیه‌یه، که‌سیان لێ ببینم. « مه‌لا مسته‌فا » پتی گوتم: تۆ لای من ده‌بی. جا بزانه، پتکهوه‌ندییمان چۆن بوو! هه‌موویان، له‌وه‌ ده‌ترسان، شوێنه‌کانیان له‌ ده‌سچێ. ده‌یانویست، دوا مووی پتکهوه‌ندییه‌کانی نیوانیان له‌ پچرانان رزگار که‌ن. به‌لام، « مه‌لا مسته‌فا » بپاریبوو، جه‌نگ ده‌سپێکاته‌وه. نه‌و شته، کۆتاییه‌تیبه‌توو. چونکه، هه‌چمان ده‌ست نه‌که‌وتبوو. به‌ هۆی « سامی » یه‌وه، ته‌نانه‌ت، « که‌رکووک » یشمان له‌ ده‌سچوو بوو.

— بۆ؟

پتم گوتی: کاتی گه‌توگۆ ده‌سپێکرد، له‌ سه‌ر کیشه‌ی « که‌رکووک »، « مه‌لا مسته‌فا » توورهبوو. « عه‌بدوللا سه‌لوم سامه‌پایی » ده‌رکرد. داوای له‌ من کرد، هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا نه‌و رۆژه، ده‌رباره‌ی په‌سه‌نیتی « که‌رکووک » و کوردیتی « که‌رکووک »، باستیکی می‌ژوویی رووت بنووسم. لیکۆلینه‌وه‌یه‌کم نووسی و بپاریدرا، چاپکری، به‌لام، به‌ ده‌سی ئانقه‌س چاپ نه‌کرا و سه‌ری تیداچوو. به‌ داخه‌وه‌ نازانم، چییان لێ کرد! نه‌وانه‌ی په‌لیتبیرو به‌ ترس و له‌رزه‌وه‌ چوو بوون بۆ لای و پتیان گوتبوو: گه‌ر جه‌نگ دووباره‌یه‌ته‌وه، گه‌رفتیکی گه‌وره‌ دروسده‌بی و تووشی زیان ده‌بین. هیندی قسه‌ی دیکه‌ی، له‌و باباته‌نیه‌یان بۆ کردبوو. له‌و بپروایه‌دام، نه‌وان له‌ سه‌ر هه‌قبوون. له‌به‌ر نه‌وه‌ی، له‌ ماوه‌ی نه‌و چوار ساڵدا زانیبوویان، به‌ کرده‌وه‌کانیان، چۆن وه‌ی پتشمه‌رگه‌ بپروخپن! هه‌ستیان به‌وه‌ ده‌کرد، ئیدی پتشمه‌رگه‌، به‌ هه‌مان دڵ و گیان شه‌ر ناکه‌ن، وه‌ک چۆن، له‌ سالی « 1961 »دا شه‌ریانده‌کرد. به‌لام، بێ گومان باسی، کرده‌وه‌کانی خۆیان نه‌ده‌کرد.

له‌به‌ر نه‌وه‌، هه‌موو پتکه‌وه‌، به‌یه‌کجار، چوو بوون بۆ لای « مه‌لا مسته‌فا » و گوتبوویان: به‌لکوو، « ئیدریس » بچی بۆ « به‌غدا » و داوایشیان، پتشمه‌ش به‌ « به‌عس » بکا. پتشنیازه‌که‌ش نه‌وه‌بوو، راگه‌یاندنی « ئۆتۆنۆمی » داوخری. نه‌مه‌ ژووره‌که‌ی من بوو، نه‌وه‌ش ژووره‌که‌ی « مه‌لا مسته‌فا » بوو. ده‌مبینن،

چۆن ھەموویان ریزبووبون. ھەموویانم کەبسکردبوو. دەمزانى، شتى ھەيە. من، خۆم لى دووردەخستەنەو!

دوايى، بېريارياندا، «ئىدرىس» بچى بۆ «بەغدا» و چاوى بە «سەددام» بگەوى، بۆ ئەو، ھەرچىيەکیان لەو تالەموو، پى رزگار دەمکرى، رزگار يەکن. چونکە دەیانزانى، گەر ئىشەکە دواخرى، ئىدى کىشەکە، وەک خۆى دەمىتەتەو و دەمەى. لە کۆتايىشدا، سەرى خۆمان، لە بەردەمى «سەددام» دا پادەگرت، تا بۆى بتاشيناى!

بەلام، من «سىخو» م ھەبوو، ئەویش «سابير» ى براى «ئىدرىس» بوو. گوتم: «سابير» بړۆ، بزانه، ئەوانە بۆچى ھاتوون؟ دواى ماوھى، پى گوتم: بۆ نازانى، ھاتوون، تا «ئىدرىس»، بۆ لای «سەددام» بەرپەکن، بۆ ئەو، ھەر يەکەيان لە جى خۆى بمتەتەو؟! ئەو شتە دياربوو.

– شانۆگەرى بوو!

بەلى، شانۆگەرى بوو. بە «سابير» م گوتم: ئەمە بە قسە ناکرى، دەمەوى، نامەيە بۆ «مەلا مستەفا» بنووسم. پى دەلیم: ھەلەيەکی گەرە دەکەى، گەر «ئىدرىس» بنىرى بۆ «بەغدا». لەبەر ئەو، يەکەم: ئەو خالىکى لاوازی گەرە پيشاندەدا. دووم: ھىچمان لى دەس ناکەوى. چونکە، لە بنەرەندا، رىککەوتننامەى «11/مارس» بۆ ئەو، «بەعسى» يەکان بەھىزىن، تا جارێکى دیکە، لىمانبەنەو.

– زۆر راستە.

دانىشتم و بۆم نووسى: دەمەوى، بىرتبەخەمەو، تۆ پىويستت بە بىرکردنەو ھەيە. ئەو کارە ھەلەيە و نيشانەى لاوازیيە ... ھتد. نامەکەم نووسى و دام بە «سابير». ئەوانیش، ھەموو لە کۆبوونەو کەدا دانىشتبوون. «سابير» يەکسەر رۆى و نامەکەى داوويە. نازانم، دوايى چى رويىدا، بەلام، دواى ئەو، ئەوان دەرچوون، من سەردانى «مەلا مستەفا» م کرد. گوتم: چۆن دەزانى، ئەوانە ھاتوون، بۆ ئەو «ئىدرىس» بنىرم بۆ «بەغدا»؟ گوتم: ئىدى زانیوومە. لىم پرسى: دوا بىرارت چىيە؟ گوتم: نامەکەى تۆم خویندەو، ھەر ئەو ھە تۆ نووسىوتە. بەلام، من بە تەنباووم و ئەوان ھەموویان، لەو بارەدا يەک وون. گوتم: تۆ لە کورەکەت ناترسى، وا نامەى پيدا دەنێرى؟ وىستم، ھەستى باوکى تیدا بجولینم. گوتم: ئەوان بېرياريانداو، بچى. من ناتوانم، بلیم: نابى. تۆ نموونەت ئەو، ئەو نموونەيە کبوو.

— «تورکیا».

لهو بارهیهوه ناتوانم، شتیځ بۆ باسکهه. به لآم، لهو کاتانهدا، «تورک» هکان، به تهواوی، له هه لویستمان رازییوون.

— واته: له هه لویستی «بارزانیی» رازییوون؟ به لآی.

— «سووریا».

له راستییدا، له گه ل «سووریا» دا پتوهندییمان هه بوو. پتوهندییمان، له گه ل «سووریا» دا، له نه نجامی ئه و ناکوویییه دا بوو، که له نیتوان «به عس» ی ژماره یه که له «به غدا» و ژماره دوو له «دیمشق» زیادیکرد. واته: له نیتوان «سه ددام» و «حافز نه سه د» دا بوو. پتوهندییمان له گه ل دروسکردن و تا پوژی ریککه و تننامه که ی «جه زایر» یش، ئه و پتوهندیییه هه ر به رده و امبوو. پتیش ئه وهی، «مه لا مسته فا»، بریاری کشانه وهی ته و او بدا، به لیتبیرۆ، به په زامه ندیی «ئیدریس و مه سهوود» بریاریاندا، «سالح یوسفیی و عه لی سنجاریی»، و وا بزانه، «دارا توفیق» یش بنیترن بۆ «سووریا». بۆ ئه وهی بزانه، هه لویستی «سووریا»، له و به سه رهاته دا چۆن ده بی. تا چ نه دازه که ده توانن، یارمه تیمانه دن، تا له سه ر به رنه نگار بوونه وه به رده و امبین، دواپی، هه موو شته کان تیکچوو.

— من مه به سم له رۆلی «سووریا» یه له دووبه ره کیییه که دا.

هیچ جوړه رۆلیکیان نه بوو. زۆر دوور بـووون. چونکه لهو کاتانه دا، «سووریی» هکان، به ده س گرفتی گه وه ی تایبه تی خۆیانه وه، ده میان نا لاند.

پ13: خه سه له تی ئه و پتوهندیییه ی، له سه ره تای دامه زانندی «پارتیی» دا، له نیتوان «بارزانیی» و کادیتره روونا کبیره کانداهه بوو، چۆن بوو؟ بۆ نمونه: له گه ل «هه مزه عه بدوللا» و «عه لی عه بدوللا» دا، پتوهندیییان، له و رووانه وه چۆن بوو؟

و13: به خوا، له راستییدا، پتوهندیییه کی زۆر باشبوو. بۆ نمونه: «مه لا مسته فا»، بریویه کی زۆر گه وه ی، به «هه مزه» هه بوو. واته: نامه ی، به سپیتی بۆ ئیمزاده کرد.

— ئه دی دوا ی ئه وهی، له «یه که یتی سو فیت» ی پتیشوو گه راپه وه؟ من له و بریویه دام، هه ر که سی سه ردانیده کرد، پتوهندیی له گه لدا ده به ست.

به لّام، ئەو خۆی دانه دەبه زێیه خوارهوه، له بهر ئه وهی، پیاوێکی خێله کێبوو، پێوه ندییه کانی، له سهر ئاستی خێله کیی دامه زاندهبوو، له گه لیاندا، شاد ده بوو. به لّام، هه میسه له گه ل دهسته ی روونا کبیراندا، ههستی به جوژه له روودامانی ده کرد.

— ئایا، له نێوان « بارزانی » و ئەندامانی په لیتبیرۆدا، له رووی روونا کبری و ئاستی پامیارییه وه، جیاوازییه کی زۆر هه بوو؟
داوای لیتبیرۆ دنده کهم، ئەو پرسیاره، ساکارییه کی زۆری پێوه دیاره. له بهر ئه وهی ناشی، له و رووه وه، شتی دهرباره ی ئەو پێوه ندییه پێشبینی بکری. بۆ نمونه: « مه لا مسته فا » له رێکخستنی ئەم رێکخراو یا ئەو لیژنه ی ناوچه دا دانه دهنیشت، قسه یان بۆ بکا. ئەوانه ی هه موو، بۆ په لیتبیرۆ به جێهێشتبوو.
— راسته. به لّام له سیمیناره که ی خۆتاندا کوتان: « بارزانی » مرۆفیکی روونا کبیربوو. چۆن؟

ئەو پله ی روونا کبیرییه ی، ئەو هه یبوو، چۆن بوو؟ یه کهم: زمانی « فارسی »، به شتیه که ی زۆر باش ده زانی. هۆنراوه ی « فارسی » ده خوێنده وه. هه موو دیالێکته کانی، زمانی « کوردی » ده زانی. ماوه ی یه ک کاژیر یا دوو کاژیر، له سهر یه ک، به « عهره بیی » دده وا و چاوی بۆ نه دهنوقاند. گهر تۆ، گویت له گوتاره که ی کۆنگره ی هه شتی بووایه، که هه مووی به « عهره بیی » خوێنده وه، ئەو کاته بۆت دهر ده که وت، چۆن « عهره بیی » یه کی ده زانی!
— زمانی « رووسی » شی ده زانی.

« رووسی » یه کی ده زانی، ته نانه ت، هیندی « رووس »، شهرمیان لێ ده کرد. من هاوڕێیه کهم هه بوو. نازانم، لێر ده دا بۆم باس کردووی، یانا؟ نیشوکاری « پۆلۆنیا » ی ده کرد. ده هات بۆ لّام، گویتی له موزیکی کلاسیک ده گرت. من خۆم، شه یدای موزیکی کلاسیکییم. ئەویش ده یوست، تۆماریانکا. دۆستایه تییه کی باش، له نێوانماندا دروس بوویوو. له هه مان کاتدا، براده ری « مه لا مسته فا » ش بوو.

له باره ی که سایه تی « مه لا مسته فا » و تیبینییه کانی خۆی له سهری، ده یگوت: کاکه! من خۆم دایکم « رووسی » یه، ده بی، من به « رووسی » یه کی زۆر باش، قسه بکه م، هه ر وه ک چۆن، « رووس » هه کان قسه ی پێ ده که ن، له بهر ئه وه ی، له گه ل زمانی دایکا فیریبووم. کاتی « مه لا مسته فا »، به « رووسی » قسه م له گه لدا ده کا، من ته ریقه ده به مه وه!

– بیوره. زمانزانی، پټوهندییه کی زوری، به رووناکبیرییه وه نییه. به لکوو. زیاتر پټوهندی، به « لټهاتووی، به هره و زیره کی «یه وه هیه. هه موو زمان، به رانه به یه که سه. له به ره وه، نه وه که سه ی زمان دمخوین، پټوسته، به دوی نووسین و ویره ی نه زمانه دا بگه ری و بیخوینته وه. «مه لا مسته فا»، ماوه ی دوازه سالی زیانی، له «رووسیا» هه روا به خوړایی، به سر نه بر دوه و «رووسی» خویندوه. ئیسته ده زانی، مه به سم له چیه؟
– به لی.

من له «دیلمان»، سهرم له ژوره تایبه تییه که ی خو ی داوه. په رتوو کخانه یه کی زور که وره دیوه، تا سهر وه ی، به په رتوو کی «تایینی» و «عه ربی و کوردی» سیخنا خرابوو.
– نه دی «رووسی»؟

«رووسی» ش. هیندی جار، دهر باره ی «فقه ی ئیسلام» ی دمه ته قیم له که لدا ده کرد، زور جاریش، له دانیشتنه کانیدا، له که ل زانا تایینییه کاندا، ناماده به بوو، دهر باره ی کی شه ی ئاین و لوجیک، دمه ته قید ه کرد، زانیارییه کی زوری هه بوو. به لام، نه وهک من و تو نه بوو، دانیشی و له چوارچپوه ی قالبی کی دیاریکراودا، بیر ی خو ی دارپژئی. له به ره وه ی، له شوینتیکی و ریکویتیکی «نایدولوزیایی، فه لسه فی و که لتووری» دا، که وره نه بوو بوو و په روره نه کرابوو، یا، له نه لقه یه کی رووناکبیری دیاریکراودا، پی نه که یه ندرابوو.

– نه مانه هه مووی راستن. ئایا، «بارزانی» دهنووسی؟ تاقه تی نووسینی هه بوو؟ بۆ نمونه: نامه ی دهنووسی؟ گو تاری دهنووسی؟
به لی. نامه ی تایبه تی دهنووسی. به لام، گو تاری نه ده نووسی.
– به ده سی خو ی، نامه ی دهنووسی؟

به لی. دوو یا سی جار دیومه، به «رووسی» نامه ی نووسیوه، هیندی جاریش، به «عه ربی». به لام به زوری، کارمکانی خو ی، به «ئیدریس و مه سعود» راده په راند.

– واته: له دوی مردنی، هیچی له پاش به جی نه ماوه.
هیچ جوړه شتیکی، به جی نه هیشته وه. هیندی جار، باسی نه رووداوانه ی بۆ ده کردین، که له کاتی که شته که یاندا، له «مهاباد» وه بۆ سهر ســنووری

« سوڤتيت » كوردبويان، به شتيكي زوڤيشي، له په رتووكه كهي « مه سعوود » دا هيه.

— خوښدومه ته وه.

جگه له وه، وا بزانم، كاتې له سهره تادا گه راپه وه، له وانه يه، سالي « 1959 » بووې، له و باره يه وه، گف توگ څه يه كي له گه ل گؤ فارتي كي « به غدايي » دا كرد، تا ئيستش، وينه كه يم له بهر چاوه، وهك نه وينه يه لاي من، به شي سهره وي له شي دهر چوو يو. ئيدي له وه زياتر، هيچي ديكي لي نازانم.

پ 14 : ئايا « بارزاني » بر او ي به پارتايه تبي و كاري پاميار ي هه بوو؟

و 14 : له و بواره دا گرفتكي دووفاقانه هه بوو. هه ميشه دهمان بيني، كاتې زوړ دده بوو، ده گوت: « پارتبي » كي څه؟ « پارتبي » چي به؟ پتويست به پارت ناك. به لام، له ناخي خويدا، هستي به پتويست ي بوونې « پارتبي » ده كرد. ده يزاني، پارت چن پتويسته، نه وه شي له دوو شته وه بؤ ساغو بوو وه.

1. له شوږشي سالي « 1945 » ي « بارزان » وه فير بوو يو. كه لكې له پهنده كاني شوږشي « بارزان » وهر گرت يو. كاتې له شوږشي « بارزان » دا، رووناك بیره كان چواره وريان گرت يو، هه موو پارت نه نيتي به كوردي به كان له گه ليدا بوون « رزگاري، شوږش ... تاد » هه روه ها، كومه له كان هه موويان له گه ليدا بوون، يارمه تبي شوږشيان دده، هه وال و دهنگوباس و بلاو كراوه يان بؤ دهنارد و به پاره ش يارمه تيبيان دده.

2. ده يزاني، پارت بؤ كورد پتويسته. نه مه ش ديسان وه، له « سوڤتيت » وه فير بوو يو. له ماوه ي دوازه سال دا تيگه شت، هيز و تواناي پارت چي به. به لام، له گوته كانيدا دووفاقي هه بوو. له دلي خويدا ده يزاني، بې « پارتبي » هيچ ناكړ. به لام، له نيوان نوښته راني « پارتبي » و خودي « پارتبي » خويدا، جياوازيده كرد. له بهر نه وه، نه وهك كسي وا بوو، شتيكي خو شبو، به لام، له بهر دهمي خه لكيدا وا پيشانيدا، كه رقي ليته تي. هه ستيده كرد، « پارتبي » پتويسته، گهر نه وه هستي نه كرايه، له ميژبوو، وازليده هينا و دهر و شت.

— به لام، وهك له سالي « 1964 » و له سهرده مي « عه بدولسه لام عارف » دا بيستمان، « بارزاني » له چاوپيكه و تني كدا له گه ل روظنامه كاني « عيراق »، گوتي: باوه رم به پارتايه تبي نيه، پتويست به هيچ پارتې ناك و نامادم « پارتبي » ش هه لوه شتيمه وه.

هه‌مووی درۆیه. ئه‌و شتانه‌ی ده‌گوت، به‌لام، برۆای پتی نه‌بوو.

– واته: راسته، گوتوویه‌تی؟

به‌لێ. هه‌رگیز، برۆای پتی نییه و برواشی به پتووستیی پارت هه‌بوو.

– ئه‌وه‌یان شتیکی دیکه‌یه. باشه، بۆچی چهن جارێ، وازی له «پارتیی هینا؟» هه‌مووی به ده‌سی ئانقه‌سبووه.

– بۆ؟

چونکه ده‌یزانی، گهر وازی پتی، په‌سه‌ندی ناکهن و «پارتیی ش وه‌ک هه‌یه، نامتی.

– چهن جار، وازی له «پارتیی هینا؟»

سێ جار.

– ده‌توانین، بزانی، که‌ی و که‌ی بوو؟

نه‌خیر. نازانم، که‌ی بوو.

– ته‌نانه‌ت، سه‌له‌کانیشت بیر نه‌ماوه؟

نه‌خیر. بۆ «مه‌لا مسته‌فا»، چۆن وازیده‌هینا؟ وازیانه‌که‌ی ئه‌و، هه‌ر به

ده‌مییبوو. هه‌رگیز، نامه‌یه‌کی نه‌ده‌نووسی و بلی: بۆ به‌رێز: سکرتری گشتیی

«پارتی دیموکراتی کوردستان – عێراق، برایم ئه‌حمده»، تکایه وازیانه‌که‌م

لێ قه‌بوولکهن. پاشان، ئیمزایکا. ئه‌وه‌ی هه‌رگیز نه‌ده‌کرد، چونکه، برۆای به‌وه

نه‌بوو، که‌ یه‌کێ هه‌بێ، ئه‌و نامه‌ی وازیانه‌ی ئاراسته‌کا. تیگه‌یشتی، چۆن

چۆنی بووه؟

پ15: به‌لێ. دوا‌ی ئه‌وه‌ی، ناکۆکی و دووبه‌ره‌کییه‌که‌ په‌یدا‌بوو، کۆمه‌له‌که‌ی

«برایم ئه‌حمده»، به‌ره‌و «ئێران» رۆیشتن. پاشان گه‌رانه‌وه، ئایا، هه‌روا به

گۆتیه‌ گه‌رانه‌وه، یا شتی له‌ نێوان «بارزانی» و ئه‌واندا هه‌بوو؟ گهر هه‌بوو،

گهره‌نتی چی بوو؟

و15: داوایان له‌ حوکومه‌تی «به‌غدا» کرد، بگه‌رێنه‌وه. ئه‌وانیش، ده‌رگه‌یان

بۆ کردنه‌وه و به‌ شتیه‌یه‌کی زۆر ئاسایی، پێیان گوتن: وهرنه‌وه و کاری خۆتان

بکهن.

– مه‌به‌سم پێش ئه‌وه‌یه، کاتێ بۆ نێو ریزه‌کانی شوێش گه‌رانه‌وه.

به‌شیکی زۆریان، له‌ سه‌رکرده‌کانیان و به‌ سه‌دان له‌ کادی‌ره‌کانیان گه‌رانه‌وه،

ته‌نیا به‌شیکی که‌میان مانه‌وه، ئه‌وانیش، پتوهندییان به‌ حوکومه‌ته‌وه کرد.

– نهخپړ. ماموستانه وانهو. وهک من بیستوومه، له سهرتادا، جگه له ماموستانه «برایم»، «جهلال تالهبانی» و ههموو سهرکردهکانی دیکهشیان گهړانهوه، بویه گهړانهوه، تا سهرلهنوئ، ههموو پیکهوه له «پارتیی» دا کار بکن و راژهی شوړش بکن. ئایا «بارزانی»، هیچ گهرنتییهکی دابوونی؟ «مهلا مستهفا» به هیچ شپوهیه، پتوهندی به سهر ئو باسهوه نهبو. ئو لهو کیسهیه، دهمی نهبو. کاتی خوئ، له «لندن» بووم، له «برایم و جهلال» پرسى، شتى وام لی نهبیستن. ئو شتهی تو باسیدهکى، من ئاگام لئی نییه.

– ئهدى چوڼ، له «ئیران» هوه بو نئو شوړش گهړانهوه؟
گهړانهوه بو «بهغدا».

– وا دیاره، به پرتان ئاگاتان لهو رووداوانه نییه. له سهرتادا، بو «بهغدا» نهگهړانهوه. به لکوو، بو نئو ریزهکانی شوړش هاتنهوه. پاشان، رایانکرد بو «بهغدا».

نهخپړ. نهگهړانهوه بو نئو شوړش، به لکوو، گهړانهوه بو ناوچهیهکی دیاریکراو لهوئ دانیشن. نه پتوهندییان، به «مهلا مستهفا» وه کرد و نه لهگهړ شوړشیشدا، نیوانیان ههبوو، هرگیز شتى وانهوو. گهړانهوه بو شوئى، له ژیر چاودیری دابوون. ئو شوئنهش، پتشمهرگه «پارتیی»، به سهرؤکایهتی «مهلا مستهفا» لی نهبوو.

– بهلام، «برایم ئهمهد» دهلی: «سالح یوسفی» و چن کهسیکی دیکه، له لایهن «بارزانی» هوه هاتن بو «ئیران»، گوئیان: جگه له «برایم ئهمهد»، ئوانی دیکه ههموویان، بویان هیه بگهړتیهوه.

من ئاگام لهوه نییه. چونکه، کاتی خوئ «برایم»، لهو بارهیهوه، هیچی بو باس نهکردم.

– باشه. گرنگ نییه. ئهدى چوڼ، په نایان بو دهولهتی «عیراق» برد؟
نامهیهکیان بو ناردن وگوئیان: ئیمه دهمانهوئ، بگهړتیهوه و دمس به کارى خویمان بگهینهوه. لهو کاته، حوکومهتی «عیراق» دهیوست، ریزهکانی جوولانهوی نیشتمانیی کورد لهتلهتکا. لهبرئهوه، حوکومهت پئی واپوو، دوو بهشی دژ به یهک، له نئو جوولانهوهکدا دروسبووه و دهتوانن، که لکیان لی وهرگرن و بهگژ یهکدیاند بکن.

پ16 : چۆن كەسايەتیی « بارزانی »، لەم ڕووانەوه هەڵدەسەنگێن؟

– « بارزانی »، وەك سەرۆك هۆز:

و16 : « مەلا مستەفا »، هەرگیز سەرۆکی هۆزی « بارزان » نەبوو. بەلكوو، یەكێ بوو لە « بارزانی » یەكان. سەرۆك هۆز، بە « خودانی بارزان » دەناسرێ. ئەویش، « شیخ ئەحمەد » بوو. دواى ئەوى، « عەبدولسەلامى بارزانی » براى، كۆچیدوايێكرد، شیخایەتیی لەووه وەرگرت. « مەلا مستەفا »، وەك یەكێ، لە پچووكتترین جووتیارەكانى « بارزان » وابوو، وەك ئەوانیش، لە بەردەمى « شیخ ئەحمەد » را ڕادەوهسا.

– ئەدى دواى ئەوى، « شیخ ئەحمەد » مرد؟

شیخایەتیی كۆتاییبێت. چونكە، دواى خۆى، كەسى بۆ ئەو شوێنە دیارى نەكرد.

– ئەوه وەك شیخی « بارزان » راستە. بەلام، ئەدى وەك سەرۆك هۆز؟

ئێستە، « بارزانی » یەكان سەرۆك هۆزیان نییە. هەر چەندە، شتیكى وا دەلێن، گوايە: « شیخ محەمەد خالید ». بەلام ئێستە، ئەو هۆزە « بارزانی » یە توندوتۆڵە یەكگرتووەى جاران نەماوه و لە نێو خۆیاندا شلبوونەتەوه. بە سەر چەن بەشێكدا دابەشبوون. بەشى لە « بارزانی » یەكان، لەگەڵ « مەسعوود » دان. بەشێكى دیکەیان، لەگەڵ « شیخ محەمەد خالید » دان. بەشەكەى دیکەشیان، لە شوێنى خۆیان دانیشتون.

– « بارزانی »، وەك سەرۆكى « پارتیی »:

« مەلا مستەفا » مەرفى بوو، لە ڕێى هێزەوه، یا بە دەسى ئانقەس، بەو شوێنە نەگەیشبوو. بەلكوو، بە شێوەیەكى سروشتیی، بووبوو بە سەرۆك. كاتى دەمانەوێ، كارەكانى هەر سەرۆكى، لە سەرۆكەكانى جیهان هەلسەنگێنن، پێویستە، بە یەك چا، سەیری چاكە و خراپەكانیان نەكەین. هەڵەكانى لە لایەك و سەرکەوتنەكانیشى لە لایەكى دیکەوه دانێن. كاتى، باسى ڕۆلى سەرۆكى دەكەین و ڕۆلى گەورەیی، هەر سەرۆكى هەڵدەسەنگێنن، ئەو هەڵسەنگاندنە، پێوەندیی بە پلەى سەرکەوتنى ئەو سەرۆكەوه هەیە. زۆر لە سەرکردەكانى جیهان، ئەوانەى میژوو ناوى تۆمارکردوون، دواى چەن سەرکەوتنىكى دیاریكراو ژێركەوتوون. واتە: لە سەرمتادا، سەرکەوتووبوون، بەلام، لە كۆتاییدا ژێركەتووبوون. وەك « ناپلیۆن و جەمال عەبدولناسر »، لە كۆتاییدا، تووشى تەنگانە و نووشوستیی بوون. بەلام، ناویان لە لایەرهكانى

میژوودا، هر ماومتهوه، هر چهنده سهرکهوتووش نهبوون. ئیمهش، هرگیز ناتوانین، بهگویره ئه و سهرکهوتنانه ی « مه لا مستهفا »، له شوڤشدا بهدهسیهیناون، پۆلی میژووی ئه وه لسهنگینین. بهلام دهتوانین، ئه و پۆله ی « مه لا مستهفا »، به شیوهیهکی دیکه هه لسهنگینین. ئه ویش ئه وهیه: تا چهن، کاری له بهرهنهندن و گه شههنه ننی هوشیاریی نهتهوهیی کورد کردووه و ئاسهواریکه بهجیهیتشتووه؟!!

– « بارزانیی »، وهک سهرکرده ی شوڤش:

« مه لا مستهفا »، ستراتیژیی بوو، له سهرکرده زۆر چاکهکان بوو. ههروهها، تاکتیکیش بوو. دهیزانی، چۆن که لک له هه ل وهردهگرئ. پۆژی له پۆزان، سهرکردهیهتی جهنگی له جهنگهکانی، له سهر زهوی نهکردووه، بی ئه وهی سهرنهکهوئ.

– « بارزانیی »، وهک سهرکردهیهکی گشتیی گه لی کورد:

دوو یاره، گومانم له مهش ههیه. بی گومان، دوا ی ئه وهی مرد، ناتوانین، وهلامی ئه م پرسیاره بدهینهوه. پێش چهن پۆژی، کاتێ براده رانی « پارتیی » هاتن بۆ لام و داوایان لی کردم، گوتارئ به بۆنه ی یادی کوچید واییه وه بنووسم، گوتم: براینه! ئیوه بهم شیوه سهیره، پێ دادهگرن، هه موو سالی ئاههنگ دهگێرن و یادی کوچید وایی « مه لا مستهفا »، دهکه نهوه، شتی وا له هه موو سهرانهری جیهاندا نه بووه و نییه. ها؟

– له سه داسه د، راست دهفه رمووی.

به بۆنه ی کوچید وایی هه موو سهرکردهیه که وه، سالی یه که م یاده مکرته وه. گهر تۆژیکی دیکه ش برۆن، یادی دووه میشی بۆ ده که ن. گهر زیاتریش برۆن، ئه و یادی سییه میشی بۆ ده که ن. پاشان، دوا ی بیست و پینج سال، یادیکی دیکه ی ده که نه وه.

– یاخود یۆبیلی په نجا ساله ی بۆ ده که ن.

به لئ. شتی له و بابه تانه، به لام، ئیوه هه موو سالی، خه لکی کو ده که نه وه، دوا یی هه یج نامینی، له سهر « مه لا مستهفا » باسی که ن، ته نیا، هه ندی قسه ی « بی تام و بی له زه ت و بی ناوه پۆک » نه بی.

– مه بهستان دوو یاره مکرده وهیه؟

به لئ. هه موو سالی دوو یاره ده بیته وه. بۆیه تکه ده که م، واز له و به زمه بین. به لام، وا ده رده که وئ، ده یانه وئ، ئه فسانه یه کی به رده وام دروس که ن. به لئ،

« مه لا مستهفا » وهك ئه فسانه يه كي دياريكراوى ليتهاتووه . به لام بهو شتويههش نا . دهتوانين ، به شتويهه كي ديكه بلتين : « مه لا مستهفا » ، بوو به روښنايييهك ، پروناكبييهك ، تيشكى ، ړتي خهبات پيشانى پېشريوړكي ديكه ددها .

— ئايا « بارزانى » ، هوشيارى نه ته وهى به زبوو ؟ تا چ ئه ندازه كه پهره ي سهندبوو ؟

به‌لئی، هوشیاری نه‌ته‌وهیی، زۆر گه‌شه‌یه‌سەندبوو. له‌ راستیدا، من له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌دا، یه‌ک ناگره‌وه، که‌ ده‌لێن: بیروباوه‌ری « مه‌لا مسته‌فا »، له‌ نێو چوارچێوه‌ی بیرى هۆزى « بارزان » و هاوچه‌یمانه‌کانى « بارزان »دا قه‌تیس مابوو. راسته، ئه‌و به‌ شێوه‌یه‌کى تایبه‌تیی، بایه‌خى به‌ هۆزى « بارزان » ده‌دا، به‌لام، له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا، کاتى ئه‌و بایه‌خ‌دانه، له‌ گه‌ل کێشه‌ی نه‌ته‌وه‌یى کورددا ناکۆکبووایه، په‌تیده‌کرده‌وه. دواى ئه‌وه‌ی له‌ سالى « 1958 »دا له‌ « یه‌کێتى سۆڤیت » که‌رايه‌وه، به‌ چاوى خۆى بێنى، ده‌سته‌ی پروناکبیری کورد، له‌ چوارده‌ورى کۆیوونه‌ته‌وه. نووسه‌ر و ژۆرنالیسته‌کان، هێندێ شتى دیاریکراویان له‌ سه‌ر ده‌نووسى، ناویانده‌هێنا و چاوپێکه‌وتنیان له‌ گه‌ل ده‌کرد، به‌ حسێب، وه‌ک سونبولێکى تیکۆشانى نه‌ته‌وه‌ی کورد وایه، به‌رپر سيارى نه‌ته‌وه‌یى گه‌وره‌تر بوو. به‌ هۆى ئه‌و به‌رپر سياربیه‌شه‌وه، هوشيارى نه‌ته‌وه‌یى فراوانتر و مه‌زنتربوو، ئیدی هوشيارى نه‌ته‌وه‌یشى قوول‌تر بوو.

— ئاىا، ھوشيارىي نەتەھىي « بارزانىي »، شانبەشانى ھوشيارىي راميارىي
دەرۋى؟

نازانم، مەبەس لە هوشیاری پامیاری چییە؟ مەبەستە کە تەم بۆ پوونکەرەوه،
 - مەبەسم لە هوشیاری پامیاری ئهوهیه: ئایا، « بارزانی » هەستی به
 پێوستییەکانی باری ژانی پامیاری کوردستان دەکرد؟ ئاگای له کێشه
 گرنگەکانی « عێراق » و گرتنی ناوچهکه و جیهان بوو؟

من دمه‌وئ، ئه‌وه بلّیم: «مه‌لا مسته‌فا»، پیاوئ بوو، هه‌م —وو پۆلنتیکی «خۆره‌لاتی نیوه‌ند» ی تاقیکردبووه، له‌و باره‌یه‌شه‌وه، که‌لکی له‌هه‌نگاو و ئه‌زمونه‌کانی خۆی وهرگرتبوو. له‌به‌رئه‌وه، هیندی هه‌لوێستی وهرده‌گرت، بۆ من و تۆ و هیندی پروناکبیری دیکه‌ش، واده‌ده‌که‌وت، هه‌لوێستیکێ سه‌یر و نانه‌ته‌وه‌یییه، به‌لام، له‌راستییدا، هه‌مووی له‌باری ئالۆزی پر له‌گرتیوگۆلی ریالیزمانه‌ی، پۆلنتیکی «خۆره‌لاتی نیوه‌راست» هه‌ه‌لنده‌هتجا.

— واتە: ئاگاھداری یۆلئیتیکی نیو دەولەتانیش بوو؟

به وردی. هیتندی جار، خوی داوای له من دهکرد، هه موو کات، گوئی له رادیو راگرم. زور به ناسکی، پتی دهگوت: خو تو، هر دانیشتووی و نیش دهک، گهر دهنگوباسکی دیاریرکاری گرنه هه بوو، به که لکی من بی، تکیه بوم تو مارکه. هه موو پوزی «عومر دولمه ری» یا «عبدوله یمن» یه کیکیان دههاتن و نهو شتانه ی بوم دهنوسی، بویان دهربرد.

– «بارزانی»، جیاوازی له نیوان ناین و پولاتیکدا دهکرد؟

نه خیر. نهو به باسکی ناسکه. به لام، هر باسیده کهم. نهو پیاوی بوو، خوی به خواناس دادنا. به لام، وا بیریده که دهو، خویشاندان وهک پیاویکی ناینی، له به رده می کومه لگه یه کی خاوهن پروا و خواناسدا، وهک جلوه رگیکی پیوست وایه و ده بی، سهر کرده میکی موسولمان له به ریکا. به لام، له نیوهوی خویدا، جیاوازی له کیشه ی نایندا نه دهکرد. من هه میشه، به کالتهو پیم دهگوت: دوا هوزی له هوزه کورده کان موسولمان بووین، هوزی «بارزان» بوو. جا، هر واشه، جگه له شیخه کانیان، خویره وشت و ترادیسیونی هوزی «بارزان»، به تهوایی، له خویره وشت و ترادیسیونی «دیان» مکان دهچی. گهر زور پیوست نه بی، له ژنی زیاتر ناهین. ژنیش، خاوهنی قسه ی خویه تی، هه رچی بوی، ده بی و رای خوی دهرده بی. به راشکاو یی ده لی: من نهوم دهوی و نهوم ناوی. بۆ نمونه: کچکی «مه لا مسته فا» دهیوست، شوو به کوره که ی «شیخ سوله یمانی کوری شیخ عبدوله لام» بکا. له بهر نهوی، نهو کوره له «یه کیتی سؤفیت»، دزایه تی «بارزانی» کردبوو، یه کی بوو لهو چوار پینج که سه ی، له ریزی «پارتی کومونیستی سؤفیت» دا کاریان کردبوو، «بارزانی» رازی نه بوو. کچه کهش، له سهر نهو شوو کرده ی خوی سووربوو، دهیگوت: کوره که ی «شیخ سوله یمان» م دهوی. «مه لا مسته فا»، هه رگیز نهی توانی، ته گهری تیخا. به لام، له کچه که ی خوی زویر بوو. تا کوتایش، قسه ی له که لا نه کرد، له بهر نهوی، قسه که ی شکاندبوو.

– «بارزانی»، چون له فه لسه فه ی «مارسیزم – لینینیزم» دهروانی؟

«مه لا مسته فا» دانه دهنیشت، باسی نهو جوژه شتانه بکا، وهک نیمه، له نیو خوماندا باسیده که ی، دهیگوت: ناچار یان کردبوو، تیوری «مارکسیزم» بخوینم. به لام، هه میشه باسی نهوی بۆ ده کردین، پتی له سهر نهو داهمگرت و دهیگوت: نهو شتانه ی له په رتووه کاندان نووسرابوون و دهمانخویند، له که ل ریالیزمی ژیا نی روزهانی نه ویدا یه که نه بوون، نه ده گونجان و به پیچه وانه وه

بوون. «مهلا مستهفا»، بیرری زۆر تیزبوو. لهو بارهیهوه، گهلێ شتی خوۆشی، بۆ دهگتیرایینهوه. پۆژتیکیان دانیشتبووین، به تهنیا ههر من نهبووم، گهلێ کهسی دیکهشی لێ بوو، گوتی: له سالی «1954» به دواوه، ماوهی سی سال، «فاسۆلیا» قوتیان به سهردا دابهشدهکردین. له سهه کاغهزمکهی نووسرابوو، له «U.S.A.» وه هتیراوه. پرسیمان ئهوه چییه؟ بۆ لهوێوه دهیهتن؟ گوتمان: ئهوه ئهو یارمهتیبیانهیه، کاتی خوێ «ئهمتریکا»، بۆی دهناردین. جا، تهماشاکه، چۆن بیردهکردهوه!

شتیکی دیکهشی بۆ باسکردین. گوتی: پۆژتیکیان، له «کۆلخۆز» بووین. ههر یهکهی، پارچه قوماشتیکیان داینی، شاریکی نزیک له تهنیشتمانهوه بوو، گوتمان: بپۆن بۆ ئهوی، تا ئهندازهتان بگرن و بۆتان بدرون. گوتی: پارچه قوماشم خسته بنبالم و پۆیستم بۆ ئهوی. له دوورهوه دهبینم، خه لکتیکی زۆر پیزبوون و نۆرهیانگرتووه. منیش چووم، له دواهی دواوه راوهستام. پێش من، پتر له بیست کهس راوهستابوون. گوتی: ماوهی یهک دوو کاژیر راوهستام، پیزهکه، ههر له شوێنی خوێ بوو، هیچ پێشکهوتنی نهبوو، کهس نهدهجولا. پاشان، یهکێ هات و گوتی: ئهوپۆ کات تهواو بوو، بهیانی وهرنهوه. پیریتزنی لهو لاوه پهیدا بوو، تهماشای منی کرد و لیتی پرسیم: تۆ له «کۆلخۆز» وه نههاتووی؟ گوتم: بهلێ، لهوێوه هاتووم. گوتی: باشه له «کۆلخۆز»، مریشکی لێ نییه؟ مریشکهکه هیلکه ناکا؟ گوتم: مریشکیشی لێیه و مریشکهکانیش هیلکه دهکهن. گوتی: کهواته، بهیانیی وهرهوه، هتندێ هیلکه لهگهڵ خۆت بیتنه، یهکسهه، ئهندازته دهگرین. گوتی: بهیانیی، هتندێ هیلکه پهیدا کرد و دیسانهوه، چوومهوه بۆ ئهوی. ههر له دوورهوه، ژنهکه منی بینی، بانگی کردم و ژوورهوه، یهکسهه ئهندازی گرتم، منیش هیلکهکانم دایه. پاشان پتی گوتم: ههفتهیهکی دیکه تهواودهبی، بهلام، ئهم جاره دهبی، مریشکهکه خوێ بیتنی. دواي ههفتهکه، مریشکتکم لهگهڵ خۆم برد. ئیدی ئهم جاره، وهک ناسیاویان لیتهاتبوو، به پرویهکی خۆشهوه پیتشوازییان لێ کردم و پیتشهکیی، جلهکانیان ئامادهکردبوو، زوو دایانمی و رایییانکردم. پیزمکهشم، ههر بهو چهشنه، به قهرهباغی دهبینی و زۆر به زهممهت نهبووایه، له شوێنی خوێ نهدهجولا!

— پتوهندیی «بارزانیی»، لهگهڵ خه لکیدا چۆن بوو؟

له ههموو ژبانی خۆمدا، کهسی دیکه وهک «مهلا مستهفا» م نهدیوه، بهو شتیهیه، پیتشوازی له خه لک بکا و وهک یهک، پیزی گهوره و گچکه بگری. ههر

کەسێ بچووایەتە دانیشتنەکانییەوه، یەكسەر، وەك زەنبەلەك لەبەری
هەلەمسا.

– ئایا پووی خوێشبوو؟

لەو کاتانەدا، کە تووڕەمیان نەدەکرد، یا تووڕە نەبوو، دەکرایەوه و زۆر
پووخواشبوو، پاکترین و باشتترین کەسبوو.

– حەزی لە قسەی خوێشەدەکرد؟

بەڵێ. زۆر حەزی لە نوکته دەکرد. نوکتهشی دەزانی. توانایەکی سەیری
هەبوو، هێندێ جار، کاتی بیویستایە، یا بیزانیایە، دانیشتنەکە خۆن، چەن
کەسانێکی پاک و ڕێکوپێکی لێیە و لەو کەسانە دانیادەبوو، خەسلەتە
سەرورەیی و سەرۆکییەکە، لە خۆی دادەمالی و وەك مەروڤێکی ساکاری
لێدەهات، لاسایی هێندێ خەلکی دەکردەوه و دانیشتنەکە ی گەرمەدەکرد. هەر
ئەوێش بوو، « بارزانی » یە جەنگاوەرەکانی و لێکەردبوو، هۆگریبەن و لە
پێناوی « مەلا مستەفا » دا ئامادەبن، قوربانی بە هەموو شتێ بدەن و لە ژێر
فەرمانیدا بجەنگن. قسەی « مەلا مستەفا »، هەرگیز پەت نەدەکرایەوه.

– ئایا پیاویکی تووڕەبوو؟

نەخێر. خەسلەتی تووڕەم، هەرگیز پێوه نەدیوه.

– بەلام، بەپێی ئەو قسانە ی من بیستوو، « بارزانی »، پیاویکی تووڕەبوو،
زۆر ڕقی لە نازناوی مامۆستا بوو. بۆ نموونە، دەلێن: جاری، یەکی پێی
گوتوو مامۆستا. « بارزانی »، زۆر تووڕەبوو و گوتوو یەتی: من مامۆستا
نیم، « عەلی مەردان » مامۆستایە. ئایا ئەو ڕاستە؟
من باسی ئەووم کردوو.

– دەزانم. بەلام، بۆ پێی ناخوێشبوو؟

لەبەرئەوهی، ووشەی مامۆستا، ووشەیەکی بڵاویو، زۆر بەکاریدێرا. تەنانەت،
بە خوێریترین مەروڤیشیان دەگوت، مامۆستا. لەبەرئەوه، هەقیبوو. من کاتی،
یەکی پێم دەلی، مامۆستا، کەمێ پێی قەڵسەدم.

– ئایا « بارزانی »، مەروڤی « ڕاسگۆ، قسەلەروو و ئازا » ی خوێشەوێست؟

بەڵێ. زۆر حەزی لە ڕاسگۆیی و ئازایی دەکرد. ڕیزی ئەو کەسانە ی دەگرت،
کە بە ڕاشکاویی قسەیان دەکرد.

– ئایا « بارزانی »، ڕمخە ی قەبوڵ دەکرد؟

من خۆم، ئەووم تاقیکردۆتەوه، گوێی لە خەلکی دەگرت.

پ 17 : ئەدى، دەربارەى « ئىدىرىس بارزانىي » دەلىن چى؟ لە پروى «كەسايەتتى، ئاستى پۇشنىرىي، ھوشيارىي رامىيارى، شارەزايى سەربازىي و دىپلوماسىي » يەو، چۆن ھەلىدە سەنگىن؟ پىئوھندىي لەگەل باوكىدا، چۆن بوو؟ نىوانىان، لەگەل ئەندامانى پەلىتتېرۇدا چۆن بوو؟ پۆلى لە دەزگەى « پاراستن »دا چى بوو؟ بەرپرسىيارىي لە « پارتىيى » و شۆرشدا، ھەر لە سەرەتاوہ تا دوارۆزەكانى شۆرش چۆن بوو؟ *

و 17 : دەربارەى « ئىدىرىس و مەسعوود »، كاتى، باوكيان بەجىيەشتن و دەر بەدەربو، ئەوان ھىشتا، مىندالىكى شىرەخۆرەبوون. كاتى گەراشەو، دوو خۆئىندكارى پۆلى چوار و پىنجى ئامادەيى بوون. « ئىدىرىس »، سالىك و چەن مانگى، لە « مەسعوود » گەرەترە. زىرەكىيەكەيان، ئاسايى نەبو، ھەر دووكيان، لە سەر پلەي يەكەمىي، لە پۆلەكانى خۆئىندگەدا، لە نىوان خۆياندا پىشېركىيانەكرد. ھەموو خۆئىندكارەكانى، ئەو ئامادەيىيەى لىيان دەخۆئىند، « غەرەب » بوون. ھىچيان پروانامەى، ئامادەيىيان وەر نەگرت و وازيان لە خۆئىندىن ھىنا.

كاتى « مەلا مستەفا »، لە كۆتايى سالى « 1959 »دا، بە يەكجاريى « بەغدا »ى بەجىيەشت، ئەوانىش لەگەل باوكيان و ئەندامانى دىكەى خىزانەكەيان، گەرانەوہ بۆ « بارزان ». ھەر دووكيان، خەتيان خۆش بو، لە پروى لىكدانەوہ و نووسىن و دارىشتنەوہ، بە زمانى « غەرەبىيى »، باشيان دەنووسى. لە كاتىكدا، زۆر لە « غەرەب »ەكان خۆيان، زمانى دايكيان باش نازان، ئەوان، ئەو دوو شتەيان، باش دەزانى. مىن خەتى ھەردووكيانم بە دلبو، سەير ئەوہبو، لە « ئىران » دەسوخەتيان لە يەكدى دەچو، بە مەرجى، يەككى بە وردىي سەرنجى لى نەدانايە، زۆر بە گران بۆي جىيا دەكرانەوہ. چەن نموونەيەكى زۆرم، لە نامەكانىيان لايە، گەواھىي ئەوہدەدن. كاتى، چوومە نىو پىزەكانى شىشەو، يەكەم جار، ھەر دووكيانم لە ژوورىكدا بىنى، لەو

* ئەم پىرسىيارانە، بە نامە ئاراستەى مامۆستا « جەرچىس » كراوہ و ھەر بە نامەش، وەلامەكەى وەرگىراوہتەوہ. بۆيە، وەك پىرسىيارەكانى دىكەى پىشوو، مەوداى دەمەتەقىمان لە سەريان نەبووہ. تا لە ھىندى بوارى دىكەدا، پىرسىيارى زياترى لى بىكەن و ھىندى شتى دىكەش پروونكەينەوہ. لە راستىدا، ھەمان پىرسىيارم، دەربارەى « مەسعوود بارزانىي »، بە جىيا لى كرد بو، بەلام، مامۆستا وەلامەكانى، ھەموو پىكەوہ گىردابوون. بۆيە، مىنىش وەك خۆي، چۆن وەلامىداوئەتەوہ، ھەر بەو چەشنەش بلاويانەكەمەوہ.

«عهره‌بیی» یه راسته‌ی، قسه‌یانپتده‌کرد و مه‌سته‌کانیان، به باشیی پئی دهرده‌بری، سه‌رسامبوو‌بووم. به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش، نه‌و شتەم تپدا به‌دیده‌کردن. باوکیان، زۆر خوش‌ده‌ویست، به جورئ، تیروانیان بۆ پله‌وپایه‌ی باوکیان، له راده‌ی پهرستن تپه‌پیکردیو.

«مه‌لا مسته‌فا»، له سالئ «1965» دا نه‌بی، پتشتەر بۆ یاریده‌دانی خۆی، بانگی نه‌کردن. هەر دووکیان، باره‌گای تایبه‌تیی خۆیان هه‌بوو، له‌و کاته‌دا، هیچیان «پارتیی» نه‌بوون. له دانیشتنه‌ خۆشه‌ تایبه‌تییه‌کانیاندا، زۆر له یادگارەکانی سه‌رده‌می لاوتیی خۆیان، بۆ باسده‌کردم. «ئیدریس»، یه‌کسه‌ر رووی له کاری سه‌ربازی و دیپلۆماسیی کرد. له کاتیکدا «مه‌سه‌عوود»، هه‌موو خه‌می خۆی، له چوارچێوه‌ی دامه‌زراندنی بیرۆیه‌کی ئاساییش و ده‌زگه‌یه‌کی هه‌والگوزاری بۆ شۆرش و سه‌رپه‌رشتیکردنیدا کۆده‌کرده‌وه. نه‌و ده‌زگه‌یه‌ی، دواتر له نێو خه‌لکید، به «پاراستن» ناسرا. سنووری نه‌و ده‌زگه‌یه‌ی، به هۆی نه‌و نه‌دامانه‌ی «پارتیی» یه‌وه‌ فروانبوو، که ئاماده‌بوون، قوربانییبدن و ژبانی خۆیان، ب‌خه‌نه مه‌ترسییه‌وه. وای لێهات، له هه‌موو کات و ساتیکدا، دواي جموجۆله‌کانی سوپا بکه‌وئ، هه‌روه‌ک «مه‌سه‌عوود» ده‌یگوت: ئاگای له نیازه نه‌ینتییه‌کانی ده‌سه‌لانداریانیش بی. به‌لام، نه‌و جووته برایه، پتکه‌وه کاریانده‌کرد و پتشه‌کیی، هاوکاریانده‌کرد و به ته‌واوییش ئاگایان له کاری یه‌کدی بوو. رۆژئ له رۆژان، هه‌رگیز ناکۆکییه‌ک، له نێوانیاندا په‌یدا نه‌بوو. به برۆای خۆم، وام بۆ دهرده‌که‌وت، هه‌ر کاتئ هه‌ر دووکیان، به‌شدارییان له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی «پارتیی»، یا له به‌رپۆمه‌بردندا بکرده‌یه، هیندئ کات، گه‌وره‌که‌یان شته‌کانی ئاراسته‌ده‌کرد و به‌رپۆمه‌یده‌برد. له سه‌له‌کانی دوایدا، که له کۆتایی سالئ «1970» یه‌وه ده‌سیپتکرد، کاتئ «مه‌لا مسته‌فا»، به‌ره‌به‌ره، له کاروباره‌ لاوه‌کیی و که‌م نرخه‌کاندا، پاشه‌کشه‌یده‌کرد و ته‌نیا، له کاره‌ گرنگه‌کاندا، هه‌لیده‌دایه و خۆی بریاریده‌دا، بۆم دهرکه‌وت، هه‌ر دووکیان ده‌سه‌لاتی باوکیان به‌کاردێن و پیاده‌یده‌که‌ن. نه‌وانیش، هه‌موو رۆژئ له‌که‌لیدا کۆده‌بوونه‌وه، تا ئیشه‌کانی رۆژانه‌ی، پتیش چاوبخه‌ن و راویژئ پئی بکه‌ن.

به‌لام، به داخ و په‌ژاره‌هه‌ باسیده‌که‌م، نه‌زموونیان نه‌بوو. چونکه جیاوازییان، له نێوان که‌سایه‌تییه‌کاندا بۆ نه‌ده‌کرا. نه‌و که‌م نه‌زموونییه‌ی، له سه‌له‌کانی «1970 — 1975» دا، گیرۆده‌ی داوی کۆمه‌لێکی دیاریکراوی، نێو کۆمیته‌ی

ناوهندی کردن، به تایبەتی، دای ئەوێ هەر دووکیان، تێیدا بوون بە ئەندام. ئەوێش وای کرد، جۆرە دیکتاتۆرییەتی، لە بەپێوەبردنی کاروبارەکانی پارت و شوێنیدا پەیدا بۆ. ژمارەیه لە ئەندامە دلسۆزەکان دوور خراوە. هێندێکی دیکەش، تووشی شەهەلی بێرکردنەوه و کارکردن بوون. دای تیکشکاندەنەکی سالی « 1975 »، هەستیان بە هەلەکانی خۆیان کرد، کاتی، لە دەربەدەریدا هەولیاندا، دەس بە کوێکردنەوهی پارچەپارچەیی پارتە لێکەلەوهشاوەکیان بکەن. ئەوێبوو، لە کوێگرەیی نۆدا، بە هەول و کوێشی « ئیدریس » توانیان، لە دەس پاشماوەی ئەو کوێمەلە پزگاریانبۆ. ئەوێش، چیرۆکیکی ئاشکرای خۆی هەیه. لێرەدا دەبۆ، من دان بەوەدا بنێم، گەر هەول و توانای تایبەتی و ئارەزووی گەرموگوری ئەوان نەبوایە، بۆ ئەوێ، ئەو ئاگرەیی « مەلا مستەفا » دایگیرساندبوو، نەکوێتەوه، « پارتی دیموکراتی کوردستان »، بوونی خۆی لە دەسدابوو.

« ئیدریس »، لە تاقیکردنەوه تال و لە بۆ هیوابوونە زۆرەکانی خۆیەوه، فێری ئەوێبوو، بڕوا بەو کەسانە نەکا، کە جێی بڕوا نەبوون. بەلام، بە بڕوای من، ئەو پەندائەیی درەنگ چنگکەوت. هەر چەندە، ئەو دوو بڕایە، لە بوژاندنەوهی « پارتیی »دا سەرکەوتن، بەرهو ئەو لایەنە تازەیه ئاراستەیانکرد، کە کوێدەتای ئیسلامی لە « ئێران » گرتبووێ بەر و کەلکیان لەو ناکوکییە خۆیناویانەیی، نێوان پزیمی نوێ و پزیمی « عێراق » وەرگرت.

« ئیدریس و مەسعوود »م، لەوەدا بە دلبوو، دەیاننوانی، بەو دوو زمانەیی دەیانزانای، بیروباوەرەکانی خۆیان، بۆ ژۆرنالیست و دیپلۆماسییەکان، بە شێوەیهکی زۆر باش و روون باسکەن. ئەوانیش، پەزماوەندی خۆیان، لە شێوازی دەربرینیان نەدەشاردەوه.

تا ئەندازەیهکی زۆر دەتوانین، ئەو دوو بڕایە، لە پیزی کەسایەتییه سۆزدارەکاندا پۆلێنکەین. ئەوان، خاوەنی ئەو ئارامیی و هیمنییە گرنگە نەبوون و نین، کە بۆ هەموو پامیاری پتوێستە. ئەوێش، وای لێ کردوون، بە پەلە بڕیاربەدن، بڕیاری تەواو و باش و راست نەدەن. زۆر چار، ئەو بەرێستە سۆزدارە کتوپرپیانە، بە شێوەیهکی خراپ، کاری لە بڕیارەکانیان دەکرد و ئامانجیان نەدەپێکا. ئەو سەرکردایەتییهی، بۆ « پارتیی »ش دروسبوو، مینتالیتێتەکیان، هەر وەک خۆی مایەوه و دژی بیروپراکاتیان پانەدەوهستان، یا، بیروپراکاتیان دەر نەدەبڕی، لەگەڵ بیروپرای ئەواندا ئاوه‌ژوو بۆ. ئەمەش، بە

بروای خۆم و به پیتی ئه و تاقیکردنه وانهی، به تایبه تیی له گهڵ « ئیدریس » دا
 هه من، کاریکی وای کرد، حه زیان نه ده کرد، گوێیان له بیروپایه کی جیاوازیی،
 یا ته نانه ت، بایه خ به ئاموژگارییه ک یا پێشنیازی بدن. بـــــــۆ نمونه:
 « ئیدریس »، گومانی له دلسۆزی و نیازباکیی من نه بوو. هه ر چه نده، من له
 « پارتیی » و چالاکیی پامیارییه شه وه دووربووم، که چیی، زۆر جار، به
 شتیه وه کی راسته وخۆ، ئه و کاروبارانهی، پێوهندیی به خۆیا نه وه هه بوو، به
 منی دهسپارد. به لام، له گهڵ ئه وه شدا و له هه مان کاتدا، به رانه ر ئه و
 بروایه ش، زۆر به ئاگادارییه شه وه کارمه ده کرد و هێندێ جار، تا پله ی
 ته نگێته لچنێن ده رۆیی، گه ر نه لێم، ده گه ییه دوورکه وتنه وه ش. تا دوا ساتیش،
 ته نیا به سێ کارێر، پێش ئه وه ی کۆچیدوایش بکا، پێوهندییه کی باش و
 بروایه کی به رانه ریی له نێوانماندا هه ر مابوو. کاتی مرده ش، داخه بۆ خوارد
 و ئازارم پێ گه یشت. ئه ورۆش، گوێ بۆ هه واله کانی کوردستان راده تێرم و
 ده بیتم، چی رووده دا، له به ر خۆمه وه، پرسیار له خۆم ده کم و ده لێم: کێ
 ده زانی؟ گه ر ئێسته، « ئیدریس » زیندووبوایه، بارودۆخه که چۆن ده بوو؟ ئایا
 جیاوازه بوو؟ یا خراپترده بوو؟ رۆژی نه مبین، له سه ر بیروپایه کی
 دیاریکراو و له چوارچێوه ی، پلانێکی درێژخایه نی، کاری نه شتمانیدا
 ئۆقهره بگرن. له وانه یه، به شی زۆری ئه وه ش، هۆکه ی بۆ بارودۆخی نا ئارامیی
 بگه رێته وه و به گۆرانکارییه خێراکانی، بواری پامیاری « خۆره لاتی
 نێوه ند » لێکبه رێته وه. هاو په یمانیی، پا په رین، پێوهندیی، دوژمنایه تیی، هه موو
 ئه مانه، به زوویی ده گۆرێن. هه ر چه نده، له ململانی پامیارییه کاند، خێرای
 ئه و گۆرانکارییه یانه ی، ئامانجێکی نه ته وه یی و رزگارییه خوازان له ئامێز
 ده گرن، ناتوانێن، به سه رچاوه یه کی به هێزی پامیاری تیکۆشه ر، له پێناوی
 کێشه یه کدا دایان بنێن. ئه وانیش، وه ک سه رکرده کانی دیکه ی کورد، هێندێ
 جار، له بیریا نه ده چۆه، که به قۆناغی تیکۆشاندا تێپه رده بن، ئه و قۆناغه، به
 سه ریاندا ده سه پێنێ، مانۆره پامیارییه کان، له سنوورێکی دیاریکراودا
 را گرن. ئه و سنووره ش، ئه وه یه: قوربانیی به بیروباوه ر و ئامانجه
 نه ته وه ییه کان نه دن، یا له کاتی کارکردنیاندا، پشگۆتی نه خه ن.
 « مه سه وود »، زۆری ده خوێنده وه. نازانم، گه ر ئێسته، کاتی ئه وه ی هه بی،
 بخوێنێته وه. به لام، « ئیدریس » ئه وه ی گرنه گ نه بوایه و سه رنجی بۆ
 خوێنده وه ی را نه کێشایه، نه یه ده خوێنده وه. ئه وه ی به لای منه وه سه یه ر،

خه‌ونه‌که‌ی «مه‌سعوود» ـ ئه‌و خه‌ونه‌ی، به‌سنگ‌یک‌ی فراوانه‌وه، باوه‌شی بۆ همه‌مو ئه‌ندامانی سه‌رکردایه‌تی کردۆته‌وه، ئه‌وانه‌ی برۆیان دۆراند و له‌سالی «1975» دا، وازیان له‌ «پارتیی» هێنا و ناپاکییان لێ کرد. کاتی، له‌سالی «1991» دا و دوا‌ی ئه‌و میژووه‌ش، که‌رانه‌وه‌ بۆ کوردستان، له‌وانه‌ش «که‌ خۆی زۆر باشی ده‌زانی»، ئه‌وه‌ی به‌ ئاشکرا، له‌گوتاره‌کانیدا، جێنۆی به‌ باوکی ده‌دا و پۆژنامه‌کانی «به‌غدا»، بلۆیانده‌کردنه‌وه. هه‌ر وه‌ک گوتیشم: یاد و بیرمه‌وه‌ری باوکی، لای «مه‌سعوود» پی‌ڕۆزه‌!

«ئیدریس»، زوو هه‌له‌ه‌چوو. له‌و هه‌له‌چونه‌ خێراییه‌شیدا، ده‌سپێشکه‌ریی ده‌کرد و خه‌لکی دیکه‌ی، به‌ په‌له‌په‌لکه‌ر و له‌خۆباییبوو داوه‌نا. پۆژی نه‌مبینی، په‌شیمانیه‌ته‌وه، یا داوا‌ی لێبووردن بکا، یا دان به‌ که‌موکورتیییه‌کانی خۆیدا بنی. ئه‌وه‌ش، که‌موکورتیییه‌کی ئه‌و‌بوو. به‌لام، زۆر جار، دوا‌ی ئه‌وه‌ی، چاوه‌ڕوانیده‌کرد و بیرى لێ ده‌کرده‌وه، له‌ شوێنی خۆیدا بریاریده‌دا. له‌ پۆژه‌کانی ده‌ربه‌ده‌ریدا، هێندێ جار، داوا‌ی شتیکی له‌ مین ده‌کرد، له‌گه‌ڵ په‌له‌وپایه‌ی مین و کاره‌که‌ی خۆیدا نه‌ده‌گونجا، له‌به‌رئه‌وه، وه‌لامێکی توند و پر به‌ پێستی خۆی، له‌ منه‌وه‌ ده‌بیست و به‌ داخ له‌ دلی وازی‌دینا و داوا‌ی لێبووردنیشی نه‌ده‌کرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی، خه‌لکانی دیکه، هه‌ر له‌ که‌ه‌وره‌ترین ئه‌ندامی په‌لیتبیرووه‌ تا به‌ پچوو‌کت‌ترین نۆکه‌ری ماله‌که‌ی خۆیان کۆتایی‌پێدێ، فێری ووشه‌ی «به‌لێ» یان کردبوو، هه‌رگیز، دژی بیرو‌راکانی را نه‌ده‌هه‌ستان، قسه‌یان له‌ قسه‌یدا نه‌ده‌کرد و نا‌کوکییه‌کیان له‌گه‌ڵیدا نه‌بوو. له‌گه‌ڵ همه‌مو ئه‌مانه‌شدا، برۆایه‌کی ته‌واویی پێم هه‌بوو. چونکه، هه‌رگیز گۆرانی له‌ مندا به‌دی نه‌کردبوو. هێندێ جار، نا‌کوکییمان له‌ نێواندا په‌یدا‌ده‌بوو، له‌و کاتانه‌شدا، چ به‌ ده‌می و چ به‌ نووسین، له‌ کاروباره‌ ورده‌کاندا، راوێژی پێ ده‌کردم، له‌و کارانه‌ی، پێوه‌ندیی به‌ «پارتیی»، یا پۆلیتیکی گشتینی، یا کاروباری تایبه‌تی که‌سایه‌تی خۆیان‌ه‌وه‌ هه‌یه، له‌و بارانه‌وه، کۆمه‌لی شتی زۆرم لایه‌ و راستیی ئه‌و قسانه‌م ده‌سه‌لمێنێن.

به‌لام، «مه‌سعوود» هه‌میشه، پێوه‌ندیی له‌گه‌ڵ مندا، له‌ سه‌ر بنچینه‌ی، رێژ دامه‌زرا‌بوو. پێوه‌ندییه‌کی ساکار‌بوو، ته‌نانه‌ت بۆ جارتیکش، نه‌ به‌ قسه‌ و نه‌ به‌ نووسین نه‌یدواندووم، تا، به‌ ناوی مامۆستا‌وه‌ بانگی نه‌کردیم. له‌و همه‌مو کۆبوونه‌وه‌ زۆرانه‌ی، له‌گه‌ڵیدا کردووم، له‌ راس‌گۆیی و گۆت‌رایه‌لی زیاترم، لێ نه‌دیوه. زۆر به‌ داخه‌وه‌م بۆی، که‌ ئه‌ورۆ، کاروباری به‌و پاده‌یه‌ که‌یشه‌تووه.

چونکه، ئەوانەى چواردەورىانداده، نه به راستى له گەلى دەدوین و نه پیاوی ئەوهشن، ئامۆزگارى باشەى بکەن. « مەسعوود یش، وهک هەموو سەرکردەى پارتەکانى ئیسته، له زۆنگاوى « کوردستانى گهوره »دا نقومبووه. هەر خواش بۆ خۆى دەزانى، کۆتایيان به چى دى!

پ18: چون که سایه تىي ئەم به ریزانه هەلەسه نگیڤ؟
— « برايم ئەحمەد »

و18: له راستییدا، تۆ پرسىارى دۆستىكى ئازىزم لى دهكەى. كاتى، دەربارەى « برايم » دەدویم، هەمیشە هەلەدهم، پۆلیتیک له بیر خۆم بهرمهوه. كاتى، قسەى له سەر دهكەم، پتر له رووى « دۆستایه تىي، توانا و بههره »یهوه قسە دهكەم. بى گومان، « برايم »، مروفىكى زیرهكە، زیرهكییهكەى له سەر ئاساییه وهیه و له ئەندازه بهدەرە. سۆزىكى بى وینەى هیه، مروفىكى سۆزدارە. هەر چەنده ئەو شتانه، من به چاكەى كهسایه تىیهكى دیارىكراوى دادەنیم، به لām، له هەمان كاتدا، به یهكى له خەسلەته نىگىتیفه كانى، پتاویكى رامیار دادەنرى.
— ئەدى له بارى سایكۆلۆژییهوه؟

مروفىكى ئاساییه. هیچ جۆره خەوشىكى سایكۆلۆژى تیدا نییه. به لām، هیندى جار، له بریار دانا به له دهكا.

— له رووى تەماعى هیز و دەسه لاتەوه چۆنى دەبین؟

هەروەها ئەویش، له گەل هەموو ئەو كەسانەى، له ژيانى خۆمدا دیومن، جیاوازییهكى ئەوتۆيان نەبووه و نییه. ئەویش، چاوى له دەسه لات دەبرى. واتە: چاوى له سەرۆكایه تىي بریبوو.

— دەتوانین، ئەوه به یهكى، له ناكۆکییه كانى نیتوان « بارزانى » و « برايم ئەحمەد » دانیتین؟

پۆزىكیان له « تاران » بووین. دەربارەى « مەلا مستەفا » گوتى: ئیمە كاتى له « بەغدا » بووین، لهو باوەره دا بووین، « مەلا مستەفا » به فرمانى هیزىكى بیانى هەلەهسوړى. واتە: هیزىكى پۆزاواى دهیجولینى. من خۆم، كاتى « مەلا مستەفا »، رىككه و تننامەى « 11/مارس »ى قەبوولکرد، هەر چەنده، « شا » زۆرى لى کرد، په سەندى نهكا، یهكسەر لهوه دلتیابووم، من هەلەبووم و « مەلا مستەفا »ش مروفىكى نیشتمانپەرورە.

— ئەللا !

ئەو قەسەھەي پىي گۈتم، تا ئىستەش لە بىرمە .
— ئايا، لە دژايە تىکردنى « بارزانىي » بەشيمان نەبوو؟
نەخىر. نازانم.

— « جەلال تالەبانى »

كاتى، دەربارەي « جەلال » دەدوئىم، من ھەرگىز ناتوانم، خۆم لابدەم، لەو
پىئوھندىيە باشەي، لەگەل « جەلال » دا پاراستوومە. لەبەرئەو، داوات لى
دەكەم، لەو بارمەو ھەمبەورى. لە ماوھەي ئەم دە سالەي دواييدا، تا ئىستە،
گەر چموجۆلەكانى لە كوردستاندا ھەلسەنگىنم، لەو بىروايەدام و پىويستە،
بلىم: گلەپىيەكى زۆرم لىي ھەيە، لەو بارەي ئەورۆ كوردستانى پى گەشتووە.
ھەر چەندە، لە ســـــــــــــــــ نوورى زانىارىي خۆمدا، « جەلال » بە پىچەوانەي
« مەسعوود » و كەسانى دىكەو، بە تەواويى، بە ئارەزووي تاكەكەسيى خۆي
ناجولتەو. چونكە، بەگوئىرەي ئەوھى من دەيزانم، ئەو بە بىروراي خەلكى
دىكەو بەسراوئەتو. واتە: لە نىو ئەلقەي تەسكى پىكخراوھەي خۆيدا، بىرپار
دەدا. مل بۆ ئەو بىروراي و بىرپارانە دادەنەوتنى، كە لە لايەن پىكخراوھەيەو
دەردەجى، بە شىئوھى كۆمەل كاردەكا و ھەلدەسورئى. من لەو بىروايەدام، بەو
شىئوھەيەي.

— ئەدى « مەسعوود بارزانىي » ؟

ئەدى پىم نەگوتى، بە پىچەوانەي « جەلال » ھەمەيە. من لە لايەن خۆمەو،
سەرەراي ھەموو ئەو شتانەش، پىئوھندىي دۆستايەتيمان لە نىواندا ھەيە و
ھەرگىز ناتوانم، لە بىرىكەم، ئەوھش بىرپارى منە لە سەري.

— ئايا « جەلال تالەبانىي »، كادىرئىكى زىرەك و نووسەرئىكى باشە؟

دەنووسئى. بەلام، بە گران دەنووسئى، خۆشى دان بەودا دەنى. بەلام، لە
وتووئىژمەكانيدا قەسەزانە. دەزانئى، چۆن دانىشتن و دىالۆگ، بە شىئوھەيەي
پىكۆپىك بەرئوھەري. زىرەكەشە.

— ئەدى لە رووي چالاكەيەو چۆنە؟

بۆ ئەوھى، سەرنجى خەلك بە لاي خۆيدا راكئىشئى، شىئوازئىكى تايپەتەي خۆي
ھەيە. پىشمەرگە خۆشيان دەوئى. رووداوتىكى ديارىكراوم لە بىرە. دەلئىن:
جارتىكان، لەگەل كۆمەلئى پىشمەرگەدا، پىكەو بە كوردستاندا دەگەرئىن و
گەشتەكەن. پىشمەرگەيە دەبينئى، پىلاوھەكانى كونكونبوو و دراو، سەري

پەنجەكانى بە دەردە دەھەبى و نزيكەى بە پىتى پەتى دەروا. يەكسەر پىلاوھەكانى
 خۆى دادەكەنى و دەلى: دەبى، ئەم پىلاوانەى من لە پىكەى.
 لە كاتى چاوپىكەوتنەكانىدا، لەگەل ھىندى ژۆرنالىستدا، دوو جار، من ئامادە
 بووم. دەربارەى ناكۆكىيەكانى لەگەل «مەلا مستەفا» دا، پرسىاريان لى
 دەكرد. بەلام، «جەلال» خۆى بە دوور دەگرت و ناوى «مەلا مستەفا» ى، بە
 خراب نەدەھىنا. جا نازانم، لە بەر خاترى من بوو، يا ھەر ئەو بەر و
 بۆچوونى بوو. لەو بروايەدام، بە زۆرى برواى خۆى بى. لە سالەكانى
 ھەشتادا، واتە: لە «1985 — 1987»، لەو دەوروپەرەدابوو، ھىندەى بىرمە،
 پىتى گوتم: دەربارەى «مەلا مستەفا» پرسىارم لى ناكەى! وا بزانم،
 دەھىويست، ناكۆكىى نىوانمان لەو پرووھە بەھژىنى، منىش پىم گوت:
 بە پىچەوانەو، «مەلا مستەفا» مروڤىكى نىشتمانپەرەروبوو، سەرکردايەتى
 شۆرىشكى كرد و رۆللىكى مېژووى ديارىكراوى خۆى ھەيە.
 — باشە، «برايم ئەحمەد» و «جەلال تالەبانى» لەو ماوھەى نىوان
 سالەكانى «1966 — 1970» پەشىمان نىن؟ باسى ئەو شتانەتان نەكردووه؟
 بە خوا نازانم، پەشىمان بن يا نا، باس نەكراوه.
 — «عومەر مستەفا — عومەر دەبابە»
 «عومەر»، مروڤىكى باشبوو. زىرەككىيەكەى، لە زىرەككىى مروڤىكى ئاساىى
 تىپەرى نەدەكرد. توانايەكى گەرەى نەبوو. بەلام، بى گومان مروڤىكى خۆش
 و تىكۆشەربوو. كاتى لە سالى «1960» دا، لەگەل «تەھسىن» مىرى
 «يەزىدى» يەكاندا گىرا، وا پىويستبوو، من بچم و لە گرتووخانەى فلان،
 چاوم پىتى بكوئ. چووم بۆ ئەوئ و بىنىم. داواى لى كردم، ئۆتۆمۆبىلەكەى
 بەرم و لە مالى «مەلا مستەفا» داينىم. تا ئىستەش لە يادەم، ئۆتۆمۆبىللىكى
 فۆلكسواگۆن بوو. من و «جەلال» پىكەو رۆشىتىن، تا ئەو كارە جىبەجى
 كەين. «جەلال» نەيدەزانى، ئۆتۆمۆبىل لىخورى، من لىمخورى. بەلام
 نەمدەزانى، چۆن بۆ دواو بەگەرىتمەو. «جەلال» ىش پىم پىدەكەنى. پاشان،
 ھەر چى چۆنى بوو، ئۆتۆمۆبىلەكەمان گەياندا. كاتى سالى «1968» ىش، لە
 گرتووخانە رىزگارمبوو، «عومەر» ھات بۆ لام و سەرىدام. مروڤىكى بە
 ئەمەكبوو. تەنانت، دەمانچەيەكى لە مالەو بۆ بەجىھىشتم، گوتى: دەترسم،
 يەكى بىتە سەرت.

پ 19 : که ی پتوهندی، ی له نټوان « ئیران » و شوږشی کوردستاندا دروسبوو؟
و 19 : نهوه، له پهرتووکي « نه لهر ب نه لکورديه و ئینشفاق 1964 » دا هیه و
به درټیزي باسکراوه. تګاه لهوئ بیخوټنه رهوه.

– له نټوان شوږش و دهوله تی « تورګیا » دا؟
پتوهندی نه بوو. به لام، لیکن ټیګه یشتن و بیده نګی هه بوو. بټی گومان،
هیزه کانی پتشمه رګه، به سهر کردایه تی « مه لا مسته فا »، دهسیان به سهر
هه موو ناوچه کانی سنووردا کرتبوو. به درټیزي « 450 » کیلو مټر، نهوه
سنووران، له ژیر کونټرول پتشمه رګه دا بوو. ههر له سهره تای شوږشه وه،
هه موو ده زګه پولیس ییبه کانی دهوله تی « عیراق » پاکر ابوونه وه. به لام، وهک
دهلټن: پتوهندی ییبه کی سهر زاره کی هه بوو. وا در ده که وئ، نیر دراوئ چوو بوو،
یا هاتبوو، چاوی به « مه لا مسته فا » که وتبوو. « مه لا مسته فا » ش به ته واوی،
دنیا یکر دبوون، هیچ پتوهندی ییبه کی له گهل کورده کانی « تورګیا » دا نیه و لهو
پوهوه، تیمان که یان دبوون، که سنوورمان داخستووه. لهو کاته شدا، شتی کی
ګران نه بوو، نهو برپاره جټبه جټکه ین، چونکه، بزوتنه وه ی کوردا یه تی، له نټو
« تورګیا » دا، زور لاواز بوو. له بهر نه وه، لهو باره یه وه گرفتمان نه بوو.

– پتوهندی شوږش له گهل « سووریا » دا، که ی دسیپټ کرد؟
به پړوا ی من، « جه لال » له سالی « 1971 » دا دروس یکرد.

پ 20 : کئ له پتشد، پتوهندی له گهل « ئیران » دا دامه زراندا، « بارزانی » یا
کۆمه له که ی « برایم نه حمه د » ؟
و 20 : به خوا، وه لامی نهو پرسیاره، له پهرتووکي « نه لهر ب نه لکورديه » دا
هیه و به درټیزي نووسراوه.

– سروشتی پتوهندی ییبه که ی نټوان « ئیران » و سهر کردایه تی شوږش، چون
بوو؟

پتوهندی ییبه که گور و پتسکه وت. له سهره تادا، کات پتوهندی دروسبوو، ته نیا
خوئ، له هیندئ شتی دیار یکر اودا ده بینی، وهک نهوه ی، برینداره کانیان بؤ
تیمار ده کردین، نه خو شه کانیان بؤ چاره سهر ده کردین، ئالو گوږی بازرګان نیمان
له نټواندا هه بوو، هیندئ یارمه تی پزیشکی ی شمان پئ ده که یشت. به لام،
یارمه تی سهر بازییان نه ده داین. پاشان، پتوهندی ییبه که پتسکه وت، پاره مان
له وټوه بؤ دهات. به سهدان هزار، به میلیو ن تومه نمان پئ ده که یشت،

تهنانه، له کوردستاندا تومهنی « ئێرانیی »مان، له کاروباری کرین و فرۆشتندا به کار دیتا. چونکه له یادمه، ئهو ده ههزار دیناره‌ی « مه‌لا مسته‌فا » له سالی « 1969 »دا دایمی، بۆ ئه‌وه‌ی چاپخانه‌ی پێ بکرم، به‌ به‌ره‌ی « ئێرانیی » بوو. ئهو پێوه‌ندییه‌ به‌ پاده‌یه‌ گه‌یشته‌، تا له‌ دواڕۆژه‌کانی شۆرشدا و پێش ڕیکه‌وته‌که‌ی « جه‌زایر »، پێشمه‌رگه‌ شه‌ریان نه‌ده‌کرد، وره‌یان پوخابوو، بارودۆخه‌که‌ زۆر ئالۆزبوو، به‌ تایبه‌تی، له‌ « زۆزک و هه‌ندڕین »، کارمان خرابوو. من ئاگادارم، به‌ شه‌و لۆزی و تۆیه‌ قورسه‌کانی سوپای « ئێرانیی » ده‌هاتن و سوپای « عێراق »یان به‌ر تۆپ ده‌دا. تهنانهت، ئه‌فسه‌ره‌ « ئێرانیی »یه‌کان، جلی کوردییان له‌ به‌رده‌کرد و نه‌شیان ده‌زانی، چون‌ رانکوچۆغه‌که‌یان له‌ به‌رکه‌ن و پشته‌نه‌که‌یان به‌سته‌ن. جارێ، سه‌ره‌نگی بۆ ئهو مه‌به‌سه‌ هات بۆ لای من.

— ئایا پێوه‌ندییه‌که‌ له‌گه‌ڵ « ئێران »دا، وه‌ک پێوه‌ندیی کۆیله‌ و خاوه‌ن کۆیله‌ وابوو؟

نه‌خێر. هه‌رگیز پێوه‌ندیی له‌و بابه‌تانه‌، له‌ نیوان « ئێران » و شۆرشدا نه‌بووه‌. به‌لگه‌شم بۆ ئه‌وه‌، هه‌ر دوو ڕیکه‌وته‌نامه‌که‌ی « 29/یون » و « 11/مارس »ه‌، هه‌ر دووکیان، دژی ویست و ئاره‌زووی « شا » بوون.

— ئه‌دی دوا‌ی ئه‌وه‌ی، له‌ « 11/مارسی/1974 »دا، جه‌نگ له‌ کوردستاندا ده‌سیپێکړدوه‌، پێوه‌ندییه‌که‌ چۆن بوو؟

کاتی جه‌نگ ده‌سیپێکړدوه‌، له‌ سه‌ره‌تادا، وه‌ک هه‌مان پێوه‌ندیی کۆن وابوو. وا ده‌رده‌که‌وت، ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌تی « ئێران »، له‌و باوه‌ڕه‌دا بوون، گوایه‌: « مه‌لا مسته‌فا »، ته‌مێخوار دوو بووه‌ و دوو جار په‌ندی له‌ گفتوگۆ وه‌رگرتوه‌، جارێ له‌ گفتوگۆکه‌ی « یون » و جاره‌که‌ی دیکه‌ش، له‌وه‌ی « مارس »، له‌ به‌ر ئه‌وه‌، پێوه‌ندییه‌که‌ له‌وه‌ پێش چۆن بوو، وه‌ک خۆی لێهاته‌وه‌.

« ئێرانیی »یه‌کان، جگه‌ له‌ شۆڕشی کورد، هه‌یچ ڕێه‌کی دیکه‌یان له‌ به‌رده‌مدا نه‌بوو. چونکه‌، له‌ به‌رژه‌وه‌ندیی ڕامیاریی « ئێران » و ناوچه‌ی « خۆره‌لاتی نیوه‌ند »دا بوو، « عێراق »، هه‌روا به‌ سه‌رقالیی بمه‌ینه‌تیه‌وه‌. ئهو ده‌وله‌تانه‌ش، داواکاریی خۆیان هه‌بوو، ئهو داواکارییانه‌ش، به‌ ڕیکه‌وته‌نامه‌ی « جه‌زایر » کۆتاییه‌ات.

— ئایا، « شا »ی « ئێران »، به‌ ڕیکه‌وته‌نامه‌ی « جه‌زایر » ویستی، تۆله‌ له‌ « بارزانیی » بکاته‌وه‌؟

نهخیر، نهخیر. تۆ هر به شیوهیهکی ساکار، بیر لهو باسه بکهر وه. من پارهم ههیه و کاری پارهمگۆرینه وه دهکهم. تۆش پیاویکی کاردهکهی. من سهرمایهت دهدهم، تا کاری پتوه بکهی. بهرزه وهندیی هر دوو لاشمان نه وهیه، من قازانجبکه و تۆش قازانجبکه. جاری یه کهم، پارهمان دایتی، به لام، تۆ زیانت لیکرد. جاری دووهمیش، پارهمان دایتی، به لام، هه مديسان توووشی زیان بوو ته وه. جاریکی دیکهش، یارمه تیماندای، بهو هیوا یه، به لکوه ئهم جاره، پیتته وه مایه و پارمه کهمان بۆ بگێرته وه. دوا یی بینیمان، هیچ که لکی نییه، گوتمان: کاکه! ئیدی لهم بارهیه وه، هیچ توانامان نه ما و با هر کهس، به پتی خۆیه وه بپوا و خهریکی کاری خۆی بی.

– واته: پتوهندییه که، وهک پتوهندیی دان و ستاندن وابووه؟
به لای. به تهواوی و ابووه. ههر له بنه پمندا، شۆرش کوردستان، به لای « ئێران » وه، وهک مقاشی وابووه، پشکۆی گهرمی ئاگری پتی گرتووه، وهک هۆیه به کاریه پناوه و گوشاری بۆ سه « عێراق » پتی بردووه، تا، ناکۆکییه کانی نیوانیان یه کلایکه نه وه و سنووری نیوان « عێراق و ئێران » به لایه کدا بخهن و کیشهی شه تاوی « عهره بیی » پتی چاره سه رکهن.
– به پتی ئه و پرویا گه ندانه ی ههن، گوا یه: پتوهندیی نیوان « بارزانی » و دهزگهی « C.I.A. – ئه میتریکا »، له دوا ی سالی « 1972 » وه ده سیپیکردووه، « ئه میتریکایی » یه کان، زۆریان له « ئێران » ده کرد، تا یارمه تی شۆرش بدهن، ئایا، ئه وه تا چه راس ته؟

به پتچه وانه وه. « ئێران » زۆری له « C.I.A. – ئه میتریکایی » ده کرد.
– واته: ئه و پتوهندییه ی، له نیوانیاندا دروسبوو، له پتی « ئێران » وه بوو؟
« ئێران »، رۆلێکی گهره ی، لهو بواره دا وازی کرد. له به ره وه ی، ئه و کاته، دوا ی ئه وه ی « که میل شه معون »، له « لوینان » تیدا چوو، که لای « وولاته یه کگرتووه کانی ئه میتریکا » جی ی بپوا بوو، ئیدی له بری ئه و، « شا » ئه و رۆل ی بین ی و بوو به جی ی بپوا یان، تا به تهواوی، له و ئابلقه دانه ده رچوون.

پ21: چۆن ریککه و تننامه ی « 11/مارس » هه لده سه نگین؟

و21: ئۆف، ئۆف. ریککه و تننامه ی « 11/مارس » !!

دوا ی ئه وه ی « به عسیی » یه کان، نکوولی بیان له مافه نه ته وه ییه کانی کورد ده کرد، دوا ی ئه وه ی، دانیان به « ئۆتۆنۆمی » دا نه دنا، وهر چه رخانێکی

کتۆپریی، له بهرنامهی « بهعس » دا روویدا، به گۆشهیهکی « 360 » پلهیی، له بریارهکانی پێشوی خۆیان پهشیمانبوونهوه. ئهو کهسانهی « بهعس »یان دهناسی، له مانۆرهکانی « بهعس » شارهزایوون و دهیانزانی، « بهعس » له « سووریا » چی کردوه، زوو ههستیان بهوه دهکرد، ئهمه تهنیا کات کرینه، بۆ ئهوهی، خۆیان به هیزکهن. چونکه، ههلوێستیان زۆر لاوازیوو. ئهگینا، ههرگیز باوهریان بهوه نهبوو، دان به مافه نهتوهییهکانی گهلی کورددا بنێن و ئهو « ئۆتۆنۆمی »یهی ئێمه دهمانویست، بیدهن.

- ئایا، « بارزانیی » گومانی لهوه ههبوو؟

به ئی. بهلام « مهلا مستهفا »، له کاتی ئیمزاکردنی رێککهوتننامهکهدا، گومانی نهبوو. به لکوو گومانهکهی، دواي چهن مانگیکی کهم دهسیپێکرد. من خۆم، له « مهلا مستهفا »م بیستوه، نازانم، ئهوه چۆن بوو؟ نازانم، چۆن ئهوهی روون کردوه؟ کاتی « سههدام »هات، من لهوێ بووم و له گهلی دانیشتم. « سههدام » پێی گوت: ئهو نوێنه رانهی هاتبوون،* گرنگ نین، تۆ چیت دهوێ، بینوو سه، من ئیمزایده کهم. کاتی ئهو قسهیه بکرد، یه کسه ر زانیم، نایانهوێ، هیچ بکهن. بهلام، ئێمه پێویستبوو، کێشه که به کولودلهوه وهرگیرین، بۆ ئهوهی، دهکومینتیکی میژوویمان، له دهولهتی « عێراق »هوه چنگکهوێ. بهلام، له شیوهی دارستانی رێککهوتننامهکهدا، ههلهکهشمان له دهسچوو. من خۆم ئاشکرا، خالهکانیمان دانه رشت. پاشان، ههلهکهشمان له دهسچوو. من خۆم دهزانم و کهسانی دیکهش دهزانن، له رێککهوتننامهی « 11/مارس »دا، ئێمه به تهواوی، خالمان له سه ر پشتهکان دانهنا. خالێکی زۆر گرنگی دیکهش ههیه، ئهویش ئهوهیه: ههلهیهکی زۆر گهورهی لۆجیکیییمان کرد، له رێککهوتننامهکهدا، داوای جیابوونهوهمان نهکردبوو، دهبارهی « عێراق »یکی یهکگرتوو قسهمانده کرد. ئێمه خۆمان، به دیمۆکراسیی دادهنیتین، « پارێتیکی دیمۆکراسیی کوردستانی عێراقیی »ن، کهچی، کاتی له گهڵ نوێنه رهکانی « بهعس »دا، بۆ گفتوگۆکردن دانیشتن، بیرمان لهوه نهکردوه، گفتوگۆکه دهبی، له سه ر ئاستی ههموو « عێراق »بی. واته: له سه ر بنچینهی یاسایی. گوێم له « سامیی » بوو، دهیگوت: ئێمه، بۆچی وا بکهین؟ پێوهندییمان به « عهرهب »هوه چییه؟ ئێمه، تهنیا مافی خۆمان وهردهگیرین. ئاخر، کاکه! کام

* « سههدام »، مهیهسی له نوێنه رهکانی خۆیان بووه، که « بارزانیی » ده ریکردبوون.

ماف؟! ئیمه، مادام داوای جیابوونهوه ناکهین، به «عهره» هوه گرێدراوین.
 گهر مافه کانی «عهره» مسۆگه ربی، مافه کانی ئیمهش مسۆگه ده بی.
 - باشه، گهر «سامی» پتوهندی به «عهره» هوه نه بووه و نییه، بۆچی له
 ریتکراوێکدا کار دهکا، داوای دیمۆکراسیی بۆ «عیراق» دهکا؟!
 ناخر، ئهوه ئهوه خالهیه، که من باس مکردوه. ئهوه باسیکی دوورودرێژه.
 ریکۆرده که بکوژینه روه، تا بۆت باسکه م.
 - بۆ بیکوژینه وه؟ پتویسته، وه لای پرسیاره که م بدهیتوه، مه به سم ئه وهیه:
 «پارتیی»، دیمۆکراسییان به داواکارییه کانی کورده وه به ستۆته وه.
 کاتی نوینه رهکان هاتن، چهن که سیکی وهک «حه ماد شه هاب و عه بدوللا
 سه لوم سامه رای» یان له گه لدا بوو. سه روکی کۆمیته که، «حه ردان
 عه بدولغه فار تکریتی» بوو. راولژا کارێکی یاساییان، له گه ل خۆیان هینابوو،
 ناوی «عه بدولغه تاح نه لزلم» بوو. «مه سه وود» ییش، ده سی بۆ من پاکیشا و
 گوتی: ئیمهش پارێزهرمان هیه. ئیدی، وازمان له و کیشیه هینا و وهک برا،
 پیکه وه دانیشتن. یه کێ له ئامه ده بووان، نامه وێ، ناوی به رم، تا نه لێن:
 «چه رجیس» وا و وا، رووی له «حه ردان» کرد و گوتی: ئیمهش له پرۆگرامی
 «پارتیی» دا، خالێکمان هیه، ده لێ: ده بی، سیستیمیکی دیمۆکراسیی، بۆ
 «عیراق» دابینکرێ، له به ره ئه وه ده بی، هه لێ زاردنی گشتیی، له «عیراق» دا
 بکرێ. «حه ردان» زۆر زیره کبوو، گوتی: کاکه! تۆ مه به ست، له هه لێ زاردن و
 سیستیمی دیمۆکراسیی چیه؟ ئیمه، به خوێنی خۆمان هاتووین، خوێنی
 خۆمان، له سه ره به ری ده سمان رۆکردبوو. کاتی کۆده تمانکرد، ملمان له چه قۆ
 ده سوو، تۆ ده ته وێ، ئیمه کۆده تاکه ی خۆمان بفرۆشین و هه لێ زاردن بکهین؟
 ده ته وێ، دهر به گ و سه ره مایه داره کان بێن، دهنکه کان به پارمه کړن و
 جیگه کانمان بگرن؟ کهس باسی ئه م شته نهکا. ئه مه قسه ی «حه ردان» بوو.
 هیشتا، له وه زیاترت ده وێ؟
 - نه خێر. سوپاس. من مه به سم له قسه که ی «سامی» بوو.
 بلێن چی!

22: باری سه رنج و تیبینیییه کانتان، سه به رته به نووشوستی شوێشی
 کورده ستان و دوا رۆژمه کانی شوێش چین؟
 22: له و باره وه، هیه شتی کم نییه. منیش وهک خه لکی دیکه، گویم له

بلاوکراومکه بوو. به لّام، وهک هیندئی له پیاوهکانی، دهزگی «پاراستن» شؤرش باسیاندهکړد، بۆ نمونه: «شهکیب» دهیگوت: پيش نهو ړتیکهوتنه، هاتوچو له نیوانیاندا هه بووه. شؤرشیش ئاگاداری نهو جموجو لهیان بووه. — له نیوان کئی وکتدا؟

واته: پيش دوو سئی مانگ، پتوهندی له نیوان+ «بۆمیدیهن، سادات، شا و عیراق» دا هه بووه. به لّام، وا دهردهکهوئ، ئیمه، وهک له بهر خۆرهتاوړکی گهرمی به هاردا نووستبووین، وابووه، گوئیمان نه داوهتئ. راپوړت بۆ په لیتبیرۆ دههات و هیچیشیان نه دهکړد. لهو کاتانه دا، «مه لا مستهفا» به تهواویی، دووره پهریز وهستاوو، هیچ جۆره ړوئیکي نه بوو. — کئی کاروباری شؤرشه کهی راده په راند؟

کوومه له کهی «دارا توفیق» و «محه مد مهحمود عه بدولر حمان».

— نه دی دوکتور «مهحمو»؟

ئهویش مابوو، ړوئیکي کهمی هه بوو. به لّام، ته نیا دهنگی هه بووئ، دهنگی «سامی و دارا» بوو. نهوان، هه موو کاروباری په لیتبیرۆ و «پارتیی» یان به ړتیه دهرد.

— چۆن دواسه له کانی شؤرش، له ړوهکانی «پامیاری، سه ربازی، ئابووری و کهلتوری» یوه هه لده سه نگین؟

له ړووی کهلتوری یوه، هر وهک پیم گوتی: په لیتبیرۆ هه سستی پکړدبوو، هیچ جۆره خۆراک ټکی ړوونا کبیری، له نیو «پارتیی» دا نه مابوو. «پارتیی»، له بواری ړتیکهستن و کهلتوریدا هه لوه شابووه. له بهر نه وه بریار ټکیاندهکړد، من لپرسراوی بهشی راگه یانندن بم و «نووری شاهویش» یش، سه ربهرشتی ړتیکهستن بکا. واته: خویشان دهیانزانی، «پارتیی» بوونی خوئی له دسداوه. — له ړووی پامیاری یوه؟

به لّام، له ړووی پامیاری یوه، که لئ بالی پامیاری جیاواز هه بوون. دهسته یه که له گه ل «دارا» بوون، بریایان به گفتوگو هه بوو له گه ل «به عس» دا. دهسته یه کی دیکه له گه ل فلان بوون، دهیانویست، له ړتیی «سووریا» وه کاری بکهن. دهسته یه کی دیکه ش دهیانگوت: ئیمه واین و وا دهکین، هر قسه کړدن بوو. شؤرشیش، وهک جار ان هر بهرده وامبوو، وهک نه وهی، تو له یه کئی له گوړه پانه کاند، توږئ له بهرده متدایئ، شقی له توپه که هه لیده و بریوا، تو ش به دوایدا را کهی، بی نه وهی هیچ گرفتئ هه بی، زهوی یه کی تهخت و کراوه بی.

– مه بهستان ئه وهیه، گه له کۆمهکی له نێو په لیتبیرۆدا هه بوو؟
 نه خێر. به شێوهی گه له کۆمهکی له یه کدیکردن نه بوو، شتی وا نه بوو. به لک وو،
 کۆنترۆلکردن و دهسبهسه راگرتن هه بوو. کۆنترۆلیکی ئایدۆلۆژی هه بوو.
 زۆربهی زۆری ئەندامانی په لیتبیرۆ، تووشی شه له ل بوو یون. وهک پێم گوئی:
 من ئامادهی کۆیو نه وهکان نه ده بووم. من ناوم بۆ کۆمیتهی ناوهندیی دهرچوو
 بوو، به لām، ئه و پیاوانه بۆ کۆیو نه وهکان، منیان بانگ نه ده کرد، منیش به
 لایاندا نه ده روژیشتم. سوپاسیان ده کهم، چونکه، ئه و ئهرکه یان له کۆل
 کردبوومه وه!

– ئه دی له رووی سه ربار زییه وه؟

جگه له به ره ی « دهۆک »، تا دوا روژ هکانی شۆرش، خۆیان راگرت و به رگریان
 کرد، هه موو به ره کانی دیکه شتیا بوون، وهک نیه روخا و ا بوون.
 – به لām له و سه رده مه دا، خۆم له هێزی « خه بات » پێشمه رکه بووم و
 به تالیۆنه که مان، له ناوچه ی سه رکردایه تیی بوو. پێشمه رکه کان له به ره کانی
 شه ری « گۆر هس، زۆزک، گه رووی بێشی، سه رتیز، سه ری هسه ن به گ ... تا »
 زۆر به چاکیی، دا کوکییان له خۆیان و له ناوچه ئازادکرا وهکان ده کرد، دژی
 سوپای « عێراق » ده جه نگان.

به لئی. دوا ی رێککه و تنه که، ئاژا وه په یدا بوو. به لām، پێش رێککه و تنه که،
 مه ترسییه کی زۆر هه بوو. چاکم له بیر، من و « عه لی عه سه که ری »، له
 « قه سه ری » وه دا به زین، « عه لی » هاواریده کرد و ده یگوت: ئه ی هاوار
 خه لکینه، ئه م تانکانه، چۆن له چیاکانی « زۆزک و ره واندز » وه دینه خوار ی؟
 به هه ر دوو دهس، به سه ری خۆیدا ده کێشا!

پ23: ئایا، دوا ی رێککه و تنامه ی « 6/مارسی/1975 » و له کاتی
 کاره ساته که دا، وهک دۆستیکی نزیک له « بارزانیی »یه وه چیتان کرد؟
 و23: من له هێچ شتیکدا، ئاماده نه بووم. « مه لا مسته فا » شم نه بین ی. به لک وو
 ته نیا، له دانشتن یکی پچووکی هیستێریدا به شدار بووم. « مه سه عوود » له
 داخدا، ده مانچه که ی را کێشا، ویستی خۆی بکوژی.
 – خۆی بکوژی!!

به لئی، ئاژا وهیه کی ته و ا بوو. « عه لی عه سه که ری »، خۆی هات بۆ لām. دوا ییش
 به شه و، « برا یم ئه حمه د » هات. ده یویست، چاوی به « مه لا مسته فا » بکه و ی.

نەو دەردەو، لە سەر بەرەنکار بوونەو و شەڕکردن بەردەوامی،
 ھەموو بیر و بۆچوونەکانی خۆی، بۆ باسکردم. منیش، باوەڕم بە قسەکانی
 ھەبوو. لە راستیییدا، ھێندێ ئەفسەری پچوک ھەبوون، ئەفسەری پتوھندی،
 نێوان شۆرش و « ئێرانیی »یەکان بوون. دەیانزانی، گەنجینەی چەک و
 تەقەمەنییەکان لە کوێن. چەکیکی زۆر ھەبوو. یەکی لەو ئەفسەرانە، کۆری
 « جەوھەر دزەیی » بوو. « ئێرانیی »یەکان، دەسیان بە کوژکردنەوی
 جەبەخانەکانیان کرد. دوو سێ ئەفسەرم، لەوانە دەناسی، ھەمیشە، سەریان
 لێ دەدام. گەنج بوون، لە نزیک منەو دەژیان. نیوھ پێککەوتنی، لە نێوانماندا
 دروسبوو. لەو کاتاندا، پۆژانە بە شێوەیەکی بەردەوام، « برایم و عەلی
 عەسکەری » دەھاتن. « عەلی » سووربوو، لە سەر ئەو، چەک دانەنیتن. بێ
 گومان، ئەمانە ھەمووی، بیرورای تایبەتی و تاکەکەسی بوون. پەلێتبیرو
 « پارتیی » دەمیوو، لێبوو بوونەو. ھەر یەکەیان دەیویست، ھەرسەکە جێگیر
 بێ و پزگاریانبی. دەیانویست، خۆیان کوژنەو، ئۆتۆمۆبیلەکانیان پرکەن لە
 شت و بۆی دەرچن. ئەو بەشە، لە نێو خۆیاندا پێککەوتبوون، خۆیان بە
 دەس دوژمنەو بدن و بەرو « بەغدا » ملبنن، وەک « سەلح یوسفیی » و
 ھێندێ کەسی دیکە.

— ئەدی « دارا » ؟

« دارا » نا. « دارا » چوو بۆ « ورمی »، خۆی و « یاسین و زەکی »
 ئۆتۆمۆبیلەکانیان دانا. تەنانەت، « زەکیی سەمایل حەقی »م لە « ورمی » بینی،
 لە نێوان مانەو و گەڕانەویدا دوو دلبوو.

بە کورتییەکی: من پێشنیازەکی « عەلی »م بە دلبوو. من بەو ئەفسەرە
 لاوانەم گوت: ئێو جارێ، چەکەکان بە دەسەو مەدن، بە پێکوپێکی، لە
 شوێنێکی باشی دیاریکراودا بێشارنەو. یەکی لەوانە پێی گوتم: من یەک
 میلیۆن فیشەکم ھەیە. یەکیکی دیکە دەیگوت: منیش ھێندە تەنگم ھەیە.
 ھەمووشی ھەر قسەبوو. دوا، یەک کەس نەمایەو. ئاژاوێکی تەواو بوو.
 ھەر کەسێ دەیویست، خۆی پزگاریکا، لەبەر ئەو « ئێرانیی »یەکان، پێی
 سوپای « عێراق »یان دا، پێشکەو و بەرو قولاوی کوردستان بێنەپێشەو.
 لە خوارووی « کوردستانی عێراق »و ھاتن، بەرو « کانی ماسیی و ئامیدی »
 سەرکەوتن. بۆ ئەو ھەر چوار دەورمان لێ بگرن. جگە لە پێی « شنۆ و
 حاجی ھۆمەران »، ھیچ پێیەکی دیکە نەما بوو. ئەو بە پێی ئەو پێککەوتنە
 نێوان، « شا و سەددام » بوو، ئەو پێیەیان، بە کراوھیی ھێشتبوو و ھێشتا،

هیزه‌کانی سوپای « عیراق »ی بۆ نه‌هاتبوو، « ئێرانیی »یه‌کانیش هیشتیوویانه‌وه، تا ری بۆ ئیمه دابینکن و له « ئێران » بێن به‌په‌ناهر. هه‌ر چهنده، ئه‌و نه‌فسه‌رانه، چه‌ک و ته‌قه‌مه‌نییه‌یه‌کانیان شارده‌بووه! به‌لام، دوا‌یی نازانم، که‌لکیان لێ وهرگرت، یا هه‌ر له‌بنه‌هتدا، هه‌یجیان نه‌کردبوو! له‌ باره‌یه‌شه‌وه، هه‌والێ هه‌بوو، گوا‌یه: هه‌ر له‌سه‌رماتاوه، کۆمه‌له‌که‌ی « برام نه‌حمه‌د »، بیریکێ وایان هه‌بوو، ده‌س به‌سه‌ر بزوتنه‌وه‌که‌دا بگرن، به‌لام، من گومانم له‌و کاره‌ هه‌بوو!

له‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌دا، من له‌وه‌ زیاتر، هه‌یج جوژه‌ زانیارییه‌کی دیکه‌م نییه. چونکه، زانیاری ته‌واو، ته‌نیا لای ئه‌و که‌سانه‌یه، له‌که‌ل « ئیدرس و مه‌سه‌عوود »دا کۆده‌بوونه‌وه، پێش نه‌وه‌ی، پاشه‌کشی لێ بکه‌ن و بریاری چه‌ک دانان بده‌ن. « مه‌لا مسته‌فا »، ئه‌و کاته‌ له‌وێ نه‌بوو. به‌لکوو، له‌ « ئێران » بوو. هه‌ولێده‌دا، « شا » رازیکا. پاشان دوا که‌وت. ته‌نانه‌ت، پرۆیا که‌نده‌یه‌ هه‌بوو، ده‌یانگوت: له‌وانه‌یه « شا » گرتبێتی. دوا جار پێکه‌وتن و که‌راپه‌وه. ئه‌و وه‌لامه‌ باشه؟ به‌رده‌وام بم؟

— به‌لێ.

ئه‌م شتانه‌ هه‌مووی، له‌و کاتانه‌دا روویدا، « مه‌لا مسته‌فا » له‌ کوردستان نه‌بوو. « سالح یوسفی »، زۆر به‌ شتیه‌یه‌کی کتوپری هات بۆ لام، ئێسته‌ش دیمه‌نه‌که‌م له‌ پێش چاوه، رووی تاریکبوو، گوتی: کاکه! ئیمه‌ بریارمان داوه، من و « دارا » بچین بۆ « سووریا » و داوا‌ی یارمه‌تییان لێ بکه‌ین. ئه‌وه‌ یه‌که‌م بریاربوو. ئاگات له‌و بریاره‌ هه‌یه؟

— نه‌خێر.

نازانی! گوتی: بریارمانداوه و هه‌موو شتی که‌مان جێبه‌جێکردوه، ته‌نانه‌ت، یه‌ستریشمان ئاماده‌کردوه و به‌ سواری ده‌چین. ئه‌م قسانه‌ی، به‌ شتیه‌ ساویلکه‌یی و راشکاویییه‌که‌ی خۆی ده‌کرد. پاشان دوا‌یی ده‌بینم، هه‌موو شته‌کان هه‌لکه‌را نه‌وه. پوژی دووم، « مه‌لا مسته‌فا » هاته‌وه. گوتی: ئیدی ناخۆشیی و چه‌رمه‌سه‌ری به‌سه‌ و با ئه‌م که‌له‌ له‌وه‌ زیاتر، تووشی ده‌ردی سه‌ری نه‌بێ. ناتوانین، هه‌یج شتی له‌م بواره‌دا بکه‌ین. هه‌موو ده‌ولته‌کان، لێمان هه‌لکه‌را ونه‌ته‌وه و دژمانن. هه‌یج پێکه‌یه‌که‌مان، له‌ به‌رده‌مدا نییه، جگه‌ له‌وه‌ی برۆین و له‌ سه‌ر هیوا‌ی پاشه‌پوژ بژین. به‌لکوو، هیوا‌یه‌که‌ په‌یدا‌بێ. پێویسته، پارتیزگاری خۆمان بکه‌ین و بگه‌ڕێینه‌وه‌ بۆ کوردستان، که‌لکه‌ به‌

کوردستان بگهیهنن. له بهر نه وه، هه موو نه و شتانه ی بریار یاندا بوو، هه لیان وه شانده وه.

– ئایا، له و بروایه دان، هیچ که سی، کۆمه لێ ده یان توانی، کار ییکهن، بۆ نه وه ی، شوړش له تیکشکان و هه رهس پر زگار که ن؟
شتیک ی زۆر زۆر گرانه، وه لام ی نه و پر سیاره بده مه وه. من میژو و نووسم، پتر بایه خ به رابردو و ئیسته دده م. ناتوانم، له و باره یه وه قسه بکه م، چونکه، پیتشبینیم نییه. ووشه ی « نه گه ر » له میژو ودا که لکی نییه.

پ24: پۆلی چینی دهر مبه گ و خاوه ن زه ویی و سه روک تیره و هۆزه کان، له پرۆسیسی دووبه ره کییه که دا چی بوو؟
و24: به خوا، نه و پر سیاره، پر سیاریکی دیالیکتیکییه. ناتوانم، له سه ر شپوه ی دیالیکتیکی وه لام ی بده مه وه. به لام، ده توانم بلیم: له م په ری راسته وه بۆ نه و په ری چه پ، له چوار چی وه ی سنووری شوړشه که دا کۆبوو بوونه وه. کیشه ی چینایه تی و مینایه تی و شتی له و بابه تانه نه بوو. واته: شوړش، شوړشی هه موو چینه کانی گه ل بوو. له بهر نه وه، نه و چینانه پۆلیان نه بوو. نه و شته ی من ده یزانم، نه و که سانه ی به دهر مبه گ نیوز ده ده کرین، بروایان به سه ر کردایه تی « مه لا مسته فا » هه بوو. هیچ که سی نه یده توانی، سه ریچی له فرمانه کانی شوړش بکا.

پ25: ئایا ئاســــــتی « پامیاری، روونا کبیری و زانستانه » ی، نیوان « بارزانیی » و نه دمانای په لیتبیرۆی کۆن، پۆلیکی سه ره کی، له دووبه ره کییه که ی سالی « 1964 » دا بینوه؟
و25: نه خیر. له بنه رته دا کیشه یه کی تایبه تی بوو.

پ26: ئایا نه و پیکهاتن و یه گگرتنه وه یه ی، له نیوان هه ر دوو ریکه سته که ی « پارتیی » به سه ر کردایه تی « بارزانیی » و باله که ی په لیتبیرۆ « پارتی شوړشگیرانی کوردستان »، له سالی « 1970 » دا روویدا، پرۆسیسی بوو، له لایه ن هه ر دوو لایانه وه، له بروا و ویزدان و له قولای پتووستیییه کانی کۆمه لگه ی کورده وارییه وه هه لقولا بوو، یا ته نیا، تاکتیکیکی پامیاری بوو؟
ئیه وه له و باره یه وه چی ده فرموون؟

26: نه خيڙ. وانه بوو. به لكوو، سه پيڼدرا و يه كي له مهرجه كاني « مه لا مسته فا » بوو.

— چوڼ؟

« مه لا مسته فا »، داواي لي كردن، بچن بؤ لاي خوځي و دانيشن. ئه وانيش، ناوي هموو ئه ندامان و گاديږه كانيان نووسي و دايانني.

— ئايا له و بږوايه دان، ئه وه ته نيا تاكتيكيكي پامياږي بووي، « بارزاني » بؤ له نيوبردني « پارتی شورشيگيري كوردستان » پياده كړدبي؟
نه خيڙ. « مه لا مسته فا »، به و شيويه بيري نه ده كړده وه. هرگيز، بيري واي نه بوو.

27: بيروپاتان به رانېهر ئه و جهنگه نيوخوځييه « كوردبي — كوردبي » يه، له « 1994/5/1 » هه، له نيوان « پارتی و يه كيتي » دا هه لگيرساوه، چيه؟

27: تكات لي ده كم، بؤ وه لامي ئه و پرسیاره، ته ماشاي په رتووكي « ئاراء مه حزووره » بكه. له ويدا، به ته واوي روونم كړدته وه.

— ئايا ده توانين، بلين: ئه م جهنگه هر به رده وامي، ئه و جهنگه ي نيوان « بارزاني » و په ليتيږوي سالي « 1964 » ه؟

نه خيڙ. چونكه، بارودوخه كه ي ئيسته، له گه ل ئه و سهرده مه دا جياوازه و به شيويه كي زور گؤړاوه. هه موو گريمانه كان و بارودوخه ناوچه ييه كاني ئيسته ش، له گه ل ئه و سهرده مانه ي پيشوودا جياوازه، به لام ئاسه واريكي هر هه يه.

28: پاشه پوځي بزوتنه ي كورد چوڼ ده بين؟

28: من، بؤ هه مان شت ده گه پتمه وه، كه له سيميناره كه دا باس مكرد. ده ليم: ئه و هيزه شهركه رانه ي، ئيسته له كوردستاندا هه ن، ئه و هيان سه لاند، نه له به شي خوارووي كوردستان و نه له پارچه كاني ديكي كوردستانيشدا ناتوانن، گرفته كاني كورد چاره سهركه ن. له به رته وه ي، سه ركرده كانيان نمونه ي خراپه ن.

له به رته وه، من گوتوومه و هه ميشه ش پيشنيان ده كم: ده بي، هيزي ستيه م دروسبي، ئه و هيزه ش، له و هيزانه بي، كه هه موو بږوايه كي خوځي، له سه ر بيروباوه ږه لجنې. وهك له سالي « 1908 » دا روويدا، كاتي جولانه وه ي كورد،

له « نورخيا » سهرېه لدا و پرووناكبيران، له « ټهستانه »وه دهسيانپيگړد. بزووتنه وهی کورد ايه تیی په سمن، له « شار »وه چووزه ری دهر کردووه، له « قوسته ننتینییه »وه په دابووه، له نيو که سانتيکی پرووناكبيردا، نه شونمای کردووه. هيندي له وانه، خاوهنی پروانامه ی به رزبوون، هينديکی دیکه شيان، له پياوه دهر به که نيشتمانپه روه رهمکان بوون. هه روه ها، چهندين ټهفسه ری سوپاشيان، تيدا هه لکه وتووه. بزووتنه وهی کورد ايه تیی، له « هه کاری »يه وه دروس نه بووه، به لگه شم بو ټه وه، هه موو ټه واپه رين و شوړشانه ی، دواي ټه وه به رپابوون، هه ر له سالی « 1920 - 1925 »وه، تا سالی « 1936 »ی « دهرسيم »، هه موویان له ماوهی، چهد پوژيکدا هه ر هسيانديتا.

پ29: ټه دی، دهر باره ی خه سلته کانی نه ته وهی کورد چی ده لین؟
 و29: نه ته وهی کورد، نه ته وهیه که، هه موو مه رجه کانی خو ی تيدا یه. له رژی دروسبوونییه وه، له سهر خاکی خو ی دهری. به لام، چانسی په شی کورد خو ی له وهدا ده بینی، خاوهنی قه وارمیه کی پامیاری خو ی نییه و له و پرووه دواکه وتووه. له بهر ټه وهی کورد، له نیوان چهن ئیمپراتوریایه کدا دابهش کرابوو، ټه و ئیمپراتوریایانه ش، به سهر چهن دهوله تیکدا دابه شبوون، هه ر یه که یان، سنووریکی دیاریکراوی خو یان هیه، هه ر یه که شيان، به تنگ سنوره که ی خو یانه وه دین و پاریزگاری لی ده کن. واته: بارودخی نه ته وهی کورد، له گهل بارودخی ولاته کانی « ټه فریقا »دا جیاوازه. هه موو ولاته کانی « ټه فریقا »، له لایه چهن دهوله تیکی جیاوازه داکیرکرابوون، پاشان. سهر به خو یی یان دانئ و جیابوونه وه. ټه وان، چهن نه ته وهیه کی له تویه تکر او نه بوون، له نیوان چهن دهوله تیکدا دابهشکرا بن. به لکوو، هه ر یه کیکیان، له سهدان سال پتره، سنووری تایبه تیی خو یان هه بووه و هیه و بوون به دهوله ت. ټه و خاله، گهوره ترین گرفتی نه ته وهی کورد پیکدیتئ.

پ30: به پتی دید و بوچوونی به ریزتان، مافی چارهنووس چی دهگه یه نی؟
 و30: من لیتره دا، ناتوانم، هیچ شتی بو مافی چارهنووس زیادکم. له بهر ټه وهی، پیناسه کان له په رتووه کانداهن. به لام، مافی چارهنووس ټه وهیه: نه ته وهکان له دهس چه وساندنوه رزگاریانبی و سهر به خو یی پامیاری و نابووری خو یان به دهسبیتن.

– ئايا پرواتان، بە مافى چارەنووسى نەتەۋەى كورد ھەيە؟
بى گومان.

پ31 : بە راى بە پىرتان، ئايا گرفتى « نەتەۋەى، راميارى و كەلتورىى »، لە
نىۋان كورد و « ئاسورىى » يەكاندا ھەيە؟
و31 : من لەو پروايەدام، ھەموو ئەو گرفتانه دروسكراون. بە ھىچ شىۋەيە،
شتى وا نىيە.

پ32 : چۆن لە پاشە پۆزى گەلانى ناۋچەى « خۆرەلاتى نىۋەند » دەرۋانن؟
و32 : پىم گوتى: من نووسەر و مېژوونووسم. ئىشەكانم لە رابوردو و ئىستە
دايە. بۆ پاشە پۆز دەيى، پىشېنىيىكەم، بۆيە دەيى، پەيامبەرىم، تا، شتى لەو
بارەيەۋە بزانم. من لە ۋەلامدانەۋەى ئەۋە پرسىيارە، داۋاى لىۋوردندەكەم.

پ33 : دەر بارەى تاقىکردنەۋەكانى خۆتان، لە شۆرشى كوردستاندا، چى
دەلېن؟ يا، با بلىن: لە بەر تىشكى ئەزمونە تايبەتايىيەكانى خۆتاندا، چ جۆرە
ئامۆزگار يىيەك، پىشكەش بە كادىرە تازە پىگەيشتوۋەكانى بزۋوتنەۋەى كورد
دەكەن؟
و33 : دۋاى ئەۋەى، كارەساتى ھەرەس روويدا و ھەموو شتى، كۆتايىيەتەت،
ھەر لە سەرەتاۋە گوتوۋە و ھەمىشەش دەلېم: ئىمە پىرىۋوین و رۆلمان تەۋاۋ
بوو. پىۋىستە، دەستەى رووناكبىر و ھوشيارى كورد، دەس بە سەر
بزۋوتنەۋەكەدا بگرن. ھەمىشە، داۋاى ئەم شتەم كردوۋە. بەلام، ئەۋەى بۆم
دەرگەۋتوۋە، لە بەر گەلى ھۆ، دەستەى رووناكبىر، چ لە دەرەۋەى كوردستان و
چ لە نىۋەۋەى كوردستان، تا ئىستە بە دلىان نەبوۋە و نىيە، رۆلىكى
چالاكانەيان، لە بزۋوتنەۋەكەدا ھەيى. ھەمىشە، دۋاى سەرۆكە
كلاسكىيەكان دەكەن، ئەۋەش ھەلەيەكى گەۋرەيە.

پ34 : ئايا پىۋەندىتان، لەگەل رىكخراۋە راميارىيەكانى كوردستان ھەيە،
بە تايبەتايى « پارتىيى » و بىنەمالەى « بارزانى »؟
و34 : من ئىستە، ھىچ جۆرە پىۋەندىيەكەم، لەگەل ھىچ جۆرە رىكخراۋىكدا
نىيە. گەر سۆزىكى ديارىكراۋم ھەيى، ئەۋا بەپىتى ئەۋ پىۋەندىيە كۆنانەى،

له گهل هەر دوو لادا هه مېوون، ئه و سۆزه، به سهر هەر دوو لاکهدا دابهش کراوه. له لایه کهوه، پتوهندیم له گهل « جه لال » و له لایه کی دیکه شهوه، پتوهندیم له گهل « مه سعود » دا هه یه. به لام دوتوانم، بلیم: پتوهندیم له گهل بنه ماله « بارزانی » دا به هیزتره. ئه ویش، له بهر ئه و پتوهندییه توندوتوله ی له رابوردودا، له گهل لاندان هه مېووه و هه مه. هەر جهنده، تووشی گرفت بووبم و ناخووشیم چیشتبی. چونکه، من له و جوژه کهسانم، چاکه و باشی کهسم له بیر ناچیته وه. به بروای خویم، ئه و کارانه ی له شوێشدا به ئه نجام کهیاندوون، کهس ناتوانی، نکولییان لی بکا. به لگه شم بو ئه وه، ئه و نامه یه که « مه سعود » بو ی ناردووم. به لام، بی گومان ده بی، له سهر ئاستی رووداوه کان بریاریدم، نامه وئ، هه ست و سۆزم، به سهر پتوهندی و باری سهرجه گشتیییه کاندا زالبی. له بهر ئه وه ده بی، ئه و نامه یه، له و باره یه وه بو « مه سعود » م نووسیوه، نامه یه کی زۆر رهق و پروونه. له سهر ئه و هه لانه ی روویانداوه، من گلله یی له هەر دوو لایان ده کهم. ناتوانم، لایه کیان به باش و لاکه ی دیکه یان، به خراپ دانیم. چونکه، هه له کان هەر له سهره تاوه، ده سی پیکردوه.

– ئه دی ئه و گوتاره ی، له سهر به یرتزان نووسیوانه، چیه؟
 ئه و شته ی، من سهرم لئی دهرناچی، ئه وه یه: دوا ی ئه وه ی « مه سعود »، ئه و نامه یه ی بو ناردم، تا سهردانی کوردستان بکه م، له و کاته وه، سی تا چوار جار، لیپرسراوانی « پارتیی » سهردانیا نکردووم. « جه وه ر نامیق »، به تایبه تی، له گهل ئه ندامانی « پارتیی » دا هاتن بو لام و بانگه یشتنه که ی « مه سعود » ی به فهرمی دووباره کردوه. هه روه ها، پارێزگاری « دهوک »، « عه بدوله زیز ته یب »، سهری لی دام و جاریکی دیکه ش، له « مه سعود » و کوره که ی « ئیدریس » شه وه، بانگه یشتنی پی گه یاندم. به نگه یشتنه کان دووباره ده بنه وه، به لام، من ره تیانده که مه وه. چونکه، له و ئاژاوه یی له وئ دروسبووه، له و ده سدرێژییه یی له وئ، بو سهر سهر به ستیییه دیمۆکراسیییه کان و ئازادی گهل ده کری، جی منی تیدا نابیته وه. به لام، و بزائم، « یه کیتی نیشتمانی »، جاریکیان لیپرسراوه کانیان، سهردانیکیان کردم، ئیدی دووباره یان نه کردوه. ئیسته ش، هه یج جوژه پتوهندییه کم له گهل لاندان نیه. ئه وه ی لیردها سهر بی، وا دهرده که وئ، تا ئیسته ش، ئاژاوه له نیو « پارتیی » دا هەر به رده وامه. له لایه که وه ده بینم، « مه سعود » له

نامه‌که‌ی خویدا، باسی رۆلی میژوویی من له بزووتنه‌وه‌ی کوردایه‌تییدا ده‌کا. له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، ئۆرگانی ناوه‌ندیی «پارتیی» پتر له نه‌وه‌د دێر، له رۆژنامه‌ی «خه‌بات» ته‌رخانه‌که‌ن، بۆ نه‌وه‌ی، درۆ بلاوکه‌نه‌وه، جێنێوم پێ بدن و سوکایه‌تییم پێ بکه‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی، توێژینه‌وه‌یه‌کی درێژم، له‌سه‌ر شێوازی داواکردنی «فیدرالیزم» نووسیوو، سه‌رده‌م و کاتی داواکردنه‌که‌یم دیاریکردبوو، له‌باری سه‌رنجی یاسایییه‌وه‌ روونمکردبووه‌ و له‌ رۆژنامه‌ی «مه‌جلس ئه‌لعیراق ئه‌لحور»یشدا بلاوکرایه‌وه. له‌وه‌ ده‌مچێ، له‌وکاته‌دا ئه‌وان، دروشمی «فیدرالیی»یان، ته‌نیا وه‌ک پرۆپاگه‌نده‌یه‌کی رامیاریی راگه‌یاندبێ. له‌وانه‌یه، کاتێ من ئه‌و گوته‌رهم بلاوکردبێته‌وه، مه‌به‌سه‌که‌انیانم پێساوکردبێ. له‌به‌رئه‌وه، له‌و گوته‌رده‌دا جێنێوبارانیا نکرده‌ووم. ئه‌مه‌ش، شتیکی زۆر سه‌یره، چونکه، رۆژنامه‌ی «پارتیی»، نزیکه‌ی یه‌ک له‌ سه‌ر سیی لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می رۆژنامه‌که‌یان، بۆ من ته‌رخانه‌کرده‌وه، نه‌وه‌د دێر وه‌ک خۆیان ده‌لێن: له‌ سه‌ر که‌ستیکی هێچ‌بووچی وه‌ک من بنووسن، ئه‌م کاره، هه‌روا به‌ پێکۆشێکی به‌رپه‌وه‌ نا‌روا. که‌ر من که‌ستیم به‌و هه‌موو سوکوسه‌لیمیییه‌وه، بۆچی ئه‌و کاته، به‌ نرخه‌ی خۆیان به‌ فیرۆده‌ده‌ن؟ باشت‌ر نه‌بوو، له‌بری نه‌وه‌ی، جێنێو به‌ من بدن، هێندێ شتی په‌روه‌رده‌یی، یا رووناک‌بیری، یا هه‌ر باب‌ه‌تیکی دیکه‌ بێ، بنووسن؟! وا ده‌رده‌که‌وێ، قسه‌که‌انم له‌و رووه‌وه، بایه‌خێکی زۆری هه‌بێ!

– ئایا وه‌لامی نامه‌که‌ی «مه‌سه‌وود بارزانیی» تان داوه‌ته‌وه؟
له‌و باره‌یه‌وه، نامه‌یه‌که‌م بۆ نووسی، به‌لام، تا ئێسته، وه‌لامی نه‌داوه‌ته‌وه. ئه‌مه‌شم نا‌کوکییه‌کی دیکه‌یه. له‌وه‌ ده‌مچێ، شه‌رمه‌زاربووێ، له‌به‌رئه‌وه‌ی، ئه‌و گوته‌ره‌ی له‌ سه‌ر من نووسیویانه، بێ ئاگاداریی ئه‌و بووه. ئه‌وه‌ش، نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه، هاوئا‌هه‌نگی و دیسپلین، له‌ نێو «پارتیی» دا نییه.
– ئایا ده‌توانم، چاوم به‌ ناوه‌رۆکی هه‌ر دوو نامه‌که‌ بکه‌وێ؟
من سه‌رو کۆپیت ده‌ده‌مێ. تازه، ئه‌وانه‌ مو‌لکی من نین، له‌به‌رئه‌وه‌ی، کێشه‌یه‌کی گشتیییه. کۆپییه‌ک له‌ رۆژنامه‌که‌شت ده‌ده‌مێ.

پ35 : ئایا، نیازتان هه‌یه، بیرمه‌رییه‌ تایبه‌تییه‌که‌انی ژیا‌نی خۆتان، تۆمارکه‌ن؟

و35 : به‌ خوا، من زۆر سه‌رم قه‌اله‌ و په‌رتووکیکی زۆرم به‌ ده‌سه‌وه‌یه. هه‌میشه‌ش، داوام لێ ده‌که‌ن، هانمه‌ده‌ن و زاریشم شیرینه‌که‌ن. به‌لام، من

وای لیکده ده مه وه، ژیا نی من، ژیا نی پیاویتی پچکۆله ی نادیار و نه ناسراوه،
واته: کهس بایه خی پئی نادا، منیش، هه می شه لام باشتره، دهر باره ی ئه و
شتانه بنووسم، که خه لکی خۆیا نیان پئوه خه ریکردوه و بایه خی پئده دن.
به لام، گه ر کاتم هه بوو، ده سی پئده که م و بلاویده که مه وه.

پ36: له کاتی پرسیار و وه لامه کاندا، چهن جارئ باسی مامۆستا
مه سهوود محهمه «تان کرد، ئایا له نزیکه وه یه کدی ده ناسن؟
و36: به لئی. کاتئ سهر نووسه ری رۆژنامه ی «ته ئه خی» بووم، پئوه ندییبه کی
پچکۆله و یه کیتی دیکه ی گه وه رشم له گه لیدا هه بوو، که خۆی نایزانئ.
پئوه ندییبه پچکۆله که ئه وه بوو، رۆژیکیان «عه لی عه بدوللا»، گوتاریکی بۆ
هینام، به ده سوخه تیکی ورد و جوان نووسرا بوو. گوتی: ئه م گوتاره
بخوینه ره وه و پتم بلئی؛ بیرو رات دهر باره ی چۆنه؟ منیش گوتاره که م
خوینده وه، به زمانیکی «عه ره بیی» باش نووسرا بوو، هیندئ هه له ی
پچووکیشی تئدا بوو، هه ر چهنده، هه موو نووسه رئ ئه و هه لانه ده کا، به لام،
شتیکی رۆژ جوانبوو. پتم گوت: ئه مه له رۆژنامه که ماندا بلاوده که ی نه وه. ئه م
گوتاره هی کتیه؟ «عه لی» پئی خو شبوو، شاگه شگه بوو! دوا ی دوو رۆژی
دیکه، به هه مان شپوه، گوتاریکی دیکه ی بۆ هینام. دیسانه وه، له
رۆژنامه که ماندا بلاومان کرده وه. دوا یی گوتم: «عه لی!» خاوه نی ئه م گوتارانه
کتیه؟ گوتی: به خوا، ئه وه «مه سهوود محهمه» و ده یه وئ، چاوی پیت
بکه وئ. سواری ئۆتۆمۆبیله که م بووین و یه کسه ر چووین بۆ لای. پتکه وه
دانیشته ئین و شته کان کۆتای پتیه ات. به لام، پتکه دادانی راستیی له سالی
1960 «دا بوو. له و سه رده مانده دا، «مه سهوود» وا بیریده کرده وه، «مه لا
مسته فا» کۆمۆنیستی.

— سهیره!

تۆ گوتیگره، من ئه م چیرۆکه شت بۆ ده گتیره وه. پئی وابوو، «مه لا مسته فا»
کۆمۆنیسته. «عه بدولر مزاق محیدین»، مامۆستای زمانی «عه ره بیی» بوو.
— کاتی خۆی، وه زیری «وه حده» بوو.

پتش ئه وه ی وه زیری. هه ر ئه ویش بوو، له سالی «1970» دا، پتشی نایزیکرد،
من له «کۆری زانیاری عیراق» دا، وه که ئه ندام و مر گیریم. به لام، من رهم
کرده وه. مامۆستای زمانی «عه ره بیی» بوو، نه ته وه ییش بوو. له رۆژنامه ی

« ئەلجەمھورىيە » دا، لە نىوان ئەو و « مەسعوود محەمەد » دا، دەمەتە قىيەك دامەزرا، باسى « مەلا مستەفا » شىيان دەکرد. دەیان گوت: ئەو « مەلا سوور » ە شتى لەو بابەتە و نازانم چى، بە باشى لە يادىم نەماوە.

« برايم ئەحمەد » بەو نووسىنانە پەستبوو. بى گومان، ئاگای لە دەمەتە قىيەكان بوو. گوتى: ئەو دەمەتە قىيانەى رۆژنامەى « الجەمھورىيە » ت خويندۆتەو؟ گوتم: بەلى. گوتى: ئەوانە ەى « عەبدولرەزاق محەدین » و « مەسعوود محەمەد » ن، وەلاميان نادەیتەو؟ گوتم: « برايم »، با پیت بلیم: من وەلاميان دەمەو، بەلام بە شىوازى تايبەتتى خۆم، وەلاميان دەمەو، گوتى: تۆ ەرجیت دەوئى، بىنووسە. گوتم: بە مەرجى دەنووسم، ەر دووکیان بى دەنگکەم. ئیمە نامانەوئى، بى دەنگیانکەین؟ گوتى: باشە. ەرجى فەرەنگى زمانى ەرەبىي ەبەو، ەموویم لە بەردەمى خۆمدا ریزکرد. لەبەرئەو، « عەبدولرەزاق محەدین »، مامۆستای زمانى « ەرەبى » بوو، نووسەرىش بوو، ەندى شت ەبەو، نەدەبووایە، ەلەى تیدا بکا. لە پیتشدا، گوتارەکەى ئەوم ەتتا. بەم شىوہە دەسپێکرد، تا ئیستەش، « برايم » لە بیرماوە و باسیدەکا. گوتم: ئیستە ئیمە، دەربارەى ەندى کێشەى رامبارىي روت، دەمەتە قىيەك، لە نىوان مامۆستا فلان و مامۆستا فلاندا، لە رۆژنامەى « ئەلجەمھورىيە » دا دەخوینینەو. لە سەر دید و بۆچوونە رامبارىيەكان ناتوانین، لە مامۆستا « عەبدولرەزاق محەدین » بپرسینەو، لەبەرئەو، رامبار نییە. دەتوانین لە سەر نووسینەكەى و توانای لە زمانى « ەرەبىي » دا، لێپرسینەو، لەگەلدا سازکەین، بەو پتەى، مامۆستای زمانى « ەرەبىي » و مامۆستای مامۆستاكانى پاشەرۆژە. بە کوورتى: ەموو زمانە « ەرەبىي » ەكەیم، لە سەرەو تا خوارەو ەتتا و ەر بە کروون، کرووم. دوازە تا سیازدە، ەلەم لى دۆزییەو، بۆم ریزکرد و یەكسەر، لە رۆژنامەى « خەبات » دا بلانمان کردەو. لە کوتایى گوتارەكەشدا، ەر بەم شىوہە نووسیبووم: بەلام، بۆ نووسەرى دووم، کاک « مەسعوود محەمەد »، قسە و باسێكى دیکەمان لەگەلدا ەیە. یەكسەر « برايم » گوتى: ئەم گوتارە دەبى، بلوکرتتەو. ئای « برايم ! » چەن ورد و ەست ناسکە، لە رووى « ەرەبىي » ەو، زمانەكەى زۆر باشە. بروابکە، ئەو ژمارەیمان، دوو جار چاپکردەو. دەمزانی، ئەو ژمارە، دەس خويندکارەکانى « خانەى مامۆستایانى بالا » کەوتبوو. ەر خويندکارى، دانەیهكى کرىبوو، کاتى لە پۆلدا لەگەل « عەبدولرەزاق م. » دا

پښگه‌یشتبون، له‌و بارانه‌وه، پرسپاریان لږ کړدبوو، نه‌یتوانیبوو، وه‌لامیان بداته‌وه.

– ته‌نیا هه‌لې زمانه‌وانیې بوو؟

به‌لې. دواى ئه‌وه، ئیدې هر دووکیان بڼې ده‌نگببون. «مه‌سعوود محمده»، تا ئیسته‌ش نازانې، کڼ ئه‌و کوتاره‌ی نووسیوه. ئه‌وه یه‌که‌م جاره، بڼ توږی باس ده‌که‌م.

پ37: وه‌ک له‌ سالی «1991» دا، ئه‌م پرسپاره‌م ناراسته‌کړدن، ئه‌وړوش، چاوپښکه‌وتنه‌که‌مان، به‌ هه‌مان پرسپار کوتایپیدیتین. ئایا «بارزانی» هه‌لې هه‌بوو؟

و37: «بارزانی»، مروښو. مروښ، هه‌ل‌ده‌کا. ته‌نانه‌ت، پښغه‌مبه‌رانیش هه‌ل‌ده‌که‌ن. له‌به‌رمبه‌یانی میژووه‌و تا ئه‌وړو، هیچ سه‌رکرده‌یه، له‌ سه‌رکرده‌کانی جیهان نابین، چاکه و خراپه‌کانیان، بڼ ریز نه‌کړدن و بڼیان نه‌بزاردن. ئه‌ویش هه‌رگیز، له‌و یاسایه به‌در نه‌بووه و نییه. له‌ کاتی وتووژه‌که‌انماندا، هیندې له‌ هه‌ل‌که‌انیم، بڼ په‌نجه‌ژمیرکړدی. یه‌کڼ له‌ هه‌ره هه‌ل‌ه‌ گه‌وره‌کانی ئه‌وه‌بوو، بروای به‌ هیندې خه‌لک ده‌کړد، نرخى نینوکیکیشیان نه‌بوو.

– گه‌ر هه‌ر شتیکی دیکه‌تان هه‌بې و بتانه‌وې، باسیکه‌ن، فهرموون. نه‌خیر. هیچی دیکه‌م نییه. ته‌نیا داواکارییم ئه‌ومیه، ئیوه‌ی رووناکبیری کورد، به‌ شتیه‌یه‌کی راست و ړیکوینک، ئه‌رکی نیشتمانیی سه‌رشانی خوتان به‌جڼ بگه‌یه‌ن. به‌وه دلم ده‌مه‌وښته‌وه و سه‌رم به‌رزه‌به‌یته‌وه. چونکه، بڼم ده‌سه‌لې، هه‌ر چی ماندوویمان هه‌یه و هه‌ر چی هه‌ولیکمانداوه، به‌ خورایى نه‌وښتووه.

– ماموستانى هیژا، گه‌لې سوپاستده‌که‌م، کاتیکی زږدم لږ کړتی، داواى لیبورندن لږ ده‌که‌م، ماندوویمکړدی. کاکه! تو ماندوویمکړدم. به‌لام، هه‌ر چی چوڼی بڼ، ئیسته‌ ده‌بې، ئه‌م شتانه‌ت بڼ کوپیکه‌م، تا بلایانکه‌یته‌وه.

الاستاذ العزيز جرجيس فتح الله المحترم

تحية طيبة.

اكتب لك هذه الرسالة لؤكد مدى تقديري واحترامي لك. ولا يمكن ان ننسى دورك وعلاقتك التاريخيه معنا. ويسعدني جدا ان تتفضل بزيارتنا في اقرب وقت مناسب وسوف نقوم بكل ما يلزم اذا قررتم السفر.

بامل اللقاء مع فائق التقدير

المخلص

مسعود البارزاني

١٩٩٥/١٢/١١

١٩٩٦

المحترم السيد مسعود البارزانى
رئيس الحزب الديمقراطى الكردستانى

سلام عليك و بعد

لقد تسلمت بسرور رسالتك الرقيقة المورخه فى ١١ من كانون الاول الماضى. و لم يكن مصدر عجب لى احاسيسك النبيله و مشاعر المحبه التى تكنها لى. فاننا ما شككت مطلقا فى صدقك و فى كل عبارته طيبه كتبتهاعنى. و لا سيما دعوتى لزياره كردستان. الا ان مصدر عجبى هو ورود الرساله و الدعوه فى زمن متاخر جدا. لان رايك الذى ابديتهاعنى و اقرارك الصريح بدورى و العلاقه التاريخيه التى تربطنا، لا تشاركك فيه او ترضاه لك قياده حزبك. فقد سجلت نقيضا لرايكم هذااعنى بمقال طويل ليس فيه غير شتائم و اكاذيب رخيصه و عبارات قذف و قدح نشرته فى العدد (٦٨٠) من خهبات جريده الحزب الرسميه. انى ابعث لك بنسخه منه و انا واثق باذه كتب من وراء ظهرك و من دون علمك، و هو واحد من البراهين على ان كثيرا من التصرفات الشاذه اللاخلاقيه التى تعزى الى قياده الحزب تتم من دون علم منك.

فهذه هى اذن مكافأتى عن دورى التاريخى. و هى واحده و ليست الاخيره من مكافات مماثله تلقيتها طوال اكثر من ربع قرن و انت اعرف بها من غيرك. ان مصدر عجب العارفين بها غيرك هو انى بقيت اصمد لها و حافظت على اخلاصى و كلمه الشرف التى قطعتها للوالد قبل رحيله. و خلافا لما ورد فى رساله مسؤولكم الحزبى هنا. فاننا ازداد فهما للحياه. و اتمتع بنشاط عقلى رغم تقدمى فى السن و حين يصاب الآخرون بخرف الشيخوخه و التفسخ الذهنى و الخلقى. و الفضل فى ذلك لتربيته سليمه تلقيتها من ابوين صالحين و ليس فى الشوارع و الازقه. و قد حافظت على هذا المستوى دائما. و انا ارى مردوده كل يوم و كل ساعه فى الاحترام

و محبه اللتين يخصصني بهما الاف من قراء ما اكتبه و هم يولفون حولي حصنا
منيعا لا تقوى ايه قذيفه توجهها قياده حزبكم مع احداث خدش فى جداره. اطمئن
منى. فلن ادخر وسعا و لن اترك مناسبه الا انتزعها للدفاع عن شخصك و
سمعتك بالحق و ابحت عن الانتهازيين و الوصوليين و النفعيين و الخبثاء و العملاء
بين من يحيط بك و اعمل على التخلص منهم قبل قوات الاوان. و كل ما اتمناه لك
و لابناء البارزاني و احفاده ان يخرجكم الله من هذه المحنة سليمى السمع و
الصحه. فبوجود عدد من هولاء الذين وصفهم حولك - لا ارانى اجد لى مكانا.

المخلص - توقيع

من جرجيس فتح الله:

- ايضاح و تنبيه -

حول ما يحصل في " المنطقة الامنه "

بمناسبه مقابله اجراها د. حسين محمد عزيز مع الكاتب

طرح الدكتور عزيز في العام الماضي جمله من الاسئله تتعلق بماضي القضية الكردية وحاضرها ومستقبلها وكذلك بتجاربي الخاصه فيها. ثم نشرها بكتاب عنوانه " خولانه وه له بازنده كي بؤشدا " اي نحن ندور في حلقه مفرغه. وقد تم تسجيل هذه المقابله خلال عده جلسات وباللغه العربيه. دفعتني الى الاسراع بتلبيه طلبه تاكيده لي مرارا بانه شخص محايد لا يدين بولاء لاي من الجهات المتصارعه في كردستان (ظهر فيما بعد انه عضو في مجموعه سياسيه اطلقت على نفسها اسم المؤتمر القومي الكردستاني) وهي مجموعه تشن حملاتها عن طريق تلفزيون كردستان ضد الحزبين المتصارعين وتخص باشد حملاتها الحزب الديمقراطي الكردستاني. ذكرته في ختام المقابله بالواجب المفروض على امثاله، وهو ان يبعث لي بالنص العربي بعد كتابته لاعاده النظر فيه وتنقيحه وتهذيبه ووضعه في صيغته النهائيه ولتذليله بتوقيعي والا ذن بنشره. فوعد بذلك لكنه لم يفعل رغم اتصالي به مرارا وطلبي البر بما قطعه على نفسه وكنت اخشى ان يحشر فيه ما يجري من احاديث خاصه خارج نطاق الرد على الاسئله حيث اعتدت تنبيهه الى ذلك مسبقا.

نشرت ترجمه المقابله دون اطلاعى على النص كما قلت. وقد ذكر لى من ائق بقوله ان بعض ما جاء فى المقابله قد يختلف اختلافا بينا عن الاراء والمعتقدات التى جاهرت بها قولاً وكتابه فى مولفاتى ومقابلاتى واحاديثى الصحفيه ومحاضراتى وكلها تقريبا كانت باللغة العربيه وقليل جدا منها بالانكليزيه والفرنسيه. وقد اعتاد كل من اخذ عن لسانى بمقابله ان يعرض على ما قلته او ما دونه قبل نشره ولا ادرى ما الذى حمل صاحب المقابله على ان ينحو هذا المنحى؟

ومهما يكن من امر فالاصل عندى هو سلامه النيه وسمو القصد وهو ما كنت اتوقعه واطلبه من كل انسان ينقل عنى ويتحدث الى.

سابقى والحاله هذه المسؤول عن كل رأى او افكار اكتبها وانشرها ولا جناح على فيما يدون عنى وينقل عن لسانى او يترجم عنى من دون موافقتى المسبقه ومن غير اطلاعى عليه. وقد عرفنى قرائى بانى لا اهتم قط بالحساسيات والمشاعر التى اخلفها اسلبيه كانت تلك المشاعر ام ايجابيه. لا سيما فى مسيره الظروف الدقيقه والماساه الكبرى التى يعانى منها العراق و تحديدا شماله. وهى ماساه مضاعفه فكريه واجتماعيه.

والتزامى بقول ما اراه حقا واجبا، انما يفسره موقفى من الحزين المصطرعين فوق ارض الوطن. ولى فى كليهما رفاق نضال ذى تاريخ بعيد لا يتذكره من هم اليوم على حافه مرحله الكهوله.

وبودى الان عرض مثل واقعى: بالنسبه الى حزب الاتحاد الوطنى الكردستانى، لم يصدر ولم اسمع بمدى علمى كلمه سوء او نقد وجه ضدى و ضد كتاباتى حول ما يجترحه هذا الحزب من اعمال لا قانونيه وتصرفات شاذه واعتداءات على المبادئ الديمقراطيه وحقوق الانسان، وخصوصا ضد اساليبه الدمويه فى محاوله القضاء على خصمه سياسيا وعسكريا وما جره هذا من نوائب ونكبات على سائر الاهالى وما تخلله من وقائع وضحايا ومع موقف هذا الحزب منى، فان ذلك لم يحل قط بينى وبين فضح اساليبه دون التخفيف من وقعها او محاوله تلمس بعض العذر له عنها.

وبالمقابل فقد هوجمت وطعن فى سيرتى وشوه ماضى واتهمت فى خلقى و شتمت بما لم يشتم به احد من قبل، بمقال تهكمى كبير الحجم فى الجريده الرسميه للحزب الديمقراطى الكردستانى. فلم يفقدنى هذا اتزانى، ولم يدفعنى الى التهويل والغلو فى فضح وتعريه ما يجرى من اعتداءات على

الديمقراطية والحريات الفردية والتسيب القانوني. واية ذلك بقاء علاقه الموده والاحترام المتبادل بيني وبين رئيس ذلك الحزب وهى علاقه شخصيه لا تنال منها ارائى السياسيه نائلا ولا اتوقع ان تزيل اى قدر من المشاعر وتلك الموده التى ساستنجد بها واضعها على المحك بعد قليل. لهذا السبب ولانى كنت اريد أن يبدو موقفى منه واضحا للجميع. اذنت لصاحب المقابله نشر نص جوابى على الدعوه التى وجهها الى لزياره كردستان. فالى اولئك الذين يضعون ما جاء فى المقابله تحت المجهر اقول: اما كان الاخرى بهم تركيز كل الجهود وادخارها من اجل وضع حد للنفزف الدموى القائم على قدم وساق فى ارض الوطن؟ اليس هو احفظ للسمعه واحفى بالمنتقدين؟

تبييني :

بن گومان، نهه تهنيا نهو بهشهى گوتارهكهيه، كه پتوهنديى به چاوپتيكهوتنهكه و منهوه هديه. نهگينا، گوتارهكه گهلى لهوه دريژتره و نهوانى ديكهى، هيچ جوړه پتوهنديييهكى به منهوه نيبه. بويه، به پتويستم نهزاني، ههمووى بنووسم. ههر كه سيكيش دهيهوي، ههموو گوتارهكه بخوتنيتهوه، نهوا ناو و ژماره گوتارهكه، له وهلامهكهى خومدا بلاوگراوتهوه.

بهري خوري راستي، به بيژنگ ناگيري!

له گوڤاري « حويودو » ي مانگي « فيبروهری/1998»، ژماره «6747» دا، ماموستاي هيزا « جهرجيس فتهحوللا»، له بهر روژشايي ياساي « نه شيش بسووتی و نه كه باب»، به ئاره زووي دلي خوي، گوتاريكي چوار ستووني رازاندوتهوه. هر چنده، گوتارمهكه به ناو، دهرباره ي « رووداوهكاني ناوچه ي ئارام» نووسراوه، به لام دياره، ماموستا به هليزانيووه، بويه ستوون و نيويكي نووسينهكه ي، بۆ من تهرخانكردوه! هرچي چوئي بي، دهمهوي، پيش ئهوي، وه لامی ماموستا بدهمهوه، چهن راستييهكه، بۆ هاو زمانهكانم پرونگه مهوه:

وهك چهن جاريكي ديكه باسمكردوه، هه موو ئه و راستيپيانه ي، له دووتوي بهرهمهكانمدا بلاوياندهكه مهوه، بۆ لايهنيكي دياريكراي تومار ناكهم. بهلكوو، تهنيا بۆ « جهماور، نهوهكاني دواړوژ و ميژووي پر له تهمومژاوي نهتهوه «كه مي دهنووسم. جا، ئيدي كي و كام پيخراوي پامياربي، قازانجي لي دهكا، كام لايهن زياني لي دهيني، ئهويان پيوهندي به منهوه نيه و ئهز هيچ باكيكم پي نيه. چونكه، بهرژوهندي بالاي نهتهوهكه، له سهرو هه موو شتيك و هه موو لايهنهكانهوه داناوه، راستي و ههقيش، لاي كي بي، نووسينهكاني منيش، تهنيا، ميوانتي ئيسكسووكي ئه و لايهنه دهبي. به پيچهوانه شهوه، هر لايهني، له ئاستي راستي و ههقدا، سهرووت و پيخاوس بي، مهگهر تهنيا، ميش ميواني بي!

بهرهمهكه، چ له هندهرران و چ له كوردستان، سهركهوتنيكي مهزني بهدهس هينا و به تهواوي دهنگيدايهوه. له كوردستان روژنامه ي « كوردستاني نوئ » سي روژ له سهريهك، له سهري ئه و چاوپيكهوتنه ي نووسيوه. جهماوري تينووي راستي و ههقيش، بي ئهوي پرس به خوځم بكن، به سهدان دانيان

لئى كۆپىكرىدوۋە و بىلاۋيانكرىدۆتەۋە. ئەۋ سەر كەۋتنە مەزنە، لە لايەكەۋە، كۆپرايى بە چاۋى، دۆزىمانى ئازادىي بىرۋادەر بىرپىن و دىمۆكراسىيىدا ھىنا، لە لايەكى دىكەشەۋە، چ لە كوردستان و چ لە ھەندەرانەۋە، بە دەيان نامە و چەپكەگۈلى دەسخۆشانەم، لە دۆستان و خۆتەرانەۋە پىگەشىت.

دواى ئەۋەى، گوتارەكەى مامۆستام خۆتەندەۋە، يەكسەر بە تىلەفون، پىۋەندىم پىۋە كرد و ھىندى پىرسىيارم ئاراستەكرد، ئەۋىش زۆر بە پىزەۋە، ھەموو شىكى بۆ ۋونكرىدەۋە و داۋاى لى كردم، بى دەنگىم و ۋەلام نەدەمەۋە. منىش داۋاكارىيەكەيم پەسەندكرد. بە داخەۋە، پلەى پىزىم بۆ مامۆستا و رەۋىشم، پى ئەۋەم نادا، لىرەدا قسەكانى مامۆستا بگىرەمەۋە. بەلام، دواى ئەۋەى، ھىندى پىۋاگەندەى بى سەرۋىرەم بىستەۋە، چەن كەسىكى بى وىزدان و مشەخۆر دەيانەۋى، نان و پىيازى پىۋە بخۆن و بەرى تىشكى خۆرى راستىي، بە بىژنىكى كۈنكۈنكرۋى درۆدەلەسە و ناپاكىيەكانىان بگرن، بىيارمدا، ھىندەى نووسىنەكەى مامۆستا، پىۋەندىي بە منەۋە ھەبى، ئەم ۋونكرىدەۋەىە بىلاۋكەمەۋە. ئىستەش، كاتى ئەۋە ھاتوۋە، ئاۋرپى لە نووسىنەكەى مامۆستا بدەينەۋە و چەن تىببىنيىيەكى كورت، بۆ مېژوۋ تۆمار كەين.

1. چاۋپىكەۋتنەكە، پۆزى « 1997/4/18 » سازكراۋە و لە ناۋەر راستى مانگى « سىپتەمبەر »دا بىلاۋكراۋەتەۋە. مامۆستا، لەۋ ماۋە دوۋرۋدريژەدا، بى دەنگ بو، نازانم، بۆچى ئىستە بىرىكەۋتۆتەۋە، وا كاي كۆن بەبادەكا؟! ديارە، » ئەم ماستە، موۋىەكى تىدايە! «.

2. مامۆستا، ھەرچىيەكى گوتوۋە، لە سەر چوار كاسىتى نەۋەد خولەكىي، بە زمانى « ەەرەبىي » تۆماركراۋە. پاشان، منىش دەقەكەيم بە « كوردىي »، كتومت ۋەك خۆى بىلاۋكرىدۆتەۋە. ھەر چەندە مامۆستا، جارىكى دىكە، بۆى دوۋپاتكرىدەۋە، بە ھىچ جۆرى، گومانى لە دەسپاكىي من نىيە، بەلام، كەسى گومانى لە ھەر شىئە ھەبى، ئەۋا بۆ مېژوۋ بەلگەكانمان لا چنگدەكەۋى!

3. تا ئىستە، چەندىن كەسى نەناسىۋ و ناسىۋى دىسۆزى خۆم، بە تىلەفون و بە نامە، پىيان راگەياندوۋم، گوايە: ھىندى لەۋ زانىيارىيانەى، لە چاۋپىكەۋتنەكەدا ھاتوۋە، فرى بە سەر راستىيەۋە نىيە. جگە لەۋەى، ئەۋ ھەۋالانە، ھىچ پىۋەندىيەكى بە سەر منەۋە نىيە، تەنيا مامۆستا، لە راستىي و ناراستىي ۋەلامەكانى خۆى بەرپىسيارە، من ھەر ھىندەم لە سەرە، بە

دهسپاکی، وه لاهه کانی مامۆستا بلاوکه مه وه، ئه گینا، له پروی دید و بۆچوونه کانیه وه، وهک له پیشه کیهیه که شدا گو توومه: (هه رچی له دوو تووی ئهم په رتووکه دایه، بیرو رای تایبه تی مامۆستا خۆیه تی، مه رج نییه، من له گه ل هه موو بیرو راکانیدا یه کبگر مه وه.) «ل - 16» له گه ل ئه وه شدا، بۆ ئه وه ی که شیکی دیمۆکراسیی دروسی، دیالۆگیکی ئازاد و سه ره به خۆ، ده رباره ی میژووی هاوچه رخی کورد و نه ئینییه کانی شوێشی چه کداری «11/ سیپتیمبه ر» بخو لقی، داوام له هه موو براهه کی ئازیز کردوه، وه لامیبه ده وه و راستیی بۆ جه ماوه ر یه کالییه که نه وه. چونکه، مه به سی سه ره کیی من له و چاوپیکه و تننانه، ته نیا روونکردنه وه ی راستیییه.

4. مامۆستا، بۆ خۆی ئازادبوو، کهس ناچار ی نه کردبوو، ئه و زانیارییه یانه بدر کیتی. به لکوو، زۆر به ئازادی و به ئاره زووی ته وای دلی خو ی، بیرو راکانی ده ربیره، به هه موو کو لودل و له کانگای بروا وه قسه یکردوه. به تایبه تی، ته نیا مه رجی ئه و ئه وه بوو، پیش چاوپیکه و تننه که، پرسیاره کانی بۆ بنێرم، منیش بۆم نارد. جا گه ر ئه و پۆ، له به ر هه ر هۆیه بی، له هیندی دید و بۆچوونی خو ی، په شیما نوو بیته وه، له گه ل ئه و په ری پێژمدا، ئه وه یان هه یچ پتوه ندیییه کی، به منه وه نییه و ته نیا بۆ خو ی ده گه ر پتیه و.

5. له گه ل ئه وه شدا، که مامۆستا، پایه یه کی ئه کادییمی دیاریکرا و پێژیکی تایبه تی، لای من هه یه، نه ده بـــــــــــــــــو وایه، ئه و باسه ی، له گه ل گیرو گه رتی « ئاشووری » یه کانداتیه لکێشکردایه، گله و گازنده ی هیندی کهس و لایه ن، کاری تیکردایه و ئه و وه لاهه ی بنووسایه!

6. ئه وه ی دلخۆشکه ره، مامۆستا، هه یچ په خنه یه کی، له سه ر ناوه رۆکی بابته ی چاوپیکه و تننه که نییه، وهک هیندی گێره شیوین ده هۆلی بۆ ده کو تن. به لکوو، هه موو گله ییه کانی، له خانه ی په خنه ی ته کنیکی و شیوه ی بلاوکردنه وه ی به ره مه که دا جێاند هینته وه.

7. ناوی به ره مه که به «عه ره بیی»، «الدوران فی حلقه مفرغه»، «نهک وهک مامۆستا نووسیویه تی: «نحن ندور فی حلقه مفرغه».

8. تا ئیسته چه ن جازیی، ده رباره ی بی لایه نی، هیندی شتم روونکردوته وه. وا جاریکی دیکه ش لێره دا، هه لۆیستی خۆم دووباره ده ره ده برمه وه. ئه ز، هه ر هینده بی لایه نم، تا ئه و پۆ ئه ندامی هه یچ ریکخراوێکی رامیاری کوردیی و کوردستانی نیم. هه ر کاتیکیش، به و باوه ره گه یستم، ده بی، له ریکخراوێکی

[illegible]

کوردستان، له دهوری خویان کۆکه نه وه و لۆبیه کی کوردیی و کوردستانی پیکبێتن، سه رکه وتن به دیبێتن و به شیوهیه کی فه رمیی و باوه رپێکراو، رێبه رایه تی کورده کانی هه نده ران بکه ن. هه ر چه نده، ئه وانه ی له کۆبوونه و ه کانی « برۆکسل » و کۆره کانی « ستۆکهۆلم » دا به شداریوون، باوه ری من، به رانبه ر کۆنگره ی نه ته وه یی باش ده زانن! له گه ل ئه وه شدا، کۆنگره ی نه ته وه یی، گه ر به شیوهیه کی رێکوپێک بکری و به ته واوی، سه ر بگری، ئاواتی هه موو کوردیکی دلسۆز و نیشتمانبه ره ره و رووناکبیره، به تایبه تی، بۆ نه ته وه یی له توپه تکرای بنده سی وه ک کورد، گه لێ پێویسته. بۆیه ده بێ، جگه له تاکه تاکه ی خه لکی کورد، هه موو رێکخواه « پیشه یی، دیمۆکراسیی، پامیاریی » هه کانی کورد و کوردستانی، چ له ده ره وه و چ له ناوه وه ی وولات، له هه ر شوێنی بن، به شداریی تیدا بکه ن.

10. له راستییدا، که سی گۆی له تیلیفیزیۆنی « Med » راگرێ، ئه و تاوانبارکردنه راست نییه. چونکه، جگه له وه ی مامۆستا، کوردیی باش نازانی، که نالی « Med TV » شی نییه، تا بزانی، شالاری هێرش، بۆ سه ر ئه و دوو لایه نه ده با یا نا، به لکوو، ئه م هه واره ی له نه یاریکی ئه و ده زگه کوردیییه وه وه رگرتوه! ده توانم بڵێم: « Med TV »، نه ک هه ر هێرشێ نارها، بۆ سه ر هه یج لایه نی ناکا، به لکوو تا بڵێی، تیلیفیزیۆنیکی زمان پاکه، وه ک هه موو تیلیفیزیۆنه کانی دیکه ی ئه م جیهانه ش، ته نیا ده نگویاسه کان بڵاوده کاته وه. هه روه ها، کۆنگره ی نه ته وه ییش، تا ئێسته، ئه و تیلیفیزیۆنه ی، بۆ هێرشکردنه سه ر هه یج لایه نیکی کوردیی و کوردستانی به کار نه هێناوه، به لکوو، چه ن جارێ، بانگه یشتنی تایبه تی، له هه ر دوو پارته شه ره که ره که ش کردوه، ئه و جه نگه چه په له راگر و به شداریی، له کۆنگره ی نه ته وه ییدا بکه ن.

11. به شیوهیه کی گشتیی، له چاوپێکه وتندا، دوو رێبازی جیاوازی پێره وه ده کری. یه که میان ئه وه یه: هه ر دوو لا پێشه کیی، له سه ر شیوازی بڵاوکردنه وه ی به ره مه که رێکده که ون. دوا ی ئه وه ی، چاوپێکه وتنه که ته واو ده بێ، چاپده کری، بۆ لایه نی دووهم ده نیررێته وه، تا چاوی، به بیرو را کانی خۆیدا بخشینته وه. به لام، جگه له وه ی، ئێمه له و باریه وه باسی هه یچمان نه کردبوو، به هه یج شیوهیه کیش، باوه رم به و جوړه چاوپێکه وتانه نه بوو و نییه. ته نانه ت، له سالی « 1995 » دا، له گه ل مامۆستا « برایم ئه محمه د » یشدا، چاوپێکه وتینکم سازکرد، تا بلام نه کردوه، پێشانم نه دا.

جۆرى دووهميشيان نهويه: هر كه چاوپيڭكەوتنهكه تهواوبوو، ئىدى، كۆتايى پى دى و لايەنى يەكەم، ماوه به لايەنى دووهم نادا، به بيروراكاني خۆيدا بچيتهوه. من ئەم ريتازەميان پيرەودەكەم. چونكه، به باوهرى من، ژۆرناليستى سەرکەوتوو ئەو كەسانەن، وەك چۆن هەلۆيهكى برسيى، پاروو له دەم بالندەيهكى ديكە دەفرينى، دەبى، ئۆزىش بەو شيوهيه هەولبدا، ووشەى سەر زارى بەرانبەرەكەى خۆى بقۆزيتەوه و يەكبهيهك تۆماريانكا. به هيچ شيوهيه نابى، دواى ئەوهى چاوپيڭكەوتنهكه تهواوده بى، دەقهكەيان بداتەوه، تا به كاوهخۆ دانیشن و قسەكانيان گولبژيركەن. چونكه، له كارى چاوپيڭكەوتندا، گرنگ ئەويه، ئەو كاته، ئەو كەسه، چى دەلئ؟ تا چەن، ئاگاي له خۆيهتى و هەله ناك؟ ژۆرناليستەكه، چۆنى دەجولئنى؟ چ جۆره پرسيارىكى لئ دەكا؟ جا، گەر وا نەبى، ئەو كەسه خۆى دەتوانئ، له مالهوه دانيشئ، به ئارەزووى دلئ خۆى، چى بوئ، بينووسئ، پاشان، له شيوهى ناميلكهيهكدا، يا پەرتووكتيكا بلاويكاتەوه!

بۆيه، دواى ئەوهى چاوپيڭكەوتنهكه تهواوبوو، مامۆستا، داواى لئ كردم، پيش ئەوهى بلاويكه مەوه، بۆى بنيرمهوه و پيشانيبدهم، تا بزائى چى گوتوو. به لأم، من هر ئەو كاته، به ئاگادارىي هاورپم «نەبيلئ نووربى مەتبيى»، يەكسەر داواكاربىيهكەيم رەتكردوه و پيم گوت: «ئەز، ئەو ريتازە له چاوپيڭكەوتندا رەچاو ناكەم، بروات هەبى، چيت گوتوو، هر ئەوه بلاودهكه مەوه، بئ ئەوهى، هيچ جۆره شتئ كارمەتبىكا. جگه لهوهى بەريزتەن، لهو كوردبىيهى من تئ ناگەن، چونكه، من به عەرەبىي بلاوى ناكە مەوه». پاشان، مامۆستا گوتى: «من باوهرت پئ دەكەم و هيچى ديكەى نەگوت». ئەوه تەنيا، هر ئەو جارە بوو، نەك وەك مامۆستا دەلئ: «چەن جارىكى پئ گوتبم و بەلئتم دابيتئ!» «دياره، مامۆستا زووزوو، شتى بيردەچيتەوه!»

12. هيندئ لەو شتانەى، له چاوپيڭكەوتنهكه دا دركاندوونى، له كۆرهكهى رۆژى «1997/4/6 - كۆمهلهى كوردستان ئاواره دا، له بەر چاوى جەماوهرىكى زۆر، له كورده پەنابەرەكانى شارى «ستۆكهۆلم»، به پاشكاوبى باسى كردوون. كهچى ئىسته، به نهئينى و شتى تايبهتتى، نتوان خۆمانى دادەنئ! بهلئ، هر وەك له پيشەكيبهكهشدا نووسيومه، هيندئ جار دەبگوت: ريكۆردەرەكه بكۆژنەرەوه، تا شتىكى تايبهتت بۆ باسكەم، به لأم، من نەمدەكوژاندەوه، چونكه، هەموو چاوپيڭكەوتنهكه، به شتىكى دانسقه و

تایبه‌تیی دهرانی. جگه له‌وهی، دواى چاوپیکه‌وتنه‌که‌ش، چ به تیل‌تلفۆن و چ به نامه، هیندی پرسیاری دیکه‌م ئاراسته‌کردوه، به سنگینکی فراوانه‌وه، وه‌لامی داومه‌ته‌وه، منیش، وه‌لامه‌کانم له‌به‌ره‌وه تو‌مارکردوه.

له‌کو‌تاییدا ده‌لیم: مامۆستاله چاوپیکه‌وتنه‌که‌دا، هه‌رجی ویست، بێ دله‌راوکه درک‌اندی، به‌ته‌واویی، ده‌ردی دلی خو‌ی ده‌ربیری. دواتریش، لای هیندی دۆستی نازیزی هه‌ر دوولامان، گو‌تبو‌وی: وشه‌کان له‌ناخی دله‌وه‌وه‌ده‌رجوون و لایان په‌شیمان نیم. به‌لام، کاتی چن‌که‌سی، یا ریک‌خراوێکی دیاریکراو، به‌قه‌سه‌کانی مامۆستا نیگه‌رانده‌بن، هه‌راسانیده‌که‌ن یا په‌مخه‌ی لی ده‌گرن، ده‌یه‌وئ، «کاسه‌که‌ته‌نیا، له‌سه‌ری مندا بشکینێ!»، هه‌موو هه‌له‌کان، له‌ملی منه‌وه‌ بئالینێ، خو‌شی «وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بو‌ی ده‌رچێ!»، جگه‌له‌وه‌ی، هیندی که‌س ده‌یانه‌وئ، که‌لک له‌وه‌ قسانه‌ی مامۆستا وه‌رگرن، لای خو‌ینه‌ری کورد، له‌بایه‌خ و پاسگو‌ویی نووسینه‌کانم که‌مه‌که‌نه‌وه. بو‌یه‌ منیش، به‌هیچ شت‌وه‌یه، له‌هیچ که‌س و له‌هیچ لایه‌نیکی رامیاری، نه‌وه‌قه‌بو‌ول ناکه‌م، هه‌رگیز بێ ده‌نگ نابم و دا‌کو‌کی له‌خۆم و نووسینه‌کانم ده‌که‌م. چون‌که، ته‌نیا سه‌رمایه و دیاری ده‌سم، بۆ پۆله‌کانی نه‌ته‌وه‌که‌م، به‌ره‌مه‌کانه‌، نامه‌وئ، نه‌وانیش، وه‌ک هیندی شتی دیکه‌یان لی به‌سه‌ری، «جامیش ده‌لی: بشکیم و نه‌زینگی‌مه‌وه!» و بزانه‌م، روونکردنه‌وه‌ی راستیش، کارێکی گه‌لی باش و مافیکی ره‌واى دیمۆکراسیی هه‌موو مرقۆفیکه‌، به‌تایبه‌تیی، ئیمه‌له‌کو‌مه‌لگه‌یه‌کی ئازاد و دیمۆکراسیی وه‌ک «سوید» دا ده‌ژین!

وێرای نه‌وه‌ی، ریزێکی بێ نه‌ندازه، پێشکه‌ش به‌مامۆستا «جه‌رجیس فه‌تحو‌للا» ده‌که‌م، جارێکی دیکه‌ش، داواى له‌شساغیی و ته‌مه‌ندریژی، له‌یه‌زدانی مه‌زن بۆ ده‌خوازم. هیوام نه‌وه‌یه، هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتو‌ویی، به‌به‌ره‌مه‌پر بایه‌خ و به‌پێزه‌کانی، چاو و دل و میتشکمان پۆشناکه‌ته‌وه. له‌هه‌مان کاتیشدا، هیوادارم توانیبیتم، وه‌لامیکی پر به‌پێستی، بیروپا‌کانیم دا‌بێته‌وه. نه‌وانه‌ی ده‌شیانه‌وئ، «له‌ئاوی لی‌لدا، پاوه‌راستی بکه‌ن»، به‌ته‌واویی، ده‌مکو‌تم کردبن.

دوکتۆر حوسین محهم‌د عه‌زیز

1998/ما‌ی/1

ستۆکه‌هۆلم

له بهر هه مه چاپکراوه کانی نووسهر

گوتار :

1. بهره نازادی، گ. رابوون، ژ. 2، سوید، 1991.
2. له پیناوی راستیدا، بهریانگ، ژ. 87، سالی 12، سوید، 1993.
3. یه کیتی سوڤیتی هه لوه شاهه له روانگی بهرزه وهندییه کانی نه ته وهی کورده وه، گ. رابوون، ژ. 7-8، سوید، 1993.
4. ده رباری که سایه تیی کورد، گ. رابوون، ژ. 10-11، سوید، 1994.
5. بهره ستراتیژیک یه کگرتوی نه ته وهی، ههنگاو، ژ. 13، له نهدن، 1995.
6. سایکولوژییه تی مرؤفی ناواری کورد و بازاری چاپه مه نی کوردی، گ. گزینگ، ژ. 8، سوید، 1995.
7. لیکۆلینه وه یک ده رباری کۆمه لگی کورده واری، گ. گزینگ، ژ. 9، 1995.
8. کۆریه تاقانه ساواکهی دهنگ و رهنگی نه ته وه که م (MedTV)، گ. گزینگ، ژ. 13، سوید، 1996.
9. ههنگای یه که م و سه ره تای کاریکی مه زن، گ. بهریانگ، ژ. 102، سالی 14، سوید، 1996.
10. چهند سه رنجی ده رباری سه ره خوشیی و پرسه دانان، گ. بهریانگ، ژ. 104، سوید، 1997.
11. دیکتاتۆره کان له بهر یهک ناوینه قژی نه خشه و پلانه کانیان داده هین، گ. بهریانگ، ژ. 105، سوید، 1997. گ. دیمۆکراسی، ژ. 30، سلیمانی، 1997.
12. کهی هۆش به بهر خۆماندا دهه نینه وه؟ گ. بهریانگ، ژ. 106-107، سوید، 1998. گ. دیمۆکراسی، ژ. 31، سلیمانی، 1998.
13. با خۆمان چاک بناسین، گ. بهریانگ، ژ. 108، سوید، 1998.
14. سێ سه رنجی زمانه وایی، مانگنامه ی پیام، ژ. 8، 1998.
15. مافی دیاریکردنی چاره نووس، گ. ئالا، ژ. 30، 1998.
16. پۆره نه بی، بازه بی، کلکی به نه ندازه بی، گ. بهریانگ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتی به دهنگ نییه، به رهنگه، کوردستان، ژ. 7، بهرلین، 1998.
18. چهند سه رنجی ده رباری ناسنامه ی نایینی و نه ته وهی خه لیل منه وه، گ. ئیستا، ژ. 20، سوله یانی، 1999.
19. زیوه له نیتوان کوردا یه تیی و عیرا قجیتیدا، گ. ناینده، ژ. 1، سوله یانی، 1999.
20. داری به زهیی خوا، ر. کوردستانی نو، بهشی یه که م، ژ. 1902، 1999/7/13. بهشی دووه، ژ. 1903، 1999/7/14، سوله یانی.

21. دهربارهی مه‌له‌فی کهرکووک، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 1921، 999/8/11 سوله‌یانی. مانگنامه‌ی کوردستانی نوێ له ده‌روه‌ی وولات، ژ. 67، 1999/8/25.
 22. شینوازی خه‌بات و مافی چاره‌نووسی نه‌ته‌وه‌کان، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 1928، 1999/8/18، سوله‌یانیی.
 23. دهرباره‌ی فریزۆلۆژی کوردیی، پ. ئالای نازادی، ژ. 220، 1999/7/12، سوله‌یانیی.
 24. خپووکیش له بیاباندا دره‌خته، گ. گزینگ، ژ. 28، سوید 2000. پ. ئالای نازادی، ژ. 378، 2000/08/20، سوله‌یانیی.
 25. ژن له ئاوێنه‌ی ته‌لخی هیندی هۆنراوه‌ی کوردیییدا، گ. گزینگ، ژ. 29، 2000. پ. کوردستانی نوێ، 2312، 2000/11/25، سوله‌یانیی.
 26. هیزی یه‌کیته‌یی له سایه‌ی دیمۆکراسییدا، کوردستانی نوێ، ژ. 2314، 2000/11/27، سوله‌یانیی.
 27. پۆژۆمیری پرووداوه‌کانی مانگی نۆقه‌مبه‌ر له میژووی کورددا، کوردستانی نوێ، 2317، 2000/11/30، سوله‌یانیی.
 28. نه‌ورۆزی کورد، گ. گزینگ، ژ. 31، 2001.
 29. شه‌کره‌ شاره‌که‌م سوله‌یانیی، گ. گزینگ، ژ. 32، 2001. گ. گه‌لاویژی نوێ، ژ. 26، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
 30. ئابووری هاریشه‌ له نیوان مارکسیزم و ناسیۆنالیزم هه‌ر له کۆنه‌وه‌ هه‌تا ئیستا، گ. مه‌ده‌نیه‌ت، ژ. 11، کوردستان - سوله‌یانیی، 2001.
- نامه‌یلکه و په‌رتووک :**
1. دهرباره‌ی پرۆژه‌که‌ی یه‌کیته‌ی نیشتمانیی کوردستان، ج. 1، سوید، 1994.
 2. دوا پرۆژه، ج. 1، سوید، 1994.
 3. پینچ ووتاری غه‌مگین، ج. 1، سوید، 1994.
 4. دیموکراسی، نایدۆلۆژی و جه‌نگی نیتوخۆ، ج. 1، سوید، 1994.
 5. ململانیی نایدۆلۆژی له کوردستاندا، ج. 1، سوله‌یانی 1993. ج. 2، سوید، 1995.
 6. پینچ کاتژمێر له‌گه‌ل براب نه‌حه‌مه‌دا، ج. 1، سوید، 1995. ج. 2، سوله‌یانیی 1996.
 7. نامه‌یه‌کی دژ بۆ نه‌وشیروان مسته‌فا، سوید، 1995.
 8. کورد و شۆرش و هه‌لی میژوویی، ج. 1، سوید 1996. ج. 2، کوردستان، 2000.
 9. فیدرالیزم و ده‌وله‌تی فیدرال، ج. 1، سوید، 1996. ج. 2، سوله‌یانی، 1996.
 10. به‌لێ لیکۆلینه‌وه و ره‌خته‌ نه‌ک شتواندنی راستیی، ج. 1، سوید، 1996.
 11. خولانه‌وه له بازه‌یه‌کی بۆشدا، ج. 1، سوید، 1997. ج. 2، سوله‌یانی، 1997.
 12. رۆلی سیستیمی بنه‌مه‌اله له بزافی رزگاریخوازی نیشتمانیی کوردستاندا، ج. 1، سوید، 1997. ج. 2، سوله‌یانیی، 2001.

